OFFICIA SANCTORUM

A SANCTA SEDE JAM ADPROBATA

Et pro temporum

VARIETATE DIVERSIS IN CODICIBUS IMPRESSA

NUNC AUTEM

In unum simul collecta, atque digesta.

NEAPOLI

APUD IANUARIUM MIRELLI

ANNO A NATIVITATE DOMINI MDCCCXXXIV.

Stamperia dell' Aquila

OFFICIUM

SS. NOMINIS JESU

DUPLEX II. CLASS.

Ad Vesp. Antiph.

OMNIS, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.

Psal. Dixit Dominus. *Cum reliquis de Dominica, et loco ultimi, Psal.* Credidi.

Antiph. Sanctum, et terribile nomen ejus; initium sapientiae timor Domini.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo.

Antiph. A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

Antiph. Sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Capitulum. *Phil. 2.*

Fratres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis; propter quod, et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genuflectatur.

Hymnus.

Jesu, dulcis memoria,
Dans vera cordis gaudia:
Sed super mel, et omnia,
Ejus dulcis praesentia.
Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Jesus Dei filius.
Jesu, spes poenitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quaerentibus!
Sed quid invenientibus?
Nec lingua valet dicere,
Nec litera exprimere;
Expertus potest credere,
Quid sit Jesum diligere.

Sis Jesu nostrum gaudium ,
Qui es futurus praemium :
Sit nostra in te gloria ,
Per cuncta semper saecula. Amen.

℣. Sit nomen Domini benedictum , Alleluja.
℟. Ex hoc nunc , et usque in saeculum. Alleluja.

Ad Magnif. Antiph.

Fecit mihi magna , qui potens est, et sanctum nomen ejus, Alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem , et Jesum vocari jussisti: concede propitius; ut , cujus sanctum nomen veneramur in terris , ejus quoque aspectu perfruamur in coelis. Per eumdem Dominum nostrum.

Deinde fit comm. Domin. II. post Epiphaniam.

Ad Complet. et per Horas diei , in fine Himn. dicitur
Jesu , tibi sit gloria , Qui natus es de Virgine.

Ad Matut. Invitat.

Admirabile nomen Jesu , quod est super omne nomen : Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus. 1.

Hymnus.

Jesu , Rex admirabilis ,
Et triumphator nobilis ,
Dulcedo ineffabilis ,
Totus desiderabilis.
Quando cor nostrum visitas ,
Tunc lucet ei veritas ,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet charitas.
Jesu dulcedo cordium ,
Fons vivus , lumen mentium,
Excedens omne gaudium ,
Et omne desiderium.
Jesum omnes agnoscite ,
Amorem ejus poscite ;
Jesum ardenter quaerite ,
Quaerendo inardescite.
Te nostra Jesu vox sonet ,
Nostri te mores exprimant;
Te corda nostra diligant ,
Et nunc , et in perpetuum. Amen.

In I. Noct.

Antiph. Domine Dominus noster , quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Psal. 8. Domine Dominus noster *cum reliquis ut in Of-*

fic. parv. B. M. V. Psal. vero iste incip. a 2. versic. Quoniam elevata est.

Antiph. In nomine Jesu omne genuflectatur, coelestium, terrestrium, et infernorum.

Psal. 18. Coeli enarrant gloriam Dei, etc.

Antiph. Confitemini Domino, invocate nomen ejus: mementote, quoniam excelsum est nomen ejus.

Psal. 23. Domini est terra, etc.

℣. Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo.

℟. Multum est enim. Pater noster.

Absolutio. Exaudi Domine.

Benedictio. Benedictione perpetua.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. *Cap. 3.*

Petrus autem et Joannes ascendebant in Templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suae, bajulabatur; quem ponebant quotidie ad portam Templi, quae dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introëuntibus in Templum. Is cum vidisset Petrum, et Joannem incipientes introire in templum, rogabat, ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est mihi; quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, et ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum. Et protinus consolidatae sunt bases ejus, et plantae. Et exiliens stetit, et ambulabat, et intravit cum illis in Templum ambulans et exiliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concipies, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum: * Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.

℣. Vocatum est nomen ejus Jesum, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur.

Ipse enim.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio II.

Et vidit omnis populus eum ambulantem, et laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam Templi: et impleti sunt stupore, et extasi in eo, quod contigerat illi. Cum teneret autem Petrum et Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quae appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad populum: Viri Israëlitae, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra vir-

tute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum, et justum negastis, et petistis virum homicidam donari vobis: Auctorem vero vitae interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmavit nomen ejus: et fides, quae per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

℟. Benedictum est nomen tuum, Deus Patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiae recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis.

℣. Et benedictum nomen Majestatis tuae in aeternum, qui facis mirabilia solus. Et in tempore.

Benedictio. Spiritus Sancti.

Lectio III. *Cap. 4.*

Factum est autem in crastinum, ut congregarentur principes eorum, et seniores, et scribae in Jerusalem, et Annas princeps sacerdotum, et Caiphas, et Joannes, et Alexander, et quotquot erant de genere sacerdotali, et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu Sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, et seniores, audite: Si nos hodie judicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit omnibus vobis, et omni plebi Israël: quia in nomine Domini nostri Jesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis aedificantibus, qui factus est in caput anguli, et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub coelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

℟. Laudabo nomen tuum assidue; * Et collaudabo illud in confessione.

℣. Laetabor, et exultabo in te: psallam nomini tuo, Altissime. Et collaudabo. * Gloria Patri, etc.

In II. Noct.

Antiph. Memores erunt nominis tui, Domine, in omni generatione, et generationem.

Psalm. 44. Eructavit cor meum, etc.

Antiph. Magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen ejus in idipsum.

Psalm. 45. Deus noster refugium, etc.

Antiph. Omnes gentes quascumque fecisti venient, et adorabunt coram te Domine, et glorificabunt nomen tuum.

Psalm. 86. Fundamenta ejus, etc.

℣. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos.
℟. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
Benedictio. Deus pater.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Serm. 15. *super Cantica, circa medium.*

Lectio IV.

Non otiose Spiritus Sanctus nomen sponsi oleo comparat, cum ita doceat sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc et de sponsi nomine: Lucet praedicatum, pascit recogitatum, involutnm tenet, et ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta, et tam subita fidei lux, nisi de praedicato nomine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum, quibus illuminatis, et in lumine isto videntibus lumen, dicat merito Paulus: Fuistis aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino?

℟. Sperent in te, qui noverunt nomen tuum. * Quoniam non dereliquisti quaerentes te Domine.
℣. Exurge Domine, adjuva nos; et libera nos propter nomen tuum. Quoniam.
Benedictio. Christus perpetuae.

Lectio V.

Hoc denique nomen coram Regibus, et Gentibus, et filiis Israël portare jussus est idem Apostolus, et portabat nomen tamquam lumen, et illuminabat patriam, et clamabat ubique: Nox praecessit, dies autem appropinquavit; abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis, sicut in die honeste ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum, annuntians in omni loco Jesum, et hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri tamquam fulgur egrediens, claudi unius corporales plantas solidavit, et bases, multosque spiritualiter caecos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cum ait: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, et ambula?

℟. Confiteamur nomini tuo magno: * Quoniam terribile, et sanctum est.
℣. Hi in curribus, et hi in equis, nos autem innomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.
Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Nec tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid aeque mentem co-

gitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animae cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum. Si disputes aut conferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est et medicina. Tristatur aliquis nostrum? veniat in cor ejus Jesus, et inde saliat in os. Et ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? Currit insuper ad laqueum mortis desperando? Nonne, si invocet nomen vitae, confestim respirabit ad vitam?

℟. Laetentur omnes, qui sperant in te Domine, in aeternum exultabunt, et habitabis in eis, et gloriabuntur in te omnes: * Qui diligunt nomen tuum.

℣. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nomine tuo exultabunt tota die. Qui. Gloria Patri. Qui.

In III. Noct.

Antiph. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Psalm. 95. Cantate Domino. I.

Antiph. Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terrae: justitia plena est dextera tua.

Psalm. 96. Dominus regnavit, exultet.

Antiph. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.

Psalm. 97. Cantate Domino. II.

℣. Afferte Domino gloriam, et honorem.

℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Benedictio. Evangelica lectio etc.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 2. b.*

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Jesus. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Magnum, et mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, et vocatur Jesus. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi, quam Salvatoris esse videtur: et Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei, et hominum, qui ab ipso nativitatis suae exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui foecunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur, sed panni ipsi Angelicis laudi-

bus honorantur. Absconditur in praesepio, sed proditur radiante stella de coelo. Sic et circumcisio veritatem susceptae probat humanitatis, et nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abrahae filius: Jesus vocatur tamquam verus Filius Dei.

℟. Tribulationem, et dolorem inveni: * Et nomen Domini invocavi.

℣. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi; et adjutus sum. Et nomen Domini invocavi.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio VIII.

Neque enim ad instar priorum meus iste Jesus nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Coelitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur: Quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: Postquam natus est Jesus. Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe et Angeli Salvator, et hominis; sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturae. Vocatum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum; et ipsum, quod in Propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur, caro factum.

℟. Expectabo nomen tuum, Domine: * Quoniam bonum est in conspectu Sanctorum tuorum.

℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Benedictio. Per Evangelica dicta.

Lectio IX. de Homil. Domin. II. post Epiph.

Te Deum Laudamus.

Si contingat hoc Festum transferri, nona lectio erit sequens.

Merito sane dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc jam coeperit operari salutem nostram, immaculatum illum pro nobis sanguinem fundens. Neque enim jam quaerere est Christianis cur voluerit Dominus Christus circumcidi. Propter hoc siquidem circumcisus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed omnia propter electos. Nec in peccato genitus, nec a peccato circumcisus, nec mortuus est pro peccato suo: magis autem propter delicta nostra. Quod vocatum est, inquit, ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Vocatum plane, non impositum: nempe hoc ei nomen est ab aeterno. A natura propria habet, ut sit Salvator: innatum est ei nomen hoc, non inditum ab humana, vel Angelica creatura.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Horas, Antiph.

Oleum effusum nomen tuum, ideo adolescentulae dilexerunt te.

Psal. Dominus regnavit. *Cum reliq. de Dominica, ut in Psalterio.*

Antiph. Scitote, quia Dominus ipse est Deus, cujus nomen in aeternum.

Antiph. Sitivit anima mea ad nomen sanctum tuum, Domine.

Antiph. Benedictum nomen gloriae tuae sanctum, et laudabile, et superexaltatum in saecula.

Antiph. Juvenes et Virgines, senes cum junioribus laudate nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Capitulum. *Philipp. 2.*

Fratres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine Jesu omne genuflectatur.

Hymnus.

Jesu decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar coelicum.
Qui te gustant, esuriunt;
Qui bibunt, adhuc sitiunt;
Desiderare nesciunt,
Nisi Jesum, quem diligunt:
O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animae:
Te quaerunt piae lacrymae,
Te clamor mentis intimae.
Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.
Jesu, flos Matris Virginis,
Amor nostrae dulcedinis
Tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitudinis. Amen.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit coelum, et terram.

Ad Benedict. Antiph.

Dedit se, ut liberaret populum, et acquireret sibi nomen aeternum. Allel.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum Filium tuum constituisti humani ge-

neris Salvatorem, et Jesum vocari jussisti, concede propitius; ut cujus sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in coelis. Per eumdem Dominum.

Postea fit comm. Domin. II. post Epiph.

Ad Primam.

℟. *brev.* Christe Filii.

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Antiph. Scitote.

Capit. Fratres; Christus humiliavit.

℟. *brev.* Sit nomen Domini benedictum, * Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Sit.

℣. Afferte Domino gloriam, et honorem. Allel.

℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus. Allel.

Ad Sextam.

Antiph. Sitivit.

Capitulum. *Phil.* 2.

In nomine Jesu omne genuflectatur, coelestium, terrestrium, et infernorum: et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

℟. *brev.* Afferte Domino gloriam, et honorem, * Alleluja, alleluja. Afferte.

℣. Afferte Domino gloriam nomini ejus, Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Afferte.

℣. Magnificate Dominum mecum, allel.

℟. Et exaltemus nomen ejus in idipsum, allel.

Ad Nonam.

Antiph. Juvenes, et Virgines.

Capitulum. *Coloss.* 3.

Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi facite, gratias agentes Deo, et Patri per ipsum.

℟. *brev.* Magnificate Dominum mecum, * Alleluja, alleluja. Magnificate.

℣. Et exaltemus nomen ejus in idipsum. Alleluja, alleluja. Gloria. Magnificate.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini. Alleluja.

℟. Qui fecit coelum, et terram. Alleluja.

In 2. vesp. omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnif. Antiph.

Vocabis nomen ejus Jesum, ipse enim salvum feciet populum suum a peccatis eorum. Alleluja.

Orat. Deus, qui Unigenitum, etc. *ut supra.*

Deinde fit comm. Domin. II. post Epiphaniam.

DIE XIV. JANUARII.

In festo Sancti Potiti Mart. Duplex.

In primis Vesp.

Antiph. Potitum, *cum reliquis de laudibus*, *ut infra.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica*, *et loco ultimi psalmi*, Laudate Dominum.

Capitulum. *Jacob. 1.*

Beatus vir qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Invicta virtus Martyrum,
Et alme Custos omnium
Jesu, Potiti laudibus
Adsis Olympi e vertice.
Infirma mundi deligens
Ut conterantur fortia,
Illum virili pectore
Adhuc replesti parvulum.
Hinc ipse victor nobilis
Domum, Parentes, omnia
Vultu sereno despicit
Tibique adhaeret arctius.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat Antiph. Respexit Dominus humilem servum suum Potitum, et posuit diadema Regni in capite ejus, atque ex hoc beatum illum dicent omnes generationes.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Martyris tui Potiti annua celebritate laetificas; concede propitius, ut de cujus triumphali agone laetamur in terris, ad ejus gloriae consortium pervenire feliciter mereamur in Coelis. Per Dominum.

Et fit commemoratio S. Felicis Mart.

Ad Matutinum Invitatorium. Regem Martyrum Dominum * Venite adoremus. *Psalm.* Venite exultemus.

Hymnus.

Jam de paterno carcere
Saevi ad tribunal judicis
Puero Potito protinus
Certamen instat acrius.
Blandis tyrannus vocibus

Frustra lacessit, postmodum
Minis perurget, offerat
Thus, aut daturus sanguinem.
Princeps suorum militum
Se Christus offert lauream,
Interque coetus Martyrum
Sedem merenti destinat.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

In 1. Noct. Antiph. Beatus Potitus non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, sed in lege Dei fuit voluntas ejus die, ac nocte.

Psal. Beatus vir, *cum reliquis.* De communi unius Mart.

Antiph. Insurrexerunt impii adversus Dominum, et adversus Sanctum suum: qui habitat in coelis irrisit eos.

Palm. Quare fremuerunt.

Antiph. Factus est Dominus servo suo turris fortitudinis a facie inimici. *Psal.* Domine quid multiplicati sunt.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Libro Ecclesiastici.

Lectio I. *Cap.* 51.

Confitebor tibi Domine Rex, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo, quoniam adjutor, et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguae iniquae, et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus praeparatis ad escam: de manibus quaerentium animam meam, et de portis tribulationum, quae circumdederunt me: a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus: de altitudine ventris inferi, et a lingua coinquinata, et a verbo mendacio, a rege iniquo, et a lingua injusta.

℟. Verbera carnificum non timuit Sanctus Puer tuus, moriens pro Christi nomine: * Ut haeres fieret in domo Domini.

℣. Tradidit corpus suum propter Deum ad supplicia. Ut etc.

Lectio II.

Laudabit usque ad mortem anima mea Dominum, et vita mea appropinquans erat in inferno deorsum. Circumdederunt me undique, et non erat qui adjuvaret. Respiciens eram ad adjutorium, et non erat. Memoratus sum misericordiae tuae Domine, et operationis tuae, quae a seculo sunt; quoniam

eruis sustinentes te, Domine, et liberas eos de manibus gentium.

℟. Invictus Dei athleta agonem suum Domine precibus commendabat * Et mori pro Christo semper optavit, et votis omnibus expetivit.

℣. Certus sum, quia neque mors, neque vita, neqne creatura alia poterit me separare a charitate Dei. Et mori etc.

Lectio III.

Exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecatus sum. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adjutorio. Laudabo nomen tuum assidue, et collaudabo illud in confessione, et exaudita est oratio mea. Et liberasti me de perditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Propterea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nomini Domini.

℟. Puer meus noli timere, quia ego tecum sum dicit Dominus: * Liberabo te de manu pessimorum, et eruam te de manu fortium.

℣. Beatus Potitus orabat dicens: Domine Jesu Christe miserere mihi servo tuo. Liberabo etc. Gloria Patri. Liberabo etc.

In secundo Nocturno.

Antiph. Invocavit Dominum in medio tormentorum, et in tribulatione dilatavit cor ejus Deus, et mirificavit eum.

Psal. Cum invocarem.

Antiph. Exaudisti Domine servum tuum, et Anima illius introivit sine macula in domum tuam. *Psal.* Verba mea.

Antiph. Ex ore Pueri tui perfecisti laudem tibi, Domine, et destruxisti inimicum, et ultorem.

Psal. Domine, Dominus noster.

℣. Posuisti Domine super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio IV.

Potitus Calari, antiquissima Sardiniae urbe natus, ab unguicolis, inscio Patre, Christiana fide imbutus, ab eo postmodum, ut eam desereret, tentatur, proptereaque in custodiam traditur; sed tantum abfuit, ut minis, blanditiisque quidquam Pater profecerit, ut filii sanctissimi monitis, atque exemplis, et ipse Christianam fidem amplexus sit. Vinculis ergo solutus divino consilio patriam deseruit, et in montem Epyrum secessit. Ibi divini verbi praedicatione, vitae sanctimonia, ac sanctissimis monitis praeluxit, et Daemonum insidias, quibus crudelissime divexatus est, superavit. In Valesiana urbe Agathonis Senatoris conjugem elephantiasi laborantem curavit; quapropter Senator ipse cum tota familia, multisque civibus Christo adhaeserunt. Romae quoqoe Agnetem Antonini Imperatoris filiam crudelissime a Daemone diris cruciatibus exagita-

tam liberasse traditur. Sed duri cordis, et pervicax Imperator Diis volens filiae salutem referre, ac Potitum eorum Sectatorem fieri, eum totis viribus in hanc sententiam pertrahere conatus est. Quare ad idola perducto Potito ejus precibus, atque virtute ficta Numina corruerunt. Iratus inde Imperator, atque aegre id ferens eum exquisitis jubet tormentis torqueri.

℟. In tormentis te Deum non negavit: * Et ad mortem perductus, Te Dominum Jesum Christum confessus est.

℣. Probasti Domine cor ejus, et visitasti nocte. Et etc.

Lectio V.

In custodiam ergo arctissimam primum traditur; diro postmodum equuleo cruciatur, facesque ardentes ejus lateribus admoventur. Hanc Principis immanitatem cum Sanctus Martyr exprobaret, unguibus manuum, pedumque ei crudeliter detractis, feris objectus est, sed ab his nativae feritatis oblitis nil laesus, in ferventis olei ollam injicitur; liquato plumbo perfunditur, ac clavo ignito transfigitur, quo, cum divinitus Sanctus Martyr liberaretur, extracto, illico Princeps maximo capitis dolore effectus est, et Potitum rogavit, ut sibi opem ferret; Agnetis tamen enixis precibus Principem Sanctus Martyr curavit, quam ille rem magicis artibus referens, cum impietatis a Potito argueretur ut lingua ei amputaretur praecepit; qua etiam abscissa uberius concinens, Imperatorem ut lacesseret, fieri ullis tormentis non posse, ut Romae vitam amitteret, praenuntiat. Tu autem etc.

℟. In Domini Jesu confessione fundatus inter tormentorum supplicia stetit imperterritus: * Ac demum triumphali morte Coelos petivit sanguine laureatus.

℣. Felici commercio pro terrenis coelestia, pro perituris aeterna commutavit. Ac demum etc.

Lectio VI.

Quare Antoninus permotus, et populi conversionem subveritus, satellitibus, ut illum necarent, quo vellet, commisit. Itaque Roma eductus apud Asculum Apuliae Idibus Januarii secundo Christo saeculo capite plectitur. Ejus corpus a Christianis sepultum, tractu temporis Tricarici ineunte saeculo decimosexto in aede Sanctissimae Trinitatis repertum est. Neapoli ad ejus nomen templum dedicatum extat, in quo a Sanctimonialibus ordinis Sancti Benedicti memoria tanti Martyris die decimaquarta Januarii jamdudum recolebatur; inde piis earumdem Sanctimonialium precibus permotus Clemens Papa Duodecimus praesens officium eadem die, qua celebrare consueverant, illis benigne indulsit. Demum idem Clemens Duodecimus Pontifex Maximus ab universo Clero Saeculari, et Regulari Neapolitanae Civitatis eadem die celebrari mandavit. Tu autem etc.

℟. Qui vicerit, vestitur vestimentis albis, et non delebo no-

men ejus de libro vitae: * Et confitebor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus.

℣. Beatus Potitus, dum torqueretur in tormentis confessus est nomen Domini Jesu Christi. Et confitebor. Gloria Patri. Et etc.

In tertio Nocturno.

Antiph. Dum torqueretur in tormentis, oculi Domini super servum suum. *Psal.* In Domino confido etc.

Antiph. Potitus Christi Martyr loquutus est veritatem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua.

Psal. Domine quis habitabit.

Antiph. Praevenisti eum Domine in benedictionibus dulcedinis, et posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psal. Domine in virtute tua etc.

℣. Magna est gloria ejus in Salutari tuo.

℟. Gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Lectio Saucti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore, dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia venerim pacem mittere in terram; non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

In Cap. X.

Quae ista divisio est? Inter prima enim legis praecepta accepimus: Honora Patrem tuum, et Matrem tuam; et ipse Dominus ait: Pacem meam do vobis; pacem meam relinquo vobis. Quid sibi vult missus potius gladius in terram, et separatus a patre filius, et filia a matre, et nurus adversus Socrum, et hominis domestici ejus inimici? Igitur exinde pubblica auctoritas impietati proferetur. Ubique odia, ubique bella, et gladius Domini inter patrem et filium, et inter filiam, matremque desaeviens. Gladius telorum omnium acutissimum est, in quo sit jus potestatis, et judicii severitas, et animadversio peccatorum. Et hujus quidem tali nomine novi Evangelii praedicationem appellatam frequens in Prophetis auctoritas est. Tu autem etc.

℟. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo Sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Esto fidelis usque ad mortem, et dabitur tibi corona vitae. Expressa etc.

Lectio VIII.

Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus in gladio, qui gladius missus est in terram, idest praedicatio ejus hominum cordibus infusa. Fitque gravis in domo una dissensio, et domestica novo homini erunt inimica; quia ille per verbum Dei divisus ab illis, manere et interior, et exterior, idest et corpus et anima in spiritus novitate gaudebit.

℟. Christi martyr succensus igne divini amoris sustinuit supplicia passionis: * Et per immanitatem tormentorum pervenit ad Societatem Angelorum.

℣. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit. Et per etc. Gloria Patri. Et per etc.

Lectio IX. de Sancto Felice Presb. et Mart.

Si vero contingerit transferri dicitur sequens.

Pergit deinde eodem praeceptorum, et intelligentiae decursu; Nam posteaquam relinquenda omnia, quae in saeculo carissima sunt, imperaverat, adjecit: Qui non accipit Crucem meam, et sequitur me, non est me dignus, quia qui Christi sunt, crucifixerunt corpus cum vitiis, et concupiscentiis. Et indiguus est Christo, qui non crucem suam, in qua compatimur, commorimur, consepelimur, conresurgimus, accipiens, Dominum sit sequutus, in hoc Sacramento Fidei spiritus novitate victurus. Tu autem Domine etc.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Et per horas Antiphona.

Potitum Servum tuum, Domine, firmaverunt manus tuae, et regnabit in aeternum.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Tu scis Domine agonem meum, recordare mei, et visita me, et tuere me ab his, qui persequuntur me.

Antiph. Recordatus sum tui, dicit Dominus, miserans adolescentiam tuam, et certamen forte dedi tibi, ut vinceres.

Antiph. Deus Dominus fortitudo mea, et deducet me victor in psalmis canentem.

Antiph. Consumatus in brevi explevit tempora multa; placita enim fuit Deo anima illius.

Capitulum.

Beatus vir qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Ignescit ira Praesidis,
Pudetque vinci a parvulo
Olim gigantem Goliath
David puer sic fregerat.
Probata tandem concidit
Rotata ab ense victima,

Columba qualis innocens
Petivit astra spiritus.
Gaudens, Potite, gloriae
Victor bravium suscipe;
Hinc nos, Patrone, servulos
Malis tuere ab omnibus.
Honor, decusque debitum
Sit Trinitati jugiter,
Quae per Potitum Coelica
Nobis rependat munera. Amen.

℣. Justus ut palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus Antiphona.

In sanctitate serviamus Domino, qui puerum, et Martyrem suum Potitum elegit ad dirigendos pedes nostros iu viam pacis.

Oratio.

Deus, qui nos Beati Martyris tui Potiti annua celebritate laetificas, concede propitius, ut de cujus triumphali agone laetamur in terris, ad ejus gloriae consortium pervenire feliciter mereamur in Coelis. Per Dominum nostrum etc.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, et loco ultimi, psalm. Credidi. *Deinde tit a cap. de S. Paulo. primo Erem. Confess. ut in Breviario cum comm. S. Potiti Mart.*

Antip.

Omnes gentes magnificate Dominum: fecit enim martyri Potito magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Justus ut palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Deinde fit commemoratio S. Felicis.

Oratio. Deus qui nos etc.

Die secunda, tertia, quarta, et quinta infra Octavam fit de Festis occurrentibus cum commemoratione Octavae.
Sexta die infra Octavam. In 1. Noct. lect. de script. occ.

In II. Nocturno.

Lectio IV. De Sermone Sancti Bernardi Abbatis.

Ut quid ergo? nou possumus, et nos cum Beato Potito Christi bibere calicem? Sed forte respondent aliqui: possemus, si opportunitas non deesset; sed persecutionis tempus cessavit. At ego fateor, non satis crediderim ita dicentibus. Quid enim? quotidie ceditis punctioni acus unius; et mucroni vos arbitramini posse resistere? In minimis probate conflicti-

bus; quam viriliter in majori certamine stare possitis. Novit Dominus figmentum nostrum, nec dat nobis tam forte certamen.

℟. Honestum etc.

Lectio V.

Beato Potito certamen forte dedit, ut vinceret, et disceret, quoniam omnium potentior est sapientia. Vestrum autem certamen quale est, fratres mei? Quotidie vobis suggeritur in cordibus vestris: Frange ordinem tuum, murmura, detrahe, age remissius, infirmitatem simula, responde ei, qui forte durius locutus est, ut satisfacias desiderio tuo: Nec dicitur cuiquam, nisi haec feceris, morieris, sed, ut multum, cum difficultate, et labore resistes animo tuo.

℟. Desiderium etc.

Lectio VI.

Si ergo in hujusmodi certamine periclitamur, si vix resistimus, si interdum etiam succumbimus; quid in illo tam gravi certamine faceremus? Si juncis fragilibus cedit infirmitas nostra; quomodo telis resisteret? Videtis, quomodo ad nihilum redacti sumus, et sicut solent mulieres, aut parvuli, pugnantes laudamus alios, pugnare ipsi non possumus.

℟. Stola etc.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in Terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Animadvertis, quot, quibusque causis persuadet, et domos totius Orbis Apostolis aperit, cum plane his omnibus significet, universos sibi homines debitores futuros? Primum, quia dixit: Dignus est operarius cibo suo. Deinde, quia nudos, nihil habentes emisit. Tertio, quia in bella, et pugnas pro suscipientibus eos emisit. Quarto, quia mirabilibus, atque inauditis signis eos illustravit. Quinto, quia, quod omnium bonorum causa, pacem ipsorum ore ad domos recipientium adducit. Sexto, quia graviora non suscipientibus minatur supplicia, quam Sodoma mereatur. Septimo, quia ipsum etiam cum Patre accipientes hospitari asseruit.

℟. Corona etc.

Lectio VIII.

Octavo, quia Prophetae mercedem, ac justi futuram recipienti pollicetur. Nono, quod aquae frigidae calicem praebentes, non parvas sint retributiones habituri: Quorum unumquodque per seipsum satis magnas vires ad attrahendum possidet. Quis enim militiae ducem; quamvis vulneribus sanguinolentum videat, non magno gaudio tamen domi recipiat; cum ab acie redeuntem magnis trophaeis, et singulari victoria videat?

℟. Hic est etc.

Lectio IX.

Sed quisnam talis modo est, inquies, et recipiemus ipsum? Propterea discipuli, Prophetae, ac justi denique nomen adjecit, ut discas, non ex dignitate recepti, sed ex voluntate recipientis, mercedem omnem esse constitutam. Nam quod in hoc loco de Prophetis, Discipulis, ac justis dicit, id alibi de recipientibus abjectos, ac minimos homines protulit. In quantum enim, inquit, uni minorum fecistis, mihi fecistis: et contra rursus, si nulli horum; nec mihi.

Te Deum.

Die VII. infra octavam fit de SS. Fabiano, et Sebastiano cum commemoratione octavae.

In octava S. Potiti Martyris. In I. Noct. lect. de Script. occ.

In II. Nocturno.

De Sermone Sancti Augustini Episcopi.

Lectio IV.

Patienter permittunt aegroti, se a medicis secari, uri, et variis amaritudinum confectionibus anxiari, ut temporali tandem restituantur sanitati: quanto magis vir beatus longanimiter toleravit omnem acerbitatem tormentorum temporalium, ut coronaretur in misericordia, et miserationibus, et in bonis satiaretur desiderium suum? In torculari itaque conculcari voluit, ut tanquam uva matura in vinum deficeret, et vinum malorum granatorum dilecto suo propinaret, quo mentes religiosae ebriatae, sciunt utiliter terrena conculcare, et ad aeterna irretortis oculis anhelare.

℟. Honestum etc. *Lectio V.*

Qui ergo tyrocinio suo mundanas contemsit divitias: qui corporales etiam refraenavit illecebras: qui in provectu militiae suae multas est perpessus injurias; in perfectione sacrificii, nil sibi reservans, seipsum obtulit holocaustum, bibens

illum calicem pretiosum, quem, sedens ad mensam magnam, sacrae lectionis sibi prius ab invitatore suo viderat appositum. Cujus mors quantumcumque videatur in conspectu reproborum despicabilis, in oculis tamen ejus est pretiosa, qui in sanctis suis est mirabilis.

℟. Desiderium etc. *Lectio VI.*

Ipse enim primo vocavit militem suum, ipse justificavit, ipse magnificavit, ipse dedit ei pugnare, ipse dedit et vincere. Longe est dissimilis haec militia mundanae militiae, in qua victores existimantur, qui, quod male desiderant, assequuntur: qui laetantur, cum malefecerint, et exultant in rebus pessimis. In Christiano ergo agone manifesta est poena, occulta victoria, secundum quod ex persona martyrum clamat Psalmista. Da nobis auxilium de tribulatione, quia vana est salus hominis: in Deo faciemus virtutem. Tamquam si dicerent: Victoria nostra, gloria nostra intus est, non foris: foris despecti; intus dilecti.

℟. Stola etc.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Ex lib. 7. in Lucam.

Cum in omnibus fere Evangelii locis spiritualis intellectus operetur; tamen in praesenti maxime: et ne quem duritia nudae expositionis offendat; spirituali altitudine sensus series temperanda est: praesertim cum Sacrosancta religio moralibus disciplinis, et mitibus pietatis exemplis, etiam fidei exules ad reverentiam tamen sui clementer invitet: ut praevia fidei disciplina, mansuetudine sui superstitionum dura dissolvat, et obnoxias erroribus mentes cogat etiam fide credere, quas potuit pietate mulcere. Etenim cum fidei alta pectoribus non capiantur infirmis; per ea, quae praecepta sunt, ea, quae veneranda sunt, aestimantur: ut justa de justo, Sancta de Sancto, bonorum suorum bonum testentur auctorem.

℟. Corona etc. *Lectio VIII.*

Ergo Dominum illum, qui simul Divinitatis reverentiam, et pietatis gratiam sua lege complexus est, dicens: Diliges Dominum Deum tuum, diliges proximum tuum; ita nunc

mutatum esse opinabimur; ut abolere necessitudinum nomina; collidere pietatis affectus; charissimorum pignorum dissidia mandasse, credamus? Et quomodo ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum; quomodo ipse dicit: Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis, si parentes a filiis, filios a parentibus dissidio necessitudinis separaturus advenit? Quomodo maledictus, qui non honorat patrem; religiosus, qui deserit?

℟. Hic est etc. *Lectio I X.*

Sed si advertamus, quia prima causa religionis, secunda pietatis est; enodandam etiam hanc aestimabimus quaestionem. Oportet enim, ut divinis humana posthabeas. Nam si officium parentibus exhibendum est, quanto magis auctori parentum, cui gratiam etiam pro parentibus tuis debes? Aut, si illi omnino non recognoscunt parentem; quemadmodum tu recognoscas? Non igitur dicit, renunciandum esse pignoribus, sed Deum omnibus praeferendum. Non, diligere parentes; sed Deo praeferre, prohibemus: etenim naturae pignora Domini beneficia sunt. Te Deum.

Ad Vesperas omnia de S. Potito cum commemoratione SS. Vincentii, et Anastasii Martyrum.

DIE XXIII. JANUARII.

In festo Desponsationis B. M. V. cum S. Joseph. Dupl. majus.

Ad Vesperas Antiph. Desponsatio, *cum reliquis de laudibus.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliq.*, *ut in officio parvo.*

Capitulum. *Eccl.* 24.

Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione Sancta coram ipso ministravi. *Hymnus.*

Ave maris stella.

℣. Desponsatio est hodie Sanctae Mariae Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnificat. Antiph. Gloriosae Virginis Mariae Desponsationem dignissimam recolamus, quae et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Famulis tuis, quaesumus Domine, coelestis gratiae munus impertire, ut quibus Beatae Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum etc.

Deinde fit commemoratio S. Josephi.

Exurgens Joseph a somno fecit, sicut praecepit ei Angelus Domini, et accepit conjugem suam.

℣. Constituit eum Dominum domus suae.

℟. Et principem omnis possessionis suae.

Oratio.

Sanctissimae Genitricis tuae Sponsi, quaesumus Domine, meritis adjuvemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur.

Postea SS. Vincentii, et Anastasii Mart. Antiph.

Gaudent in Coelis animae Sanctorum, qui Christi vestigia sunt sequuti, et quia pro ejus amore Sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exultant sine fine.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Adesto Domine supplicationibus nostris, ut qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus, beatorum martyrum tuorum Vincentii, et Anastasii intercessione liberemur.

Deinde Sanctae Emerentianae Virg. et Mart.

Antiph. Veni Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quaesumus Domine, Beata Emerentiana Virgo, et Martyr imploret; quae tibi grata semper extitit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dominum etc.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Desponsationem Virginis Mariae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus. Quem terra.

Antiph. Psal. et *V.* Nocturnorum, ut in officio parvo B. M. V.

In primo Nocturno. *Lectio I.*

Incipiunt Cantica Canticorum. *Cap. I.*

Osculetur me osculo oris sui: quia meliora sunt ubera tua vino, fragrantia unguentis optimis, oleum effusum nomen tuum; ideo adolescentulae dilexerunt te. Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum. Introduxit me Rex in cellaria sua: exultabimus, et laetabimur in Te, memores uberum tuorum super vinum: recti diligunt Te. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis.

℟. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David: Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit saeculo.

℣. Desponsationem Beatae Mariae Virginis cum gaudio celebremus. Per quam etc.

Lectio II.

Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me sol; Filii matris meae pugnaverunt contra me, posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodivi. Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum. Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere, et abi post vestigia gregum, et pasce haedos tuos juxta tabernacula pastorum. Equitatui meo in curribus Pharaonis assimilavi te, amica mea. Pulchrae sunt genae tuae sicut turturis, collum tuum sicut monilia. Tu autem etc.

℟. Beatissimae Virginis Mariae Desponsationem devotissime celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditate Desponsationem Beatae Mariae Virginis devotissime celebremus. Ut ipsa etc.

Lectio III.

Murenulas aureas faciemus tibi, vermiculatas argento. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi. Ecce tu pulchra es, amica mea, oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, et decorus. Lectulus noster floridus, tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina. Tu autem etc.

℟. Gloriosae Virginis Mariae Desponsationem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi.

℣. Beatissimae Virginis Mariae Desponsationem devotissime celebremus. Cujus etc. Gloria Patri. Cujus etc.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex hom. 2. supra missus est. Lectio IV.

Oportebat a principe mundi aliquamdiu celari divini consilii Sacramentum, non quod Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab illo metueret, sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter, quaecumque voluit, fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consuevit; ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostrae videlicet reparationis, non tantum potentiam suam, sed et prudentiam ostendere voluit. Tu autem etc.

℟. Desponsatio gloriosae Virginis Mariae ex semine Abrahae, ortae de tribu Judae, clarae ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

℣. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus etc.

Lectio V.

Conveniens ergo erat, ut suaviter quoque omnia, coelestia scilicet et terrena disponeret, quatenus et illinc dejiciens inquietum, reliquos in pace firmaret, et hic debellaturus invidum, nobis prius suae humilitatis et mansuetudinis valde necessarium exemplum relinqueret: sicque mirabili fieret moderamine sapientiae, ut et suis suavis, et hostibus fortis appareret. *Tu autem etc.*

℟. Cum jucunditate Desponsationem Beatae Mariae celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

℣. Corde et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate praecelsae genitricis Dei Mariae. Ut ipsa etc.

Lectio VI.

Quid enim prodesset Diabolum a Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessario igitur desponsata est Maria Joseph, quando per hoc et a canibus Sanctum absconditur, et a Sponso virginitas comprobatur, et virginis tam verecundiae parcitur, quam famae providetur. Uno tali consilio secretis coelestibus et admittitur testis, et excluditur hostis, et integra servatur fama virginis matris. *Tu autem etc.*

℟. Desponsatio tua Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo. * Ex te enim ortus est Sol justitiae Christus Deus noster, * qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem donavit nobis vitam sempiternam.

℣. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui solvens etc.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 1.

Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. *Comm. in cap.* 1. *Matth.*

Quare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph origo Mariae monstraretur: secundo, ne lapidaretur a Judaeis, ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit; ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum. *Tu autem Domine etc.*

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia etc.

Benedictio.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum intercedat pro nobis ad Dominum. Amen.

Lectio VIII.

Antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Joseph, qui pene licentia maritali futurae uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur; antequam convenirent non sequitur, ut postea convenerint; sed Scriptura, quod factum non sit, ostendit. Tu autem.

℟. Felix namque es Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae: * Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia etc. Gloria Patri. Christus Deus noster.

Nona lectio pro Sancta Emerentiana, ut in Breviario.

Si vero contingerit recitanda ex eadem homilia, erit sequens.

Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariae conjungitur unum corpus efficitur, et in lege praeceptum est, non solum reos, sed et conscios criminum, obnoxios esse peccati: quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariae est, quod Joseph sciens illius castitatem, et admirans, quod evenerat, celat silentio, cujus mysterium nesciebat. Te Deum etc.

Ad Laudes, *Et per horas. Antiphona.*

Desponsatio gloriosae Virginis Mariae, ex semine Abrahae, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Antiph. Desponsatio est hodie Sanctae Mariae Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Antiph. Regali ex progenie Maria exorta refulget, cujus precibus nos adjuvari mente, et Spiritu devotissime poscimus.

Antiph. Corde, et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate praecelsae genitricis Dei Mariae.

Antiph. Cum jucunditate Desponsationem Beatae Mariae celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Capitulum. *Eccl.* 24.

Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Deo gratias.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

℣. Desponsatio est hodie Sanctae Mariae Virginis.
℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.
Ad Benedictus. Ant. Desponsationem hodiernam perpetuae Virginis Genitricis Dei Mariae solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluja.
Oratio. Famulis tuis, *ut supra.*
Deinde Fit commemoratio Sancti Ioseph.
Antiph. Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.
℣. Os justi meditabitur sapientiam.
℟. Et lingua ejus loquetur judicium.
Oratio. Sanctissimae, *ut supra.*

Pro Sancta Emerentiana.

Ant. Simile est regnum coelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.
℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.
Oratio. Indulgentiam, ut *supra.*
Ad Primam in ℟. *brevi dicitur* ℣. Qui natus es de Maria Virgine.
Ad Tertiam. Antiph. Desponsatio est hodie.
Capitulum. Ab initio, *ut supra.*
℟. *br.* Specia tua, * Et pulchritudine tua. Specie etc.
℣. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchitudine etc. Gloria Patri. Specie tua etc.
℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in medio ejus non commovebitur
Ad Sextam. Antiph. Regali ex progenie.

Capitulum.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea
℟. *br.* Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit etc.
℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus etc.
Gloria Patri. Adjuvabit etc.
℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.
Ad Nonam. Antiph. Cum jucunditate.

Capitulum.

In plateis, sicut cinnamomum, et balsamum, aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.
℟. *br.* Elegit eam Deus, * Et praeelegit eam. Elegit etc.
℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praeelegit etc.
Gloria Patri. Elegit etc.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In secundis Vesperis.

Ant. Psal. Capit. Hymn. et ℣. *ut in prim. Vesp.*

Ad Magnificat, Ant.

Desponsatio tua Dei genitrix virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est Sol justitiae Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Oratio. Famulis tuis, *ut supra.*

Deinde fit commemoratio Sancti Joseph.

Ecce fidelis servus, et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

℣. Gloria, et divitiae in domo ejus.

℟. Et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Oratio. Sanctissimae, *ut supra.*

Postea *S. Timothei Episc. et Martyris.*

Ant. Iste Sanctus. ℣. Gloria et honore.

Oratio. Infirmitatem, *ut in Comm. unius Mart.*

DIE XXIII. JANUARI.

S. Ildephonsi Archiepiscopi Toletani Confessoris. Semiduplex.

Oratio.

Exaudi, quaesumus Domine, preces nostras; quas in beati Ildephonsi Confessoris tui, atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum etc.

In 1. noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Ildephonsus, qui et Alphonsus dicitur, natione Hispanus, Toleti nobilissimis Stephano, et Lucia parentibus ortus, omnique cura nutritus, liberalibus disciplinis instructus est. Primum habuit praeceptorem Eugenium Toletanum Antistitem, a quo miram ab indolem Hispalim ad Isidorum, mira tunc eruditione pollentem, est missus. Duodecim apud Isidorum commoratus annos, tandem fruge bona, doctrinaque sana imbutus, Toletum remeavit ad Eugenium. Postquam vero factus est, ob vitae candorem, peritiamque non vulgarem, ab Eugenio Ecclesiae Toletanae Archidiaconus, mundi cupiens laqueos declinare, in Agaliensi monasterio, quod sanctis martyribus Cosmae, et Damiano tunc erat dicatum, insigne pietatis cucullum induit. Cui neque parentes, jam prece, jam vi omnia tentantes, obsistere valuerunt, quin constanter in proposito permaneret. *Tu autem Domine etc.*

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus etc.

Lectio V.

Monaci non multo post Ildephonsum in demortui Abbatis locum subrogarunt. Suspiciebant siquidem in eo (praeter virtutes reliquas) aequitatem, morum facilitatem, prudentiam, raram sanctitudinem. Tantus itaque fulgor, tanta verae pietatis lux (quod ipse timebat) latere non potuit. Eugenio namque vita functo Cleri, Senatus, totiusqe populi decreto Toletanus Archiepiscopus est creatus. In quo quidem praesulatu, quantum verbo Ildephonsus profecerit, quae miracula ediderit, quam multis fuerit nominibus de Virgine matre bene meritus, non facile quis explicare quiverit. Coenobium Virginum in Deilphensi villula aedificavit, ac magnis muneribus auxit. Haereticos quosdam, qui in Hispania haeresim Helvidianam, tollentem perpetuam Mariae Dei genitricis virginitatem, disseminabant, doctissime confutavit, ab Hispaniaque depulit; quam disputationem explicavit libro, quem scripsit de beatae Mariae virginitate, rem miraculo confirmante. Dum enim Ildephonsus ad preces matutinas Expectationis beatae Mariae in Ecclesiam nocte descenderet, comites ejus in Ecclesiae limine, fulgore quodam repentino deterriti retrocesserunt. Ille vero intrepidus ad aram progressus, Virginem ipsam vidit, et adoravit: ab eademque vestem, qua in sacrificiis uteretur, accepit. *Tu autem Domine etc.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus etc.

Lectio VI.

Cum etiam dies Sanctae Leocadiae festus ageretur, et Clerus frequensque populus convenisset, Ildephonsus, ad sepulchrum virginis Leocadiae accedens, flexis suppliciter genibus precabatur. Et ecce reserato repente sarcophago, Leocadia sanctissima prodiit: videntibusque cunctis, et audientibus, Ildephonsi merita de Virgine Maria commendavit, dicens: O Ildephonse, per te vivit Domina mea, quae Coeli culmina tenet. Et Praesule collaudato, redibat. Ildephonsus, ne res sine testibus tanta posteris referretur, arrepto Recesvinthi regis, qui forte tunc aderat, gladiolo, velaminis partem, quo caput Leocadiae tegebatur, resecuit: eamque cum regio simul cultro celebri pompa in sacrarium intulit, ubi usque hodie servatur. Scripsit multa luculentiori sermone, quorum, variis molestiarum occupationibus impeditus, aliqua coepta; aliqua semiplena reliquit. Obiit tandem divus Ildephonsus feliciter ac sancte, cum sedisset in Episcopatu annos novem, menses

duos: sepultusque est in Basilica Leocadiae circa annum Domini sexcentesimum septuagesimum septimum, Recesvintho in Hispania regnante. Cujus corpus in generali a Saracenis Hispaniarum occupatione in Civitatem Zamorensem translatum est, et in Ecclesia beati Petri honorifice quiescens magna illius populi religione colitur.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse etc. Gloria Patri. Ipse etc.

In III. Noct. Homil. in Ev. Vos estis sal terrae, *ut in commu. Doctorum.*

Die xxviii. Januarii.

In festo S. Juliani Episc., et Conf. Semiduplex
Omnia de communi Confess. Pontif. praeter Sequentia.

Oratio.

Excita, quaesumus Domine, in populo tuo spiritum charitatis, quo Beatum Julianum Confessorem tuum, atque Pontificem replere dignatus es; et concede, ut, cujus festivitatem celebramus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum etc. in unitate ejusdem Spiritus Sancti etc.

Et fit commemoratio Sanctae Agnetis in Secundo in primis Vesp.

In primo Nocturno de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno. Lectio IV.

Julianus, Ecclesiae Conchensis Episcopus, Burgis piis, et honestis parentibus natus est. Ejus ortum praeclara illius Sanctitatis, et Episcopalis dignitatis signa divinitus data nobilitarunt; nam adeo formosus, et pulcher in lucem est editus, ut omnes intuentes os ejus, coelesti quodam fulgore perfusum admirarentur. Multo magis vero, cum puer grandior palam super fontem baptismalem tamdiu visus est mitra, et baculo Episcopalibus insignibus ornatus, dum adstantes admonuit, ut infanti Juliani nomen imponerent. Postea pie, Sancteque educatus, liberalibusque disciplinis apprime eruditus, Theologiae operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probatae vitae exemplo, et divini verbi praedicatione toti Hispaniae mirandum in modum profuit. Archidiaconi dignitate in Ecclesia Toletana ornatus, ab Alphonso deinceps nouo Castellae Rege Episcopale munus suscipere coactus est, quod summa cum laude obivit. *Tu autem Domine etc.*

℟. Inveni David Servum meum, oleo sancto meo unxi eum * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus etc.

Lectio V.

Vere pater pauperum fuit, quippe qui egentium, viduarum, et pupillorum inopiam pecunia, et aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiae suae tam sublevandis miseris, quam instaurandis, ornandisque templis insumpsit, ipse tenui victu contentus, quem labore manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat: cujus vi, paterna charitate ardens, multa, et magna pro salute populi a Deo impetravit; quorum illa in primis illustria. Cum aliquando tota Provincia rei frumentariae laboraret inopia, nec quidquam amplius in Episcopatus horreis superesset, populi calamitatem miseratus preces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad aedes Sancti Episcopi a permultis jumentis comportatum est, quae deposito onere evanuerunt. Cumque item dira in populo lues grassaretur, Sancti Episcopi oratione sedata est: Multos quoque variis insanabilium morborum generibus affectos in sanitatem restituit. *Tu autem Domine etc.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim etc. *Lectio VI.*

Super gregem suam tanquam bonus, et sedulus pastor diligentissime vigilavit, lupos arcens ab ovibus, et oves pascens verbo vitae, cibum quoque tribuens pro captu congruentem. Corpus suum jejuniis assidue castigans, seipsum bonorum operum exemplar omnibus praebuit. Deinque cum annos fere octoginta maxima cum Sanctitate vixisset, plenus dierum, atque virtutum in senectute bona migravit ad Dominum quinto Kalendas Februarii, anno millesimo, ducentesimo octavo, et honorifice in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna populi veneratione colitur. Anno postmodum millesimo quingentesimo Decimo octavo, Leone Decimo Pontifice maximo, corpus ejus e sacello, ubi multos jacuerat annos, effossum, ad locum prope aram maximam magnifice exornatum, tertio Idus Aprilis solemni pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas Nonis Septembris ex Julii Tertii Summi Pontificis concessione recolitur. *Tu autem Domine etc.*

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse etc. Gloria Patri. Ipse etc.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap. VI.*

In illo tempore, Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi aerugo, et tinea demolitur, et ubi fures effodiunt, et furantur. Et reliqua.

Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Serm. 8. de jejunio, et eleemosina.

Thesaurus coeli est manus pauperis: quod suscipit, ne in terra pereat, reponit in coelum. Manus pauperis est gazophilacium Christi, quia quidquid pauper accipit, Christus acceptat. Da ergo homo pauperi terram, ut accipias coelum: da nummum, ut accipias regnum: da pauperi, ut des tibi; quidquid pauperi dederis, tu habebis; quod pauperi non dederis, habebit alter. Clamat Deus: Misericordiam volo: qui, quod vult Deus, Deo negat, a Deo sibi, quod desiderat, vult negari. Homo, petit Deus, sed tibi, non sibi: humanam misericordiam petit, ut largiatur divinam. Est in coelis misericordia; ad quam per terrenas misericordias perveuitur. *Tu autem Domine etc.*

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et etc.

Lectio VIII.

Dicturus causam in judicio Dei, patronam tibi misericordiam, per quam liberari possis, assume. Qui de patrocinio misericordiae certus est, de venia sit securus, de absolutione non dubitet. Misericordia non solum causam praevenit, anticipat cognitorem, sed etiam sententiam revocat, absolvit addictos. Quod Ninivitae probant, quos jam sententiae subiectos, poenae traditos, ad victimam stantes, morti deditos misericordia sic rapuit, sic tenuit, sic praevenit, ut maluerit Deus deduci sententiam, ne misericordiae quid negaret. Fratres per misericordias pauperum misericordiam paremus, ut possimus esse de poena liberi, de salute securi. Beati, inquit misericordes, quia ipsi misericordiam consequentur. Gratis misericordiam sperat ibi, qui hic non fecerit misericordiam. *Tu autem Domine etc.*

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos etc. Gloria Patri Et vos.

Nona Lectio de S. Agnete secundo, ut in Breviario.

Si vero recitanda contingerit, Sequens *erit.*

Homo tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare: manere tibi tua voluit, non perire: perpetuari, non vacuari sacculos imperavit; jussit te transferre, non perdere. Plus consilio patris agit, quam jure domiuantis. Inter insidias latronum, et tinearum morsus, quare tua recondas, objurgat;

pervigiles noctes, dies anxios, sollicita tempora, ne tibi ipse facias, commoneris. Auri custos, servator argenti securitatem non habet, nescit quietem, et cui deest securitas, quies perit: poena dives est ille, non sensu. Thesaurum non deficientem in coelo hoc est dicere, ubi ego sum, ibi ponite; date mihi, ego servo. Homo da patri, crede mihi, quia et haeredi patet, et Deus homini creditum non negabit; tenere tua non potest, qui sua dedit. An humanis indiget, qui divina largitur? An est nostrorum cupidus, qui nos suorum fecit haeredes? Tu autem etc.

Te Deum Laudamus etc.

DIE III. FEBRUARII.

In Festo S. Blasii Episc. et Mart. Duplex. Omnia de commu. unius Martyris, praeter sequent.

Oratio.

Deus, qui B. Blasium Martyrem tuum, atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius, ut illius, et in fide constantiam imitemur, et in periculis, patrociuia sentiamus. Per Domin.

In I. Noct. lect. A Mileto *de commu. un. Mart.*

In II. Noct. Lectio IV.

Blasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia ex Medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam, ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio, et exemplo in montem Argaeum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris nativae feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, et multis absequiis cultus est. *Tu autem Domine etc.*

Lectio V.

Ibi iamdiu latuit, dum ab Agricolai Praesidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Praesidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos quos ejus sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animorum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit. Omni fere miraculorum genere couspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sarephtanae viduae annonam multiplicantis, miracula renovavit. *Tu autem Domine etc.*

Lectio VI.

Atrocissimis tormentis, crudelissimi Praesidis jussu, crucia-

tus fuit. Duris verberibus caesus, tortus in equuleo pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus testitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi trecentesimo decimo sexto. *In autem Domine etc.*

In III. Noct. Homilia in Evang. Si quis venit.

DIE VI. FEBRUARII.

In festo S. Leucii Episc. et Confes. Duplex.

Ex Indultu Speciali Pii PP. VI. Die 26. Novembris 1796.

Officium de communi Confess. Pont. In Hymno. Meruit Supremos.

Oratio

Deus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuam Beatum Leucium Confessorem tuum, atque Pontificem innumeris decorasti miraculis; concede propitius, ut sicut ipse fidelibus tuis coelesti ac terreno auxilio adfuit; ita nos quoque ejus intercessionibus aeternum regnare possimus in Coelis. Per etc.

In 1. noct. de Script. occur.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Leucius, quem Euprescium quoque dixerunt, Theodosio Principe Alexandriae natus est. In Sancti Hermetis coenobium aliquandiu cum Parente Eudechio secessit, ibique sacris literis sedulam operam navavit. Divino consilio Sacerdotio initiatus, verbi Dei praedicatione Alexandrinae Ecclesiae fidelis administer fuit. Vitae sanctitate, ac morum innocentia praeluxit. Plures ad Christi fidem convertit; Æthiopemque Energumenum liberavit. *In autem Domine etc.* ℟. Inveni David.

Lectio V.

Porro non Alexandriae solum, sed et alibi intra Ægypti fines sanctissimis moribus, ac virtutibus claruit. Pluribus Clericis sequentibus in navem conscendit; et mare longissimo tractu est metitus. Brundusium denique appulit, ibique sedem fixit, et domicilium. Apud amphiteatrum in suburbio degens Christianam fidem docebat, edoctosque sacris aquis lustrabat. Nec ad ejus doctrinam, ac sanctitatem comprobandam defuerunt miracula; in iisque minime est praetereundum, siccitate biennium laborantes incolas ejus precibus maximum imbrem habuisse, quo perpetrato miraculo Anthiocus urbis Praefectus cum viginti septem Ethnicorum millibus Christi fidem amplexatus est; hi vero omnes Christianae fidei praeclarius testimonium reddere voluerunt, templum construendo Dei Genitrici; ac Sancto Joanni Baptistae inscriptum, atque dicatum. *Tu autem Domine etc.*

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Brundusino Pontifici vitam functo, ipse sufficitur. Diu, multumque susceptum munus sanctissime obivit, et tandem tertio Idus Januarii vivere desiit. Ejus Corpus Trano, quo aliquando perlatum fuerat, Beneventum adsportarunt Longobardi Principes, ibique in Sanctae Sophiae templo honorificentissime condiderunt. Verum tractu temporis, ut bellorum calamitatibus subduceretur, pars maxima ad monasterium Montis Virginis delata est, et particulae quaedam in Tranensium, ac Brundusinorum civitatibus coluntur. Ejus festum Archiepiscopi Cardinalis Ursini auctoritate octavo Idus Februarii quotannis renovatur. Et in Beneventana ditione non ignobile habetur oppidum ejus nomine insignitum, in cujus honorem erecta ibidem Parochialis Ecclesia conspicitur. *Tu autem Domine etc.*

℟. Iste est, qui ante Deum.

In tertio Nocturno Homil. S. Gregorii Papae in Evangel. Homo peregre proficiscens.

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. SCHOLASTICAE Virginis. Duplex.

Omnia de commu. Virg. praeter sequent.

Oratio.

Deus, qui animam beatae virginis tuae Scholasticae, ad ostendendam innocentiae suae viam, in Columbae specie Coelum penetrare fecisti; da nobis ejus meritis et precibus ita innocenter vivere, ut ad aeterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

In II. Noct.

Ex libro secundo Dialogorum S. Gregorii Papae.

Lectio IV. *Cap.* 13.

Scholastica venerabilis Patris Benedicti soror, omnipotenti Domino ab ipso infantiae tempore dedicata, ad eum semel per annum venire consueverat; ad quam vir Dei non longe extra januam in possessione Monasterii descendebat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum Discipulis venerabilis ejus descendit frater, qui totum diem in Dei laudibus, sacrisque colloquiis ducentes, incumbentibus jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, et inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis femina soror ejus eum rogavit, dicens: Quaeso te, ut ista nocte me non deseras: ut usque mane de coelestis vitae gaudiis loquamur. Cui ille respondit: Quid est quod loqueris soror? manere extra cellam nullatenus possum. Tanta vero erat coeli serenitas, ut nulla in aëre nubes appareret. Sanctimonialis autem foemina, cum verba fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit; et caput in manibus omnipotentem Dominum rogatura declinavit. Cum-

que levaret de mensa caput, tanta coruscationis et tonitrui virtus, tantaque inundatio pluviae erupit, ut neque venerabilis Benedictus, neque Fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen, quo considerant, pedem movere potuerint. *Tu autem Domine etc.* *Lectio V.*

Sanctimonialis quippe foemina caput in manibus declinans lacrymarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem aëris ad pluviam traxit. Nec paulo tardius post orationem inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis, et inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret: quatenus unum idemque esset momentum, et levare caput, et pluviam deponere. Tunc vir Dei inter coruscos et tonitruos, atque ingentis pluviae inundationem, videns se ad monasterium non posse remeare, coepit conqueri contristatus dicens: Parcat tibi omnipotens Deus, soror, quid est, quod fecisti? Cui illa respondit: Ecce rogavi te, et audire me noluisti: rogavi Deum meum, et audivit me; modo ergo si potes egredere, et me dimissa, ad Monasterium recede. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritalis vitae colloquia, sese vicaria relatione satiarent. *Tu autem Domine etc.*

Lectio VI.

Cumque die altero eadem venerabilis foemina ad cellam propriam recessisset, vir Dei ad Monasterium rediit. Cum ecce, post triduum in cella consistens, elevatis in aëra oculis, vidit ejusdem sororis suae animam de corpore egressam, in Columbae specie coeli secreta penetrare. Qui, tantae ejus gloriae congaudens, omnipotenti Deo in hymnis, et laudibus gratias reddidit, ejusque obitum Fratribus denuntiavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad Monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora, nec sepultura separaret. *Tu autem Domine etc.*

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit Regnum Coelorum decem virginibus, *de commu. Virg.*

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectio IX. erit de Homilia Feriae.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. Margaritae de Cortona semid. Omnia de commu. nec Virg. nec Mart. praeter ea, quae hic habentur, propr.

Antiph. ad Magnif. in 1. Vesp. Simile est regnum Coelorum, etc. *ut in communi.*

Oratio.

Deus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad

salutis tramitem misericorditer reduxisti : eadem nobis miseratione concede ; ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox poenitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum.

Lect. I. *Noct. de script. occurr. sed si venerit in Quadrag. dicuntur lect.* Mulierem fortem *de commu.*

In II. Noct. *Lect. IV.*

Margarita, a loco dormitionis, Cortonensis appellata, Laviani in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta in Montis Politiani Civitate vanam, et lubricam vitam duxit ; sed cum amasium ab hostibus faede transfossum iudicio canis in fovea sub strue liguorum tumulatum fortuito reperisset, illico facta est manus Domini super eam, quae magno culparum suarum moerore tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Lavianum reversa, crine detonso, neglecto capite, pullaque veste contecta, erroribus suis, mundique illecebris nuntium misit ; inque aedibus Deo sacris, fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere et cilicio ab se laesam Dei majestatem placare studuit ; donec post triennale virtutum experimentum a Fratribus Minoribus spiritualis vitae ducibus, Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymae ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritione ducta, ut diu elinguis consisteret. Lectulus nuda humus, cervical lapis, aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in coelestium meditatione trahere consuevit, nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat. *Tu autem etc.*

Lectio V.

A Daemone insidiis, funestisque conatibus lacessita, mulier fortis hostem ex verbis detectum semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae gloriae lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, praeteritos mores suos per vicos, et plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans ; nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciem olim impuri amoris causam saevire abstinuit, aegre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus, aliisque magnae poenitentiae argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret, digna facta est, quae saepe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Matris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, et vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant : ipsa vero coe-

lesti, quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imo et peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore, et lacrymis detegens, summaque in Deum, et proximum charitate fervens, ingentem animarum fructum operata est. AEgris ad se venientibus salutem, obsessis a Daemone liberationem impetravit. Puerum defunctum, lugente matre, ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summae pietatis operibus vivos, et mortuos sibi demeruit. *Tu autem etc.*

Lectio VI.

Tot sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio coelestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitae genere plane admiranda, utramque sororem Magdalenam, et Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in coelestem patriam evocaretur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque, et laboribus plena, ac coelestibus donis cumulata, coepit corporis viribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tautum colloquiis refecta est: tum, sanctissimis Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in Coelum conversis, octavo Kalendas Martias, anno aetatis quinquagesimo, suae conversionis vigesimo tertio, humanae vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illaesum, et suaviter olens summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quae jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit; quibus permoti Romani Pontifices, ad augendum ejus cultum, plurima liberaliter indulserunt. Benedictus vero decimus tertius in festo Pentecostes die sextadecima Maii anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit. *Tu autem etc.*

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro, *de commu.* non virg. *In anno non bissextili ante quadrag. Lectio IX. legitur de homil. Vigiliae S. Mathiae Apost. in Evang.* Hoc est praeceptum, *ut in vigil. Apostol. Si vero hoc Festum inciderit in quadr.*

Lectio IX. erit de Homil. Fer. occur.

In laudibus ad Benedictus. Ant.

Ut cognovit, resipuit Seraphici ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

℣. Diffusa est etc.

Ante quadrag. fit comm. vigiliae cum Antiph. et ℣. de Feria occur. ut in Psalt.

Oratio.

Da quaesumus. *Si vero fuerit in quadrag. fit comm. Feriae. De vigil. autem S. Matthiae nihil fit, nisi in Missa.*

In anno comm. Vesperae integrae erunt de Sancto Matthia Apost. ut in Brev. sine comm. praeced.

In anno vero Bissextili, tunc in II. Vesp. S. Marg. omnia sumuntur ex comm. non virg. praeter hic posita. Ad Magnificat Ant. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. In quadrag. fit comm. Feriae.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. Petri Damiani Cardinalis Episcopi Ostiensis, et Ecclesiae Doctoris. Dupl. Min.

In utrisq. Vesp. Antiph. Ad Magn. O Doctor optime.

Oratio.

Concede nos, quaesumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui, atque Pontificis, monita, et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente. Si vero celebretur in Quadragesima, leguntur Lectiones: Fidelis sermo etc. *ut in Communi Pontificum.*

In II. Noct. Lect. IV.

Petrus Ravennae honestis Parentibus natus adhuc lactens a Matre numerosae prolis pertaesa abiicitur; sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus, ac recreatus, Genitrici ad humanitatis sensum revocatae redditur. Utroque orbatus Parente, tamquam vile mancipium, sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illius expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris eruditur; in quibus brevi tantum profecit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis floreret, et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut corpus rationi subderet, sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente juventa, dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obire, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio propriis ipse manibus ministrabat. *Tu autem etc. Lectio V.*

Perficiendae magis vitae causa in Avellanensi Eugubinae Dioe-

resis Coenobio Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae a Beato Ludulpho Sancti Romualdi Discipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Coenobium Sancti Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque Asceterium verbo sacro, praeclaris institutionibus, et moribus excoluit. Ad suos revocatus post Praesidis obitum Avellanitarum familiae praeficitur; quam novis variis in Locis exstructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac praecipuum ornamentum jure sit habitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonicorum conventus, et Populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzoni Episcopo in causa gravissima assedit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio, et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Maximus eum, licet invitum, et reluctantem, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit. *Tu autem etc.* *Lectio VI.*

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum, et Simoniacam Haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujusmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadolao falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae Regem ab iniquo Uxoris divortio deterruit. Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis: alias alibi, quando oportuit, perinde curavit, ac si suae essent tutelae commissae. Cardinalatu et Episcopali Dignitate depositis, nihil de pristina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem S. Crucis Jesu Christi: horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis, et praeclare actis illustris, dum a ravennate Legatione rediret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus Corpus ibidem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti Populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti Patronum apud Deum delegerunt.

Leo vero duodecimus Pontifex Maximus Officium, Missamque in ejus honorem, tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, addita Doctoris qualitate, ad universam extendit Ecclesiam. *Tu autem etc.*

In III. Noct. Homilia in Evangelium : Vos estis sal terrae : *de Communi Doctorum.*

Missa. In medio Ecclesiae.

Decretum urbis, et orbis.

Providentissimus Deus, qui electam suam Sponsam Ecclesiam super Apostolorum, et Prophetarum fundamentum posuit, eamque summo angulari lapidi Christo Jesu inniram voluit, sapientissimo cavit consilio, ut ad illius praesidium jugiter egregii sanctique vigilarent Pastores, qui non modo sublimioris virtutis exemplo fidelium Ecclesiae filiorum mores ad justitiam pietatemque, componerent; verum etiam ingenio, doctrinaque celebres eosdem in Fidei veritate consolidarent. Hos propterea Divinus Praeceptor sal terrae, Mundique lumen nuncupavit, qui non vivae tantum vocis officio, caeterorum Pastorum instar, sibi commissam plebem, sed cunctos Christi fideles, omniumque saeculorum posteritatem conscriptis Libris sapientia, et doctrina refertis, etiam extincti erudire non cessant. Quos inter eminet etiam Sanctus Petrus Damianus *abs me Stephano IX. alias X. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis creatus, et Ostiensis Episcopus renunciatus, qui Saeculo XI. Dei Ecclesiam meritis, et Doctrinis, illuminavit, designatus idcirco Scriptorum elogio Vir, et Sanctitate, et Doctrina per sua tempora clarus. Hujus porro sanctissimi Viri de universa Ecclesia tot nominibus optime meriti nondum extensum fuisse festum per ipsam universalem Ecclesiam dolentes Apostolici Senatus Patres ita summum Ecclesiae Hierarcham, et Caput, Pontificem Maximum Leonem XII. per Postulatoriam Epistolam Sacri Cardinalium Collegii nomine deprecati sunt, ut ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto ejusdem S. Petri Damiani Festum celebrari praecipiat universa in Ecclesia septimo Kalendas Martii cum Officio et Missa de Communi Doctorum, nec non cum Lectionibus, et Oratione, propriis, jam pro aliquibus Locis adprobatis. Qua Postulatoria una cum Animadversionibus R. P. D. Virgilii Pescetelli Sanctae Fidei Promotoris, et Advocati, ac Procuratoris Responsionibus diligentissimis in Ordinario Sacrorum Rituum Coetu ad Vaticanum sub infrascripta die coacto delata, Eminentissimi ac Reverendissimi Patres Sacris Ritibus tuendis praepositi, audita relatione Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Julii Maria*

De Somalia Episcopi Ostiensis, et Veliterni Ponentis, eidemque Congregationi Praefecti, momentis omnibus hinc inde allatis sedulo libratis, matureque discussis unanimi consensu rescribendum censuerunt: » Consulendum SS. pro gratia » Die 27. Settembris 1828.

Facta autem de praemissis omnibus et singulis SS. Domino Nostro Leoni XII. Pont. Max. per me infrascriptum ejusdem Sacrae Congregationis Segretarium relatione, Sanctitas Sua in omnibus, annuendo Sacrae Congregationis Rescriptum adprobavit, et confirmavit, ac S. Petrum Damianum Doctorum Albo recensuit, ejusque Officium *sub ritu dup. min. cum Lectionibus primi Nocturni de Scriptura instar concessionis factae Clero Ravennaten. de Anno 1723.* ad universam extendit Ecclesiam, *ac desuper Generale Decretum Urbis, et Orbis expediri praecepit Kalendis Octobris ejusdem Anni 1828.*

Julius M. Card. Episcopus Ostien., et Veliternus de Somalia S. Ecclesiae Vice-Cancellarius, et S. R. C. Praefectus, et Ponens etc.

Loco ✠ Sigilli

J. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

DIE V. MARTII.

In Festo B. Joannis Josephi de Cruce Conf. dupl. min. Offic: de commu. Conf. non Pont. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui B. Joannem Josephum Confessorem tuum per arduas paupertatis, humilitatis, et patientiae vias coelesti gloria sublimasti. Da nobis quaesumus, ut carne mortificati, ejus imitemur exempla, et gaudiis perfruamur aeternis. Per Dominum nostrum etc.

Lect. I. Noct. Beatus vir; *de eod. comm. 2. loc.*

In II. Noct. Lect. IV.

Isclae Regni Neapolis in Urbe apud AEnariam Insulam, Parentibus nobilitate sanguinis, morumque probitate praestantibus ortus est B. Joannes Josephus de Cruce. Christianae pietatis semina, quae in ejus animam, supernis benedictionibus praeventam, cum lacte instillaverant, fructus mox uberrimos attulerunt. Tenerrima adhuc aetate, nedum a nugis puerilibus abhorruit, sed virtutes excolere coepit illustriores, silentii potissimum, mortificationis, Mundi, suique ipsius abnegationis, quas assiduo Orationis studio confovebat. Deiparae cultum, quem ad obitum usque in dies auxit, interea temporis arripuit; Dominicaeque Passionis, et Eucharistiae Mysteria affectu peculiari prosequebatur. S. Petri de Alcantara Institutum, quod Joannes de S. Bernardo ex Hispanis Excalceatis, Clemente IX. adprobante, nuperrime in Italiam invexerat, divino afflante Numine, anno vitae suae sextodecimo amplexus

est Italorum primus. Seraphico Patriarcha, fidissimoque ejus Alumno Petro de Alcantara in ipso tyrocinio sibi ab imitandum propositis, mirum quam perfecte poenitentiam hujus, et contemplationem; humilitatem illius, ac paupertatem jam tum fuerit adsecutus. *Tu autem. etc.* ℟. Honestum etc.

Lectio V.

Tertio vix decurso a solemni Professione sua anno, Pedemontani Aliphae Coenobii fundationi destinatur, quod ejus opera exiguum adeo evasit, ut alterius, quod olim in Pedroso Extremadurae S. Petrus de Alcantara, Clericus ipse quoque, excitaverat, imaginem simillimam referret. Sacerdotio ex obedientia inauguratus, Disciplinis Moralibus, quas numquam perdidicerat, improviso excultus visus est. Superiorum venia, non longe ab eo Coenobio, Sacram Heremum extruere adgressus subter excelsi montis dejectu, ut absolveretur, quam citissime, ligna, lapides, calcem humeris suis mordaci lorica contectis, exportabat; ita ut per calcanea cruor ubertim in terram deflueret. Fratrum rogatu Leges quasdam pro Sacro illo Recessu peculiares condidit, dignas, quae a Sede Apostolica confirmarentur. Novitiorum regimini praepositus, eorum ad vitam regularem componere mores eo profectu enixus est, ut illorum aliqui Sanctitatis, et miraculorum fama inclaruerint. Verum cum clemens Papa XI. Saeculi hujus decimi octavi initio Fratres Italos excalceatos ab Hispanis in Regno Neapolis sejunxisset, illique nulla regiminis forma potirentur, ab eodem Pontifice, obsistente licet humani generis hoste, Provinciae Neapolitanae S. Petri de Alcantara nuncupatae, erectionem obtinuit. *Tu autem etc.* ℟. Amavit etc.

Lectio VI.

Primus novae istiusmodi Provinciae Minister renuntiatus, regimen, quod abdicaverat, Sacrae Congregationis Episcoporum, et Regularium jussu adsumere coactus, difficile relatu est, quot qualesque calumnias Dei Famulo devorare opus fuerit, ut Italicam Exalceatorum Fratrum Familiam constabiliret. Rebus compositis, eo sese totum convertit, ut duplex ille Petri de Alcantara Contemplationis, et Poenitentiae Spiritus altas inter suos radices ageret. Quos praeclarissimis virtutum exemplis anteibat, humilitate imprimis, rigidique Claustralis Disciplinae custodia, paupertate, et abstinentia enituit admirabili. Unicum ad nudam carnem sexaginta quatuor annis habitum adhibuit: perque viginti quatuor annos, priscorum Heremicolarum ritu, pane tantum, ac fructibus victitavit; quod edulii genus ex obedientia in nauseosum commutavit ferculum. Flagellis asperrimis, ciliciis, et cruce ferrea, acutis instructa claviculis, corpus suum dilaniabat. Illud etiam de Eo fertur, quod creberrimas inter orandum

Extases passus est, quodque Raptibus, Prophetia, Miraculis, aliisque hujusmodi supernaturalibus donis vivens claruerit. Denique zelo animarum absumptus, octuagenarius, apopletico morbo correptus, tertio Nonas Martias in osculo Domini obdormivit in Coenobio S. Luciae Montis Urbis Neapolis anno septigentesimo trigesimo quarto supra millesimum. Eumdem novis miraculis coruscantem anno ab Illius decessu quinquagesimo sexto Pius VI. P. M. Beatorum albo recensuit. *Tu autem etc.*
℟. Iste Homo etc.

Lect. III. Noct.

Nolite timere etc. *ut in eod. Comm. 2. loco.*

DIE XVII MARTII.

In festo Sancti Gabrielis Archangeli. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Ingresso Zacharia, *cum reliq. de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica; et loco ult. Psalmi.* Laudate Dominum omnes Gentes

Capitulum.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres.

Hymnus.

Christe, sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanae Sator et Redemptor,
Coelitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.

Angelus pacis Michaël in aedes
Coelitus nostras veniat; serenae
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica coelo
Quae triumphator statuit per orbem,
Templa revisat.

Angelus nostae medicus salutis
Adsit e coelo Raphaël, ut omnes
Sanet aegrotos, dubiosque vitae
Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul et micantis
Regia Coeli.

Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam virginem, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

Deus, qui inter caeteros Angelos ad annuntiandum Incarnationis tuae mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut, qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in coelis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriae, si celebretur in Quadrages.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Regem Archangelorum Dominum, Venite adoremus. *Psal.* Venite

Hymn. Christe, sanctorum. *ut supra.*

In primo Nocturno, Antiphona.

Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psalmus. Domine Dominus noster, *cum reliquis Psalmis Nocturnorum per ordinem, ut in festo Dedicationis S. Michaelis Archangeli* 29. *Septembris.*

Antiphona. Ecce vir Gabriel quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me.

Psal. In Domino confido.

Antiphona. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, et titigit me, et statuit me in gradu meo.

Psal. Domine, quis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Lectio I.

Ex Daniele Propheta. *Cap. IX.*

Ego Daniel, cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea, et peccata populi mei Israël, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum ut docerem te, et tutelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem. *Tu autem etc.*

℟ Cum oraret Daniel, et confiteretur peccata sua, et peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriel cito volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini.

℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio II.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum; et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, et animadverte ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt; et rursum aedificabitur platea, et muri in angustia temporum. *Tu autem etc.*

℟. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. ℣. Tu autem animadverte sermonem, et intellige visionem. Ego autem.

Lectio III.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem, et finem perseverabit desolatio. *Tu autem etc.*

℟. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniel, nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres. ℣. Gabriel fac me intelligere istam visionem, et venit, et stetit juxta, ubi ego stabam, et ait ad me. Daniel. Gloria Patri. Daniel.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

Psal. Coeli enarrant.

Antiphona. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Psal. Domini est terra.

Antiphona. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

Psal. Benedicam Dominum.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Lectio IV.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Missus est Angelus Gabriel a Deo. Non arbitror, hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant

ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum; Fortitudo Dei dicitur, et quia non ab aliquo alio forte excellentiore se (ut assolet) spiritu; sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est a Deo: ne cui, vel beatorum spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantae inter suos inveniri potuerit excellentiae, ut tali, et nomine dignus haberetur, et nuntio. *Tu autem etc.*

℟. Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans a dextris altaris incensi.

℣. Cumque ingressus in templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectio V.

Nec discordat nomen a nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum et nuntium communi censeri vocabulo; cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter Angelus enim tantum nuncupative; Christus autem etiam substantive. *Tu autem etc.*

℟. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem.

℟. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne.

Lectio VI.

Christus Dei virtus et dicitur, et est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit; et sic ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus vero fortitudo Dei appellatus est; vel quod hujuscemodi meruerit praerogativam officii, quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia Virginem natura pavidam, simplicem, verecundam, ne miraculi novitate expavesceret, confortare deberet: quod et fecit; Ne timeas, inquiens, Maria: invenisti gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur; imo quia tale illi negotium injungitur, recte tali nomine designatur. *Tu autem etc.*

℟. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec evangelizare. * Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant.

℟. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur tempore suo. Ecce eris. Gloria Patri. Ecce eris.

In tertio Nocturno, *Antiphona*.

Missus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Psalmus. Cantate Domino.

Antiphona. Gabriel Angelus Mariae dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Psalm. Dominus regnavit, exultet.

Antiphona. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

Psalm. Benedic anima mea Domino.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap. I.*

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Juliani Archiepiscopi Toletani. *Lib.* 2. *contra Judaeos*.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo, Joannem filium de se generandum audivit: et Maria, Angelo sibi praedicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Haec tria per Angelum dicta, et completa videmus. Jam ergo solicite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariae, et Mariae apparuit, ipsi quoque Danieli illa praedixerit. *Tu autem etc.*

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum: et expavescit Virgo de lumine: * Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum: ecce concipies et paries, et vocabitur Altissimi filius.

℣. Quae cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio: et ait Angelus ei. Ne timeas Maria. *Benedictio*. Cujus festum etc.

Lectio VIII.

Equidem ipse Daniel in prophetiae suae volumine, quando illa sacramenta Hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit: Daniel, animadverte sermonem; et reliqua, quae ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariae: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare. *Tu autem etc.*

℟. Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti; * Quae Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum virgo Deum, et hominem genuisti, et post partum, Virgo, inviolata permansisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quae. Gloria Patri. Quae.

Nona lectio de feria occurrente. Si vero transferri contigerit, erit sequens.

Lectio IX.

Quod etiam de Beatae Mariae Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Jam ergò manifestum est, quod unus idemque Angelus Gabriel fuerit, qui et praefixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, et partum Virginis praesentem esse monstravit. Ad tempus itaque praefinitum occurrit, et olim a se dicta, operis efficientia completa esse convincit: et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum. Te Deum laudamus.

Ad Laudes. *Et per Horas, Antiphona.*

Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans a dextris altaris incensi.

Psalmus. Dominus regnavit, decorem. *Cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Antiphona. Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Antiphona. Gabriel Angelus locutus est Mariae, dicens: Ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum.

Antiphona. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei; Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore Sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te; et intelligeres.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuae ad Tribunal gratiae
Patrona Virgo postulat.

Et vos beata, per novem
Distincta gyros, Agmina:
Antiqua cum praesentibus
Futura damna pellite.
Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictus Antiphona.

Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem, et multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim praeibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter caeteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuae mysterium Gabrielem Archangelum eligisti: concede propitius; ut, qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in Coelis. Qui vivis, et regnas.

Et fit commem. feriae, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam. Antiphona. Ait autem

Capitulum. Ecce vir Gabriel.

℟. br. Stetit Angelus, * Justa aram templi. Stetit. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit. ℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini. ℟. De manu Angeli.

Ad Sextam. Antiphona. Ego sum Gabriel.

Capitulum.

Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: septuaginta hebdomades abbreviatae sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum.

℟. br. Ascendit fumus aromatum: * In conspectu Domini. Ascendit. ℣. De manu Angeli. In cospectu. Gloria Patri. Ascendit. ℣. In cospectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam. Antiphona. Dixit autem Maria.

Capitulum.

Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt.

℟. br. In conspectu Angelorum, Psallam tibi Deus meus; * In conspectu. ℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam. Gloria Patri. In conspectu. ℣. Adorate Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Vesperae de S. Joseph Confessore, cum commemoratione S. Gabrielis.

Antiphona: Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus. ℣. In conspectu Angelorum Psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Oratio.

Deus, qui inter. *ut supra.*

Et fit commem. Feriae, si Celebretur in Quadragesima.

Si festum S. Joseph transferatur, in secundis Vesperis, S. Gabrielis, omnia ut in primis; et loco ultimi. Psalmus. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam. *Ut in Vesperis Feriae VI.*

Antiphona ad Magnificat, et Oratio ut supra.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Officium de Patrocinio S. Joseph *Sponsi B. M. V. et princip. Patr. Monarchiae Regis Catholici, dupl. 2. class. Ad Vesp.*

Antiph. Jacob autem, *cum reliq. de Laud.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliq. de Domin. et loc. ult.*

Psal. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Gen. 49.*

Benedictiones Patris tui confortatae sunt benedictionibus Patrum ejus; donec veniret desiderium collium aeternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos. ℟. Deo gratias.

Hymnus.

Te, Joseph, celebrent agmina Coelitum,
Te cuncti resonent Christiadum Chori,
Qui clarus meritis junctus es inclytae
Casto foedere Virgini.
Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi Flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum stringis, ad exteras
AEgypti profugum tu sequeris plagas;
Amissum Solymis quaeris, et invenis,
Miscens gaudia fletibus.
Post mortem reliquos mors pia consecrat,

Palmamque emeritos gloria suscipit.
Tu vivens, Superis par, frueris Deo
Mira sorte beatior.
Nobis, Summa Trias, parce precantibus,
Da Joseph meritis sidera scandere,
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suae. Allel.
℟. Et principem omnis possessionis suae. Allel.

Ad Magnif. Antiph.

Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Allel. *Oratio.*

Deus, qui ineffabili providentia Beatum Joseph Sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es: praesta quaesumus, ut, quem Protectorem veneramur in terris, Intercessorem habere mereamur in coelis. Qui vivis, et regnas etc.

Et fit comm. Dominicae tertiae post Pasch.

Antiph. Modicum, et non videbitis me, dicit Dominus: iterum modicum, et videbitis me; quia vado ad Patrem, alleluja. Allel.

℣. Mane nobiscum Domine. Alleluja.
℟. Quoniam advesperascit. Allel.

Oratio.

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiae, veritatis tuae lumen ostendis: da cunctis, qui Christiana professione censentur, et illa respuere, quae huic inimica sunt nomini; et ea, quae sunt apta, sectari. Per Dom.

Ad Matut. Invitat.

Laudemus Deum nostrum: * In veneratione Beati Joseph Protectoris nostri. Allel.

Psal. Venite, exultemus

Hymnus. Te, Joseph, celebrent agmina Coelitum, de 1. *Vesp.* *In I. Noct.*

Antiph. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in AEgyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi. Allel.

Psal. primi Noct. de commu. Conf. non Pont.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.
℟. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi, Allel.

De Libro Genesis.

Lectio I. *Cap. 39.*

Igitur Joseph ductus est in AEgyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir AEgyptius, de manu Ismaëlitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens; habita-

vitque in domo Domini sui, qui optime noverat Dominum esse cum eo, et omnia, quae gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, et ministrabat ei, a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum, et universa, quae ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui AEgyptii propter Joseph, et multiplicavit tam in aedibus, quam in agris cunctam ejus substantiam. Nec quidquam aliud noverat, nisi panem, quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra facie, et decorus aspectu. *Tu autem etc.*

℟. Clamavit Populus ad Regem, alimenta petens: * Quibus ille respondit: Ite ad Joseph. Allel.

℣. Salus nostra in manu tua est: respice nos tantum, et laeti serviemus Regi. Quibus ille.

Lectio II. *Cap. 41.*

Placuit Pharaoni consilium, et cunctis ministris ejus, locutusque est ad eos: Num inveuire poterimus talem virum, qui Spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quae locutus es: sapientiorem, et consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet, uno tantum Regni solio te praecedam. Dixitque rursus Pharao ad Joseph; Ecce constitui te super nniversam terram AEgypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante praecone, ut omnes coram eo geneflecterent, et praepositum esse scirent universae terrae AEgypti. *Tu autem etc.*

℟. Fecit me Deus quasi patrem Regis, et Dominum universae domus ejus, * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos. Alleluja.

℣. Venite ad me, et ego dabo vobis omnia bona AEgypti, ut comedatis medullam terrae. Exaltavit me.

Lectio III. *Cap. 41.*

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra AEgypti. Vertitque nomen ejus, et vocavit eum lingua AEgyptiaca Salvatorem mnndi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putiphar Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram AEgypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) et circuivit omnes Regiones AEgypti. Venitque fertilitas septem annorum, et in manipulos redactae segetes congregatae sunt in horrea AEgypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenae maris coaequaretur, et copia mensuram excederet. *Tu autem etc.*

℟. Jam laetus moriar, quia vidi faciem tuam, et supersti-

tem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo: * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum. Allelaja.

℟. Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis, et invocetur super eos nomen meum. Insuper. Gloria. Insuper.

In II. Noct. *Antiph.*

Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge, et accipe Puerum et matrem ejus, et vade in terram Israël; defuncti sunt enim, qui quaerebant animam pueri. Allel.

Psal. 2. Noct. de commu. Conf. non Pont.

℣. Respice de coelo, et vide, et visita vineam istam. Allel. ℟. Et perfice eam. Allel.

Sermo Sancti Bernardini Senensis.

Sermone 1. de S. Joseph. *Lectio IV.*

Omnium singularium gratiarum alicui rationabili creaturae communicatarum, generalis regula est; quod, quandocunque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donet, quae illi personae sic electae, et ejus officio necessaria sunt, atque illam copiose decorant. Quod maxime verificatum est in Sancto Joseph, putativo Patre Domini nostri Jesu Christi; et vero sponso Reginae mundi, et Dominae Angelorum, qui ab aeterno Patre electus est fidelis Nutritius, atque Custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, et Sponsae suae; quod officium fidelissime prosecutus est. Cui propterea Dominus ait: Serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui. *Tu autem etc.*

℟. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, et dextera tua suscepit me: * Protector meus, et cornu salutis meae, et susceptor meus. Allel.

℣. Ego Protector tuus sum, et merces tua magna nimis. Protector. *Lectio V.*

Si compares eum ad totam Ecclesiam Christi, nonne iste est homo electus, et specialis, per quem, et sub quo Christus est ordinate, et honeste introductus in mundum? Sicut ergo Virgini Matri tota Ecclesia sancta debitrix est, quia per eam Christum suscipere digna facta est: sic profecto, post eam huic debet gratiam, et reverentiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua Patriarchalis, et Prophetalis dignitas promissum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporaliter possedit, quod eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed et hic illum praecellit, quia non solum AEgyptiis panem corporalis vitae, sed omnibus electis panem de coelo, qui coelestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit. *Tu autem etc.*

℟. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur, protegetur sub tegmine illius a fervore: * Et in gloria ejus requiescet. Alleluja.

℣. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. Et in gloria.

Lectio VI.

Profecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ageret in humanis, tamquam filius Patri suo, in coelis utique non negavit, quin potius complevit, et consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinsertur: Intra in gaudium Domini tui. Unde, licet gaudium aeternae beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: Intra in gaudium; ut mystice innuatur, quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans, et absorbens, et ipsum velut abyssus infinita submergens. Memento igitur nostri, Beate Joseph, et tuae orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercede; sed, et Beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quae Mater est ejus, qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivit, et regnat per infinita saecula saeculorum. Amen. *Tu autem etc.*

℟. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo. Alleluja.

℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si exsurgat. Gloria Patri. Si exsurgat

In III. Noct.

Antiphona. Consurgens Joseph accepit puerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israël, et habitavit in civitate, quae vocatur Nazareth. Alleluja.

Psal. ut in commun. non Pont.

℣. Invocavi Dominum Patrem Domini mei. Allel.

℟. Un non derelinquat me iu die tribulationis. Allel.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 3.*

In illo tempore: Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizato, et orante, apertum est coelum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. de consensu Evangelist.

Manifestum est illud, quod ait: Ut putabatur filius Joseph: propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthaeus enumerat descendens a David usque ad Joseph, alios autem Lucas ascendens a Joseph usque ad Da-

vid: facile est, ut advertant, duos Patres habere potuisse Joseph; unum a quo genitus, alterum a quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas Patrem Joseph, non à quo genitus, sed à quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David. *Tu autem etc.*

℟. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est; pariet autem filium: * Et vocabis nomen ejus Jesum, allel.

℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et vocabis. *Lectio VIII.*

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, et Matthaeo scilicet, et Luca, ut unus eorum ejus Patris originem teneret, qui genuerat: alter ejus, qui adoptaverat Joseph, quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat? Matthaeus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est genuit, perseverans, donec in ultimo diceret: Jacob autem genuit Joseph; satis expressit, ad eum Patrem se perduxisse originem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam, si etiam Lucas genitum Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem Patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium; sed utique dilectione adoptavit. *Tu autem etc.*

℟. Surge, et accipe puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluja.

℣. Ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex AEgypto vocavi filium meum. Et esto. Gloria Patri. Et esto.

Nona lect. de Homil. Domin. nisi transferatur.

Benedictio. Per Evangelica dicta.

Lectio S. Evangelii secundum, Joannem

Lectio IX.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Modicum, et jam non videbitis me: et iterum; modicum, et videbitis me, quia vado ad Patrem. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 101. *in Joann. sub finem.*

Modicum est, hoc totum spatium, quo praesens pervolat

saeculum. Unde dicit idem ipse Evangelista in Epistola sua: Novissima hora est. Ideo namque addidit: Quia vado ad Patrem; quod ad priorem sententiam referendum est, ubi ait, Modicum, et jam non videbitis me; non ad posteriorem, ubi ait: Et iterum modicum, et videbitis me. Eundo quippe ad Patrem, facturus erat, ut eum non viderent. Ac per hoc non ideo dictum est, quia fuerat moriturus, et donec resurgeret, ab eorum aspectibus recessurus: sed quod esset iturus ad Patrem; quod fecit posteaquam resurrexit, et cum eis per quadraginta dies conversatus, ascendit in coelum. *Tu autem etc.*

Te Deum.

Ad Laud. et per Hor. Antiph.

Jacob autem genuit Joseph virum Mariae, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus. Allel.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph. Allel.

Antiph. Ascendit autem Joseph a Galilaea de civitate Nazareth, in Judaeam David, quae vocatur Bethlehem. Allel.

Antiph. Et venerunt festinantes, et invenerunt Mariam, et Joseph, et infantem positum in praesepio. Allel. allel.

Antiph. Et ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph. Allel.

Capitulum. *Genes. 49.*

Benedictiones Patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum ejus, donec veniret desiderium collium aeternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Hymnus.

Coelitum Joseph decus, atque nostrae
Certa spes vitae, columenque mundi,
Quas tibi laeti canimus, benignus
Suscipe laudes.
Te Sator rerum statuit pudicae
Virginis Sponsum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit et ministrum
Esse salutis.
Tu Redemptorem stabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.
Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur aether,
Se tibi subdit.
Laus sit excelsae Triadi perennis,

Quae tibi praebens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatae
Gaudia vitae. Amen.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuae. Allel.
℟. Et dextera tua suscepit me. Allel.

Ad Benedictus Antiph.

Joseph fili David noli timere accipere Mariam Conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Allel.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia Beatum Josephum Sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es: praesta quaesumus, ut, quem Protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Qui vivis et regnas etc.

Et fit com. Dom. 3. post Pascha.

Antiph. Modicum, et non videbitis me, dicit Dominus: iterum modicum, et videbitis me, quia vado ad Patrem, allel. Allel.

℣. In resurrectione tua Christe. Allel.
℟. Coeli et terra laetentur. Allel.

Oratio.

Deus, qui errantibus, ut in viam possint redire justitiae, veritatis tuae lumen ostendis: da cunctis, qui Christiana professione censentur, et illa respuere, quae huic inimica sunt nomini, et ea quae sunt apta, sectari. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Antiph. Missus est.

Capitulum. Benedictiones Patris tui, *ut supra*.

℟. *brev.* Constituit eum Dominum domus suae. * Allel. allel Constituit eum Dominum.

℣. Et principem omnis possessionis suae. Allel. allel. Gloria Patri. Constituit.

℣. Confitebor nomini tuo. Allel.
℟. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi. Allel.

Ad Sextam.

Antiph. Ascendit autem.

Capitulum. *Genes. 49.*

Deus patris tui erit adjutor tuus, et omnipotens benedicet tibi benedictionibus coeli desuper.

℟. *brev.* Confitebor nomini tuo: * Alleluja, alleluja. Confitebor.

℣. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi. Allel. allel. Gloria Patri. Confitebor.

℣. Justus germinabit sicut lilium. Allel.
℟. Et florebit in aeternum ante Dominum. Allel.

Ad Nonam.

Antiph. Et ipse Jesus.

Capitulum. *Genes.* 49.

Filius accrescens Joseph, filius accrescens, et decorus aspectu: filiae discurrerunt super murum.

℟. *brev.* Justus germinabit sicut lilium, * Allel. allel. Justus.

℣. Et florebit in aeternum ante Dominum. Allel. allel. Gloria Patri. Justus.

℣. Plantatus in domo Domini. Allel.

℟. In atriis domus Dei nostri. Allel.

In II. Vesp.

Omnia ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illius, quem desideveram sedi. Allel.

℟. Et fructus ejus dulcis gutturi meo. Allel.

Ad Magnif. Antiph.

Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, et ego dolentes quaerebamus te, allel.

Oratio. Deus, qui ineffabili providentia, *ut supra.*

Et fit com. Dominicae.

Antiph. Amen dico vobis quia plorabitis, et flebitis vos, mundus autem gaudebit; vos vero contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Allel.

℣. Mane nobiscum Domine. Allel.

℟. Quoniam advesperascit. Allel.

Oratio. Deus, qui errantibus, *ut supra.*

FERIA TERTIA

Post Dominicam Sexagesimae

IN SOLEMNI COMMEMORATIONE

DOMINICAE PASSIONIS

Duplex Primae Classis cum Octava.

Ad Vesperas.

Antiph. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. *Psal.* 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri etc.

Antiph. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Antiph. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolungatus est: * habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis impugnabant me gratis. Gloria Patri etc.

Antiph. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Antiph. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Psalmus 139.

Eripe me Domine ab homine malo, * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatorit: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra, * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo. Gloria Patri etc.

Antiph. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Antiph. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, * et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata snnt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam. Gloria Patri etc.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteeram, et videbam, et non erat qui cognosceret me. *Psalmus* 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam,* absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi:

Gloria Patri etc.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me. *Capitulum. Philip.* 2.

Fratres hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Deo gratias.

Hymnus.

Maerentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium,
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas et fera vulnera.

Accincta heu! gladiis turba satellitum,
Arreptum Dominum fustibus impetit,
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum Caput ictibus.

Haud finis sceleri: traditur improbo
Christus Carnifici; nec mora, barbarus
In Regem Superum non timet, impio
Ausu, vertere dexteram.

Audite o Populi, Numen amabile,
Manante ex humeris undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.

Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas,
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.

Heu crimen! trahitur funibus improbis,
Funesti Dominus supplicii ad locum,
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.

Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue Nomen in aethera
Humanum genus efferat. Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.
℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnificat.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Omnipotens, sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti; concede propitius, ut, sicut

solemnem commemorationem passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum etc.

Ad Complet., *et per Horas diei*, *ac etiam per totam Octavam in fine Hymnorum dicitur.*

Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Christum Regem Crucifixum, * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus etc.

Hymnus.

Aspice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos mediam latrones,
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur; clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.

O cor, aes durum superas, gemendo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti affixit: tua culpa morti
Subdidit atrae.

Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Astiterunt Reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psal. 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Chistum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos,* et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ire sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domine in timore, et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo. Gloria Patri etc..

Antiph. Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Antiph. Multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt adversum me. *Psalm.* 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum

Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri etc.

Antiph. Multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalm. 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte; et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israël.

In te speraverunt Patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino; eripiat eum: * salvum faciat eum; quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meae: * In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum: * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus: * universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annutiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt coeli justiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri etc.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Cap. 5. *et* 6. *Lectio I.*

Commendat charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est; multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus; multo magis reconciliati salvi erimus, in vita ipsius: Non solum autem, sed et gloriamur in Deo, per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto, mors regnavit per unum; multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justiae accipientes, in vita regnabunt per unum Jesum Christum. Tu autem etc.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus; et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti etc.

Lectio. II.

Igitur, sicut per unius delictum, in omnes homines, in condemnationem; sic et per unius justitiam, in omnes homines in justificationem vitae: sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum: ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia, ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam, in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. Tu autem etc.

℟. Ego eduxi te de Ægyto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti etc.

Lectio III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per Baptismum, in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis, per gloriam Patris; ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo. Tu autem etc.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti. * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri etc. Qui tanquam Agnus etc. *In II. Nocturno.*

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus? *Psal.* 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem, * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei, * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei, * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * numquid qui dormit non adjiciet, ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me*, et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me,* quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israël a saeculo, et usque in saeculum *: fiat, fiat. Gloria Patri etc.

Antiph. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus.

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam. *Psalm.* 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac; * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis, * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine *, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria Patri etc.

Antiph. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Antiph. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalm. 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo; * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici tota die, * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo; * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi, * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur, * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent, * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos *: in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu dedisti capiti meo.

Lectio V.

Perpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annunciationis impleta est ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas, et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia affligitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo. Tu autem etc.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me.

Lectio VI.

Expavit scelus hominum natura rerum; et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et coeli Regem Sol fugiens confitetur. Clamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita Capitis sit corona. Quod vero sitire se in Cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed contra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperant, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur. Tu autem etc.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣: Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = In qua.

Antiph. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus. *Psal.* 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei; * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum, qui beneficit mihi.

Misit de Coelo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae *: et lingua eorum gladius acutus.

Exaltate super Coelos Deus, * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara, * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine *: et psalmum dicam tibi in Gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad Coelos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super Coelos Deus; * et super omnem terram gloria tua. Gloria Patri.

Antiph. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum. *Psal.* 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor; * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt, * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos; * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos, * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, * et sperabit in eo, et laudabuntur omnes recti corde. Gloria Patri.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber. *Psalm.* 87.

Domine Deus salutis meae *, in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam: * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi, * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam; * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae, * terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die; * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria. Gloria Patri.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 84. *in cap.* 19. *Joannis ante medium.*

Sciens Jesus, omnia consummata, ait, Sitio; etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persequuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongiâ porrigunt, ut bibat tamquam reus: Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit, cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est expiravit. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu etc. *Lectio VIII.*

Atqui non post inclinatum Caput expiratur; sed post expirationem Caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem Camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi de die consultant: Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce Corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerent eorum Crura: Vides quanti sit veritas? Per ea, quae illi faciunt, prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo Milites, et aliorum fregerunt Crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Tu autem:

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum. *Lectio IX.*

Noli tamen perturbari, dilectissime, quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens, videbunt in quem transfixerunt; neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Tho-

mae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcanum mysterium consummatum est, exivit enim Sanguis, et Aqua: non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt; sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati; per aquam enim regenerati, Sanguine, et Carne nutriti; hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum Calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Horas Antiph.

Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Veni ad Montem myrrhae, et ad Collem thuris; tamquam Agnus ad accisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumerarunt omnia ossa mea.

Antiph. Consolantem me quaesivi, et non inveni: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Antiph. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est, et inclinato capite, emisit Spiritum.

Capitulum. Ad Philip. 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Saevo dolorum turbine
　Jactatur, atris obrutus
　Poenis, acerba sustinens
　Redemptor affixus Cruci.
Pedes, manusque horribili
　Clavi cruentant vulnere,
　Cor, vultus, artus, pectora,
　Sacro redundant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit;
　Cor Matris ictum concidit;
　Heu Mater! Heu Fili! dolor
　Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulchra, saxaque,
　Scinduntur; arva, flumina,
　Rupes, et aequor contremunt,
　Templique velum scinditur.
Sol, luna, coelum, sydera
　Plangunt, et orbis ingemit:

O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae, plangite.
Adstate maerentes Cruci,
Pedes beatos ungite,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu charitatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem Sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu, et praemium,
Sis ductor, et lux in via,
Merces, Corona in Patria. Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Benedictus Antiphona.

Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus Crura; sed unus Militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et Aqua.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti; concede propitius, ut, sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum etc.

Ad Primam in ℟. brev. dicitur:

℣. Qui pro nobis pati dignatus es: *Et sic per totam Octavam etiam in festis.*

Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem. Amen.

Ad Tertiam Antiph. Veni ad montem Myrrhae.

Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.

Capitulum. Fratres hoc enim sentite in vobis. *ut supra.*
℟. *brev.* Oblatus est * quia ipse voluit. Oblatus.
℣. Et livore ejus sanati sumus = Quia ipse voluit.
Gloria Patri = Oblatus est.
℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.
℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam Antiph. Foderunt manus meas.

Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem. Amen.

Capitulum. Zach. 13. 6.

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. *brev.* Proprio Filio suo * non pepercit Deus. Proprio Filio.
℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus.
Gloria Patri = Proprio Filio.
℣. Factus est obediens usque ad mortem.
℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam Antiphona: Cum accepisset Jesus.

Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem. Amen.

Capitulum. Isai. 53. 1.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *brev.* Factus est obediens * usque ad mortem = Factus est.
℣. Mortem autem Crucis = usque ad mortem.
Gloria Patri = Factus est.
℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Et atritus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis omnia ut in primis, praeter sequentia.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnificat: Antiphona.

Deponens Joseph Corpus Jesu involvit Sindone, et posuit eum in monumento exciso: fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte Primogeniti.

Oratio: Omnipotens sempiterne Deus. *ut supra.*

Missa: Humiliavit semetipsum Dominus Jesus. Christus etc. *ut in Missa votiva de Passione D. N. J. C. excepta 1. Orat. quae dicit. ut in Offic.*

Offic. per Octavam dicit. ut in die Festi, exceptis Lect. et Antiph. ad Benedict. et Magnif.

FERIA QUARTA

Post Dominicam Sexag.

Secunda die infra Octavam.

In I. Nocturno.

De Libro Sapientiae. *Cap.* 2.

Lectio I.

Dixerunt impii, cogitantes apud se non recte: Circumve-

niamus justum, quoniam inutilis est nobis, et contrarius est operibus nostris, et improperat nobis peccata legis, et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae. Promittit se scientiam Dei habere, et Filium Dei se nominat. Factus est nobis in traductionem cognitionum nostrarum. Gravis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita illius, et immutatae sunt viae ejus. Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Quia parasti etc.

Lectio II.

Tamquam nugaces aestimati sumus ab illo, et abstinet se a viis nostris, tamquam ab immunditiis, et praefert novissima justorum, et gloriatur, Patrem se habere Deum. Videamus ergo, si sermones illius veri sint, et tentemus quae ventura sunt illi, et sciemus, quae erunt novissima illius. Si enim est vere Filius Dei suscipiet illum, et liberabit eum de manibus contrariorum. Tu autem.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me tradidisti etc.

Lectio III.

Contumelia, et tormento interrogemus eum, ut sciamus reverentiam ejus, et probemus patientiam illius: morte turpissima condemnemus eum; erit enim ei respectus ex sermonibus illius. Haec cogitaverunt, et erraverunt, excaecavit enim illos malitia eorum, et nescierunt Sacramenta Dei, neque mercedem speraverunt justitiae, nec judicaverunt honorem Animarum Sanctarum. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = Qui tanquam Agnus etc.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

Hom. 1. de Pass., et Cruce Domini.

Lectio IV.

Sicut Moyses exaltavit Serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis. Unde, si affixus Serpens ligno filiis

Israël contulit sanitatem, quanto magis salutem praestat Populis Dominus in patibulo crucifixus? et si figura tantum profuit, quantum prodesse credimus veritate? Serpens igitur primus crucifigitur. Recte plane, ut quia primus peccaverat Diabolus, primus Crucis sententia feriretur. In ligno enim crucifigitur, rationabiliter factum ut quia homo in Paradiso per arborem concupiscentiae deceptus fuerat, nunc idem per arborem salvaretur: atque eadem materia, quae causa mortis fuerat, esset remedium sanitatis. Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu dedisti capiti meo.

Lectio V.

Deinde post Serpentem in Salvatore homo ipse crucifigitur, scilicet ut post auctorem puniatur et facinus. Per primam enim crucem vindicatum est in Serpentem; per secundam in venena Serpentis. Hoc est, primum Auctor ipse punitur, deinde ejus malignitas condemnatur. Virus enim, quod persuasione sua in hominem transfuderat, nunc rejicitur, nunc curatur. Nam cum homo passioni addicitur, non morti traditur, sed mortis in eo facinus emendatur. Hoc enim egit Dominus per hominem, quem suscepit, ut dum innocens patitur, praevaricationis illius diabolicae in eo inobedientia corrigatur, et deinceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte. Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me.

Lectio VI.

Habentes igitur Dominum Jesum, qui nos Passione sua liberavit, in ipsum aspiciamus semper, et ipsius signo speremus nostris vulneribus medicinam; hoc est si forte in nos venenum avaritiae se diffundit, ipsum consideremus, et sanat; si Scorpionis nos libido compungat, ipsum rogemus, et curat; si terrenarum cogitationum nos morsus lacerant, eumdem precemur, et vivimus. Hi enim sunt spirituales Serpentes animarum nostrarum, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est, de quibus ipse ait: Super Serpentes, et Scorpiones ambulabitis, et nihil vobis nocebunt. Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = In qua.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 29.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 10. in Evang. Luc. cap. 23.

Currens unus spongiam implevit aceto, et dabat ei bibere, quod et bibit. Sic enim habes secundum Joannem. Cum ergo accepisset Jesus acetum; vinum vero cum felle mixtum non bibit; sic enim habetur in Matthaeo: Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum; et cum gustasset noluit bibere. Acetum itaque bibitur, vinum cum felle non bibitur: non quia fel, sed quia admixtae vino amaritudines recusantur; nam amaritudines vitae nostrae pro corporis utique conditione suscepit. Denique ipse ait: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto. Sinceritati namque non debuit amaritudo misceri, ut ostenderetur sine amaritudine immortalitas resurgentium futura: quae quoniam in vase coacuerat humano, edulcatur in Christo. Ergo acetum bibitur, quod erat arundini impositum, hoc est vitium corruptae per Adam immortalitatis absorbetur in calamo, ut de corpore aboleretur humano. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu etc.

Lectio VIII.

Pater in manus tuas commendo Spiritum meum. Et bene commendatur Spiritus, qui servatur. Quod enim commendatur, utique non amittitur. Bonum ergo pignus est Spiritus, bonum depositum, unde et ille ait: o Timothee, bonum depositum custodi. Commendatur ergo Patri Spiritus, et ideo ait, quoniam non derelinques in inferno animam meam. Vide autem magnum Mysterium. Nunc commendat in manibus Patris Spiritum suum, nunc in Patris sinu sedet, quia totum alius non capit Christum. Denique ego, inquit, in Patre, et Pater in me. Commendatur ergo Patri Spiritus, sed cum sit in superioribus, illuminat et inferna, ut universa redimantur: Etenim Christus omnia, et in Christo omnia, licet in singulis operetur. Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Denique secundum Joannem; Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus Crura, sed unus Militum lancea latus ejus aperuit. Quaero ergo, cur ante mortem non inveniamus esse percussum, post mortem inveniamus? Nisi forte ut voluntarius magis, quam necessarius exitus fuisse doceatur, et ordinem mysticum noverimus, quia non ante Altaris Sacramenta, quam baptismum, sed baptismum ante, sic poculum. Deinde ut advertamus, quia licet Corporis ejus fuerit natura mortalis, licet qualitas similis, dissimilis tamen gratia. Nam utique post mortem Sanguis in nostris Corporibus congelascit, de illo vero, inquit Joannes: Et continuo exivit Sanguis, et Aqua. Ex illo enim incorrupto, licet corpore, sed defuncto, omnium vita manabat. Aqua enim, et Sanguis exivit, illa quae diluat, iste qui redimat. Bibamus ergo pretium nostrum, ut bibendo redimamur. Tu autem.

Te Deum laudamus. *Ad Benedict. Antiph.*

Pater mi, si non potest hic Calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Ad Magnificat Antiphona.

Traditor autem dedit eis signum, dicens: Quem osculatus fuero, ipse est; tenete eum, et ducite caute.

FERIA QUINTA

Post Dominicam Sexag.

Tertia die infra Octavam.

In I. Nocturno.

De Isaia Propheta.

Lectio I. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus et desideravimus eum. Despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Quia parasti etc.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit?. Quia abscissus est de terra viventium; propter scelus Populi mei percussi eum. * Et dabit impios pro sepultura; et divitem pro morte sua; eo quod iniquitatem non fecit, neque dolus fuerit in ore ejus. Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgyto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me tradidisti etc.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laboravit Anima ejus, videbit, et saturabitur; in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est; et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = Qui tanquam Agnus etc.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Petri Chrysologi.

Serm. 108. ante medium.

Lectio IV.

Christus, ait Apostolus, in hunc mundum venit peccatores salvos facere, quorum primus ego sum, sed misericordiam sum consecutus, ad exemplum omnium, qui credituri sunt illi in vitam aeternam. Obsecro, inquit, vos per misericordiam Dei. Rogat Paulus, immo per Paulum rogat Deus, quia plus amari vult, quam timeri. Rogat Deus, quia non tam Dominus esse vult, quam Pater. Rogat Deus per misericordiam, ne vindicet per rigorem. Audi rogantem Dominum: tota die, inquit,

expandi manus meas. Nonne qui expandit manus, ipso habitu rogat? Expandi manus meas. Ad quem? Ad Populum. Et ad quem Populum? Non tantum non credentem, sed et contradicentem, expandi manus meas. Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu dedisti capiti meo.

Lectio V.

Distendit membra, dilatat viscera, pectus porrigit, offert sinum, gremium pandit, ut Patrem se tantae obsecrationis demonstret affectu. Audi et aliter rogantem Deum: Popule meus, quid feci tibi? aut quid contristavi te? Nonne dicit? Si Divinitas ignota est, vel caro sit nota. Videte, videte in me corpus vestrum, membra vestra, vestra viscera, ossa vestra, vestrum sanguinem; et si quod Dei est timetis; quare vel quod vestrum est non amatis? Si Dominum fugitis, quare non recurritis ad parentem? Sed forte vos Passionis meae, quam fecistis, magnitudo contundit? Nolite. Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me.

Lectio VI.

Crux haec non meus, sed mortis est aculeus. Clavi isti non mihi infigunt dolorem, sed vestram mihi infigunt altius charitatem. Vulnera haec non educunt gemitus meos, sed magis vos meis visceribus introducunt. Extensio corporis mei vos dilatat in gremium, non meam crescit in poenam. Sanguis meus non mihi deperit, sed vestrum prorogatur in pretium. Venite ergo, redite, et vel sic probate Patrem, quem videtis pro malis bona, pro injuriis amorem, pro vulneribus tantis tantam reddere charitatem. Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = In qua.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. c. 19.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 33. in medio.

Cum relinquitur Christus exclamat, dicens: Deus meus,

Deus meus, quare me dereliquisti? Sed relinquitur, quia erat homo etiam morte peragendus. Quin etiam hoc, quod per calamum datum in spongia, acetum cum gustasset, proclamans spiritum reddidit, diligenter est contuendum. Vinum honor est immortalitatis, et virtus, quod per vitium aut incuriae, aut vasis acescit. Hoc igitur, cum in Adam coacuisset, ipse accepit, et potavit ex gentibus. In Calamo enim, ex spongia ut potaret, offertur, idest ex corporibus gentium vitia corruptae aeternitatis accepit, et in se, atque immortalitatis communione, ea quae in nobis erant vitiata, transfudit. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu etc.

Lectio VIII.

Denique in Joanne postquam perpotaverat, dixit: Consummatum est, quia omne vitium humanae corruptionis hausisset. Et quia nihil agendum esset extrinsecus, Spiritum cum clamore, et voce magna emisit, dolens, non omnium se peccata portare; et deinceps Velum Templi scinditur, quia exinde populus est divisus in partes, et veli honor cum custodia Angeli protegentis aufertur. Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Movetur terra; capax enim hujus mortui esse non poterat. Petrae scissae sunt; omnia enim tum valida, et fortia penetrans Dei Verbum, et potestas aeternae virtutis irruperat. Et monumenta aperta sunt; erant enim mortis claustra reseranda. Et multa corpora Sanctorum dormientium surrexerunt; illuminans enim mortis tenebras, et infernorum obscura collustrans, in Sanctorum ad praesens conspicatorum resurrectione mortis ipsius spolia detrahebat. Tu autem. Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ministri Judaeorum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum. *Ad Magnif. Antiph.*

Unus assistens Ministrorum dedit alapam Jesu dicens: Sic respondes Pontifici?

FERIA SEXTA.

Post Dominicam Sexag.

Quarta die infra Octavam Dominicae Passionis.

In I. Nocturno.

De Jeremia Propheta.

Lectio I. cap. 11.

Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es? Tu autem Domine, demonstrasti mihi, et cognovi; tunc ostendisti mihi studia eorum, et ego quasi agnus mansuetus, quia cogitaverunt super me consilia dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem Domine Sabaoth, qui judicas juste, et probas renes, et corda, videam ultionem tuam ex eis; tibi enim revelavi causam meam. Propterea haec dicit Dominus Exercituum: Ecce ego visitabo super eos, juvenes morientur in gladio, filii eorum, et filiae eorum morientur in fame, et reliquiae non erunt ex eis. Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara: * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Quia parasti etc.

Lectio II. cap. 18.

Expectatio Israël, Domine; omnes, qui te derelinquunt, confundentur; recedentes a te in terra scribentur, quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sana me, Domine, et sanabor; salvum me fac, et salvus ero, quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est Verbum Domini? Veniat, et ego non sum turbatus, te Pastorem sequens, et diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. Confundantur, qui me persequuntur, et non confundar ego; paveant illi, et non paveam ego; induc super eos diem afflictionis, et duplici contritione contere eos. Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me tradidisti etc.

Lectio III. cap. 18.

Quis audivit talia horribilia, quae fecit nimis Virgo Israël? Quia oblitus est mei populus meus frustra libantes, et impingentes in viis suis; in semitis saeculi, ut ambularent per eas in itinere non trito, et dixerunt: Venite, et cogitemus contra Jeremiam cogitationes. Non enim peribit lex a Sacerdote, neque consilium a Sapiente, nec sermo a Propheta. Venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos ser-

mones ejus. Attende, Domine, ad me, et audi vocem adversariorum meorum. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animae meae? Recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. Tu autem, Domine, scis omne consilium eorum adversum me in mortem. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti. * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = Qui tanquam Agnus etc.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Basilii Magni.

In Psalm. 48. ad ver. 8.

Lectio IV.

Quid tanti potest homo invenire, ut det pro redemptione animae suae? Sed unum inventum est pro omnibus simul hominibus sufficientissimum, quod in pretium redemptionis animae nostrae datum est. Sanctus ille, ac pretiosus Sanguis Domini nostri Jesu Christi, quem pro nobis omnibus effudit; quam ob rem pretio etiam empti sumus. Itaque si frater non redimit, redimet homo. Si vero redimere nos non potest homo, qui redimit nos, homo non est. Ne igitur propterea quod in similitudinem carnis peccati nobiscum diversatus est, hominem solum existimes Dominum nostrum, divinitatis potentiam ignorans; cui opus non erat Deo dare placationem suam; neque propriam redimere animam, quia peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu dedisti capiti meo.

Lectio V.

Nemo igitur se ipsum redimere potest, nisi veniat, qui captivitatem populi convertat non cum pretiis, neque cum donis, sicut in Isaia scriptum est, sed in suo sanguine. Hic autem, cum non essemus fratres, sed essemus inimici facti ob peccata, neque ipse homo nudus, sed Deus, post libertatem, quam nobis largitur, etiam nos fratres suos appellat. Narrabo enim, inquit, nomen tuum fratribus meis. Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caeeidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me.

Lectio VI.

Itaque qui redimit nos, si naturam quidem ipsius perpendas, neque frater, neque homo est; si vero ipsius ad nos demissionem ex gratia factam, et nos fratres nominat, et ad humanitatem descendit, qui non dabit Deo placationem suam, sed totius mundi. Non enim indiget placatione, sed ipse propitiatio est; talis enim decebat, ut esset nobis Pontifex sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, et excelsior coelis factus, qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum Sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi ignorantiis. Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: Et tu me suspendisti in patibulo Crucis; * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = In qua.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. cap. 19. etc.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Isidori Episcopi.

Lib. ad Florentiam Sororem cap. 39.

Quod autem pendenti in Cruce acetum cum felle mixtum dederunt, hoc jam fuerat in psalmis praedictum a Domino: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto; quod quidem et alias ad Jerusalem sic proclamat: Ego te plantavi vineam electam, quomodo facta es in amaritudinem vitis aliena? Deus enim bonam plantavit vineam, hoc est Judaeorum gentem; illa vero vitio suo depravata Conditorem amaritudine potavit. Pro qua et Moyses, uva, inquit, eorum, uva fellis, et botri amarissimi. Unde et superius objurgans eos dicit: Sic plebs fatna, et non sapiens haec Domino retribuisti? Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu etc.

Lectio VIII. *Cap. 47.*

Lancea latus ejus percussum est. Sic praenuntiatum est ab ipso per Job: Confregit me, et posuit me quasi in signum, circumdedit me, lanceis suis convulneravit lumbos meos, concidit me vulnere super vulnus, idest vulnere lanceae super vulnus clavorum; unde etiam et per David: Super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Sic est ab eo praenuntiatum et per Jeremiam: Tetendit arcum suum, et posuit me quasi si-

gnum ad sagittam; misit in renibus meis filias pharetrae suae. Et iterum de ipso populo sic ait idem Dominus per Prophetam: Facti sunt mihi in saggittam reciprocam; et Zacharias: Viderunt in quem confixerunt, utique hominem, quem crucifixerunt. Quo etiam testimonio promissus est Christus in ea, qua crucifixus est, carne venturus. Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum.

Lectio IX. *Cap.* 47.

Ex latere ejus sanguis, et aqua manavit. Zacharias dicit: Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. Et iterum: Cum egredietur Vir ab Oriente, ecce aquae redundantes a latere dextero, scilicet Christi. Item de eadem aqua, quae ex latere ejus profluit, Propheta alius sic dicit: Flumina aquae viventis egredientur de ventre illius, aquae scilicet Baptismatis, quae credentes vivificant, et quae sitientibus largiuntur, quando impletur, quod scriptum est: Lavamini, mundi estote; et: Lavabis me, et super nivem dealbabor. Tu autem.

Te Deum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Veniebant milites ad Jesum, et dicebant: Ave, Rex Judaeorum, et dabant ei alapas.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exivit Jesus portans Coronam spineam, et purpureum vestimentum, quem cum vidissent Pontifices, et Ministri eorum, clamabant dicentes: Crucifige, crucifige eum.

SABBATO

Post Dominicam Sexagesimae.

Quinta die infra Octavam Dominicae Passionis.

In I. Nocturno.

De Daniele Propheta

Lectio I. *cap.* 9.

Ego Daniel cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea, et peccata populi mei Israël, et prosternerem preces meas in conspectu Dei pro monte Sancto Dei, (adhuc me loquente in Oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in Visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et loquutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo. Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem. Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Quia parasti etc.

Lectio II.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem usque ad Christum Ducem, hebdomades septem et hebdomades sexaginta duae erunt, et rursum aedificabitur platea, et muri in angustia temporum. Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati:

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me tradidisti etc.

Lectio III.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, et non erit ejus Populus, qui eum negaturus est, et Civitatem, et Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo; et finis ejus vastitas; et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium, et erit in Templo abominatio desolationis, et usque ad consummationem, et in finem perseverabit desolatio. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti. Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = Qui tanquam Agnus etc.

In I. Nocturno.

Ex libro Moralium S. Gregorii Papae.

Lectio IV. Lib. 22. in Job. cap. 16.

Redemptor noster, quia Herodem vidit non perfectum quaerere, sed signa, vel scientiam velle mirari, requisitus ab eo tacuit; et quia constanter tacuit, ab eo irrisus exivit. Scriptum namque est: Herodes autem, viso Jesu, gavisus est valde; erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audiret multa de illo, et sperabat signum aliquod vide-

re ab eo fieri. Ubi subditur: interrogabat autem illum multis sermonibus, at ipse illi nihil respondebat. Tacens vero Dominus, quam sit despectus ostenditur, cum illud protinus subinfertur: Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, et illusit. Quod videlicet factum oportet nos audientes discere, ut, quoties auditores nostri nostra volunt quasi laudanda cognoscere, non autem sua perversa mutare, omnino taceamus, ne si ostentationis studio Verbum Dei loquimur, et illorum culpa, quae erat, esse non desinat, et nostra, quae non erat, fiat. Tu autem.

℟. Ego propter te Cananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale. Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu dedisti capiti meo.

Lectio V. *Lib. ut supra cap.* 17.

Requisitus Jesus etiam a Pilato tacuit, atque inter persequutorum manus et corpus passioni obtulit, quod pro electis assumpserat, et resistentibus noluit demonstrare, quod erat. Unde etiam per Psalmistam dicitur: Posuerunt me in abominationem sibi; traditus sum, et non egrediebar. Cum enim despiceretur quia homo videbatur, egressus esset, si occultam majestatem suam ostentare voluisset. Sed quia infirmitatem prodidit, potentiam abscondit, in eo quod persequutoribus suis incognitus mansit, ad nos minime exivit. Qui tamen ad electos exit, quia Divinitatis suae suavitatem quaerentibus aperuit. Unde ei per Prophetam dicitur: Existi in salutem populi tui, ut salvos facias Christos tuos. Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me.

Lectio VI. *Idem lib.* 3. *Moral. cap.* 11.

Membrum Satanae Pilatus extitit, qui usque ad mortis extrema venientem in Redemptionem nostram Dominum non cognovit. Corpus autem ejus Principes Sacerdotum extiterunt, qui Redemptorem mundi a mundo repellere usque ad crucem persequendo conati sunt. Cum ergo se pro nostra Redemptione Dominus membrorum Satanae manibus tradidit, quid aliud, quam ejusdem Satanae manum in se servire permisit? ut unde ipse exterius occumberet, inde nos exterius interiusque liberaret. Si igitur Satanae manus ejus potestas accipitur, ejus manum juxta carnem pertulit, cujus potestatem corporis usque ad sputa, colaphos, flagella, Crucem, lanceamque toleravit. Unde et Pilato, ejus videlicet corporis membro, ad Passionem veniens dicit: Non haberes in me potestatem ullam, nisi tibi data esset desuper. Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = In qua.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *cap.* 19.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Ex Comment. lib. 4. in Matth. cap. 27.

Circa horam nonam clamavit Jesus voce magna: Eli, Eli, lamma sabactani; hoc est, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Principio vigesimi primi Psalmi usus est; illudque, quod in medio versiculo legitur, Respice in me, superfluum est. Legitur enim in Hebraeo: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Ergo impii sunt, qui Psalmum istum ex persona David, sive Hester, et Mardochaei dictum putant? cum etiam Evangelistae testimonia ex eo sumpta super Salvatorem intelligant, ut est illud: Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et aliud: Foderunt manus meas, et pedes meos. Ne mireris verborum humilitatem, et querimonias derelicti, cum formam servi sciens scandalum Crucis videas. Quidam autem illic stantes, et audientes dicebant: Eliam vocat iste. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: Et tu me potasti felle et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu etc.

Lectio VIII.

Et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. Et haec facta sunt, ut compleretur Prophetia: In siti mea potaverunt me aceto. Usque hodie Judaei, et omnes increduli Dominicae Resurrectionis aceto, et felle potant Jesum, et dant ei vinum myrrhatum, ut eum consopiant, et mala eorum non videat. Jesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum. Divinae potestatis indicium est emittere spiritum, ut ipse quoque dixerat: Nemo potest tollere animam meam a me, sed ego pono eam a me ipso, et rursum accipiam eam. Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo: * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te?

esponde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum. Velum templi scissum est, et omnia legis sacramenta, quae prius tegebantur, prodita sunt, atque ad gentium populum transierunt. In Evangelio, cujus saepe facimus mentionem, superliminare templi infinitae magnitudinis fractum esse, atque divisum legimus. Josephus quoque refert, Virtutes Angelicas praesides quondam templi tunc pariter conclamasse: Transeamus ex his sedibus. Et terra mota est, et petrae scissae sunt. Nulli dubium est, quid significet juxta litteram magnitudo signorum, ut Crucifixum Dominum suum et Coelum, et Terra, et omnia demonstrarent. Sed mihi videtur, terraemotus, et reliqua typum ferre credentium, quod pristinis errorum vitiis derelictis, et cordis emollita duritie, qui prius similes erant tumulis mortuorum, postea agnoverint Creatorem. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Bajulans Jesus sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae locus, ubi crucifixerunt eum, et cum eo latrones duos, unum a dextris, et alterum a sinistris.

Ad Magnificat Antiphona.

Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine dum veneris in regnum tuum.

DOMINICA IN QUINQUAGESIMA.

Sexta die infra Octavam Dominicae Passionis.

Officium fit de Dominica cum comm. Oct. in Laudibus, et Vesperis, ut in infra.

Pro commemoratione Dominicae Passionis.

Ad Benedictus, Antiphona

Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vidisset Jesus Matrem, et Discipulum stantem, quem diligebat, dicit Matri suae: Mulier, ecce Filius tuus. Deinde dicit Discipulo: Ecce Mater tua.

FERIA SECUNDA

Post Dominicam Quinquagesimae.

Septima die infra Octavam Dominicae Pastionis.

In I. Nocturno.

De Zacharia Propheta.

Lectio I. *cap.* 3.

Contestabatur Angelus Domini Jesum dicens: Haec dicit

Dominus Exercituum: Si in viis meis ambulaveris, et custodiam meam custodieris, tu quoque judicabis domum meam, et custodieris atria mea, et dabo tibi ambulantes de his, qui nunc hic assistunt. Audi, Jesu Sacerdos magne, tu, et amici tui, qui habitant coram te, quia viri portendentes sunt. Ecce enim ego adducam servum meum orientem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu. Super lapidem unum septem oculi sunt. Ecce ego coelabo sculpturam ejus, ait Dominus Exercituum, et auferam iniquitatem terrae illius in una die. Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Quia parasti etc.

Lectio II. cap. 12.

In die illa, quasi David, et Domus David quasi Dei, sicut Angelus Domini in conspectu eorum. Et erit in die illa: quaeram conterere omnes gentes, quae venient contra Jerusalem. Et effundam super Domus David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum, et aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu, quasi super Unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte Primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem. Tu autem.

℟. Ego eduxi te de AEgypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me tradidisti etc.

Lectio III. Cap. 13.

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris, et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus Exercituum, disperdam nomina Idolorum de terra, et non memorabuntur ultra; et pseudo prophetas, et spiritum immundum auferam de terra; Et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super Pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus Exercituum. Percute Pastorem, et dispergentur oves, et convertam manum meam ad parvulos. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi AEgyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me = Gloria Patri etc. = Qui tanquam Agnus etc.

In II. Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Fer. 4. hebd. sanct. de Pass. Dom.

Lectio IV.

In Passione Dominica, Fratres, tria specialiter convenit intueri, Opus, Modum, Causam. Nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa charitas commendatur. Patientia autem singulis, quod videlicet cum supra dorsum ejus fabricarent peccatores; cum sic extenderetur in Ligno, ut dinumerarentur omnia ossa ejus, cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israël, undique foraretur, cum foderentur manus ejus, et pedes, sicut Agnus ad occisionem ductus sit, et tamquam ovis coram tondente non aperuit os suum; non adversum Patrem murmurans, a quo missus fuerat; non adversus humanum genus, pro quo, quae non rapuit, exolvebat; non denique vel contra Populum ipsum peculiarem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiebat. Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu dedisti capiti meo.

Lectio V.

Modum ipsum, si diligenter attendas, non modo mitem, sed et humilem corde cognosces. Namque in humilitate judicium ejus sublatum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsissima, quae sibi objiciebantur, crimina responderet. Vidimus, inquit, eum, et non erat ei aspectus, nec speciosum forma prae filiis hominum, sed opprobrium hominum, et tamquam leprosum, novissimum virorum, plane virum dolorum, a Deo percussum, et humiliatum; ita ut nulla esset ei species, neque decor. O novissimum, et altissimum! O humilem, et sublimem! O opprobrium hominum, et gloriam Angelorum! Nemo illo sublimior, nemo humilior. Denique sputis illitus est, opprobriis saturatus est, morte turpissima condemnatus est, cum sceleratis reputatus est. Nihil ne merebitur vel ista humilitas, quae hunc habet modum, imo quae tam est ultra modum? Sicuti est patientia singularis, sic et humilitas admirabilis, utraque sine exemplo. Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu me.

Lectio VI.

Utramque tamen magnifice causa ipsa commendat, nimirum

charitas est. Propter nimiam quidem charitatem suam, qua dilexit nos Deus, ut servum redimeret, nec Pater Filio, nec sibi Filius ipse pepercit. Vere nimiam, quia et mensuram excedit, modum superat, plane supereminens universis. Majorem, inquit, charitatem nemo habet, quam, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Tu majorem habuisti, Domine, ponens eam etiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimici essemus, per mortem tuam, et Tibi reconciliati sumus, et Patri. Quaenam alia videbitur esse, vel fuisse, vel fore huic similis charitati? Vix pro justo quis moritur. Tu pro injustis passus es, moriens propter delicta nostra, qui venisti justificare gratis peccatores, servos facere fratres, captivos cohaeredes, exules Reges. Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi — Et tu me = Gloria Patri etc. = In qua.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. c. 19.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Comment. in Joannem lib. 12. cap. 35.

Quum truculenter omnia impietate Judaeorum essent peracta, nec quidquam ad summam crudelitatem deesset, tandem sanctissima Caro Christi naturale quid patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata siti torquetur. Multum enim possunt dolores ad commovendam sitim. Innatum enim calorem exagitantes vel quod in profunditate humidum est consumunt, et igneis ardoribus dolentis viscera urunt. Sicut igitur caeteras Passiones, sic hanc etiam sponte Christus perpessus est. Bibere igitur petit. Illi autem adeo longe ab omini humanitate aberant, ut pro juvante potu, atque jucundo, nocentem, et acerbum attulerint, et humanitatem, qua moveri videbantur, in impietatem converterint. Nam quum petenti dabant, charitatis habitum suscipere videbantur; sed non est possibile, mentiri Scripturam, in qua ex Persona Christi dicitur: Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu etc.

Lectio VIII. idem c. 36.

Quum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum

est ; et inclinato capite, tradidit spiritum. Consummatum jam esse Salvator dicit, quia saeviendi Judaeorum potestas in ipsum per mortem suam terminum habuit. Quid enim non excogitarunt, aut quid supremae inhumanitatis relictum sibi est? Quis caedendi, quis contumeliandi modus non adhibitus? Merito igitur consummatum esse ait: cumque tempus jam esset, ut etiam spiritibus apud inferos praedicaret (venit enim, ut tam vivorum, quam mortuorum dominaretur) mortem pro nobis suscepit; et hanc naturae nostrae propriam passionem sponte subiit secundum carnem, quamvis, ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliatis inferis, primitiae dormientium, et primogenitus, (ut scripturae dicunt) mortuorum factus, recursum ad vitam naturae nostrae largiretur. Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare : * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo : * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum. *Lectio IX.*

Inclinavit igitur caput; accidit enim morientibus, vigore carnis jam consumpto, et anima, quae corpus retinet, abeunte, inclinatio capitis. Quamobrem verbis hoc modo absus Evangelista est. Sic et tradidisse spiritum a consuetudine nostra sibi dictum est; multi enim sic extingui, et mori dicuntur; quamvis mihi videatur ideo non simpliciter mortuum esse, sed tradidisse spiritum Evangelistam dixisse, quia in manus Dei Patris animam suam commendavit, ut ipse dixit : Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Quod nobis magnae spei fundamentum, atque originem praebet. Tu autem. Te Deum laudamus. *Ad Benedictus, Antiphona.*

Clamans voce magna Jesus ait : Pater, in manus tuas commendo spiritum meum, et haec dicens expiravit. *Ad Magni.*

In primis Vesp. Octavae omnia dicuntur, ut in primis Vesp. Festi, excepta Orat. quae dic. ut sequitur.

OBATIO.

Effunde super nos, quaesumus Omnipotens Deus, spiritum gratiae, et precum, ut Unigeniti Filii tui Passionem pio devotionis affectu jugiter recolere, et in populi tui corde monitis et exemplo imprimere valeamus. Per eumdem Dominum nostrum.

FERIA TERTIA.

Post Dominicam Quinquagesimae.

In Octava Dominicae Passionis. Duplex.

Omnia dicuntur, ut in die Festi, exceptis Lectionibus, quae sequuntur. In I. Nocturno.

Incipit Epistola prima B. Petri Apostoli.

Lectio I. cap. 1.

Petrus Apostolus Jesu Christi electis advenis dispersionis

Ponti, Galatiae, Cappadociae, Asiae, et Bythiniae secundum praescientiam Dei Patris in sanctificationem spiritus, in obedientiam, et aspersionem Sanguinis Jesu Christi. Gratia vobis, et pax multiplicetur, scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis de vana vestra conversatione Paternae traditionis, sed pretioso sanguine, quasi Agni immaculati Christi, et incontaminati; praecogniti quidem ante Mundi constitutionem; manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in Deo, qui suscitavit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo. Tu autem.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara, * Quia parasti Crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi.—Quia parasti etc.

Lectio II. cap. 2.

In hoc enim vocati estis, quia et Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. Qui cum malediceretur, non maledicebat, quum pateretur, non comminabatur, tradebat autem judicanti se injuste, qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum, ut peccatis mortui, justitiae vivamus; cujus livore sanati estis. Eratis enim, sicut oves errantes, sed conversi estis nunc ad Pastorem, et Episcopum animarum vestrarum. Tu autem.

℟. Ego eduxi te de Aegypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi — Et tu me tradidisti etc.

Lectio III. cap. 18.

Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu, in quo et his, qui in carcere erant, spiritibus veniens praedicavit. Qui increduli fuerant aliquando quando expectabant Dei patientiam in diebus Noë, quum fabricaretur Arca, in qua pauci, idest octo animae salvae factae sunt per aquam. Quod et vos nunc similis formae salvos facit Baptisma, non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per ressurectionem Jesu Christi, qui est in dextera Dei, deglutiens mortem, ut vitae aeternae haeredes efficeremur. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui tanquam Agnus coram tondente se obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi — Et tu me — Gloria Patri etc. — Qui tanquam Agnus etc. *In II. Nocturno.*

Sermo Sancti Leonis Papae.

Lectio IV. Serm. 4. de Pass. Domini post med.

Exaltato, Dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quae fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timebis die, ac nocte, et non credes vitae tuae. Isti enim nihil in Crucifixo Domino, praeter facinus suum, cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis caelo, terraque radiantem puro, ac libero corde suscipiat, et interiore acie videat, quale sit, quod Dominus, cum de Passionis suae loqueretur instantia, dixit: Nunc judicium mundi est; nunc Princeps hujus mundi ejicietur foras, et ego, si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum. Tu autem.

℟. Ego propter te Chananaeorum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi — Et tu dedisti capiti meo. *Lectio V.*

O Admirabilis potentia Crucis! O ineffabilis gloria Passionis, in qua et tribunal Domini, et judicium Mundi, et potestas est Crucifixi! Traxisti enim, Domine, omnia ad te, et cum expandisses tota die manus tuas ad Populum non credentem, et contradicentem tibi, confitendae majestatis tuae sensum totus mundus accepit. Traxisti, Domine, omnia ad te, cum in exsecrationem Judaici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam; cum, obscuratis luminaribus Caeli, et converso in noctem die, terra quoque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti, Domine, omnia ad te, quoniam scisso Templi velo Sancta Sanctorum ab indignis Pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, et lex in Evangelium verteretur. Tu autem.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te, * Et tu me caecidisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi — Et tu me. *Lectio VI.*

Traxisti, Domine, omnia ad te, ut quod in uno Judeae templo obumbratis significationibus tegebatur, pleno, apertoque Sacramento, universarum ubique nationum devotio celebraret. Nunc etenim et ordo clarior Levitarum, et dignitas

amplior seniorum, et sacratior est unctio Sacerdotum; quia Crux tua omnium fons benedictionum, omnium est causa gratiarum; per quam credentibus datur virtus de infirmitate, gloria de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam, carnalium Sacrificiorum varietate cessante, omnes differentias hostiarum una Corporis, et Sanguinis tui implet oblatio; quoniam tu es verus agnus Dei, qui tollis peccata mundi; et ita in te universa perficis mysteria, ut sicut unum est pro omni victima Sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum. Tu autem.

℟. Ego exaltavi te magna virtute; * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad Populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi — Et tu me — Gloria Patri etc. — In qua.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *cap. 19. etc.*

In illo tempore sciens Jesus; quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia Ven. Bedae Presbyteri.

Lib. 6. in Evang. Luc. cap. 23. in medio.

Patrem invocando Filium Dei se esse Christus declarat. Spiritum vero commendando non defectum suae virtutis, sed confidentiam ejusdem cum Patre potestatis insinuat. Amat enim dare gloriam Patri, ut nos aedificet dare gloriam Creatori. Commendat itaque Patri spiritum juxta hoc, quod delectato corde, et exultantibus spe resurgendi labiis in alio psalmo loquitur: Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra; * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi = Et tu etc.

Lectio VIII.

Quia ergo sexta die homo factus, et tota mundi est creatura perfecta, septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc Sabbatum, idest requiem vocari praecepit, recte Dominus eadem die sexta crucifixus humanae reparationis implevit arcanum. Unde cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est, idest sexti diei, quod pro mundi refectione suscepi, totum est opus perfectum. Sabbato autem in sepulchro requiescens surrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum. Tu autem.

℟. Ego ante te aperui mare; * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit Mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te?

responde mihi = Et tu aperuisti = Gloria Patri = Qui redemit Mundum.

Lectio IX.

Ubi nostrae simul devotionis praelucet exemplum, quos in hac quidem sexta mundi aetate pro Domino pati, et velut mundo crucifigi necesse est. In septima vero aetate, idest, cum lethi quis debitum solvit, corpora quidem in tumulis, animas autem secreta in pace cum Domino manere, et post bona oportet opera quiescere, donec octava tandem veniente aetate, etiam corpora ipsa resurrectione glorificata cum animabus simul incorruptionem aeternae haereditatis accipiant. Tu autem.

Te Deum laudamus. *Reliqua ut in Festo.*

IN FESTO SACRATISS. CORONAE SPINARUM D. N. JESU CHRISTI.

Duplex Majus.

Feria Sexta mensis Martii proximiore hebdomadae Passionis, non impedita Festo novem Lectionum eodem die occurrente, fit Officium Sacratiss. Coronae Domini. Quod si omnes Feriae Sextae mensis Martii fuerint impeditae, fiet Officium de Corona Domini in una Feria Sexta, in qua occurret Festum inferioris ritus ejusdem mensis Martii, translato in alium diem Festo inferioris ritus tunc occurrente, prout praescribitur in Rubrica hujus Officii, quod recitatur in pluribus Ecclesiis hujus Civitatis. Si hoc Festum cum alio duplici ejusdem ritus concurrat, habet integras utrasque Vesperas.

Ad Vesperas.

Antiphona. Milites Praesidis; *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi*, Laudate Dominum omnes Gentes. *Psalm.* 116.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini, et videte, Filiae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, et in die laetitiae cordis ejus.

In utrisq. Vesp. *Hymnus.*

Vexilla Regis prodeunt;
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.
Impleta sunt quae concinit
David fideli carmine,

Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora et fulgida ,
Ornata Regis purpura ,
Electa diguo stipite
Tam sancta membra tangere.
Beata , cujus brachiis
Pretium pependit saeculi ,
Statera facta corporis ,
Tulitque praedam Tartari.
O Crux , ave spes unica ,
Hoc Passionis tempore ,
Piis adauge gratiam ,
Reisque dele crimina.
Te fons salutis , Trinitas ,
Collaudent omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris , adde praemium. Amen.

℣. Tuam Coronam Spineam adoramus , Domine.
℟. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

Ad Magnificat. Antiphona.

Apprehendit Pilatus Jesum , et flagellavit. Et Milites plectentes Coronam de Spinis imposuerunt Capiti ejus , et veste purpurea circumdederunt eum. *Oratio.*

Praesta , quaesumus , Omnipotens Deus , ut qui in memoriam Passionis Domini Nostri Jesu Christi, Coronam ejus Spineam veneramur in terris, ab ipso gloria, et honore coronari mereamur in Caelis. Qui tecum.

Fit commem. Feriae. *Ad Matutinum. Invitatorium.*

Summum Regem Gloriae Christum pro nobis Spinis coronatum * Venite adoremus.

Psalm. Venite , exultemus Domino.

Hymnus.

Pange , lingua , gloriosi
Lauram certaminis ,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem :
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens ,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notavit ,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostrae salutis

Ordo depoposcerat
Multiformis proditoris
Ars, ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia,
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat,
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
AEqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Maledicta terra in opere tuo: Spinas, et tribulos germinabit tibi. *Psalmus* 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit,

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantanum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet, * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic; * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio; * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam Justorum; * et iter impiorum peribit. Gloria Patri.

Antiph. Maledicta terra in opere tuo: Spinas et tribulos germinabit tibi.

Antiph. Ait Jesus Discipulis suis: Filius hominis tradetur, et damnabunt eum morte, et illudent ei, et conspuent eum.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus; * beati omnes, qui confidunt in eo. Gloria Patri.

Antiph. Ait Jesus Discipulis suis: Filius hominis tradetur, et damnabunt eum morte, et illudent ei, et conspuent eum.

Antiph. Coronans coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram: ibi morieris, et ibi erit currus gloriae tuae. *Psalm.* 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri.

Antiph. Coronans coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram: ibi morieris, et ibi erit currus gloriae tuae.

℣. Tuam Coronam spineam adoramus, Domine.

℟. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio I. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum; despectum et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem; et quasi absconditus vultus ejus et despectus; unde nec reputavimus eum. *Tu autem.*

℟. Ecce vidimus eum non habentem faciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est; hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit = Cujus. *Lectio II.*

Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit, et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; disciplina pacis nostrae super eum; et livore ejus sanati sumus. Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit; et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. *Tu autem.*

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi = Et dicet.

De Zacharia Propheta *Cap.* 12 *et Cap.* 13.

Lectio III.

Et erit in die illa: quaeram conterere omnes gentes, quae veniunt contra Jerusalem. Et effundam super Domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum; aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum; et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem; et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus Exercituum: percute pastorem, et dispergentur oves: et convertam manum meam ad parvulos. *Tu autem.*

℟. Tuam Coronam Spineam veneramur, Domine, tuam gloriosam recolimus passionem. * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam = Miserere = Gloria Patri = Miserere.

In II. Nocturno.

Antiph. Pro frumento ortus est mihi tribulus; et pro hordeo Spina.

Psalmus. 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde - * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino: * multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, Vini, et olei sui: * multiplicati sunt

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me. Gloria Patri.

Antiph. Pro frumento ortus est mihi tribulus; et pro hordeo Spina.

Antiph. Egredimini, et videte, Filiae Sion, Dominum Jesum Christum in diademate, quo coronavit illum Synagoga mater sua.

Psalm. 5.

Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane adstabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus; * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos. Gloria.

Antiph. Egredimini, et videte, Filiae Sion, Dominum Jesum Christum in diademate, quo coronavit illum Synagoga mater sua.

Antiph. Vidimus eum, et non erat aspectus, et quasi absconditus vultus: unde nec reputavimus eum.

Psalm. 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, et ultorem

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam, et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum; * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus; * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris; * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra! Gloria Patri.

Antiph. Vidimus eum, et non erat aspectus, et quasi absconditus vultus ejus: unde nec reputavimus eum.

℣. Eripe me de inimicis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

De Homilia S. Athanasii Episcopi
in Passionem Domini. 10. 3.

Lectio IV.

Cum exueretur Dominus, eo ipso invisibiliter erigebatur de diabolo trophaeum; et quo illud manifestum fieret, narratur a Joanne, indutum fuisse purpura, a Matthaeo vero, et Marco, chlamyde coccinea, coronamque illi ex Spinis super ca-

put esse positam, et calamum in manus datum; et ita, cum eum produxissent, genibus flexis adorasse. Miraculum novum, et incredibile, et magnae sine dubio victoriae insigne: quem enim ut hominem condemnaverunt, eum mortuum deinde ut Deum adoraverunt: et quem aspernabantur ut vilem, et contemptibilem, eum confitebantur Regem: cui tunicam, et vestem detraxerant, eum purpura circumdederunt: et quem ignorantes contumeliis afficiebant, eum Prophetam etiam nolentes appellaverunt: et quem per ludibrium, subsannationemque pulsabant, ei triumphalia addiderunt ornamenta, coccineam chlamydem, et Coronam Spineam, et calamum. Nam tametsi ea quasi per contumeliam agebant, efficiebatur tamen inde, ut ab eo latenter spoliarentur. *Tu autem.*

℟. Insurrexerunt in me viri iniqui; absque misericordia quaesierunt me interficere; et non pepercerunt in faciem meam spuere; et lanceis suis vulneraverunt me; et concussa sunt omnia ossa mea: * Ego autem existimabam me tanquam mortuum super terram.

℣. Effuderunt furorem suum in me, fremuerunt contra me dentibus suis = Ego autem.

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

Sermo 72. *de S. Cypriano*, *alias* 18. *vel* 58. *vel* 73.

Lectio. V.

Videamus diligenter, ne ex palmite operis nostri non nascatur dulcedinis uva, sed fellis; ne dicatur nobis, quod judaeis dictum est per Prophetam: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem Spinas, et non justitiam, sed clamorem. Quam dura conditio, ut possessio, quae Domino suo suavitatis fructus afferre debuit, spinarum illum asperitate compunxerit: hoc est, cum Judaei Salvatorem debuerunt tota fidei devotione suscipere, Spinarum eum coronaverunt passione. Quae Corona quidem, quantum in Judaeis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Domino, erat Corona virtutum. Compungunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptura Sancta: Videbunt in quem compunxerunt. *Tu autem.*

℟. Omnes amici mei dereliquerunt me, et praevaluerunt insidiantes mihi, tradidit me, quem diligebam, * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutiente, subsannabant mihi.

℣. Inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt Animae meae = Et terribilibus.

Lectio VI.

Igitur, fratres, videte, ne et nobis dicatur: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem Spinas: hoc est, ne Spinas, quas Domino Judaei cruentis imposuerunt manibus, nos iniquis sensibus apponamus, et compungamus eum non asperitate sentium, sed operum pravitate. Sunt enim Spinae cordis, quae Ver-

bum Dei etiam vulnerare consueverunt, de quibus meminit in Evangelio Salvator dicens, Seminantis semen cecidisse inter Spinas, et crevisse eas, ac suffocasse quod satum est. Ergo fratres, videte, ne vinea vestra non uvas, sed Spinas faciat; ne vindemia vestra non vinum afferrat, sed acetum. Quisquis enim vindemiam legit, et pauperibus non largitur, ille acetum colligit, non vinum. Quisquis messes recondit, et indigentibus non ministrat, iste non alimoniae fructus reposuit sed tribulos avaritiae congregavit. Nam propterea ait Scriptura de terra nostra: Spinas et tribulos germinabit tibi. *Tu autem.*

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi. * Quomodo conversa es in amaritudinem, ut me Spinis coronares?

℣. Sepivi te, et lapides elegi ex te, et aedificavi turrim = Quomodo = Gloria Patri = Quomodo.

In III. Nocturno.

Antiph. Gravata est super me manus tua: conversus sum in aerumna mea, dum configitur Spina.

Psalm. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; * annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: * Dominus autem Coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus, * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium afferte Domino gloriam et honorem; * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur mare, et plenitudo ejus, * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate * et populos in veritate sua. Gloria Patri.

Antiph. Gravata est super me manus tua: conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

Antiph. Christus Jesus splendor Patris, et figura substantiae ejus, portans omnia verbo virtutis suae, purgationem peccatorum faciens, Spinis coronatus apparere dignatus est.

Psal. 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus. Gloria Patri.

Antiph. Christus Jesus splendor Patris, et figura substantiae ejus, portans omnia verbo virtutis suae, purgationem peccatorum faciens, Spinis coronatus apparere dignatus est.

Antiph. Popule meus, quid feci tibi, aut quid molestus fui? responde mihi: Tu imposuisti Coronam Spineam Capiti meo, et arundine percussisti. *Psalm.* 97.

Cantate Domino canticum Novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israël.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate et exultate, et psalite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini; * moveatur mare, et

plenitudo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate, Gloria Patri.

Antiph. Popule meus, quid feci tibi, aut quid molestus fui? responde mihi: Tu imposuisti Coronam Spineam capiti meo, et arundine percussisti.

℣. Deus meus eripe me de manu peccatoris.

℟. Et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem. *Cap.* 19.

Lectio VII.

In illo tempore apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit; et milites plectentes Coronam de Spinis imposuerunt Capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 116. *in Joan.*

Hoc Pilatus non ob aliud fecisse credendus est, nisi ut ejus injuriis Judaei satiati, sufficere sibi existimarent; et usque ad ejus mortem saevire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem Praeses cohortem suam etiam permisit facere, quae sequuntur, aut fortassis et jussit quamvis hoc Evangelista tacuerit: dixit enim quid deinde fecerint miletes, Pilatum tamen id jussisse non dixit; et milites, inquit, plectentes Coronam de Spinis imposuerunt Capiti ejus, et veste purpurea circumderunt eum, et veniebant ad eum, et dicebant; Ave Rex Judaeorum; et dabant ei alapas. Sic implebantur, quae de se praedixerat Christus.

℟. Christus passus est pro nobis, nobis reliquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur non comminabatur = Qui peccatum.

Lectio VIII.

Sic Martyres informabantur ad omnia, quae persecutori libuisset facere, perferenda; sic paulisper occulta tremenda potentiae commendabatur prius imitanda patientia; sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincebat; sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabile pallularet in gloria. Exiit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis Pilatus: Ecce Homo. Hic apparet, non ignorante Pilato, haec a militibus facta, sive jusserit ea, sive permiserit; illa scilicet causa, quam supra diximus, ut haec ejus ludibria inimici libentissime biberent, ut ulterius Sanguinem non sitirent. Egre-

ditur ad eos Jesus portans Spineam Coronam, et purpureum vastimentum, non clarus imperio, sed plenus opprobrio; et dicit eis: Ecce Homo. Si Regi invidetis, jam parcite, quia dejectum videtis: Flagellatus est, Spinis coronatus, ludibriosa veste amictus est, amaris conviciis illusus est, alapis caesus est; fervet ignominia, frigescit invidia: sed non frigescit, inardescit potius, et increscit.

℟. Milites Praesidis suscipientes Jesum in Praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem, et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei; * Et plectentes Coronam de Spinis posuerunt super Caput ejus.

℣. Genuflexo ante eum, illudebant ei dicentes: Ave Rex Judaeorum = Et plectentes = Gloria Patri = Et plectentes.

Nona lectio erit Homil. feriae, et in fine dicit.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas.

Antiph. Milites Praesidis suscipientes Jesum in Preetorinm, congregaverunt ad eum universam cohortem.

Psal. Dominus regnavit *cum rel. de Dom.*

Antiph. Et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei.

Antiph. Et plectentes Coronam de Spinis posuerunt super Caput ejus, et arundinem in dextera ejus.

Antiph. Et genuflexo ante eum, illudebant ei dicentes: Ave Rex Judeaorum.

Antiph. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant Caput ejus.

Capitulum. *Cantic.* 3.

Egredimini, et videte, Filae Sion, Regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam peregit,
  Tempus implens corporis,
  Sponte libera Redemptor,
  Passioni deditus,
  Agnus in Cruce levatur,
  Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
  Spina, clavi, lancea
  Mite corpus perforarunt.
  Unda manat, et cruor,
  Terra, pontus, astra, mundus
  Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes

Arbor una nobilis.
Sylva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
AEqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius, Trinique nomen
Laudet Universitas. Amen.

℣. Avertantur retrorsum, et erubescant.
℟. Qui cogitant mihi mala.

Ad Benedictus Antiphona.

Milites induunt Jesum purpura, et imponunt ei plectentes Spineam Coronam; et coeperunt salutare eum: Ave Rex Judaeorum. *Fit comm. Feriae.* *Ad Primam.*

In ℟. *brevi.* ℣. Qui passus es pro homine.
℟. Miserere nobis. Gloria Patri.

Ad Tertiam.

Antiph. Et exuentes eum.
Capit. Egredimini, *ut supra.*
℟. *br.* Tuam Coronam Spineam * adoramus Domine = Tuam Coronam Spineam.
℣. Tuam gloriosam recolimus Passionem.
Adoramus = Gloria Patri = Tuam Coronam.
℣. Miserere nostri, Domine.
℟. Qui passus es pro nobis.

Ad Sextam.

Antiph. Et plectentes Coronam.

Capitulum. *Isa.* 53.

Vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: Despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et quasi absconditus vultus ejus, unde nec reputavimus eum.

℟. *brev*. Miserere nostri *, Domine. Miserere nostri, * Domine.

℣. Qui passus es pro nobis.

℟. Domine = Gloria Patri = Miserere.

℣. Tibi gloria, tibi triumphus, et victoria.

℟. Tibi summae laudis, honoris Corona.

Ad Nonam.

Antiph. Et expuentes in eum.

Capitulum. *Joan.* 19.

Exivit Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis Pilatus: Ecce Homo.

℟. *brev*. Tibi gloria, tibi triumphus, et victoria = Tibi gloria.

℣. Tibi summae laudis, et honoris Corona = Tibi triumphus = Gloria Patri = Tibi gloria.

℣. Tuam Coronam Spineam veneramur, Domine.

℟. Tuam gloriosam recolimus Passionem.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, cum comm. Feriae.

Ad Magnif. Antiph.

O Coronae miranda dignitas! mortis poenas debitas repellis: tu spes lapsis, firmitas infirmis, tu restauras Coronas perditas.

IN FESTO DE CLAVIS, ET LANCEA DOMINI

Duplex Majus.

In primis Vesperis. Antiphona.

Hasta Regem gloriae, *cum reliq. de Laud. ut infra Psalmus.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi. Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes. *Sap.* 5.

Capitulum.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile, aequitatem: acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Pange lingua gloriosae
  Lanceae praeconium,
  Quae reclusit pretiosae
  Cataractae fluvium,
  Passo Christo dolorose
  Pro saltue Gentium.
Hasta gazis praeoptata.
  Mundi pandit pretium
  Cordis tactu praeparata
  Fit sagitta fortium
  Arma Clavi sunt beata:
  Contra vires Daemonum.

Dutcis Hasta Dei latus
Spoliasti sanguine
Dulces clavi, qui reatus.
Expurgasti flumine;
Ut sit Mundus emundatus
Et sanatus vulnere.
Hasta fulcit viatores,
Et timentes animat,
Et ostenso bellatores
Cordis succo roborat,
Clavus firmat, et dat rores,
Pusillosque recreat.
Jesu, victor inferorum,
Qui triumphas Lancea
Et virtute qui Clavorum
Restaurasti omnia,
Fac, ut horum nos armorum
Muniant praesidia. Amen.

℣. Accipiet armaturam zelus illius.

℟. Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Gaude, pia plebs justorum, omne genus Christianorum, tantis de muneribus; nam clenodia salutis tibi dedit Rex virtutis suis de vulneribus; Clavos, Lanceam, et Crucem, ut sequaris Christum Ducem.

Oratio.

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro Mundi salute voluisti, concede propitius, ut, qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Quis vivis, et regnas cum Deo Patre.

Ad Matut Invitat. Coelestis Regis Lanceam, venite adoremus. * Et pro Clavis ejus, Christo jubilemus.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

Sacris solemniis sonent praeconia,
Armorum Domini, per quae victoria
Venit Christicolis: sint in memoria
Crux, et Clavi, et Lancea.
Crux, apud inferos spoliat tartara,
Lancea superis tribuit praemia,
Clavi consociant coelos, et infirma,
Fletum mutant laetitia.
Clavus dum figitur in Dei manibus,
Et dum demergitur in sacris pedibus,
Hasta dum fodicat latus, hominibus

Manat gratiae fluvius.
Lancea saeviens in Dei pectore,
Et inde proferens aquam cum sanguine,
Mundum laetificat impetus flumine,
Omnes ad aquas currite.
Te summa Deitas, Caelum magnificat,
Ordo Seraphicus laudibus insonat.
His noster pariter coetus se misceat,
Et in saecula te canat. Amen.

In I. Nocturno.

Antiph. Exaltator Crucis lignum: dum Christus occubuit lanceatus, a maligno hoste nos eripuit.

Psalmus I.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet; * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic, * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio; * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum; * et iter impiorum peribit. Gloria Patri.

Antiph. Exaltatur Crucis lignum; dum Christus occubuit lanceatus, a maligno hoste nos eripuit.

Antiph. Videte gloriosa loca clavorum, et latus meum Lancea perforatum pro salute Mundi.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et Populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum* adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et proiiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in Coelis irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea; * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus; * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus; * beati omnes, qui confidunt in eo. Gloria Patri..

Antiph. Videte gloriosa loca clavorum, et latus meum Lancea perforatum pro salute Mundi.

Antiph. Latus ejus aperuit, patefecit ostium vitae, ingrediamur illud.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es; * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri.

Ant. Latus ejus aperuit, patefecit ostium vitae, ingrediamur illud.

℣. Tuam Lanceam adoramus, Domine.

℟. Tuam gloriosam passionem recolimus.

De libro secundo Paralipomenon. *Cap.* 3.

Lectio I.

Fecit igitur Rex Salomon ducentas hastas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur. Trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta; posuitque ea Rex in armamentario, quod erat consitum nemore. *Tu autem.*

℟. Videte gloriosa loca Clavorum, et latus meum Lancea perforatum pro salute Mundi. * Palpate et videte, quia ego ipse sum.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit = Palpate.

De libro Sapientiae. *Cap.* 25.

Lectio. II.

Et accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace justitiam, et accipiet pro galea judicium certum. Sumet scutum inexpugnabile aequitatem. Acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos. *Tu autem.*

℟. Latus ejus aperuit: * patefecit ostium vitae.

℣. Ingrediamur illud = Patefecit.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio III. *cap.* 6.

Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias Diaboli: quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem, et sanguinem, sed adversus Principes et Potestates; adversus Mundi Rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae in coelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loricam justitiae, et calceati pedes in praeparationem Evangelii pacis, in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere, et galeam salutis assumite, et gladium spiritus, quod est Verbum Dei. *Tu autem.*

℟. Inter Clavos * Christus in Cruce separatus est.

℣. Et in sancta resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit = Christus = Gloria Patri = Christus.

In II. Nocturno.

Antiph. Tuam Lanceam adoramus, Domine, et tuam gloriosam Passionem recolimus. *Psal.* 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino: * multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Gloria Patri.

Antiph. Tuam Lanceam adoramus, Domine, et tuam gloriosam Passionem recolimus.

Ant. Dulces Christi Clavi, pungite corda nostra.

Psalm. 5.

Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane adstabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neqne habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus; * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sonctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * Judica illos, Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Gloria Patri.

Antiph. Dulces Christi Clavi, pungite corda nostra.

Antiph. Christus pro nobis Clavis fossus in palmis, atque pedibus. *Psalm.* 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomem tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam, et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloriae et honore

coronasti eum; * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra! Gloria Patri.

Antiph. Christus pro nobis Clavis fossus in palmis, atque pedibus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Sermo Innocentii Papae Sexti.

In decreto de Festo Lanceae, et Clavorum Domini.

Lectio. IV.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima Passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius Passionis cuncta mysteria dinumerantes et merita singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur; inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in Cruce jam spiritu, sustinuit, perforari Lancea latus suum, ut, inde sanguinis, et aquae profluentibus undis, formaretur unica, et immaculata, ac virgo Sancta Mater Ecclesia Sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinae pietatis dona fluxerunt! O felix Lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi! *Tu autem.*

℟. Surge, Virgo Ecclesia, Sponso redde munia, tui Clavi gratia imprimunt vestigia, per quae ruit infernalis Sisara: * Nam Clavum Jahel malleo fixit in ejus tempora.

℣. Dulces Clavi, pungite corda nostra = Nam Clavum.

Lectio V.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis Regni Coelestis aperuit. Haec vulnerando jam mortuum, vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit et salutem. Haec innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit; et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces Clavi, quibus ipse Salvator eidem Cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinae charitatis accepimus, ut manus nostrae e peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati, sunt devotissime recolendi.

℟. Hasta nitet * margaritis nimis coruscantibus. *Tu autem.*

℣. Mucro gemmis infinitis sanguine vernantibus = Margaritis.

Lectio VI.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? Licet igitur Lancea, et Clavi praedicti, aliaque ipsius Passionis salutaria instrumenta sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam Passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur, et fiant, dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius Passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne, ac speciale festum celebretur, et fiat; Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsis habere se gaudent, in eorum devotione, divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus. *Tu autem.*

℟. Jesu, nostra spes * suavis ab uberibus.

℣. Pro nobis fossus Clavis in palmis, atque pedibus = Suavis = Gloria Patri = Suavis.

In III. Nocturno.

Antiph. Tu, Christe, nostrum gaudium, de lanceato latere da oris mellicidium ardenti corde sugere.

Psalm. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; * annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes Dii Gentium daemonia: * Dominus autem Coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus, * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur Caeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus, * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua. Gloria Patri.

Ant. Tu, Christe, nostrum gaudium, de lanceato latere da oris mellicidium ardenti cordi sugere.

Ant. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei. *Psalm.* 96.

Dominus regnavit, exultet terra; * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annunciaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes Deos.

Qui diligitis Dominum odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus. Gloria Patri.

Ant. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum Sanctum gloriae Dei.

Ant. Tuam Lanceam adoramus, tuam gloriosam recolimus Passionem.

Psalm. 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israël.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo.

*

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate. Gloria Patri.
Ant. Tuam Lanceam adoramus, tuam gloriosam recolimus Passionem.
℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia consumata sunt, ut consumaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Joan.*

Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est, peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum, haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenunciabat, quod Noë in latere arcae ostium fecere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia. *Tu autem.*

℟. Vibrans miles Lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei: * In quo habitat plenitudo Divinitatis.
℣. Ibi abscondita est fortitudo ejus, ante faciem ejus ibit mors = In quo. *Lectio VIII.*

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum, magnumque signavit bonum ante magnum praevaricationis malum, et secundus Adam, inclinato capite, in Cruce dormivit; ut inde formaretur ei Conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt? quid isto sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim haec inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt. *Tu autem.*

℟. Tuam Lanceam adoramus, Domine: * Tuam gloriosam recolimus Passionem.
℣. Hasta Regem gloriae cruentavit Christum = Tuam = Gloria Patri = Tuam. *Lectio IX.*

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, ad hoc pertinet testimonium: Os non comminuetis ex

eo; quod praeceptum est eis, qui celebrare Pascha jussi sunt, ovis immolatione, in veteri lege, quae Dominicae Passionis umbra praecesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus, de quo Isaias Propheta dixerat: Sicut ovis ad occisionem ductus est. Item quia subjunxerat dicens: Sed unus militum lancea latus ejus aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: Videbunt, in quem transfixerunt. Ubi promissus est Christus in ea, qua crucifixus est, carne venturus. *Tu autem.*

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per horas.

Ant. Hasta Regem gloriae Christum cruentavit, dum Crucis in arbore Dominus regnavit.

Psal. Dominus regnavit *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Hanc tremendam Lanceam omnes adoremus, et in ejus laudibus semper jubilemus.

Ant. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Ant. Fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

Ant. Sempiterna gaudia Christus tunc donavit, cum Clavis, et Lancea mortem superavit.

Capitulum. *Sap.* 5.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile aequitatem, acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos. *Hymnus.*

Verbum supernum prodiens
Salvare quod perierat,
Hasta, Clavisque moriens
Complevit ad quod venerat.

O gloriosa Lancea,
Timor, tremorque Daemonum,
Regna pandis siderea,
Per sanctae necis meritum.

Tu Clavorum stigmatibus
Emanas mundi pretium,
A cunctis aromatibus
Spirans odorem coelicum.

In corde Christi mergitur
Mucro leone saevior:
De forti fons exoritur,
Cibusque melle dulcior.

In Natum Pater phialam
Effudit iracundiae,
Ut nobis coenam maximam
Gratis suae det gloriae.

O Christe nostrum gaudium,
De vulnerato latere

Da lac, et vinum depluum
Ardente corde sugere.
Precamur, Auctor omnium,
Tu nostra sis refectio:
Tuorum quoque meritum
Armorum sis protectio. Amen.

℣. Per sanctam Lanceam de inimicis nostris.
℟. Libera nos, Deus noster.

Ad Benedictus. Antiphona.

O felix, et omni laude digna Lancea Salvatoris, quae pertransiens latus ejus chirographum peccati affixit patibulo Crucis.

Oratio.

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulneri pro mundi salute voluisti, concede propitius, ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis. *Ad Primam.*

Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam. Antiph.

Hanc tremendam Lanceam.

Capitul. Sumet Dominus. *ut supra.*

℟. *breve.* Apprehende * Arma, et scutum = Apprehende.
℣. Et exurge in adjutorium mihi = Arma, et scutum = Gloria Patri = Apprehende.
℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.
℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Sextam Antiphona.

Unus militum.

Capitulum. Apoc. 1.

Gratia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est, et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et Princeps Regum terrae; qui dilexit nos; et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

℟. *breve.* Foderunt * Manus meas, et pedes meos = Foderunt.
℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea = Manus = Gloria Patri = Foderunt.
℣. Quem tu percussisti, persecuti sunt.
℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Ad Nonam. Antiphona.

Sempiterna gaudia.

Capitulum. Apoc. 1.

Ego sum primus, et novissimus, et vivus, qui fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

℟. *breve.* Quem tu percussisti, * persecuti sunt = Quem tu.
℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt = Persecuti = Gloria Patri = Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Attritus est propter scelera nostra.
In II. Vesperis omnia, ut in primis, et loco ultimi,
Psal. Credidi, propter quod.

Ad Magnificat. Antiphona.

Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos Clavos, et Lanceam dat Ecclesiae de inimicis victoriam, et in caelo vitam, et coronam perpetuam.

Oratio. Deus qui, *ut supra.*

IN FESTO SACRORUM QUINQUE VULNERUM D. N. JESU CHRISTI.

Duplex Majus.

AD VESPERAS.

Ant. Vere languores nostros *cum reliq: de Laud.*
Psal. Credidi *cum reliq. ut ad Vesp. pag.* 3.

Capitulum. *Isaiae* 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.
℟. Deo gratias.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis,
In necem morsu ruit,
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia,
Membra pannis involuta

Virgo Mater alligat,
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt, in quem transfixerunt.
℟. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Magnificat. Antiphona.

Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum, et hominem condolens venerabatur.

Oratio.

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, per quinque vulnera ejus, et Sanguinis effusionem humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis, quaesumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in coelis. Per eumdem Dominum. *Ad Matutinum. Invitatorium.*

Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite, adoremus.

Psal. Venite, exultemus etc.

Hymnus. Pange lingua gloriosi Lauream certaminis, etc.

In I. Nocturno.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? *Psalm.* 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae, * transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam, quae perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus, in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitatem vidit vultus ejus. Gloria Patri.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta sicut calcantium in torculari. *Psal.* 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Gloria Patri.

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Antiph. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum. *Psalm.* 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini portae aeternales, et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae. Gloria Patri.

Antiph. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non fuit vir mecum.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum, despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. *Tu autem.*

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terra = In quo habemus.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi Agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. *Tu autem.*

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per Sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris = Ipse est pax nostra.

Lectio III. *cap.* 63.

Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meae venit: circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit qui adjuvaret. *Tu autem.*

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum. * Pacificans per sanguinem Crucis ejus sive quae in coelis, sive quae in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens = Pacificans per sanguinem.

Gloria Patri = Pacificans.

In II. Nocturno.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea. *Psal.* 21.

Deus Deus meus, respice in me; quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: et nocte, et non ad insipientiam mihi..

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum, * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre, * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea,

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta me, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum laudate eum: * universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum, qui requirunt eum, * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae, * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annunciabitur Domino generatio ventura: * et annunciabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus. Gloria Patri.

Antiph. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. *Psalm.* 65.

Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini ejus, * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quàm terribilia sunt opera tua, Domine! * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: * ibi laetabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in aeternum, oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite, Gentes, Deum nostrum, * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro, * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam; * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis, * reddam tibi vota mea, quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum, * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum, * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exultavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Gloria Patri.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Antiph. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

Psalm. 75.

Notus in Judaea Deus, * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, * nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex nunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

℟. Vidimus Jesum propter passionem mortis gloria, et honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari = Ut pro omnibus.

Gloria Patri = Ut pro omnibus.

In III. Nocturno.

Antiph. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psalm. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis, * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes Dii Gentium daemonia: * Dominus autem Coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus, * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium, afferte Domino gloriam, et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur Coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus, * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua. Gloria Patri.

Antiph. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalm. 96.

Dominus regnavit, exultet terra, * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus; * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae; * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini; * a facie Domini omnis terra.
Annunciaverunt coeli justitiam ejus, * et viderunt omnes populi gloriam ejus.
Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, * et qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.
Et exultaverunt filiae Judae * propter judicia tua, Domine.
Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram, * nimis exaltatus es super omnes Deos.
Qui diligitis Dominum odite malum: * custodit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est justo. * et rectis corde laetitia.
Laetamini justi in Domino, * et confitemini memoriae sanctificationis ejus. Gloria Patri.
Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.
Ant. In amaritudine sermo meus est; et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

Psalm. 97.

Cantate Domino canticum novum. * quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.
Notum fecit Dominus salutare suum, * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.
Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israël.
Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.
Jubilate Deo, omnis terra, * cantate, et exultate, et psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi, * in tubis ductilibus, et voce tubae cornae.
Jubilate in conspectu Regis Domini; * moveatur mare, et plenitudo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt e conspectu Domini, * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate. Gloria Patri.
Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.
℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Attritus est propter scelera nostra.
Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *cap.* 19.

In illo tempore sciens Jesus, quia omnia jam consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.
Homilia Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Cum ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset empietas, nec quicquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum Caro Christi Sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes et igneis ardoribus praecordia urentes. Consummatum esse ait impietatis Judaicae modum, et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliae genus praetermiserunt? *Tu autem.*

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo = Qui destruxit.

Lectio VIII.

Quamobrem jure, consummatum est, ait: sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum, dominaretur; ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae passionem sustinuit in carne sua. Cum autem Jesum caput inclinasse comperiissent, et jam eum expirasse putarent, frustra ejus crura confringi existimant: sed cum adhuc mortuum esse nonnihil dissiderent, lancea latus ejus perfodiunt, unde cruor aqua mixtus scaturiit, quod Eulogiae mysticae, et sancti baptismatis imago quaedam erat, atque primitiae. Christi enim est vere, et a Christo sanctum baptisma, et mysticae Eulogiae vis ex sancta nobis carne prodiit. *Tu autem.*

℟. Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo * In sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et Sacerdotes = In sanguine tuo = Gloria Patri = In sanguine tuo.

Ad Laudes, et per horas. Antiph.

Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum *Isaiae* 53.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

℟. Deo gratias.

Hymn. Lustra sex qui jam peregit. *pag.* 105.

℣. Avertantur retrorsum, et erubescant.

℟. Qui cogitant mihi mala.

Ad Benedictus. Antiphona.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio ut supra p. 120.

Ad Primam. An. Vere languores.

In ℟. brev. ℣. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonae.

Ad Tertiam. Ant. Ipse autem.

Capitulum. Christus vulneratus est, *ut supra.*

℟. *brev.* Foderunt manus meas, * et pedes meos = Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea = Et pedes = Gloria Patri = Foderunt.

℣ O vos omnes, qui transitis per viam.

℟. Attendite, et videte dolorem meum.

Ad Sextam. Ant. Alligavit Dominus.

Capitulum. *Isaiae* 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, et ideo non sum confusus.

℟. Deo gratias.

℟. *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit = Vere.

℣. Et dolores nostros ipse portavit = Ipse tulit. Gloria Patri = Vere languores.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam. Antiph. O vos omnes.

Capitulum. *Isaiae* 53.

Tradidit Christus in morte animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Deo gratias.

℟. *br.* Ipse vulneratus est* propter iniquitates nostras = Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra = Propter. = Gloria Patri = Ipse vulneratus.

℣ Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et non aperuit os suum.

In II. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Antiphona.

Ego sum vestra Redemptio; manus meae quae vos fecerunt, clavis confixae sunt; propter vos, flagellis caesus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, et acetum porrexerunt, in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam; mortuus, et sepultus resurrexi; vobiscum sum, et vivo in aeternum.

IN FESTO PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. JESU CHRISTI.

AD VESPERAS.

Ant. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua.

Psalmi ut in Dominica, et loco ultimi, Laudate Dominum omnes gentes etc.

Ant. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Ant. Vestitus erat veste aspersa Sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

Ant. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum. *Capitulum Hebr.* 9.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulo, rum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

Festivis resonent compita vocibus,
Cives laetitiam frontibus explicent,
Taedis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri, et senes.
Quem dura moriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere Sanguinem,
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.
Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas, et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamorem validum Summus ab Æthere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.
Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,

Absterget maculas, et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et regi placeat, capit.
A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat, meta sed ultima
Tangatur; tribuet nobile praemium,
Qui cursum Deus adjuvat.
Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigeni Sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine recreas,
Caeli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemisti nos, Domine, in Sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Ad Magnificat: Antiphona.

Accessistis ad Sion montem, et Civitatem Dei viventis, Jerusalem caelestem, et testamenti novi mediatorem Jesum, et Sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti; concede, quaesumus, salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in caelis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti etc.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Christum Dei Filium, qui suo nos redemit Sanguine, * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

Ira justa Conditoris
Imbre aquarum vindice
Criminosum mersit Orbem,
Noë in Arca sospite;
Mira tandem vis amoris
Lavit Orbem Sanguine.
Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quae scatebat,
Germinavit flosculos;
Inque nectaris saporem
Transiere absynthia.
Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati

Haec fuit victoria.
O scientiae supernae,
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Praedicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.
Quando culpis provocamus
Ultionem Judicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis praesentia,
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.
Te redemptus laudet Orbis
Grata servans munera,
O salutis sempiterne
Dux, et auctor inclyte,
Qui tenes beata regna
Cum Parente, et Spiritu. Amen

In I. Nocturno.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Psalmus. 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et Populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terrae, et Principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum; * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in Coelis irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite, * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus; * beati omnes, qui confidunt in eo. Gloria Patri.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Jesus.

Ant. Factus in agonia, prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum; * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa, * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae Sanguinis decurrentis in terram.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus retulit triginta argenteos dicens: Peccavi tradens sanguinem justum.

Psalm. 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te, * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum; * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei, * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem. Gloria Patri.

Ant. Judas, qui eum tradidit, poenitentia ductus retulit triginta argenteos dicens: Peccavi tradens Sanguinem justum.

℣. Redemisti nos, Domine.

℟. In Sanguine tuo.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lectio I.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediator est, ut morte intercedente in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, aeternae haereditatis. Tu autem.

℟. Jesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est: * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes.

℣. Nondum enim usque ad Sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus igitur.

Lectio II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est, alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit dicens: Hic Sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur; et sine sanguinis effusione non fit remissio. Tu autem.

℟. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum; * Et ait: Hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusionem, ne, qui vastabat primitiva, tangeret eos = Et ait.

Lectio III.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, idest Carnem suam, et Sacerdotem magnum, super Domum Dei accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti

corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est, qui repromisit), et consideremus invicem in provocationem charitatis, et bonorum operum. Tu autem.

℟. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in Sanguine Christi; * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus sive quae in terris, sive quae in caelis sunt = Ipse enim = Gloria Patri = Ipse.

In II. Nocturno.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalm. 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me, * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum; * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae mae.

Et ut inhabitem in domo Domini * in longitudinem dierum. Gloria Patri.

Antiph. Pilatus volens populo satisfacere tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Antiph. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum a Sanguine Justi hujus.

Psalm. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam, * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino Sancti ejus, * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetita.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei; * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gandium mihi; * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi. Gloria Patri.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum a Sanguine Justi hujus.

Ant. Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalm. 63.

Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor, * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas; * intenderunt arcum rem amaram, ut saggittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt; * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt, ut absconderent laqueos, dixerunt: * Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates, * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos, * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri.

Ant. Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Lectio IV.

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem? redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam scripturam narremus in Ægypto nocte media. Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut dicas in veritate virtutem. Ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ait Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Vade, inquit, non eo quod sanguis est; sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum. Tu autem.

℟. In timore incolatus vestri conversamini * scientes, quod non corruptilibus auro, vel argento redempti estis.

℣. Sed pretioso Sanguine quasi agni immaculati Christi = Scientes.

Lectio V.

Nam sicut Regnantium statuae, quae sine causa sunt, et sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus, anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem Principalem; ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit. Non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus non postibus impositum sanguinem Typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutare virtutem? volo; unde primum encurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit. Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in Cruce pendente, approximat miles, Latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Sanguis, et aqua; sed exiit aqua primum, et Sanguis. Quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur. Tu autem.

℟. Empti estis pretio magno, * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.

℣. Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum = Glorificate.

Lectio VI.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit, et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis, et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica, atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum, et mysteriorum aquam illam, et Sanguinem demonstrare. Ex his enim Sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur dicens: De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus, Latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo Latere Deus fecit foeminam procreari, sic et de suo Latere Christus aquam nobis, et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia. Tu autem.

℟. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est.

℣. Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum = Quoniam = Gloria Patri = Quoniam.

In III. Nocturno.

Ant. Exivit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Psalm. 73.

Ut quid, Deus repulisti in finem, * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam haereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt, qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa, * et non cognoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum; * in securi, et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum, * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta, * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, improperabit inimicus; * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante saecula * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmasti in virtute tua mare, * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis, * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes, * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox, * tu fabricatus es auroram, et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrae, * aestatem, ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino, * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum, * quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terrae domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus, * et pauper, et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam tuam, * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum; * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper. Gloria Patri.

Antiph. Exivit ergo Jesus portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Antiph. Et bajulans sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum; ubi crucifixerunt eum.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea, * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum, * factus sum, sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius, * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus; * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me ; * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum , et non egrediebar ; * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te , Domine , tota die , * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia , * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam , * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua , * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te , Domine , clamavi , * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid , Domine , repellis orationem meam , * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego , et in laboribus a juventute mea ; * exaltatus autem , humiliatus sum , et conturbatus.

In me transierunt irae tuae , * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die , * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum , et proximum , * et notos meos a miseria. Gloria Patri.

Antiph. Et bajulans sibi Crucem exivit in eum , qui dicitur Calvariae , locum , ubi crucifixerunt eum.

Antiph. Ut viderunt eum jam mortuum , non fregerunt ejus crura , sed unus militum lancea latus ejus aperuit , et continuo exivit sanguis , et aqua. *Psalmus.* 93.

Deus ultionum Dominus , * Deus ultionum libere egit.

Exaltare , qui judicas terram , * et redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores , Domine , * usquequo peccatores gloriabuntur ?

Effabuntur , et loquentur iniquitatem , * loquentur omnes , qui operantur injustitiam ?

Populum tuum , Domine , humiliaverunt , * et haereditatem tuam vexaverunt.

Viduam , et advenam interfecerunt , * et pupillum occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite , insipientes in populo , * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem , non audiet , * aut qui finxit oculum, non considerat ?

Qui corripit gentes , non arguet , * qui docet hominem scientiam ?

Dominus scit cogitationes hominum , * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine, et de lege tua docueris eum.
Ut mitiges ei a diebus malis, * donec fodiatur peccatori fovea.
Quia non repellet Dominus plebem suam, * et haereditatem suam non derelinquet.
Quoadusque justitia convertatur in judicium: * et qui justa illam, omnes, qui recto sunt corde.
Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?
Nisi quia Dominus adjuvit me, * paulo minus habitasset in inferno anima mea.
Si dicebam: Motus est pes meus, * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.
Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in praecepto?
Captabunt in animam justi, * et sanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adjutorium spei meae.
Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitia eorum disperdet eos; * disperdet illos Dominus Deus noster.
Gloria Patri.
Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit; et continuo exivit sanguis, et aqua.
℣. Christus dilexit nos.
℟. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.
Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.
Lectio VII. *cap.* 19.
In illo tempore cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.
Homilia Sancti Augustini Episcopi.
Tract. 120. *in Joan.*
Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit, ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noë in latere Arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum

quippe significavit bonum, ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam, inolinato capite; Cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid Vulnere isto salubrius? Tu autem.

℟. Hic est, qui venit per aquam, et Sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et Sanguine.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris = Non in aqua.

Lectio VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant, sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium; fudit Sanguinem suum, et emit, orbem terrarum. Quaeritis, quid emerit? Videte, quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi, omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum est, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit. Tu autem.

℟. Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quae superabundavit in nobis = In quo. Gloria Patri = In quo.

Nona Lectio Homil feriae.

Ad Laudes, et per Horas, Antiph.

Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt? *Psalm. de Dominica.*

Antiph. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Antiph. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

Antiph. Et ipsi vicerunt draconem, propter Sanguinem Agni, et propter testamentum verbi sui.

Antiph. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni.

Capit. Fratres, Christus assistens. *ut supra.*

Hymnus.

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.
Nitore stellas vincitis,
Rosas odore, et balsama,
Pretio lapillos Indicos,

Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus,
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat Cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit Spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes, manusqne perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensqne spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Jesus immemor,
Sibi nihil reservat Sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

℣. Justificati in Sanguine Christi.
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus. Antiphona.

Erit Sanguis Agni nobis in signum, dicit Dominus, et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens. *Oratio, ut supra.*

Ad Primam in ℟. brev. ℣. Qui tuo nos Sanguine redemisti.

Ad Tertiam. Antiphona. Hi sunt.

Capit. Fratres, *ut supra.*

℟. *br.* Redemisti nos, Domine: * In Sanguine tuo = Redemisti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione = In Sanguine = Gloria Patri = Redemisti.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato,

Ad Sextam Ant. Ideo sunt. *Capitulum.*

Si sanguis hircorum, et tautorum, et cinis vitulae aspersus

inquinatos sanctificat ad emundationem carnis, quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

℟. *brev.* Sanguis Jesu Christi filii Dei * Emundat nos = Sanguis.

℣. Ab omni peccato = Emundat nos = Gloria Patri = Sanguis.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos in Sanguine suo.

Ad Nonam. Antiph. Beati. *Capitulum.*

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟. *br.* Christus dilexit nos, et lavit nos, * In Sanguine suo = Christus.

℣. Et fecit nos Regnum, et Sacerdotes Deo, et Patri = In Sanguine suo = Gloria Patri = Christus.

℣. Justificati in sanguine Christi.

℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In II. Vesp. Antiph., et Psalm., et Hymnus, ut in primis; sed loco ult. Psalmi dicatur Lauda Jerusalem Dominum.

℣. Te ergo, quaesumus, tuis famulis subveni.

℟. Quos pretioso Sanguine rademisti.

Ad Magnificat. Antiphona.

Habebitis autem hunc diem in monumentum, et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno.

IN FESTO SACRATISSIMAE SINDONIS

Duplex Majus.

Ad Vesperas. Antiphona.

Joseph nobilis Decurio, *cum rel. ut infra ad Laud.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ult. Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Isaiae 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae? Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. *Hymnus.*

Gloriam sacrae celebremus omnes.
Sindonis, laetis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis.

Quae refert semper veneranda Sindon, -
Sanguine impressi, decora signis,
Dum Cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.
Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit casum miseratus Adae,
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.
Saucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis lacerata flagris,
Membra, et infixam capiti coronam
Monstrat imago.
Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignae simulcra mortis
Cernere possit?
Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Caussa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita: Vitam
Dedimus ipsam.
Sit tibi, Fili, decus, atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas. Amen.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine,
℟. Tuam recolimus passionem.

Ad Magnificat. Antiphona.

Joseph vir bonus, et justus accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu, quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

Oremus.

Deus, qui nobis in Sancta Sindone, qua Corpus tuum Sacratissimum e Cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti, concede propitius, ut per mortem, et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas etc.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Christum Dominum, qui passionis suae memoriam in Sacra Sindone renovat, * Venite, adoremus.

Hymnus.

Mysterium mirabile
Luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.
Caussam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur,

Pro sonte justus plectitur.
Necis manent insignia
Impressa Sacra in Sindone,
Quae post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.
Sunt Mortis haec, et Tartari,
Mundique victi insignia,
Trophaea sunt haec inclita
Ductoris invictissimi.
Debemus ergo hanc gratiam
Nostrae salutis vindici,
Ut daemonis contra dolos
Hac militemus tessera.
Vitae vetustae mortui
Surgamus in vitam novam
Christum secuti, per Crucem
Christi fruemur gloria.
Praesta, Pater piissime,
Patrique compar unice
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcautium in torculari.

Psalmus.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino: * multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me. Gloria Patri.

Antiph. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Antiph. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalm. 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum, * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei, * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem. Gloria Patri etc.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. *Psalm.* 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum. Gloria Patri etc.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus passionem. Pater noster.

Absol. Exaudi, Domine.

Jube, Domne, benedicere.
Bened. Benedictione perpetua.

De Isaia Propheta.
Lectio I. *cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus. Tu autem, Domine, miserere nobis.

℟. Deo gratias.

℣. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem. Aspectus ejus in eo non est. Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujús livore sanati sumus.

℟. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: * Cujus.

Bened. Unigenitus. *Lectio II.*

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum: de angustia, et de judicio sublatus est; generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum; et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua, eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Tu autem, domine, miserere nobis.

℣. Deo gratias.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet, his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi = Et dicet his, etc.

Bened. Spiritus Sancti gratia.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate; si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, vivet, et saturabitur: in scientia sua justifica-

bit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit. Tu autem, Domine, miserere nobis.

℟. Deo gratias.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine, tuam gloriosam recolimus passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam = Miserere.

Gloria Patri = Miserere.

In II. Nocturno.

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Psalm. 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, Principes, vestras et elevamini portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, Principes, vestras, et elevamini portae aeternales, * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae. Gloria Patri etc.

Antiph. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Antiph. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput. *Psalm.* 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea: * quem timebo?

Dominus protector vitae meae, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me, inimici mei * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domiui, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me; * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine requiram.

Ne avertas faciem tuam a me, * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutor meus esto; ne derelinquas me, * neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua, * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age, * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum. Gloria Patri, etc.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit. *Psalm.* 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisi me, * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam, * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino, Sancti ejus, * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in aeternum.

Domiue, in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei; * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi; * et conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi. Gloria Patri, etc.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℣. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Pater noster.

Absol. Ipsius pietas.

Jube Domne.

Bened. Deus Pater.

Sermo Sancti Ambrosii Episcopi.

Luc. 23. *Lectio IV.*

Quid sibi vult, quod non Apostoli; sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus Justus, et constans, alter, qui erat Magister in Israël. Talis enim Christi est sepultura, quae justitiam, magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus, et domestico Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi Corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque haec non otiose distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat. Tu autem, Domine miserere nobis.

℟. O admirabilis Sindon, in qua involutus est Thesaurus noster, * Redemptio captivorum.

℣. Gaudet totus mundus; qui redemptus est sanguine Domini sui = Redemptio etc. Jube Domne.

Bened. Christus perpetuae. *Lectio V.*

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriae plenitudine, unge illud myrrha, et aloë; ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus, et fortasse illud, quod Petrus vidit a caelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad figuram gentium figurata. Mystico igitur unguento illo pystico consepelitur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communione sociavit. Tu autem, Domine, miserere nobis.

℟. Deo gratias.

℟. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine haedi, quem occiderunt, tinxerunt, mittentes, qui ferret ad Patrem, et diceret: * Hanc invenimus, vide num tunica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovisset Pater, ait, tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum.

Hanc invenimus, etc.

Jube Domne.

Bened. Ignem sui amoris. *Lectio VI.*

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthaeus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi; suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui justus est? Justus igitur Sindone involvit? Israëlita vero, et diversos miscet virtutum odores, et aloës mittit quasi libras centum, hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt Corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judaeorum, non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis, et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum. Tu autem, Domine, miserere nobis.

℟. Deo gratias.

℣. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℟. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur: Qui peccatum = Gloria etc. = Qui etc. *In III. Nocturno.*

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis Sanctum tuum videre corruptionem. *Psalm.* 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac, * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam, * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, * et fortes quaesierunt animam meam; et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me, * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis, * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine, * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, * et super inimicos meos despexit oculus meus. Gloria Patri, etc.

Antiph. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Antiph. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Psalm. 75.

Notus in Judaea Deus, * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum Principum, * terribili apud Reges terrae. Gloria Patri etc.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea, * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

AEstimatus sum cum descendentibus in lacum, * factus sum, sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memor amplius, * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus; * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me; * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar; * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die, * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia, * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi, * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam, * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea; * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae, * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die, * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria. Gloria Patri.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℞. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Pater noster.

Absol. A vinculis peccatorum.

Jube Domne benedicere.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio Sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII.

In illo tempore, cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante Sabbatum, venit Joseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Parasceve graece, latine praeparatio dicitur, quo nomine Judaei, qui inter Graecos morabantur, sextam Sabbati appellabant, eo quod in illa ea, quae requiei Sabbati necessaria essent, praeparare solerent. Justa hoc, quod de manna quondam praeceptum est: Sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta, septima autem Conditor ab opere suo requievit; unde et hanc Sabbatum, hoc est requiem voluit appellari; recte Salvator eadem sexta die crucifixus humanae restaurationis implevi arcanum; ideoque cum accepisset acetum dixit, Consummatum est, hoc est sextae diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulcro requiescens resurrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum. *Tu autem.*

Tu autem, Domine, miserere nobis. ℟. Deo gratias.

℟. Mercatus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea Corpus Domini: * Venit ergo, et tulit Corpus ejus.

℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathaea, ut tolleret Corpus Jesu = Venit ergo. Jube Domne.

Bened. Divinum auxilium. *Lectio VIII.*

Venit, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expectans Regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit Corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitatis ad saeculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui Corpus Domini sepeliret, qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad Praesidem accedere, et Crucifixi Corpus poterat impetrare. Tu autem, Domine, miserere nobis.

℟. Deo gratias.

℟. Haec est Sindon dignissima, in qua salutis Auctor de cruce depositus involvi dignatus est; * ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiae Sindone tegeremur.

℣. Felix Domus Sabaudiae, quae tanto pignore ditata, sacro hoc munere gloriatur = Ut eto. = Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto = Ut etc. Jube Domne.

Bened. Ad societatem civium. *Lectio IX.*

Joseph autem mercatus est Sindonem, et deponens eum involvit Sindone. Possumus juxta intelligentiam spiritualem hoc sentire; Corpus Domini non auro, non gemmis, et serico, sed linteamine puro obvolvendum sit; quamquam et hoc significet, quod ille in Sindone munda involvat Jesum, qui pura cum mente susceperit. Hinc Ecclesiae mos obtinuit, ut sacrificium Altaris non in serico, neque in panno tincto, sed in lino terreno celebretur. Tu autem etc.

Hymnus, Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per horas.

Antiph. Joseph nobilis Decurio vir bonus, et justus, et ipse dives erat expectans Regnum Dei.

Ps. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominic.*

Ant. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

Ant. Cum cognovisset Pilatus a Centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

Ant. Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum involvit Sindone.

Ant. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat. *Capitulum.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Iste formosus in istola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae? ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. ℟. Deo gratias.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis, accedo.
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum, et distensum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine.
Salve caput cruentum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem caeli tremit Curia.
Salve latus Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Manus sanctae vos avete,
Diris clavis perforatae;
Ne repellas me, Salvator
De tuis sanctis Pedibus. Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Benedict. Ant.

Joseph nobilis Decurio, expectans et ipse regnum Dei, mercatus est Sindonem, et deponens Corpus Jesu involvit illud in Sindone. *Oremus.*

Deus, qui nobis in Sancta Sindone, etc. *ut super pag.* 146.

Ad Tertiam. Capitulum. Isaiae. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

℟. Deo gratias.

℟. *brev.* Tuam Sindonem * Veneramur, Domine = Tuam Sindonem.

℣. Tuam recolimus Passionem = Veneramur etc.

℣. Gloria Patri.

℟. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam. Capitulum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua

sicut calcantium in torculari? torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. Deo gratias.

℟. *br.* Adoramus te, Christe, * Et benedicimus tibi = Adoramus.

℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

℟. Et benedicimus etc. = Gloria = Adoramus.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

Psalmum dicat Nomini tuo Domine.

Ad Nonam. Capitulum.

Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit, qui adjuvaret; et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsi auxiliata est mihi. ℟. Deo gratias.

℟. *brev.* Omnis terra adoret te, et psallat tibi, * Omnis etc.

℣. Psalmum dicat Nomini tuo, Domine.

℟. Et psallat etc. = Gloria = Omnis terra etc.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Vesperas.

Ant. Joseph nobilis, *cum reliquis de Laudibus.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica: et loco ultimi Psalm.* *Psalmus* 141.

Voce mea ad Dominum clamavi, * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spiritum meum; * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam; * et non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam, * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me, * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi. Gloria Patri, etc.

Ant. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Cap. Quis est iste etc. *pag.* 145.

Hymnus.

Gloriam sacrae etc. *pag.* 145. *ut supra in* 1. *Vesp.*

Ad Magnificat. Antiphona.

Homo quidam dives ab Arimathaea nomine Joseph, accepoto Corpore Jesu, involvit illud in Sindone munda.

Oremus.

Deus, qui nobis in Sancta Sindone etc. *ut supr. pag.* 146.

SECUNDA FER. VI. QUADRAG.
IN FESTO
TRIUMPHI S. CRUCIS

Duplex Majus Ad Vesperas.

Antiph. O magnum *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus *cum reliq. de Dom.*, *in loco ult. Psal.* Laudate Dominum omnes gentes. *Capitulum.* *Gal.* 6.

Mihi autem absit gloriari; nisi in Cruce Domini Nostri Jesu Christi, per quem mihi Mundus crucifixus est, ego mundo. *Hymus.*

Vexilla Regis prodeunt
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quae vulnerata lanceae
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.
Impleta sunt, quae concinit
David fideli carmine;
Dicendo Nationibus:
Regnavit a ligno Deus.
Arbor decora, et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipile,
Tam Sancta membra tangere.
Beata cujus brachiis
Pretium pependit saeculi,
Statera facta corporis,
Tulitque praedam tartari.
O Crux ave spes unica
In hac Triumphi gloria
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.
Te fons Salutis Trinitas
Collaudet omnis Spiritus,
Quibus Crucis victoriam,
Largiris adde praemium. Amen.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ad magnificat.

Antip. O crux splendidior cunctis astris, mundo celebris, hominibus multum amabilis, Sanctior universis, quae sola fuisti digna portare talentum Mundi. Dulce Lignum, dulces Clavos, dulcia ferens pondera, salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam.

Oratio.

Deus, qui per Crucem tuam populo in te credenti Triumphum contra inimicos concedere voluisti: quaesumus ut tua Pietate adorantibus Crucem, victoria semper tribuas, et honorem. Qui vivis, et regnas, etc.

Et fit commem. fer.

Antiph. Dives ille guttam aquae petiit, qui micas panis Lazaro negavit.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.

℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Adesto Domine famulis tuis; et perpetuam benignitatem largire poscentibus: ut iis, qui te auctore, et gubernatore gloriantur, et congregata restaures, et restaurata conserves. Per Dominum.

Ad Matutinum. *Invitatorium*.

Regem, Dominum, qui pependit in Ligno, * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus etc.

Hymnus Pange lingua ut fol. 107.

In I. Nocturno.

Antip. Dulce Lignum dulces Clavos, dulce pondus substinuit, quae sola digna fuit portare pretium hujus saeculi.

Psal. Domine Dominus noster, *ut fol*: 100.

Antiph. O Crux admirabilis, evacuatio vulnerum, restitutio sanitatum.

Psal. Coeli enarrant gloriam Dei, ec.

Antiph. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Psalm. Domini est terra, *ut fol.* 121.

℣. Hoc signum Crucis erit in Coelo.

℟. Cum Dominus ad judicandum venerit.

De Epistola ad Galatas.

Quicumque ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt: Scriptum est enim: Maledictus omnis, qui non permanserit in omnibus, quae scripta sunt in Libro legis, ut faciat ea. Quoniam autem in lege nemo justificatur apud Deum, manifestum est, quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, qui fecerit ea, vivet in illis. Christus nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictus: quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno: ut in Gentibus benedictio Abrahae fieret in Christo, ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem.

℟. O Crux benedicta, * Quae sola fuisti digna portare Regem Coelorum, et Dominum.

℣. O Crux gloriosa, o Crux veneranda. Quae.

Lectio II.

De Epistola ad Philippenses.

Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo: sed semetipsum exaninavit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genuflectatur coelestium, terrestrium, et infernorum, et omnis lingua confiteatur; quia Dominus Jesus Cristus in gloria est Dei Patris. *Tu autem*

℟. O Crux gloriosa, o Crux veneranda, o lignum pretiosum, et admirabile signum. * Per quod et Diabolus est victus, et Mundus redemtus.

℣. O Crux admirabilis, evacuatio vulnerum, restitutio sanitatum. Per quod.

Lectio III.

De Epistola ad Colossenses.

In Christo inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter: et estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus et potestatis: in quo et circumcisi estis circumcisione non manufacta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcisione Christi, consepulti ei in baptismo, in quo et resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitavit illum a mortuis. Et vos cum mortui essetis in delictis, et praeputio carnis vestrae, convificavit cum illo, donans vobis omnia delicta; delens quod adversus nos erat chirographum decreti quod erat contrarium nobis, et ipsum tulit de medio, affigens illud cruci, et expolians principatus, et potestates, traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso. *Tu autem*

℟. 3. Hoc signum Crucis erit in Coelo cum Dominus ad judicandum venerit. * Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri.

℣. Cum sederit Filius hominis in sede Majestatis suae, et coeperit judicare saeculum per ignem. Tunc. Gloria Patri. Tunc.

In II. Nocturno.

Antiph. Salvator Mundi, salva nos: qui per Crucem, et Sanguinem tuum redemisti nos: auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster.

Psalm. Deus noster refugium, *ut in 3. noct. com. plur. Mm. psal.* 46.

Antiph. Crux benedicta nitet, Dominus qua carne pependit, atque cruore suo vulnera nostra lavit.

Psal. Omnes gentes, *ut in 2. Noct. Ap. psal.* 46.

Antiph. Nos autem gloriari oportet in Cruce Domini nostri Christi.

Psalm. Magnus Dominus, *ut in 2. noct. de com. Virg. psal.* 47.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ex Roderico Archiepiscopo Toletano.

Lecio IV.

Alphonsus Castellae Rex, cognomento bonus, cupiens damna Christianis a Mauris Baeticam, totamque illam Australem Hispaniae plagam possidentibus, illata resarcire, magnum conflavit exercitum: Reges finitimos, ac Dynastas sollicitavit. Sacras Indulgentias a Summo Pontifice Innocentio Tertio impetravit, ut in eo pio bello, qui caderent, (nullis capitalibus commissis) praepedirentur, quominus ad Coelos statim evolarent. Quare tantus ardor tuendae Christianae ditionis, ac pietatis plerosque invasit, ut flagitium flagitiosissimum ducerent a tam piis castris abesse. Ingentes Toletum copiae jam ad Regem Alphonsum confluxerant: Jam Petrus Aragoniae Rex haud contemnendam manum contraxerat: Jam Regem Navarrae Sanctium adventare fama vulgaverat: Jam Proceres, jam Episcopi, (sed Toletanus ante alios) fulgentibus stipati catervis regium latus cingebant; cum omnes in nomine Christi profecti, ditionem Maurorum invadunt. *Tu autem*

℟. Dulce Lignum, dulces Clavos, dulce pondus sustinuit.* Quae sola digna fuit portare praetium hujus saeculi.

℣. Hoc signum Crucis erit in Coelo, cum Dominus ad judicandum venerit. Quae sola digna.

Lectio V.

Nonnulla sunt in via obiter expugnata Oppida ignobilia: Sed quinto denique die Calatravam, quae firmo Maurorum praesidio tenebatur, primo impetu capiunt. Alarcos deinde ducunt, ubi se illis Rex Navarrae adjunxit. Maurorum Rex, qui ingentem Giennium contraxerat Exercitum, ubi nostros comperit: in radicibus montum consedisse, equitatus partem praemisit, quae montium ad angustias incompositos insidiis exciperet: ipse lentiori gradu cum reliquo subsequitur Exercitu. Alphonsus tamen Rex equitum jam turmam miserat ad summa Montium occupanda, qui fugatis strenue Mauris, montis planitiem (Navas Tolosae vocant) tennere, castrique locum delegere. Laetus Alphonsus, quod sui cacumina montium, profligatis hostibus, tenuisset, omnem jubet exercitum eo conscendere. Sed eo die, proximoque, praelio abstinuerunt. Nocte media, quae diem a superato monte secundam est consecuta, Christiani voce praeconis jubentur, mentes per Sacramentalem Confessionem mundare: corpora curare: arma, equos expedire; et signum pugnae prima luce intenti expectare. Quod tanto omnium plausu, gratulationeque exceptum est, ut noctem, quod tarda iret incusarent. *Tu autem.*

℟. Crux alma fulget, per quam salus reddita est Mundo.* Crux repellit omne Crimen.

℣. Crux vincit, Crux regnat. Crux.

Lectio VI.

Orta luce, et ab omnibus Archiepiscopali benedictione suscepta, Alphonsus, eductis omnibus copiis, aciem instruxit. Curas inter Reges, et Proceres partivit: unusquisque partem suam tuendam accepit. Hinc acerrime utrimque pugnatum est: ancepsque diu victoria fuit; adeo ut Alphonsus Rex ad Toletanum Antistitem diceret: *Eja Archiepiscope hic nos moriemur.* Cui Archiepiscopus: *Nequaquam moriemur, ô Rex, imo feliciter vincemus.* Quod, Deo favente, factum est. Nam Mauri victi, fere omnes occisi sunt. Rex eorum cum quatuor equitibus e praelio se fuga subduxit. Ducenta circiter millia Maurorum occisa memorantur; cum ex nostris vix viginti quinque fuerint desiderati. Miraque in hoc praelio contigerunt. Numerus primum occisorum in tanta paucitate Christianorum. Crux, quae ante Praesulem Toletanum, de more, gestabatur, bis, incolumi lignifero, acies hostium sublata penetravit. Praeterea Crux in medio conflictu, cum nostri maxime laborare viderentur, Alphonso, quamplurimisque aliis, visa est in aëre. Quare TRIUMPHUS S. CRUCIS haec praeclara Victoria merito appellata est, obtenta decimo septimo Kalendas Augusti, anno Domini millesimo ducentesimo duodecimo. *Tu autem*

℟. Tuam Crucem adoramus, Domine: tuam gloriosam recolimus Passionem; * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Adoramus Te Christe, et benedicimus Tibi: quia per Crucem tuam redemisti Mundum. Miserere: Gloria. Miserere.

In III. Noct.

Antiph. O Crux benedicta: * Quae sola fuisti digna portare Regem Coelorum, et Dominum.

Psalmi ut in 3. Noct. fol: 72.

Antiph. Hoc signum Crucis apparebit in Coelo, cum Dominus ad judicandum venerit.

Antiph. Super omnia ligna cedrorum, tu sola excelsior, in qua vita pependit, in qua Christus triumphavit, et mors mortem superavit in aeternum.

℣. Omnis Terra adoret Te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat Nomini tuo, Domine,

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Nunc judicium est mundi, nunc princeps hujus Mundi ejicietur foras, et reliqua. Homilia S. Leonis Papae.

Serm. 8. de Passione Domini, post medium.

Exaltato, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quae fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos tuos, et timebis die ac nocte, et non credes vitae tuae. Isti enim nihil in crucifixo Domino praeter facinus suum cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis coelo terraque radiantem, puro ac libero corde suscipiat, et interiore acie videat, quale fit quod Dominus, cum de passionis suae loqueretur instantia, dixit: Nunc judicium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum. *Tu autem*

℟. Per Signum Crucis de inimicis nostris: * libera nos Deus noster.

℣. Salva nos Christe Salvator, per virtutem Crucis. Libera.

Lectio VIII.

O admirabilis potentia Crucis, o ineffabilis gloria passionis, in qua et tribunal Domini, et judicium mundi, et potestas est crucifixi! Traxisti enim Domine omnia ad te; et cum exspandisses tota die manus tuas ad populum non credentem, et contradicentem tibi, confitendae majestatis tuae sensum totus mundus accepit. Traxisti Domine omnia ad te, in execrationem Judaici sceleris, unam protulerunt omnia elementa sententiam, cum obscuratis luminaribus coeli, et converso in noctem die, terra quoque motibus quateretur insolitis, universaque creatura impiorum usui se negaret. Traxisti Domine omnia ad te, quoniam scisso templi velo, sancta sanctorum ab indignis pontificibus recesserunt, ut figura in veritatem, prophetia in manifestationem, et Lex in Evangelium verteretur. *Tu autem*

℟. Per Crucem Domini fugite partes adversae, vicit Leo de Tribu Juda: * Radix David.

℣. Crux benedicta, in qua triumphavit Rex Angelorum. Radix. Gloria Patri. Radix.

Lectio IX.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

In illo tempore: dixit Jesus turbis Judaeorum, et Principibus Sacerdotum parabolam hanc: Homo erat Paterfamilias, qui plantavit vineam, et sepem circumdedit ei. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Plerique varias significationes de vineae appellatione derivant: sed evidenter Isaias Vineam Domini Sabaoth, domum Israël esse memoravit. Hanc vineam, quis alius, nisi Deus condidit? Hic est ergo, qui eam locavit colonis, et ipse peregre fuit: non quia ex loco ad locum profectus est Domi-

nus, qui ubique semper peaesens est: sed quia est praesentior diligentibus, negligentibus abest. Multis temporibus absfuit, ne praepropera videretur exactio. Nam quo indulgentius liberalitas, eo inexcusabilior pervicacia. Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per Horas.

Antiph. O magnum pietatis opus: mors mortua tunc est, in Ligno quando mortua vita fuit.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Antiph. Salva nos Christe Salvator per virtutem Crucis, qui salvasti Petrum in mari, Miserere nobis.

Antiph. Crucem tuam adoramus Domine, et sanctam Resurrectionem tuam laudamus, et glorificamus: Ecce enim propter Crucem venit gaudium in universo mundo.

Antiph. Ecce Crucem Domini, fugite partes adversae, vicit Leo de tribu Juda: Radix David.

Antiph. Tuam Crucem adoramus Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem: miserere nobis, qui passus es pro nobis.

Capitulum.

Mihi autem absit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus Crucifixus est, et ego mundo.

Hymn. ut in laud. Quin. Plag. Lustra sex qui jam peregit.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per sanctam Crucem tuam redimisti Mundum.

Ad Benedictus.

Antiph. O Crux gloriosa, o Crux veneranda, o Lignum pretiosum, et admirabile signum, per quod et Diabolus est victus, et Mundus redemptus.

Oratio.

Deus, qui per Crucem tuam populo in te credenti, Triumphum contra inimicos concedere voluisti: quaesumus, ut tua pietate adorantibus Crucem, victoriam semper tribuas, et honorem. Qui vivis etc. *Et fit comm. Feriae.*

Antiph. Malos male perdet, et vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te.

℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Da quaesumus omnipotens Deus: ut Sacro nos purificante jejunio, sinceris mentibus ad Sancta ventura facias pervenire. Per Dominum.

Ad primam ℣. Qui passus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Antiph. Salva nos.

Capit. Mihi autem absit.

℟. *Breve.* Hoc signum Crucis: * erit in Coelo. Hoc.

℣. Cum Dominus ad judicandum venerit. Erit. Gloria Patri. Hoc.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.

℣. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam.

Antiph. Crucem tuam adoramus.

Capitulum. *ad Philip.* 2.

Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

℟. *Breve.* Adoramus te Christe, * et benedicimus tibi. Adoramus.

℣. Quia per Crucem tuam redemisti Mundum.

℟. Et Benedicimus tibi. Gloria Patri. Adoramus.

℣. Per signum Crucis de inimicis nostris.

R. Libera nos Deus noster.

Ad Nonam.

Antiph. Tuam Crucem adoramus.

Capitulum. *ad Philiph.* 2.

In Nomine Jesu omne genuflectatur Coelestium, Terrestrium, et Infernorum: et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

℟. *Breve.* Per signum Crucis, * De inimicis nostris. Per signum.

℣. Libera nos Deus noster. De inimicis nostris. Gloria Patri. Per signum Crucis.

℣. Hoc signum Crucis erit in Coelo.

℟. Cum Dominus ad judicandum venerit.

In secundis Vesperis omnia ut supra in primis, sed ad Magnificat dicitur seq.

Antiph. O Crux benedicta, quae sola fuisti digna portare Regem Coelorum, et Dominum.

Et fit comm. Feriae.

Antiph. Quaerentes eum tenere, timuerunt turbam, quia sicut Prophetam eum habebant.

℣. Angelis suis Deus mandavit de te:

℟. Ut custodiant te in omnibus viis tuis.

Oratio.

Da, quaesumus Domine, populo tuo salutem mentis et corporis: ut bonis operibus inhaerendo, tuae semper virtutis mereatur protectione defendi. Per Dominum.

Die xii. Maii

IN FESTO S. PANCRATII MARTYRIS.

DUPLEX PRIMAE CLASSIS CUM OCTAVA

Omnia de communi unius Martyris tempore Paschali, exceptis Lectionibus secundi, et tertii Nocturni, A Sacra Rituum Congregatione approbatis.

Oratio.

Praesta; quaesumus omnipotens Deus, ut qui Beati Pancratii martyris tui natalitia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboremur. Per Dominum nostrum Jesum Christum etc.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones Fratres, debitores sumus etc. *ut in Communi plurimorum Martyrum.*

IN SECONDO NOCTURNO.

Lectio iv.

Pancratius nobilissimo genere in Phrigia, patre Cledonio, natus, ab eodemque Dionysii fratris fidei, ac tutelaé, commendatus, cum ipso post patris obitum, Imperantibus Maximiano, et Diocletiano Christiani nominis accerrimis hostibus Romam venit, et in Coeli Montis regione domicilium elegit; ubi tunc faeviente in Christi fideles persecutionis rabie, Romanus Pontifex Marcellus deliteseebat. Cujus sanctimoniam, morumque integritatem animadvertens Dionysius patruus, cum Pancratio nepote studio Christianae pietatis ardere caepit; quamobrem decrevere, simul ipsum adire, fideique mysteria addiscere. Adeuntes igitur Pontificiam domum Eusebium hostiarium, virum omnium virtutum genere cultissimum, flexis genibus exorarunt, ut ipsos ad Pontificis pedes catechizandos, et sacro Fonte lustrandos sisteret.

℟. Lux perpetua etc.

Lectio v.

Excepit gaudens novos Christi Tyrones piissimus Pastor. et plene edoctos Christianorum albo conscripsit: sed paulo post abeunte in coelos Dionysio, et magis aestuante in electos Dei persecutorum furore, adeo in ipsos saevitum est, ut etiam inauditi traherentur ad Tribunalia, et durissime torquerentur. Hos inter comprehensus fuit Pancratius, qui vix quintum decimum aetatis annum attingebat; quem Diocletianus ad se jussit adduci, ejusque pulchritudinem demiratus, promissis; et minis a suscepta fide conatus est revocare; sed beatissimi Adolescentis constantia mire refulsit, dum adeo fortiter Caesaris objecta diluit, ut ipsi cederet in pudorem.

℟. In servis suis etc.

Lectio vi.

Quamobrem via Aurelia capite plectendum Diocletianus Pancratium decrevit: cujus sacratissimum Corpus Octavilla nobilis Matrona aromatibus conditum, et pretiosissimis linteaminibus involutum, optimo loco sepelivit, ubi multa miracula ad hujus sacratissimi martyris gloriam a Deo patrari consueverunt. Hoc autem inter caetera mirandum est, quod refert beatus Gregorius Turonensis Episcopus, inquiens: Ad sepulcrum Pancratii martyris, si cujusque mens insana juramentum inane proferre voluerit, priusquam sepulcrum ejus adeat, hoc est, antequam usque ad cancellos, qui sub arcu habentur, ubi Clericorum psallentium chorus stare mos est, accedat, statim aut arripitur a daemone, aut cadens in pavimento, emittit spiritum. Hujus vero sancti venerandum Caput in sacrosancta Lateranensi Ecclesia asservatur, et colitur; et mirum plane est quod refertur, videlicet, quod cum sacra eadem Basilica depopulantibus flammis absumeretur tribus diebus, totidemque noctibus, ex eodem sacro Pancratii capite, ab igne nec minimum laeso, et sanguis, et lachrimae ubertim prodigiose manarunt.

℟. Filiae Jerusalem etc.

IN TERTIO NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 15.*

In illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Ex Homil. 27. habita in Basilica S. Pancratii Mart. die Natalis ejusdem.

Una, et summa est probatio Charitatis, si et ipse diligitur, qui adversatur. Hinc est, quod ipsa veritas, et Crucis patibulum sustinet, et tamen ipsis suis persecutoribus affectum dilectionis impendit dicens: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Quid ergo mirum, si inimicos diligant discipuli dum vivunt, quando et tunc inimicos diligit Magister, cum occiditur? Cujus dilectionis summam exprimit, cum subjungit: majorem hac dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Mori etiam pro inimicis Dominus venerat, et tamen positurum se animam pro amicis dicebat: ut profecto nobis ostenderet, quia dum diligendo, lucrum facere de inimicis possumus, etiam ipsi amici sunt, qui persequuntur.

℟. Ego sum vitis vera etc.

Lectio viii.

Sed ecce nos usque ad mortem nemo persequitur. Unde ergo probare possumus, an diligamus inimicos? Sed est quod in pace Sanctae Ecclesiae fieri debeat, unde clarescat, si persecutionis tempore mori pro dilectione valeamus. Certe idem Joannes dicit: Qui habuerit substantiam Mundi hujus, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in eo? Hinc etiam Joannes Baptista ait: Qui habet duas tunicas, det non habenti. Qui ergo tranquillitatis tempore non dat pro Deo tunicam suam, quando in persecutione daturus est animam suam? Virtus ergo charitatis, ut invicta sit in perturbatione; nutriatur per misericordiam in tranquillitate: quatenus omnipotenti Deo primum discat sua impendere, postmodum semetipsum.

℟. Candidi facti sunt etc.

Lectio ix.

Quid ergo nobis agendum est, Fratres, nisi ut verae charitatis affectum impendamus fratribus? Nulla in corde malitia maneat. Consideret omnipotens Deus erga proximum charitatem nostram, et nostris impendat iniquitatibus pietatem suam. Mementote quod monemur: dimittite, et dimittatur vobis:

ecce debetur nobis, et debemus. Dimittamus ergo quod debetur nobis; ut dimittatur, quod debetur a nobis. Sed ad haec mens renititur, et vult implere quod audit, et tamen reluctatur. Ad Martyris tumbam consistimus, qui ad coeleste regnum, ex qua morte pervenerit, scimus. Nos si pro Christo corpus non ponimus, saltem animum vincamus. Placatur Deus isto sacrificio: approbat in judicio pietatis suae victoriam pacis nostrae. Certamen enim nostri cordis aspicit: et qui post vincentes remunerat, nunc decertantes juvat.

Te Deum laudamus etc.

Missa. Protexisti me Deus etc. *ut in Communi unius Martyris tempore Paschali, excepto Evangelio, quod legitur ut in Vigiliis Apostolorum.*

Lectiones infra Octavam, et in die Octavae sumentur ex Octavario Communi.

In die Oct. Lect. 1. N. de Script. occ. 2. N. Quibus ego etc. ut in Comm. Mart. temp. Pasch. In 3. N. ut in Vig. Apost.

DIE XIII. MARTII.

In festo.

COMMEMORATIONIS OMNIUM SANCTORUM

Quorum Reliquiae in Ecclesiis universis nostrae Dioecesis Tricaricen venerantur, et asservantur.

Duplex minus.

Ad vesperas. Antiphona.

Omnes sancti *cum reliquis de Communi plurimorum Martyrum, Psalm. de Dominica et loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes etc.

Capit. ad Rom. 8.

Si spiritus ejus, qui suscitavit Jesum a mortuis, habitat in vobis: qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra propter habitantem Spiritum ejus in vobis.

Hymnus.

Adeste Sancti Coelites,
Festini adeste, quaesumus,
Favete votis supplicum
Dum thura vobis urimus,
Non ossa quamquam pulverem
Redacta in imum, tristibus
Dudum sepulchris squalleant,
Divina virtus deserit.
Sed Sancta Templa provido
Implet, fovetque Numine,
Quin et futurae perpeti
Post saecula servat gloriae.
Hinc ille, qui nostris latet
Cinis sub aris conditus,
AEgris medetur, prospicit,
Torquet, fugatque Daemones.
Sit laus tibi, sit gloria
Venture Judex saeculi:
Cum Patre, cumque Spiritu
In saeculorum saecula Amen.

℣. Custodiat Dominus omnia ossa eorum.
℟. Unum ex his non conteretur.

Ad Magnificat. Antiph.

Istorum est enim regnum Coelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni.

Oratio.

Deus qui hanc Sacrosanctam Ecclesiam tot voluisti Sanctorum decorare Reliquiis, auge in nobis Resurrectionis fidem, et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominum nostrum, etc.

Deinde fit comm. feriae occurr.

Ad Matutinum. Invit.

Deum vivum in quem cor, et caro Sanctorum exultat: * Venite adoremus.

Hymnus. Adeste Santi *ut supra.*

Antiphonae, Psalmi, et Responsoria ut in comm. plurim. Martyrum.

In I. Nocturno.

℣. Dormiunt in terrae pulvere.

℟. Evigilabunt in vitam aeternam.

Lect. De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos, Fratres debitores, *ut in eodem communi.*

In II. Nocturno.

℣. Justi quasi virens folium germinabunt

℟. Non commovebitur radix eorum.

Lectio iv.

Ex Libro S. Joannis Damasceni de fide orhodoxa

Libro 4. *Cap.* 15.

Christus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes praebuit, et quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum profluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem detrahat. Nam si aqua in deserto ex aspera, et solida rupe, atque ex asini maxilla ad sedandam Sampsonis sitim Deo ita volente, prosiliit; erit ne cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe, iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos suos afficit, perspectus; et exploratus est. Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur. Verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt. *Tu autem.*

℟. Sancti tui Domine.

Lectio V.

Ex quo enim ipsamet vita, ac vitae Auctor, inter mortuos adscriptus est, qui in spe resurrectionis, fideque erga eum, diem extremum clauserunt, mortuos haudquaquam appellamus. Quomodo enim mortuum corpus miracula edere potest? quonam itaque modo per eos Daemones expellunt, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes, ac maerores discutiuntur, ac denique omne donum optimum a Patre luminum eorum opera ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit? quid non laboris suscipias, ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis patronos se profitentur, ac Deo nostra caussa supplicant? *Tu autem.*

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

Honorandi certe, et quidem itaut in eorum nomine templa Deo extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus atque in ea spiritualiter oblectemur: quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur congruat, ac nondum eos colere ac demereri studemus, offendamus potius, et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem Servi quoque ipsius oblectantur. Quibus autem Deus offenditur, iisdem ipsius etiam milites offenduntur. Quo circa in Psalmis, et Hymnis, et Cantibus spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione) quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur) Sanctos colamus, statuas ipsis, ac visibiles imagines erigamus; imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivae eorum statuae, atque imagines simus. *Tu autem.*

℟. Tanquam aurum

In III. Nocturno.

℣. Cum Christus apparuerit vita vestra.

℟. Tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria.

Homilia in Evang. *Descendens Jesus de Monte, ut in com. plur. Mart. Nona Lect. hom. fer curr.*

Ad Laud. et per horas Ant. ut in eodem com.

Capit. Si Spiritus ejus *ut supra in Vesp.*

Hymnus.

O Vos unanimes Christiadum Chori,
Divum Reliquias, atque Patrum cineres,
Charasque exuvias, pignora Caelitum
Laetis pangite cantibus.

Coelo quandoquidem justa laboribus
Felices animae gaudia possident,
Poenarum sociis debita redditur
Hinc laus et decus ossibus.

Passim sparsa Deus, polliciti memor
Custos, ne pereant, pignora colligit;
Electosque suis providus aggerit
Aptandos lapides locis.

Vos quorum cineres plebs colit osculis,
Votivo ac adolet thure, nitentibus
Nec non lampadibus cingit, o dexteram
Vestris ferte clientibus.

Ut cum nostra novis splendida dotibus,
Surget juncta choris spirituum caro;
Indivisa Trias sit Deus omnia
Nobis semper in omnibus. Amen.

℣. Sit memoria justorum in benedictione.

℟. Et ossa eorum pullulent de loco suo.

Ad Benedictus.

Ant. Exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, Sanctam, Deo placentem: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.

Oratio. Deus *ut supra. Deinde fit com. fer. occur.*

Ad Tertiam.

Capit. Si Spiritus ejus.

℟. *brev.* Custodit Dominus * Omnia ossa eorum. Custodit. ℣. Unum ex his non conteretur * Omnia. Gloria Patri. Custodit.

℣. Dormiunt in terrae pulvere.

℟. Evigilabunt in vitam aeternam.

Ad Sextam.

Capit. Ad Philip. 3.

Nostra conversatio in Coelis est, unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae.

℟. *brev.* Dormiunt * In terrae pulvere. Dormiunt.

℣. Evigilabunt in vitam aeternam * In terrae. Gloria Patri. Dormiunt.

℣. Justi quasi virens folium germinabunt.

℟. Non commovebitur radix eorum.

Ad Nonam.

Capit. 1. *Petri.* 4.

Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis; quoniam quod est honoris, gloriae et virtutis Dei; et qui est ejus Spiritus; super vos requiescit.

℟. *brev.* Justi * Quasi virens folium germinabunt. Justi. Non commovebitur radix eorum * Quasi. Gloria Patri. Justi.

℣. Cum Christus apparuerit vita vestra.

℟. Tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria.

In II. Vesperis.

Ant. Isti Sancti etc.

Psalmi de Dominica, et loco ultimi, credidi etc. ut in com. plurim. Martyrum.

Capit. et Hym. ut sup. in 1. *Vesp.*

℣. Consolabor vos et gaudebit cor vestrum.

℟. Et ossa vestra quasi herba germinabunt.

Ad Magnificat.

Ant. Gaudent in Coelis, *ut in eodem. com.*

Oratio. Deus *ut supra.*

Deinde fit com. fer. occurr.

Tricaricen Decretum.

SS. Dominus N. PP. Pius VIII. Pontifex Maximus ad humillimas preces Reverendissimi Episcopi Tricaricen F. Petri Pauli Presicce, me infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario referente, benigne concessit, ut in dicta Dioecesi die semel ab ipso Ordinario designanda, quae tamen non sit Dominica fixa, recitari possit sub ritu dup. min. officium cum Missa jam approbatum Sanctarum Reliquiarum; citra tamen ipsarum Reliquiarum adprobationem. Servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12 Julii 1830.

C. M. Cardinalis Pedicini Praefectus.
T. G. Fasali S. R. C. Secretarius.

DIE XV. MARTII.

In festo

S. BONI LATRONIS.

Duplex.

Ad vesperas.

Ant. Latro Chistum crucifixum. *Cum reliquis de Laudibus.* *Psal.* Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica. Loco ultimi.* *Psal.* Laudate Dominum, omnes gentes.

Capitulum. *Isai.* 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat, neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

Hymnus.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne praemium.
Da supplicanti coëtui,
Hujus rogatu noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.
Praesta Pater piissime
Patrique compar unice ec.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.
℟. Stolam gloriae induit eum.

Ad Magnificat. Antiphona.

Ait Latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum. *Oratio.*

Omnipotens, et misericors Deus, qui justificas impios, te

supplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus Beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam provoces; et illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Christum Regem crucifixum, qui Latroni in cruce Paradisum donat, * Venite adoremus.

Psalmus. Venite exultemus.

Hymnus. Jesu corona celsior, *ut supra.*

In I. Nocturno.

Antiph. Beatus iste Sanctus, qui confisus est in Domino, et exauditus est de monte sancto ejus.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit.

Quare fremuerunt gentes.

Domine, quid multiplicati sunt.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum.

℟. Stolam gloriae induit eum.

Lectiones dicuntur de scriptura occur. -- Beatus vir.

℟. 1. Posui adjutorium super potentem: * Manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei = Manus enim.

℣. 2. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia, et exoravit Altissimum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste inventus est in numero Sanctorum = Ipse intercedat.

℟. 3. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum = Et ad portas Paradisi.

In II. Nocturno.

Antiph. Invocantem exaudivit Dominus Sanctum suum: Dominus exaudivit eum in pace.

Psalm. Cum invocarem.

Verba mea auribus.

Domine Dominus noster.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum.

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum.

Sermo Sancti Joannis Chrysost.

Homil. 2. de Cruce, et Latrone. t. 3.

Lectio IV.

Scio, et ante me dixisse de Latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste Latro de ligno mercatur salutem; hic Latro furatur caeleste imperium. Vim facit majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Domini vox est: Regnum caelorum vim patitur, et violenti diripiunt illud. In

cruce duo latrones imago Judaeorum, et Gentilium. Latro, qui poenitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambulaverat, et post hoc veritatem agnovit. Imaginem vero latro ille obtinet Judaeorum, qui usque in finem perseverat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitatis ierunt; crux autem divisit utrumque. *Tu autem*.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra tremuit: Latro clamabat de cruce, dicens: Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum.

℣. Petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt = Et omnis.

Lectio V.

Viam namque caecitatis, et perditionis, qui non credidit, ingressus est; viam autem salutis, qui credidit, ingressus est; viam salutis, qui credidit, adeptus est. In cruce didicit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam justorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei justum judicium, ut dicas et tu cum Propheta: Justus es, Domine, et rectum judicium tuum. Propter unum peccatum damnatur Adam, et propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum ejecit illum; et una justitia introduxit istum; et Latro habitator factus est Paradisi. O admiranda rerum materies! Nec Abrahae data est per vocem repromissio Paradisi. Haereditatur quidem per fidem; repromissionem autem Paradisi nemo ante Latronem accepit. *Tu autem*

℟. Nemo repromissionem Paradisi ante Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: * Hodie mecum eris in Paradiso.

℣. Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Hodie.

Lectio VI.

Iste ergo vidit Salvatorem non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de caelis, non per Angelos disponentem; sed in poena sociatum latroni; videt in tormentis, et tamquam in gloria adorat; videt in cruce, et rogat quasi in caelis sedentem; videt condemnatum, et Regem invocat, dicens: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem praedicas? in ligno pendere cernis, et caelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio! *Tu autem*

℟. O admiranda Latronis conversio! * Crucifixum videt, et Regem praedicat,

℣. In ligno pendentem cernit, et caelorum regna meditatur = Crucifixum = Gloria = Crucifixum.

In III. Nocturno.

Ant. Domine, iste Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo,

Psalmi. Domine, quis habitabit.

Domine, in virtute tua.
Domini est terra.
℣. Hic accipiet benedictionem a Domino,
℟. Et misericordiam a Deo salutari suo,

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 23. f.*

In illo tempore unus de his, qui pendebant, latronibus blasphemabat Dominum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, et nos. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi.

Ser. 49. de S. Latrone.

Quoniam hodie Evangelii Lectio de Latrone fecit mentionem, videamus quis iste Latro sit, qui in cruce Domino constituto non solum peccatorum suorum veniam consequitur, sed etiam Paradisi amoenitate donatur; ut qui propter scelera damnatus fuerat ad poenam, propter fidem transferretur ad gloriam; fueritque illi crux, quam pertulit, non tam supplicii damnatio, quam salutis occasio. In cruce enim positus in Christum Dominun nostrum credidit crucifixum. Et ideo qui consortio passionis utitur, consortio Paradisi condonatur. Beatus enim Latro, dum supplicium patitur, regnum caeleste consequitur. Ecce reus dicitur, sicut cui damnari illud tempus expetivit. Non enim perveniret ad gloriam, si non contraditus esset ad poenam. Videamus, inquam, cur tantorum criminum reus tam cito a Salvatore Paradisum promeretur, cum alii multorum temporum lacrymis, frequentibusque jejuniis vix delictorum suorum veniam consequantur. *Tu autem*

℟. Iste est Beatus Latro, qui in cruce positus Christum Dominum nostrum credidit crucifixum: * Et dum supplicium patitur, regnum caeleste consequitur.

℣. Quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, iste in patibulo confitetur = Et dum.

Lectio VIII.

Magna, fratres, et multiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotione fidei tam repente mutatus est, ut praesentem poenam despiceret, ac de futura veniam precarerur; et magis crederet utile sibi esse, de aeterno judicio petere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scelerum suorum, et poenitudinem gerens, plus incipit dolorem quod sperat, quam sentire quod patitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de praesenti magis supplicio deprecari. Deinde illud ad gratiam ejus majoris est meriti, quod in Christum in cruce positum credidit, et qnae aliis scandalum fecit, illi ad fidem profecit. Crucis enim passio multis scandalum fuit, sicut dicit Apostolus: Nos autem praedicamus Christum crucifixum, Judaeis

scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur Paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem. Dicit enim idem Apostolus: Ipsis autem vocatis Judaeis, atque Graecis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam. *Tu autem*

℟. Iste est, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; ideoque Paradisum meretur: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum,

℣. Iste est qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem = Ipse intercedat = Gloria Patri = Ipse intercedat.

Lectio IX.

Recte plane et Dominus huic donat Paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo Paradisi distraxerat, hic in crucis patibulo confitetur. Mira res! confitetur, Latro, quem discipulus abnegavit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vulnera praedicantur. Ait enim: Memento mei, Domine, cum veneris in regnum tuum. Haec est fidei plena devotio, ut cum ne vulneribus Domini profluens sanguis cernitur, de potestate ejus venia postuletur. Cum videtur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus divinitas; cum morti addictus putatur, tunc Regis illi honoricentia deferatur. Iste enim fidelis Latro non credidit moriturum, quem annuntiat regnaturum non putat; subdendum inferis, quem dominaturum confitetur in caelo; non arbitratur eum apud tartarum detineri, a quo se etiam postulat liberari. Cernat, licet, ejus hiantia vulnera, spectet ipsius sanguinem profluentem, Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatetur; quem non meminit peccatorem. *Tu autem*

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Horas. Ant.

Latro Christum crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum,

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq.*

Ant. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Ant. Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris;

Ant. Salvum me fecit Christus Redemptor, quia dixit: Hodie mecum eris in Paradiso,

Ant. Ille, qui talis ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recedit ex gratia,

Capitulum Isai. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat; neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessus almus claruit,
Hujus celebrat annua
Devota plebs solemnia.

Hujus benignus annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Praesta Pater piissime
Patrique compar unice
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne Saeculum.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine,

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum,

Ad Benedictus. Antiphona.

Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum. *Oratio.*

Omnipotens, et misericors Deus, qui justificas impios, te supplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus Beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam provoces; et illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad tertiam.

Ant. Qui me confessus.

Capitulum. Ecce non est abbreviata. *ut supr.*

℟. *br.* Amavit eum Dominus, et ornavit eum, = Amavit.

℣. Stolam gloriae induit, * = Gloria Patri = Amavit.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum,

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum,

Ad Sextam.

Antiph. Cum conturbata fuerit.

Capitulum Isai. 58. c.

Tunc invocabis, et Dominus exaudiet; clamabis, et dicet: Ecce adsum.

℟. *brev.* Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, * = Induit eum.

℣. Et ad portas Paradisi coronavit eum = Gloria Patri = Induit eum Dominus.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino,

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo,

Ad Nonam

Antiph. Ille, qui talis.

Capitulum. *Isai. 38. d.*

Tu autem, Domine, eruisti animam meam, ut non periret; projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

℟. *br.* Hic accipiet benedictionem a Domino, * = Hic accipiet.

℣. Et misericordiam a Deo salutari suo. = Gloria Patri = Hic accipiet.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine,

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum,

Vesperae de Sancto Marco Evangelista, com commemoratione Sancti Boni Latronis.

Quod si contigat, Festum Sancti Marci aliò die celebrari, in secundis Vesperis Sancti Boni Latronis omnia dicuntur, ut in primis. *Ad Magnificat. Antiphona.*

Impietas impii non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua,

Missa propria de S. Bono Latrone.

Electo usque ab Anno 1716. *a Patribus Congregationis Pior. Operarior.* S. Bono Latrone *in Patronem principalem ejusdem Congregationis, ex parte ipsorum PP. supplicatum fuit S. R. C. pro extensione illius Officii proprii, a Xisto PP. V. usque ab anno* 1587. *adprobati, ac universo Ordinis B. M. de Mercede concessi; et S. R. C. ad relationem Eminentissimi, ac Reverendissimi D. Cardinalis Zenadarii extensionem Officii proprii, et Missae sub nomine* S. Boni Latronis *ad formam concessionis praedicto Ordini B. M. de Mercede factae pro die* 24. *Aprilis in posterum ad universam praefatam Congregat. posse concedi censuit, si SS. Domino visum fuisset. Die* 23. *Septembris* 1724.

Facta deinde de praedictis per N. M. Tedeschi Archiep. Apamenum S. R. C. Segretarium SS. Domino relatione, Sanctitas Sua benigne annuit. Die 25. *ejusdem mensis et anni* 1724.

Cum in hunc diem 24. *Aprilis incidat Festum S. Fidelis a Sigmaringa Protom. transferatur in diem* 28. *ejusdem mensis ob Officium peculiare S. Boni Latronis.*

IN FESTO MATERNITATIS B. M. VIRGINIS.

Duplex Majus. *Ad Vesperas.*

Antiph. Beata es Virgo Maria, *cum reliquis de Laudibus. Psalmi consueti de S. M., ut in ejus Officio parvo.*

Capitulum. *Eccl. c. 24.*

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat. Antiphona.

Cum jucunditate Maternitatem Beatae Mariae semper Virginis celebremus. *Oratio.*

Deus, qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nunciante, carnem suscipere voluisti; praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

In fine Hymnorum ad Laudes, et Horas dicitur Jesu, tibi sit gloria. Qui natus es de Virgine etc.

Ad Matutin invit. Maternitatem Beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalmus. Venite exultemus. *Hymnus.*

Caelo Redemptor praetulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra
Mortale corpus induit.
Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Poenas, Crucemque pertulit.
Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces Parentis excipit,
Votisque Natus annuit,
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo germine.
Laus sit per omne saeculum. Amen.

Antiphona, et Psal. Noct., ut in ejus Officio parv.

In I. Nocturno.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

De libro Ecclesiastici.

Lectio. I. cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in caelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem Terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum caeli circuivi sola, et profundum Abyssi penetravi, in fructibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui, et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi, et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor. *Tu autem.*

℟. Felix es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est Sol justitiae Christus Deus noster, per quem salvati, et redempti sumus.

℣. Maternitatem Beate Meriae Virginis cum gaudio celebrebus — Ex qua. *Lectio. II.*

Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omnium, et qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in Civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea. *Tu autem.*

℟. Sine tactu pudoris inventa es, Mater Salvatoris: * Qui caelum, terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui — Qui. *Lectio III.*

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi. Quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris, et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris. *Tu autem.*

℟. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas; * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, Sancta Dei Genitrix.

℣. Sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam Sanctam Maternitatem — Speciosa — Gloria Patri — Speciosa.

In II. Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ex Sermone Sancti Leonis Papae.

Serm. I de Nativ. Domini. *Lectio IV.*

Virgo Regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda foetu, divinam, humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore; et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat, a Spiritu Sancto, colloquio discit Angelico, nec damnum credit pudoris Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam praeeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata faecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo. *Tu autem.*

℟. Gloriosae Virginis Mariae maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae Angelo nuntiante, concepit Salvatorem Mundi.

℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei — Cujus.

Serm. 2 de Nativ. Domini. *Lectio V.*

Ingreditur haec infirma Jesus Christus Dominus noster de Caeli Sede descendens, et a Paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris; incomprehensibilis voluit comprehendi; ante tempora manens esse caepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu, et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo peperit, Virgo permanserit. *Tu autem.*

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus. * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, Sancta Dei Genitrix — Sola.

Lectio VI.

Oportuit, ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium Divini Spiritus virtus infusa servaret, quae

statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem, ut Virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederat natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus faecundavit, et cum in omnibus Matribus non fiat sine peccati sordę conceptio, haec inde purgationem traxit, unde concepit. *Tu autem.*

℟. Benedicta inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui; * Unde hoc mihi, ut veniat Domini mei ad me?

℣ Respexit humilitatem Ancillae suae, et fecit mihi magna, qui potens est — Unde — Gloria Patri — Unde.

In III. Nocturno.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est.

℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum: Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. c. 2.

In illo tempore cum redirent, remansit puer in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 1 de laud. Virg. Matris.

Deum, et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint Spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David: Qui fecit Angelos suos Spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium; nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus in quam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, et Potestates obediunt, subditus erat Mariae. *Tu autem.*

℟. Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino; perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum — Propterea.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Mirare utrumlibet, et elige quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas absque exemplo; et quod

Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque i erit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quae etiam praeit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore loquens Evangelista, Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce, superbe cinis. Deus se humiliat, et tu exaltas. Deus se omnibus subdit, et dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis Auctori. Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit foecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas, et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virginitas simul comitatur, et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero, si non haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione; utrum videlicet prius stupenda sit foecunditas in Virgine, an in Matre integritas? sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitanter horum singulis praferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est, atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem. Vos, sacrae Virgines, in Virgine foecunditatem. Imitamini, omnes homines, Dei Matris humilitatem *Tu autem.*

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo; * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam respexit Deus — Et de.

Gloria Patri — Et de.

Nona Lect. Hom. Dom. occurr.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Horas. Antiph.

Beata es, Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Domin.*

Antiph. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Dominus.

Antiph. **Fecit mihi magna, qui potens est, et Sanctum nomen ejus.**

Antiph. **Viderunt eam Filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.**

Capitulum. *Eccl. cap.* 24.

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te, Mater alma Numinis,
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Daemonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris Decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris?
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu tibi sit Gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Germinavit radix Jesse; orta est Stella ex Jacob.
℟. Virgo peperit Salvatorem: te laudamus, Deus noster.

Ad Benedictus. Antiphona.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio.

Deus, qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipire voluisti; praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eundem.

Deinde fit commem. Dom. occurr. Ad Horas, Antiph., et Oratio, ut in Laudib., reliq. ut in Officio B. Mariae in Sabbato.

Ad Primam in ℟. qui natus es.

In II. Vesp., omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Antiphona.

Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo Mundo; ex te enim ortus est Sol Christus Deus noster.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

IN FESTO PURITATIS B. M. VIRGINIS.

Duplex Majus.

Ad Vesperas.

Antiph. Sicut lilium inter spinas. *cum reliquis de Laudibus. Psalmi consueti de S. M., ut in ejus Officio parvo.*

Capitulum. Sap. cap. 24.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate ! immortalis est enim memoria illius ; quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymnus.

Praeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Caelestis aulae janua,
Spes nostra, Caeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virga e radice germinans,
Nostro medelam vulneri.
Turrris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Sirtes dolosas amove
Fluctus tot inter, deviis
Tuam reclude semitam.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Cum jucunditate Virginitatem Beatae Mariae semper Virginis celebremus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesu Christum.

Ad Magnif. Antiph.

Nihil inquinatum in eam incurrit : candor est lucis aeternae, et speculum sine macula.

Oratio.

Da, quaesumus, Omnipotens aeternae Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione puritatem mentis, et corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio Domin. occurr.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Virginitatem Deiparae celebremus ; * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida,
O Solis instar splendida
Aurora ! qua nil purius
Refulget inter sidera.

Stolis amictae candidis
Tibi, catervae Caelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra, et alba lilia:
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus adsonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Antiph. et Psal. Noct., ut in ejus Officio parvo.

In I. Nocturno.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa.
℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Lectio I. *cap.* 2.

Ego flos campi et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos, filiae Jerusalem, per capreas, cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei; ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos! En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, Columba mea, formosa mea, et veni. *Tu autem.*

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

℣. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt = Pulchra.

Lectio II. *cap.* 4.

Quam pulchra, es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum; absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad,

dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua, sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in liliis: donec aspiret dies, et inclinentur umbrae, vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. *Tu autem.*

℟. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit, flores apparuerunt in terra nostra.

℣. Surgam, et circuibo civitatem per vicos, et plateas quaeram, quem diligit anima mea = Jam.

Lectio III.

Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, Soror mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua, et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, Soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus. *Tu autem.*

℟. Adjuro vos, filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?

℣. Dilectus meus candidus, et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filae Jerusalem = Qualis = Gloria Patri = Qualis.

In II. Nocturno.

℣. Post partum, Virgo; inviolata permansisti

℟. Dei Genetrix, intercede pro nobis.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Lib. 2. post initium.

Lectio IV.

Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque Beatae Mariae, de qua velut in speculo refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi; ubi, tamquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, qui effugere, quid tenere debeatis ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei matre? Quid splendidius ea, quam splendor eligit? Quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit? *Tu autem.*

℟. Beatissima Virgo Maria, hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina Mundi: * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad caelos.

℣. Ad te clamamus exules filii Evae; recordare nostri, Sanctissima Virgo = Per quam.

Lectio V.

De ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in preces pauperis spem reponens, intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere, nullum laedere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem. *Tu autem.*

℟. Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat, creavit: de qua crearetur, elegit.

℣. Ipsa est Stella ex Jacob, cujus radius universum Orbem illuminat = Deus.

Ex Sancto Petro Chrysologo.

Serm. 143. *Lectio VI.*

Haec dedit Caelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem saeculis reditura. Vere benedicta Virgo, quae et virginitatis possidet decus, et matris dignitatem. Vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quae et divini germinis suscepit gloriam, et Regina extitit totius castitatis. *Tu autem.*

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te, * Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque * Quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei.

℣. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum = Virtus = Gloria Patri = Quod.

In III Nocturno.

℣. Invenisti gratiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *cap.* 1.

In illo tempore missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. *super missus est.*

Novum canticum illud, quod solis dabitur in Regno Dei

cantare Virginibus, ipsam Virginum Reginam, imo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est qui ambigat. Puto autem, illam praeter illud, quod solis licet cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam atque elegantiori carmine laetificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos depromere, vel exprimere modulos, ne ipsarum quidem virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quae sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit, et qui Matrem suam in caelestibus donaturus gloria singulari, in terris praevenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter et intacta conciperet, et pareret incorrupta. *Tu autem.*

℟. Egredietur Virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce Virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

℣. Joseph fili David, noli timere, accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est = Ecce.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio VIII.

Deum hujusmodi decebat nativitas, qua nonnisi de virgine nasceretur. Talis congruebat et Virgini partus, ut non pareret nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere Matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque, esse Virginem, de qua immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis, et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter, et paritura, sancta esset corpore, accepit donum virginitatis; ut esset et mente, accepit donum humilitatis. * O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! O Feminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! Missus est Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparatam, ab Angelis servatam, a Patribus praefiguratam, a Prophetis promissam. *Tu autem.*

℟. Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo = Sola = Gloria Patri = Sola.

Nona Lect. Homil. Dominicae occurr.

Te Denm laudamus.

Ad Laudes, et per Horas. Antiph.

Sicut lilium inter spinas, sic amica inter filias.

Psal. Dominus regnavit *cum reliq. de Dom.*

Antiph. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es.

Ant. Una est Columba mea; perfecta mea.

Antiph. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt.

Capit. O quam pulchra est, *ut in Vesperis.*

Hymn. O gloriosa Virginum, *ut in officio parvo B. M. Virginis.*

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Benedictus. Antiphona.

Sancta, et immaculata Mariae Virginitas, quibus te laudibus efferam nescio; quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum.

Oratio.

Da, quaesumus, omnipotens aeterne Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione puritatem mentis, et corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

Ad Tert. Ant. Dilectus meus.

Capit. O quam pulchra est.

℟. *Breve, ut in festo S. Mariae ad Nives, die V. Aug.*

Ad Sextam, et Nonam Capit. ℟℟. *ex eodem festo ad Nives. Ad prim. in* ℟. Qui natus es.

In 2. Vesperis omnia, ut in primis.

Ad Magnificat. Antiph.

Beata Dei Genetrix Maria, Virgo perpetua, Sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

Ubi Officium de Puritate B. M. V. fit sub ritu dupl. secundae classis cum Octava. Dies Octava fit ut in die Festi, exceptis lect. 1. Noctur. quae fiunt de script. occurrente.

Feria Sexta.

Post Octavam Corporis Christi

Officium SS. Cordis D. N. Jesu Christi. Duplex majus.

Ad Vesperas Antiphona. Discite a me. Cum reliquis ut

infra ad Laudes. Psal. Dixit Dominus cum reliquis ut in Vesperis festi SS. Corporis Christi.

Capitulum Isaiae 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo, quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Hymnus.

Auctor beate Saeculi,
Christe Redemptor Omnium,
Lumen Patris de Lumine,
Deusque verus de Deo.
Amor coëgit te tuus
Mortale corpus sumere,
Ut novis Adam redderes,
Quod vetus ille abstulerat.
Ille amor almus Artifex
Terrae, marisque, et Siderum,
Errata Patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.
Non Corde discedat tuo
Vis illa amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam,
Percussum ad hoc est Lancia,
Passumque ad hoc est vulnera;
Ut nos lavaret sordibus,
Unda fluente, et sanguine,
Decus Parenti, et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est
Saeculum. Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram.
℟. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Magnificat. Antiphona.

Improperium expectavit cor meum, et miseriam: et sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Oratio.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui in Sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, praecipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Matutinum. Invitatorium.
Christum pro nobis passum
Venite adoremus.
Ps. Venite, exultemus 2.
Hymnus.
En, ut superba criminum,
Et saeva monstrorum cohors
Cor sauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!
Vibrantis hastam militis
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque dirae cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex corde scisso Ecclesia
Christo iugata nascitur;
Hoc ostium Arcae in latere est
Genti ad salutem positum.
Ex hoc perennis Gratia,
Ceu septiformis fluvius:
Stolas ut illic sordidas
Lavemus Agni in Sanguine.
Turpe est redire ad crimina,
Quae cor Beatum Lacerent:
Sed aemulemur cordibus
Flammas amoris indices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,
Opibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est Saeculum. *Amen.*
In primo Nocturno. Antiphona.
Quid est homo, quia magnificas eum; aut quid apponis erga eum cor tuum?
Psalm. Domine, Dominus noster, cum reliquis, ut in officio parvo B. M. V.
Antiph. Meditatio Cordis mei in conspectu tuo semper.
Psalm. Coeli enarrant.
Antiph. Elevamini portae AEternales, et introibit Rex gloriae.
Psalm. Domini est terra.
℣. Domine, dabis pacem nobis.
℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.
Pater noster.
Absolutio. Exaudi, Domine.
℣. Jube Domine benedicere.
Benedictio. Benedictione perpetua. ec.
De Isaia Propheta.

Lectio 1. *Cap.* 12.

Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi. Conversus est furor tuus, et consolatus es me. Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam, et non timebo; quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus, mementote, quoniam excelsum est nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta, et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel. *Tu autem*.

℟. Ego sum panis vitae: patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est panis de Coelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de Coelo descendi, si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Hic est.

Lectio 2. *Cap.* 26.

In die illa cantabitur canticum istud in terra Juda: urbs fortitudinis nostrae Sion, Salvator ponetur in ea murus, et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino Saeculis AEternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso. Civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usque ad terram. *Tu autem*.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est; hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus livore.

Lectio III.

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum: et in semita judiciorum tuorum, Domine, sustinuimus te: Nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio animae: Anima mea desideravit te in nocte, sed et spiritu meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris judicia tua in terra, justitiam discent habitatores orbis. *Tu autem*.

℟. Benedictus Dominus Deus Israël, qui facit mirabilia magna solus: * et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum.

℣. Replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedictum.

Gloria Patri. Et benedictum.

In secundo Nocturno, *Antiph*.

Afferentur in laetitia, et exultatione, adducenter in templum Regis.

Psalm. Eructavit cor meum.
Antiph. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.
Psalm. Deus noster refugium, et virtus.
Antiph. Sicut Laetantium omnium habitatio est in te.
Psalm. Fundamenta ejus in montibus.
℣. Conversus est furor tuus.
℟. Et consolatus es me.
Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
℣. Jube Domine benedicere.
Benedictio Deus pater omnipotens.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Quia semel venimus ad cor dulcissimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: Recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti accedentibus ad te: Gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in Coelo. Accedamus ergo ad te, et exultabimus, et laetabimur in te, memores Cordis tui. O quam bonum, o quam jucundum habitare fratres in Corde hoc! quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omnem cogitatum meum in Cor Domini Jesu, et sine fallacia illud me enutriet. *Tu autem.*

℟. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * in me manet, et ego in eo.

℣. Non est alia natio tam grandis, quae habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio V.

Ad hoc templum, ad haec Sancta Sanctorum, ad hanc arcam testamenti laudabo, et adorabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit Cor meum, ut ovem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, Fratris, et amici benigni Jesu, et numquid non aborabo? Hoc igitur Corde tuo, et meo, dulcissime Jesu, invento orabo te Deum meum: Admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuae preces meas; immo me totum traë in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Jesu! Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me: ut purificatus per te purissimum possim accedere, et in Corde tuo omnibus diebus vitae meae merear habitare, et ut videre simul, et facere tuam valeam voluntatem. *Tu autem.*

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem, * ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos traditus est. Ut vivificaret.

Lectio VI.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus, Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quando hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spiritale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolae foderunt manus, et pedes, latus, et cor: stemusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impoenitens amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur. Quam charitatem Christi patientis, et pro generis humani redemptione morientis, atque in suae mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis, et Sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi Cordis symbulo devotius, ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens XIII. Pontifex ejusdem sanctissimi Cordis festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit. *Tu autem*

℟. Magnus Dominus, et laudabilis nimis: * Et sapientiae ejus non est numerus.

℣. Magnus Dominus, et magna virtus ejus, et sapientiae ejus non est finis. Et sapientiae. Gloria Patri. Et sapientiae.

In tertio Nocturno. Antiph.

Annuntiate de die in diem salutare ejus.

Psalmus. Cantate Domino canticum novum.

Antiphona. Adorate eum omnes Angeli ejus: audivit, et laetata est Sion.

Psal. Dominus regnavit.

Antiph. Viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.

Psalmus. Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifeste veniet. *Pater noster.*

Absolutio. A vinculis.

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Evangelica lectio

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VIII. Cap. 10.

In illo tempore Judaei, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episc.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Vigilanti Verbo Evangelista usus est, ut non diceret latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed operuit, ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde sacramenta manaverunt, sine quibus ab vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remassionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, haec et lavacrum praestat et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noë in Latere arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia. *Tu autem.*

℞. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * et qui mandueat me, vivit propter me.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus. Et.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Vides quanti sit veritas? per ea, quae Judaei faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit Fidei argumentum, et Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et Arcanum mysterium confirmatum est; exivit enim sanguis, et aqua. Non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. *Tu autem.*

℣. Recessit postor noster, fons aquae vivae, ad cujus transitum sol obscuratus est: * Portas mortis, et seras pariter Salvator noster disrupit.

℞. Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentiam diaboli. Portas mortis. Gloria Patri. Portas mortis.

De Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

Porro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, divina est ordinatione indultum, ut unus militum lancea latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus sanguine cum aqua manante, pretium effunderetur nostrae salutis, quod a fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiae, ad vitam gratiae conferendam; essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi, salientis in vitam aeternam. Surge igitur anima, amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris. *Tu autem.* *Te Deum Laudamus.*

Ad laudes, et per horas. *Antiphona.*

Discite a me, quia mitis sum, et humilis Corde.

Psalm, Dominus regnavit cum reliquis de Dominica, ut in psalterio 15.

Antiphona. Sanctificavit locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permanebunt oculi mei, et Cor meum ibi cunctis diebus.

Antiphona. Et dixi: Ergo sine causa justificavi Cor meum, et lavi inter innocentes manus meas, et fui flagellatus tota die.

Antiphona. Secundum multitudinem dolorum meorum in Corde meo, consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Antiphona. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum. Isaiae. 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo, quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in Salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Hymnus.

Cor arca legem continens
Non servitutis veteris,
Sed gratiae, sed veniae,
Sed et Misericordiae.
Cor, Sanctuarium novi
Intemeratum foderis
Templum vetasto Sanctius,
Velumque scissum utilius.
In vulneratum Charitas
Jesu patenti voluit;
Amoris invisibilis,
Ut veneremus vulnera.
Hoc sub amoris symbolo,
Passus cruenta, et mystica,
Utrumque Sacrificium.
Christus Sacerdos obtulit.
Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat?
Et corde in isto seligat
Æterna tabernacula?
Decus Parenti, et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria
Regnumque in omne est saeculum. Amen.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.
℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Benedictus

Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est pro-

pter scelera nostra; disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

Oratio.

Concede, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui in Sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, praecipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per eumdem Dominum.

Ad Primam. ℟. *breve.*

Christe Fili Dei vivi, etc.

℣. Qui passus es pro nobis. Miserere nobis.

Pro lectione brevi capitulum Nonae. Cantate Domino, *ut infra.* *Ad Tertiam. Capitulum.*

Ecce Deus Salvator, ut supra 196.

℟. *breve.* Vere * languores nostros ipse tulit. Vere languores nostros ipse tulit.

℣. Et dolores nostros ipse portavit. Languores nostros ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores. ℣. Posuit fines tuos pacem. ℟. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Sextam. Capitulum Isaiae 12.

Dicetis in illa die: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus, et mementote; quoniam excelsum est nomen ejus.

℟. *breve.* Posuit * fines tuos pacem. Posuit.

℣. Et adipe frumenti satiat te. Fines tuos pacem. Gloria Patri. Posuit fines.

℣. Dirupisti, Domine, vincula mea. ℟. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ad Nonam. Capitulum Isaiae. 12.

Cantate Domino, quoniam mirifice fecit, annuntiate hoc in universa terra. Exulta, et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. *breve.* Dirupisti, Domine, * vincula mea. Dirupisti.

℣. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula mea. Gloria Patri. Dirupisti.

℣. Erit Dominus nominatus in signum aeternum.

℟. Quod non auferetur.

In secundis Vesperis. Omnia ut in primis, praeter sequentia.

℣. Haurietis aquas in gaudio.

℟. De fontibus Salvatoris.

Ad magnificat. Antiphona.

Ad Jesum autem cum venissent; ut viderunt eum mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio. Concede quaesumus, ut supra

DIE V. APRILIS.

In festo translationis S. Athanasii Epis. Neap., et Confess. Semiduplex.

In Civitate, et Suburbiis tantum Ant. Sacerdos, et Pontifex. ℣. Amavit, *de communi Confess. Pontif.*

Oratio.

Exaudi, quaesumus Domine, preces nostras, quas in Beati Athanasii Confessoris tui, atque Pontificis translatione deferimus; et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur versus.*

In primo nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In quadragesima vero Fidelis sermo, *de comm. Confes. Pontif.*

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Athanasius Neapolitanis Ducibus natus, quem pii Parentes Sancti Athanasii Alexandrini precibus susceptum, ejusdemque postea invictae constantiae aemulatorem, hoc appellarunt nomine. A pueritia Clericali militiae adscriptus, Beato Johanni Neapolitano Antistiti erudiendus traditus est, quo Doctore tanta enituit pietate, litterisque, ut merito a Leone Quarto Pontifice Civium precibus annuente, Neapolitanus Episcopus fuerit renuntiatus, et consecratus. Ecclesiasticos proventus, domesticumque patrimonium in templorum, pauperumque inopiam sublevandam erogavit; multas Saracenorum incursibus pene dirutas instauravit Basilicas, easque praediis, sacris vestibus, vasisque pretiotis locupletavit. Ministros altaris hebdomadarios in templo maximo a se institutos, proprio ditavit aere. Pauperibus, et peregrinis hospitium aperuit; multumque pecuniae ad captivos e barbarorum servitio vindicandos mira charitate profudit. Tu autem etc.

℟. Inveni David Servum meum, oleo sancto meo unxi eum * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus etc.

Lectio V.

Abstinentia fuit incredibili, frugali mensa utens, esum carnis sibi perpetuo interdixit. Corpus non cilicio solum, flagrisque, sed gravissimo etiam plumbi pondere a cervice ad talos extenso affligebat, lapideque capiti supposito, in lectulo humi strato cubabat. A Nicolao Primo Pontifice Romam accersitus, magno honore est habitus, ac Lateranensi in Synodo, una cum aliis Patribus tertio loco assidens, Johannem Ravennatem insanientem antea contra Ecclesiam, qui postea resipuit, confutavit. Neapolim regressus a Sergio fratris filio, notae impietatis homine, Athanasii objurgationes indignante, detrusus in carcerem; indeque Cleri opera, cum universae Civitatis gaudio ereptus est. *Tu autem.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David Servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio VI.

Constanter deinde obluctans iniquis contra Ecclesiasticam libertatem postulationibus Sergii, ejus opera depulsus a Sede, unumque mensem supra viginti coactus exultare, plurimas per id temporis aerumnas perpessus est, quibus tandem confectus, Verulis obiens coelestem in patriam receptus est aetatis anno quadragesimo primo, Idibus Julii, post Christum natum Octingentesimo Septuagesimo secundo. Corpus miraculis clarum, Cassinum prius in montem, mox Neapolim; quinto post obitum anno, integrum adhuc repertum, solemni supplicatione translatum est; cujus translationis memoria nonis Aprilis anniversaria festivitate recolitur. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est. * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia Regna. Ipse etc. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Hom. in Evangel. Vigilate, *De Comm. Confes. Pontif. Secundo loco.*

DIE XXVI. APRILIS.

In Festo B. Mariae Virginis de Bono Consilio.

Duplex majus.

Omnia ut in Officio parvo B. M. V. praeter ea, quae sequuntur. Ad Vesperas.

Post. Ave maris stella, *dicitur* ℣. Dignare me, laudare te etc. *Ad Magnificat. Antiph.*

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae Sanctae Imaginis Apparitionem.

Oratio.

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam imaginem mira Apparitione clarificare voluisti: concede quaesumus, ut ejusdem B. M. Virginis intercessione ad Caelestem patriam feliciter perducamur. Per eundem Dominum etc.

Ad Matutinum Invitatorium.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo *, intercede pro nobis. *Psalm.* Venite.

Hymnus.

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani veneraris Ædem,
Quia Dei Magnae Genitricis alma
Splendet Imago.

Haec ubi mira specie repente
Obtulit se se populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos animique pellens,
Longe et aerumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.
Virgo, quae magnis decorata signis,
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super Caeli solio coruscans
Totius Mundi seriem gubernat
Trinus et Unus. Amen.

In I. Nocturno.

De Lib. Proverbiorum. *Cap. II. 10.*

Lectio I.

Si intraverit Sapientia cor tuum, et scientiae animae tuae placuerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur: qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas; qui laetantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis, quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum. Tu autem etc.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem Caeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium, ut erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in vita tua, et pes tuus non impinget. Si dormieris, non timebis; quiesces, et suavis erit somnus tuus; ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum; Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris. *Tu autem.*

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum: quia, cum essem parvula, placui Altissimo, * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III. *Cap. VIII. 21.*

Ego Sapientia habito in Consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam, et su-

perbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me invenient me. *Tu autem.*

℟. Beata es, Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

In Natali S. Joann. Bapt.

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria: sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum et hominem. Maria res est, quomodo potuerit concipere Creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, Fratres mei, nisi quia ipse sibi facit carnem de sola Matre, qui fecit primum hominem sine patre? Primus ille noster casus fuit, quando femina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis: Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est mala suadens. Si primus noster casus fuit, cum femina concepit corde venena serpentis; non mirandum, quod salus nostra facta est, cum femina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus; uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus; per mulierem nobis reddita est salus. *Tu autem.*

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Sermo S. Fulgentii Episcopi. *De laud. Mariae.*

Quoniam diabolus per serpentem Evae locutus, per Evae aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit Verbum, et cunctis saeculis vitam effudit. Angelus surmonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius; hac munditia generatur. De Caelis medicus transiens per Virginem: post transitum suum illaesam fecit Virginem permanere. Qui enim disruptae corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit; et Virginitas ampliata est potius, quam fugata. *Tu autem.*

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℟. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Maria quam praeclarissimis tribus bonis sublimatur, ausculta: Salutationis Angelicae, benedictionis divinae, et plenitudinis gratiae. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria gratia plena, benedicta inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodigiis, miraculisque clarescerent. Quas inter tribus abhinc saeculis ea praecipuo honore colitur, quae, Paulo II. sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremitarum S. Augustini in Oppido Genestani Praenestinae Dioecesis, ex Pontificiis diplomatibus, et sopparibus, monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Secundus praefatis ejusdem oppidi Coenobitis officium proprium concessit VII. Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die recitandum; ac deinde illud, die, quae immediate subsequitur, pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub duplici majori extendit. *Tu autem.*

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit * Et videntes eam Filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes; * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum. *Cap. 1.*

Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Thomae *In Nativ. B. M. V.*

Cogitanti mihi, ac diu haesitanti quid causae sit, quod cum Evangelistae de Joanne Baptista, et aliis Apostolis, tam longum fecere tractatum, de Virgine Maria, quae vita et dignitate omnes antecedit, vita summatim percurrant historiam, cur, inquam, non traditum est memoriae, quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate et pueritia mira multa contigerint, et puella haec in teneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit? *Tu autem.*

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude di-

gnissima * Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster.

℟. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae Sanctae imaginis Apparitionem. Quia.

Lectio VIII.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli, non est compositus liber, nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae sicut impium, ita et temerarium judico) quam ita placuisse Spiritui Sancto; ejusque providentia Evangelistas siluisse propterea, quia Virginis gloria, sicut in psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat quam describi, sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est. *Tu autem.*

℟. Beatam me dicent omnes generationes * Quia fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse; imo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas et Ministros domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis et gratiis venustavit, qualem existimas condidisse Matrem suam, unicam Sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum virgineis, sed etiam angelicis Choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: De qua natus est Jesus. Haec longa et plenissima historia ejus est. *Tu autem.*

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, et per Horas. Antiph.

Dum esset Rex, *cum reliquis ut in Officio S. M. in Sabbato. Cap.* Ab initio etc. *Hymn.* O Gloriosa Virginum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Antiph. ad Bened.

Beata es Maria, quae credidisti; perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino.

Oratio ut supra.

Ad Prim. in ℟. brev. dic. Qui natus es de Maria Virgine.

Missa, ut in Festo S. M. le Monte Carmelo 16. Julii, excepto Evang. quod erit ut in Nativ. B. M. V. 8. Sept. et Orat. prop.

In 2. Vesp. ut in 1.

Ad Magnificat. Antip.

Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus.

Die xxvii. Aprilis.

In festo Sanctae Mariae Ægyptiacae Patronae

. Civitatis Neapolis. Duplex majus.

Omnia de communi nec Virg. nec. Martyr. praeter sequentia.

Oratio.

Clementissime Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime, et miserando manifestas, multiplica super nos misericordiam tuam, ut intercedente Beata Maria, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones. Mulierem Fortem.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Maria Ægyptiaca in ipso adventutis flore Parentum disciplinam, et affectum contemnens, aetatis anno duodecimo in Alexandriae urbem clangulum confugit. Annis septemdecim illic impudice transactis, videns Lybiorum, et Ægyptiorum plurimos in festo Exaltationis Christi Crucem veneraturos, Hyerosolimam conscendere, cum eisdem profecta, neque in itinere, neque in Sancta Civitate quidquam suae intemperantiae remisit. Ubi vero sub illius festivitatis diem cum reliquis Peregrinis Ecclesiam ingredi saepe pertentat, divina virtute semper repulsa, caepit cogitare, unde in tam libero aliorum ingressu sibi toties negaretur introitus. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tna intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V.

Itaque in atrio templi divinitus edocta, propter peccatorum sordes se ab aspectu Sanctae Crucis arceri, corde compuncta, Beatae Mariae Virginis, cujus imaginem ibidem conspexit, suffragia suspiriis, et lacrymis imploravit, firmiter promittens anteactae visae poenitentiam. Hac melioris vitae data sponsione intra templum recipitur, Sacrosanctum Crucis lignum adorat, et divina prospicit arcana, per quae docetur, quanta sit pietas Dei erga poenitentes. In atrium regressa, eamdem Dei Genetricem rogans, ut poenitentiae modum, et locum praescribat; vocem audit suadentis, ut Jordanis flumen pertranseat. Itineri extemplo accineta, tres nummos a quodam pertranseunte accepit, quibus totidem panes comparavit. *Tu autem.*

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam.

Lectio VI.

Sanctissimis Sacramentis in Ecclesia Sancti Johannis Baptistae ad ripam fluminis munita, sumpto panis dimidio, in vastam solitudinem trans Jordanem se recepit, ubi reliquo pane, crudisque herbis annis quadraginta semptem sub intenso Solis ardore, et hyemis inclementia, absque ullo corporis tegumento victitavit. Mirum quot daemoniorum insidias, et animi perturbationes invicta sustinuit. Visa tandem a Zosimo Abbate, viro sanctissimo per eamdem solitudinem aberrante, curavit ei omnem vitae suae rationem enarrare. Mirabili tunc consolatione repleta, mortis praescia, ad ejus monasterium ambulans super aquas Jordanis, accessit, ubi sacrosanctis refecta Sacramentis, in solitudinem regressa, sancto fine quievit. Illius corpus, ministerio leonis terram effodientis, Zosimus sepelivit, ejusque vitam, et mortem omnibus propalavit, quam Sanctus Sophronius Patriarca Hyerosolimitanus graviter conscripsit. *Tu autem.*

℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo * Mulier timens Deum ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier. *In tertio Nocturno Homilia in Evangelium* Simile est Regnum coelorum thesauro: *ut in Communi.*

Die xxx. Aprilis.

In festo S. Severi Episc. et Confessoris. Patroni Neapol. Duplex Majus.

Omnia de Communi Conf. Pontificis praeter Sequentia.

Antiphona. Sacerdos, et Pontifex.

℣. Amavit eum.

Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui beatum Severum Confessorem tuum, atque Pontificem, ita mirabilem effecisti, ut ad veritatis testimonium mortuum de sepulcro revocaverit: da quaesumus; ut ipsius intercessione Majestati tuae fideliter serviamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Epistola Divi Pauli. Fidelis, *ut in eodem Communi.*

In II. Nocturno.

Lectio. IV.

Severus Neapolitanus, post beatum Maximum Patriae praeficitur Praesul; eo in munere maxima sanctitatis argumenta, virtutumque praesetulit, sancto Ambrosio Mediolanensi, a quo accepit epistolam, charissimus, imo Ethnicis ipsis, teste

Symmacho, Christianae Religionis alioqui infenso, maxime laudabilis. Multas Neapoli construxit Basilicas, illamque praecipue extra maenia, Divo Januario sacram, in qua corpus ipsius Beatissimi Praesulis, et Martyris ex Marciano translatum propriis condidit manibus mortisque non immemor, sibi adhuc vivens construi mandavit sepulchrum. *Tu autem.*

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

Multa praeterea Sanctus Episcopus admiranda edidit, quorum illud maxime memorandum, quod cum falsus creditor multum pecuniae a quadam vidua repeteret, quod a defuncto ejusdem marito sibi debitum mentiebatur, ideoque mater illa cum filiis servituti esset addicenda, Severus re cognita commiseratione permotus, accersitum mendacem illum, una cum clero, aliisque multis ad locum, in quo defunctus jamdiu jacuerat, secum duxit; et post preces magna cum fide ad Deum profusas, mortuum revocavit, qui statim redivivus, se pecuniam ullam debere negavit, quo dicto iterum obdormivit. Verum Sanctus Antistes, etiam in hunc scelestum pius, vetuit ne ob hoc mendacii crimen mali aliquid pateretur. *Tu autem.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Tot, tantisque charitatis, ac pietatis operibus plenus, gravem in morbum incidit. Morti propinquus conciliavit Deo anathemate sejunctos; peractisque sacris mysteriis in ejus conclavi a cuncto Clero ad id convocato, ipse in oratione defixus, ubi sunt, inquit, fratres mei? Tunc qui aderant arbitrantes, sanctum Episcopum Diaconos accersere, ecce adsunt, responderunt; at ille, non istos, sed sanctos Januarium, et Agrippinum volo, qui modo hic adfuerunt seque illico promisere redituros. Extensis deinde in Caelum manibus, in illis verbis: Ad te levavi oculos meos, qui habitas in Coelis, concusso per terraemotum cubiculo, ad eum, qui in Coelis habitat, evolavit, pridie Kalendas Maji. Corpus prius in sua cryptâ, postmodum in aede Divi Georgii honorifice conditum fuit. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi et pervenit ad caelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III. Noct. Lect. de Homilia in Evang.
Vigilate. de Communi. Conf. Pontif.
Vesp. de SS. Apost. Philippo, et Jacobo cum commemoratione S. Severi.

DOMINICA PRIMA MAII.

In Festo Translationis S. Januarii Episc. et Mart. Princ. Patr. Civit., et Regni Neap.

Omnia de comm. un. Mart. temp. Pasch. exceptis his quae sequuntur. In I. Vesp. ad Magnif.

Antiph. Beatus Januarius Praesul, et Martyr inclitus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, et in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit. Alleluja. *Oratio.*

Deus, qui in Translatione B. Januarii Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos praesidii tui pignore locupletasti: quaesumus ut ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiae benignus effundas: Per Dominum etc.

Et fit comm. Domin. occurrentis.

Lect. I. Noct. A Mileto, *de commu. un. Mart. Pontif. extra temp. Pasch.* ℟ *vero temp. Pasch.*

In II. Noct. *Lectio IV.*

Quo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Puteolis capite plexus est, venerabilis ejus Cruor, quem pro Christianae Fidei veritate constantissime fuderat, pie collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus est. Postea vero, pace Ecclesiae reddita, S. Severus, aedificata jam prope Neapolim S. Januarii Basilica, sacratissimum Martyris Corpus cum magna Neapolitani Cleri, populique frequentia, iis etiam, qui de genere B. Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit. Et Corpus quidem in ejus Basilica condidit. Cruoris vero ampullae, ad hanc usque diem seorsum servatae, illustre miraculum spectantibus exhibent. Nam cum e regione desecti pro Christo Capitis ponuntur, Cruor admirandum in modum colliquefieri, et ebullire, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur. *Tu autem.* ℟. Lux perpetua.

Sermo S. Joannis Chrysostomi,
Tom. 6. Orat. de Mart.
Lectio V.

Saepenumero, charissimi, sub auroram Solem exorientem vidistis, et quasi croceos radios emittentem. Talia Sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, eorumque corpora, multo quam caelum Sol ipse, splendidius illustrarent. Hunc sanguinem Angeli contuentes oblectabantur, daemones horrebant, et ipse

diabolus tremebat. Non enim sanguinis erat simpliciter, quod cernebatur, sed sanguis salutaris, sanguis sanctus; sanguis caelo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiae arbores perenni irrigatione foecundat. *Tu autem.*

℟. In servis suis.

Lectio VI.

Vidit hunc sanguinem, horruitque diabolus, recordatus est quippe alterius Sanguinis Dominici. Propter illum Sanguinem hic effluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est, sexcenta deinde latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum, se se ad agones istos ineundos, Dominicis passionibus communicaturus, et Christi morti conformis futurus accinget? Est enim sufficiens haec retributio, et amplior merces, et quod certamina excedit praemium; vel illud etiam, quod ante ingressum in caelorum regnum consequimur. *Tu autem.*

℟. Filiae Jerusalem.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis. Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

Cum Dominus omnem solicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum aura liberatos, ferreos quoddamodo atque adamantinos fecerit; tum denique eventura illis adversa praedicit. Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus praescientiae vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur. *Tu autem.*

℟. Ego sum vitis vera.

Lectio VIII.

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona, et pera, et ab excipientibus ali juberet, non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens, etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri; nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi supe-

rabuntur, et quamvis illae sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur; non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint. *Tu autem.*
℟. Candidi facti sunt.

Nona lect. de Homil. Domin. currentis. Te Deum.

Antiph. ad Benedictus.

Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum et exultavit lingua mea. Allel.

In 2. Vesp. Antiph. ad Magnif.

Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus. Alleluja.

Fer. secunda, et tertia; vel 2. et 3. die infra Oct. semper est impedita a festo dupl. vel occurr. vel translato, vel semid. occurr.

Fer. IV., sive 4. die infra Oct. Lect. I. Noct. de script. occ.

In II. Noct.

Sermo S. Petri Chrysologi. *De S. Appollinari 128.*

Lectio IV.

Meritò S. Januarius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consummavit, fidem servavit, ut vere primus a credentibus suo reperiretur in loco: nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quam Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, et multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam saepe de hostibus referre victoriam. *Tu autem.*

Lectio V.

Non tam mors, quam fides et devotio Martyrem facit: et sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectae virtutis est, diu agere, et consummare certamina. Non ideo persecutus est Martyrem, quia non statim intulit mortem; sed probavit Martyrem, quia non elicuit fidem, injecit tela quae potuit, et omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus; nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam. *Tu autem.*

Lectio VI.

Sed ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retineret, Christo vehementer occurrit: ut vincenti justitiae reservaret coronam, et sibi belli tempore praeliatoris sui praesentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater, ut nusquam a suo separaretur Antistite. Ecce vivit: ecce ut bonus pastor suo medius assistit in grege; nec

unquam separatur spiritu, qui corpore praecessit ad tempus: Extinctus est diabolus, persecutor occubuit. Ecce regnat et vivit qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit et regnat Deus per omnia saeculorum saecula. *Tu autem.*

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. *in Matt. longe post. Medium.*

Sic dicere videtur: Nolite turbari, si, cum vos inter lupos mitto, tamquam oves, et columbas esse jubeo. Nam etsi possum contrarium quoque praestare, et non permittere, ut grave aliquid patiamini, nec lupis tanquam oves subiecti sitis, sed efficere, ut leonibus terribiliores evadatis; tamen sic expedit fieri: hoc et vos quoque illustriores faciet, et meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut tales essetis, feci. *Tu autem.*

Lectio VIII.

Sed inspiciamus quam prudentiam exigit: serpentis certe. Nam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimum curat, si ipsum quoque corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet: eodem tu quoque modo, praeter fidem cetera perdere non cures, sive pecunias, sive corpus, sive etiam vitam ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est et radix, qua servata, etiam si omnia perdas, omnia tamen rursus majore cum gloria recuperabis. Idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudentes solum: sed ambo haec in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur. *Tu autem.*

Lectio IX.

Quod si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apostolorum librum: perspicies profecto cum saepe Judaeorum populus in Apostolos insurrexerit, ac dentes exacuerit, illos columbae simplicitatem imitando, et cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse. Nam cum illi dicerent: Nonne praecipiendo praecepimus vobis, ne doceretis in nomine isto? Quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neque dixerunt, neque fecerunt; sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si justum est vos audire magis quam Deum, judicate. Perspexisti simplicitatem columbae, vide nunc serpentis prudentiam. Non enim possumus, inquiunt, nos quae vidimus et audivimus non loqui. *Tu autem.*

Te Deum.

FERIA V.

Sive 5. *die infr. Oct. Lect. I. Noct. de script. occ.*

In II. Noct.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 50. de Verb. Domini.

Lectio IV.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? Nonne bonus Pastor? nonne et ipse animam suam pro ovibus suis posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes Beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste Sanctus Januarius? Nonne omnes pastores boni, non mercenarii; de quibus dicitur: Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam? Omnes ergo illi pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt, non enim fuderunt elatione, sed charitate. *Tu autem.*

Lectio V.

Nam et apud haereticos, qui propter iniquitates, et errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant, ut hoc pallio dealbati facilius furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sunt, Pastorem bonum Paulum Apostolum audite: quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, aestimandi sunt sanguinem fudisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, et tradidero corpus meum, ut ardeam, jam ipsi sunt. Sed vide, quid sequitur: charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, ecce venitur et ad sanguinis effusionem, venitur et ad corporum incensionem: et tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia: detrahe charitatem, nihil prosunt caetera. *Tu autem.*

Quale bonum est charitas ista, Fratres? quid pretiosus? quid luminosius? quid firmius? quid utilius? quid securius? quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans, pastoribus bonis commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli caeteri, et posteriores Sancti Episcopi, Beatusque Januarius? Omnes hi pastores boni: et tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed pastorem bonum. Ego sum inquit, Pastor bonus.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Capit. 10. in Matth. circa med.

Instructos nos serpentis prudentia monet esse oportere. Hunc, antequam Adam traduceret, jam sapientem Genesis nuncupavit, et prudentiam ejus malignantis consilii ordine docuit. Primum enim animam sexus mollioris aggressus est, spe deinde illexit, et communionem immortalitatis spopondit: et per haec tanta praemia, opus consilii et voluntatis suae gessit. Pari igitur opportunitate, introspecta uniuscujusque et natura, et voluntate, verborum adhibenda prudentia eis; spes bonorum futurorum revelanda, et caelestia perfectae fidei praemia proferenda. *Tu autem.* *Lectio VIII.*

Et quod ille mentitus est, nos praedicemus ex vero, secundum sponsionem Dei, Angelis similes futuros esse qui credent: ut mentes plebium faciles et absolutas circumsaevientibus licet lupis, et haereticis, promissis regnorum caelestium occupemus, et rerum fidem serpentis prudentia, et columbae simplicitate tradamus. *Tu autem.* *Lectio IX.*

Monet etiam traditis abesse oportere curam responsionis, sed expectandum potius, quid spiritus Dei sugerat. Quia fides nostra omnibus praeceptis divinae voluntatis intenta, ad responsionem scientiae instruetur: in exemplo habentes Abraham, cui postulato ad hostiam Isaac, non defuit aries ad victimam. *Tu autem.* Te Deum. F E R I A VI.

Sive 6. die infr. Oct. Lect. I. Noct. de script. occurr.

In II. Noct. *Lectio IV.*

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

De S. Cypriano Homil. 2.

In Translatione Beatissimi Januarii, fratres charissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium et caelestis eruditione sermonis instruxit, et munere triumphalis sanguinis decoravit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, et contra errores diaboli spiritualis sapientiae plenitudo; et adversum persecutiones mundi Christiani pectoris infatigata constantia. Quis non hujusmodi Virum, quantis valet praeconiis prosequatur, cujus eloquentia inspirata divinitus et Ecclesias docuit, et saeculum confutavit? *Tu autem.*

Lectio V.

Vere hic mirabilis, atque omnium ubique studiis celebrandus, quem sanctitas Sacerdotem, peritia Doctorem, fides Martyrem consecravit. Pretiosa, inquit David, in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Videte, charissimi, in quantum venerabilis Januarius etiam propheticam supergressus est laudem, cujus in conspectu Domini non solum mors, sed et vita extitit pretiosa. Moriendo namque, proprium Christo sanguinem dedit, vivendo nihilominus cohortatione fortissima, innumeros caelo Martyres acquisivit. *Tu autem.*

Lectio VI.

Quid hoc clarius Sacerdote, qui inter hominum turbas gloria caelestis conversationis emicuit, atque inter Angelicos caetus, et sua factus est, et aliorum morte conspicuus? Justissime hic cum Patriarcha David cantavit Domino Deo suo, dicens: Cor meum, et caro mea exultaverunt in Deum vivum. Exultavit itaque cor ejus in Deo vivo, cum morientis ac morituri saeculi vanitate despecta, totum se divinis mancipavit obsequiis. Exultavit et caro ejus in Deo, quae de hoc mundo non miseri corruptione languoris, sed piis pro religione suppliciis consecrata migravit. *Tu autem.*

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 119. *de divers.*

Audistis Fratres, cum sanctum Evangelium legeretur, quemadmodum Dominus noster Jesus Christus disciplina sua Martyres suos corroboraverit, dicens: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Considerate, fratres mei, quid faciat, si unus lupus inter multas oves veniat: quantacumque sint ovium millia, uno lupo in medio, turbabuntur; et si non omnes laniantur, omnes tamen terrentur. Qualis ergo erat ista ratio, quale consilium, qualis potestas, nec lupum ad oves admittere, sed in lupos oves mittere? Mitto, inquit, vos sicut oves in medio luporum: non ad limites luporum, sed in medio luporum. *Tu autem.* *Lectio VIII.*

Erat ergo luporum agmen, oves paucae. Cum enim multi lupi occiderunt paucas oves, conversi sunt lupi, et facti sunt oves. Audivimus ergo quod monuit, qui coronas promisit, et agonem praemisit: et quia expectat certantes, adjuvat laborantes. Cujusmodi certamen indixit? Estote, inquit, astuti ut serpentes, et simplices sicut columbae. Hoc qui intellexerit, et tenuerit, securus moritur. Quis autem securus moritur, nisi qui se sic noverit moriturum, ut mors in illo moriatur, vita coronetur? *Tu autem.*

Lectio IX.

Quapropter, charissimi, exponendum est nobis quamvis hinc jam saepius dixerimus, quid sit, simplices esse sicut columbae, astutos ut serpentes. Si jam simplicitas columbarum inedicta est nobis, astutia serpentis quid facit in columbae simplicitate? Amo in columba quod fel non habet? Timeo in serpente quod venenum habet. Noli ex omni parte horrere serpentem: habet quod oderis, habet quod imiteris. Serpens e-

nim cum fuerit senectute praegravatus, et senserit pondus vetustatis, coarctat se super cavernam, et ponit tunicam veterem, ut novus exultet. Imitare illum, Christiane, qui audis Christum dicentem: Intrate per angustam portam. Et Paulus Apostolus tibi dicit: Exuite veterem hominem cum actibus suis, et induite novum. *Tu autem.* Te Deum.

SABBATO.

Sive 7. die infr. Oct. Lect. I. Noct. de script. occ.
De Sermone S. Maximi Episcopi.
Homil. 2. de S. Cypriano.
Lectio IV.

Hic est ille Evangelicus Paterfamilias, proferens de thesauro suo nova, et vetera, qui veteris novique Testamenti unum, atque idipsum mysterium praedicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis, atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummulariis foenerans, quotidie in corde fidelium caelestium divitiarum sanctam conquirit usuram. *Tu autem.*

Lectio V.

Quid igitur, fratres, tanto speciosius Viro, cujus haec est regula et mensura sermonis; ut inter varias hominum caussas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consoletur humiles, superbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles? Tantoque denique decore sacerdotium, vitamque suam Vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: Qui docuerit, et fecerit, hic magnus vocabitur in regno caelorum. *Tu autem.*

Lectio VI.

Quam magnus hic, quamque praecipuus in regno caelorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis, et mors Deo devota sublimat! Nec immerito, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum orbem ad firmamentum fidei nostrae et passio ejus et doctrina profecit. *Tu autem.*

In III. Noct.
Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.
Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.
Unde supra.

Habes ergo: quod imiteris in serpente: noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro commodo tempora-

li, pro vetustate moritur; cum autem exutus fueris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare et illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite suo totum corpus objicit ictibus ferientis: illud in se feriri non vult, ubi se novit vitam habere. Et Christus vita nostra est; ipse enim dixit: Ego sum via, veritas, et vita. Audi et Apostolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se. *Tu autem.* *Lectio VIII.*

Jam vero quid opus est commendare multis verbis simplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena serpentis, ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam vero securus imitare. Attende columbas in societate gaudere: ubique simul volant, simul pascuntur, nolunt esse solae, communione gaudent, charitatem servant, gemitibus amoris murmurant, osculis filios generant: nam quando columbae, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis suis sui quodammodo pacata contentio est. Numquid quia rixantur, separantur? Simul volant, simul pascuntur, et ipsa inter se pacata est rixa. *Tu autem.* *Lectio IX.*

Vide rixam columbarum. Apostolus dicit: Si quis verbo nostro non obaudit per epistolam, hunc notate, et nolite commisceri cum eo. Ecce rixa: sed attende, quoniam columbarum est rixa, non luporum. Continuo subjecit: Et non ut inimicum existimetis, sed corripite ut fratrem. Columba amat, et quando rixatur: lupus odit, et quando blanditur. Columbarum ergo simplicitatem habentes, astutiam servate serpentum. *Tu autem.* Te Deum.

Domin. II. Maii, sive Oct. Transl. S. Januarii.
Lect. I Noct. de scr. occur.
In II. Noct.
Sermo S. Joannis Chrysostomi.
De S. Ignatio Mart. tom. 5.
Lectio IV.

Tempus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem Beatus Januarius est assecutus. Neque enim est eadem nunc, quae tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio; non aequalis est labor viam tritam et plane paratam post multos ingredi viatores, atque eam quae nunc primo secanda est, quaeque praerupta et saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique praecipitia, barathra, et bella, et pugnae, et Imperatores, et Reges, et Populi et Civitates, et Gentes, et domestici, et alieni credentibus insidias tendebant. *Tu autem.*

Lectio V.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod

vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis: sed cum insaniente pelago, ventisque saevientibus, qui in navi sunt inter se dissentiunt, magna tempestate intus et foris navigantes, exagitante, navim tamen potest dirigere et conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in praesenti gubernant, suspicere debemus et admirari, quando multa bella intus, et foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, et diligentia magna indigebat, quando veloti modo genitus infans Ecclesiae populus: magnam providentiam atque sapientiam animae, a qua nutriendus esset, postulabat. *Tu autem.* *Lectio VI.*

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quae ad eum uti Martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, et ad struendas aptus insidias existimabat, si Pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cum cerneret, Rectoribus sublatis, non tamen Religionem deleri, nec veritatis praedicationem extingui, sed potius augeri: ex rebus ipsis et ipse, et qui ei inserviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in caelis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur. *Tu autem.* *In III. Noct.*

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joan. Chrysostomi.

Homil. 45. *in Matth. longe post init.*

Diligenter considera, qui sunt, qui haec ardua, et laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, et indocti, illiterati, rudes, obscuri quidam homines, et ignoti, qui nunquam Philosophorum perceperunt instituta, vixque unquam in forum descenderunt, piscatores, et publicani, multis repleti rebus, quae jure animos eorum possent dejicere. Nam si Magnos, et claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere; quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non dejecit, neque turbavit; nec id injuria, dicet quispiam; cum se intelligerent posse leprosos mundare, daemonia ejicere. *Tu autem.*

Lectio VIII.

Ego autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare; quoniam qui tantam potestatem

haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, ii tanta pericula essent subituri, tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quae igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quo circa ita signanter incaepit: Ecce Ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confidendum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

Nona Lectio de Homil. Domin. currentis de qua fit etiam comm. in Laud.

DIE XI. MAII.

In Fest. B. Francisci de Hieronymo Conf. dupl. min. omn. de commu. Conf. non Pontif. praeter ea, quae sequuntur. *Oratio.*

Deus, qui Beatum Franciscum, ad animarum salutem, eximium verbi tui praeconem effecisti; ejus nobis intercessione concede, ut legis tuae mandata et jugiter scrutemur in corde, et fideliter operibus exequamur. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de Scr. occ.

In II. Noct. Lect. IV.

Franciscus de Hieronymo in Tarentini agri Oppido, cui Cryptalae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac caeli benedictione praeventus pueritiam egit innocentissimis moribus proestantem, et futurae sanctitatis indiciis conspicuam. Duodecimo aetatis anno in quorumdam Evangelicorum Operariorum contubernium admissus, in catechizandis rudibus adhuc adolescens diligentem operam posuit, et Apostolico ministerio, ad quod Deus illum destinaverat, jam tum proficere visus est. Theologica studia Neapoli aggressus, et Sacerdotio initiatus, ita vitae suae rationes ad Evangelica consilia accommodavit, ut Sacerdotis sancti nomen adeptus fuerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in Tyrocinio religiosae perfectionis, ardentissimae in Deum, et proximos charitatis, insignis patientiae, aliarumque virtutum fundamentis, quae majus in dies singulos incrementum accipiebant, Theologiae curriculum confecit, et solemni quatuor votorum professione sese obstringens, eximium regularis observantiae exemplar evasit. Pro sacra expeditione ad Japoniam, quam martyrii cupidus in votis habuit, Neapoli retentus, praefecturam Missionum jussu Praesulum accepit, quod non sine Dei numine factum eventus comprobavit. *Tu autem. Lectio V.*

Etsi enim corpore erat gracili, neque satis firma valetudine, ac praeterea carnem assiduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerebat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredibile dictu est; quanta pro gloria Dei, quam unice quaerebat, egerit non solum Neapoli, sed in aliis quoque ejusdem regni provinciis,

quot labores et aerumnas tulerit, quanto cum fructu in agro Dominico excolendo plus quadraginta annis desudaverit. Frequentes, et saepius plures eodem die habebat conciones per vicos, oppida, et plateas, ad carceribus detentos, ad regiis triremibus mancipatos, ad milites, contra circulatores impudentes, contra publicos quosvis peccatores, contra famae prostitutae mulierculas. Accedebant mirabilia signa, tremenda divinae ultionis adversus pervicaces documenta, scrutatio cordium, praedictio rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis apparitio, gratia sanitatum, annona divinitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis subita morte correptae extorta, quae se apud inferos esse palam denunciavit. Ex quo fiebat, vix ut unquam e superiori loco ad populum diceret, quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifaceret. Interdum etiam decem, nonnumquam quindecim meretriculae simul sua crimina deflentes in concione ad poenitentiam confugerunt. *Tu autem.* *Lectio VI.*

Assidua ejus opera fuit in aegrotis invisendis, in moribundis ad mortem rite praeparandis, in concordia animorum dissidentium concilianda, in pauperibus ope, ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, singulis cujuslibet mensis tertiis diebus Dominicis usque adeo promovit, ut saepe quindecim millia fidelium, aliquando viginti millia, aut eo amplius ad Eucharisticam mensam convenerint. Exercitiis spiritualibus ex Sancti Ignatii institutoris praescripto Sacerdotum caetus, virorum religiosorum, et virginum Deo devotarum monasteria, puellarum coenobia, studentium juvenum collegia et seminaria, atque omne hominum genus mirifice excoluit, gravissimas difficultates, molestias, quas illi Doemon excitabat, invicta patientia superavit: nec semel maxillam percutientibus submisso animo alteram praebuit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi Mahometani, qui eum percusserat, a Deo ultore inflictos signo crucis repente cessare fecit, hominemque ad Christianam religionem adduxit. Demum in caelum a Deo evocatus placide efflavit animam in Neapolitana Professorum domo die undecima Maii anno millesimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero suae septuagesimo quarto. Quem meritis, ac miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus in Beatorum numerum retulit. *Tu autem.*

In. III. Noct.

Homil. in Evang. Sint lumbi vestri etc. *ut in comm. Conf. non Pontif.*

DIE XIV. MAII.

In festo Sancti Pomponii Episcopi Neapol. Duplex. Omnia de communi Confess. Pontif. praeter sequentia.

In Hymno Iste Confess., *mutatur versus.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Pomponium Confessorem, atque Pontificem beneficentiae tuae thesauris locupletasti, da, ut ejus auxilio, et imitatione coelestes misericordiae tuae divitias consequamur. Per etc.

Et fit commemoratio Sancti Bonifacii martyris.

In primo Nocturno Lectiones de scriptura occur.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Pomponius nobilitate generis, ac sapientia conspicuus, post Beatum Asprenum vigesimus ad Neapolitanam sedem evectus, sollicitudine quam maxima desudavit, ut commissas sibi oves Christianae pietatis pabulo uberius enutriret, ab Ariana contagione tutatus, ne perfidiae luem imbimberet, cum Thedoricus Gothorum Rex hereticus, Neapoli potitus, Catholicos insectaretur. Ejus audaciae Sanctus Antistes constantissime restitit, commendatus idcirco a Johanne Pontifice Maximo, qui ab eodem impio Rege Ravennae mancipatus carceri, vinculisque constrictus, Apostolicam scripsit epistolam, qua tum monitis, tum exemplis omnes Italiae Praesules ad orthodoxam Fidem propugnandam hortabatur. *Tu autem.*

℟. Inveni David Servum meum, oleo sancto meo unxi eum * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit et. Manus. *Lectio V.*

Reliquas inter virtutes, praecipuum erga Deiparam amorem, cultumque exhibuit, cui templum titulo Sanctae Mariae Majoris, e se excitatum nuncupari voluit, tunc temporis in primis mole, et structura magnificum, quod a Romano Pontifice consecratum, multisque locupletatum Indulgentiis, magno semper in honore a Neapolitanis ipsis Regibus habitum est. Multum praeterea gregi suo in publicis aerumnis profuit, eique praesentissimam opem precum suffragiis impetravit. Demum post Ecclesiam suam per annos octo supra viginti, magna prudentia, ac pietate gubernatam, pridie Kalendas Maii, quinto post Christum saeculo, ad coelestem vitam excessit. *Tu.*

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus etc. *Lectio VI.*

Sacrum corpus sub ara maxima ejusdem Basilicae humatum miraculis effulsit, ex quo perhibent prodigiosum liquorem olim effluxisse medendis animarum, corporumque morbis aptissimum. Vixit Hormisda, Johanne, Felice, ac Bonifacio Summis Ecclesiae Pontificibus, imperante Justino. Festum diem solemni ritu Neapolis pridie Idus Majas celebrat; Et Clerici Regulares Minores fundatam a sancto Antistite Basilicam, in

recentiorem formam affabre redactam, incolentes, honorifico cultu quotannis piissime venerantur.

℟ Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣ Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia Regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse etc.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Vigilate. *De communi Confess. 11. loco.*

Nona Lectio ex duabus S. Bonifacii, et commemoratio ejusdem ut in Breviario.

DIE XVI. MAII.

In Festo S. Joannis Nepomuceni Mart. semid. Omnia de comm. un. Mart. Si non est expletum tempus Paschale, fit Officium de commu. Mart. temp. Pasch praeter Orat. et Lectiones, quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium, nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti: da nobis ejus intercessione et exemplo linguam caute custodire, ac omnia potius mala, quam animae detrimentum, in hoc saeculo tolerare. Per Dom. etc.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

In II. Noct Lectio IV.

Joannes Nepomuci Bohemiae Oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus aetate provectis, non sine futurae sanctitatis praesagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatae Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, e vitae periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione caelestibus indiciis obsequente inter sanctas, religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad Aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus, Pragae vero gravioribus disciplinis excultus, Philosophiae, Theologiae, Sacrorumque Canonum magisterium, et lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque scientia Sanctorum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se penitus addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, et revocandis in viam salutis errantibus eloquentia, et pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanae Ecclesiae Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Wenceslao quarto praedicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Joannis suasu multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit, dignitates, Dei servus ne a Divini verbi praeconio avocaretur, constantissime recusavit. *Tu autem.*

Lectio. V.

Regiis illum eleemosynis in pauperes erogandis praefectum Joanna Regina conscientiae sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio, institutoque decessisset, atque in vitia praeceps abriperetur; piae autem conjugis obtestationes, et monita gravate ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita a Regina arcana sibi a Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primum, tormentis deinde, et carceris squalore tentatus, nefariae Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum cum ab execrando proposito, nec humana, nec divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscure praenuntiavit. Mox Boleslavia profectus, ad Beatae Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, caeleste praesidium ad certamen effusis precibus imploravit. Inde vespere revertentem in pervigilio Dominicae Ascensionis Rex e fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementius urgeret, et proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Johannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus. *Tu autem.* *Lectio VI.*

Sacrilegum facinus clam patratum, et Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi caepit, ardentes faces aquis supernatantes, et discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane Corpus elatum, Canonici deinde, Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, et sepulturae mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis et maxima fidelium, eorum praecipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius tercentos, in juridica recognitione Corporis; quod sub humo tamdin jacuerat, lingua ejus incorrupta, et vivida reperta est, quae sexto post anno Judicibus, a Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, et subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis rite probatis Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, die decimanona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono, primum hunc Sacramentalis sigilli assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem, Sanctorum Martyrum Catalogo adscripsit.

In III. Noct. Homil. in Evang. Nihil est opertum, *ut in Festo S. Polycarpi Episc. et Mart die* 26. *Januar.*

DIE XVII. MAII.

In festo Sanctae Restitutae Virg. et Mart. Duplex. Omnia de Communi Virginum et Martyr. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatam Restitutam Virginem, et Martyrem tuam illaesam in flammis custodisti: ejusdem nobis intercessione concede, ut tua charitate succensi, ab ardoribus sempiternis arceamur. Per Dominum.

In I. Noctur. Lect. de Script. occ.

In propria autem Ecclesia. Confitebor, *de eodem Communi secundo loco.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Restituta Virgo, Ponizarii in Africa nata, generis splendore non magis, quam divinae sapientiae charitate refulsit. Quod veram Religionem profiteretur delata, Carthaginem ad Proculum impietatis Praefectum adducitur, ac tum minis, tum blanditiis attentata, animum obfirmavit, certa potius mori, quam ut virginitatem, aut fidem proderet. Tum praeses rabie succensus, equuleo torqueri, capillis suspendi, pedesque ingenti clavo defigi iubet. Cum tamen nihil evinceret, magicis artibus tribuens invictam constantiam, ad incendium in pelago paratum damnat.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio V.

Vinculis itaque constricta, in naviculam sarmentis, stupa, pice, resinaque refertam immittitur, ac quindecim stadiis procul a littore ignis admotus, divino nutu nihil Virgini noxius, incendiarios omnes adsumpsit, ac proximam, in qua erat, navim repente demersit. Ad spectaculum ardentior in Deum Restituta, oculis ad coelum erectis exclamavit: O altitudo potentiae, et clementiae tuae, Domine! ubi est superbia impiorum? Jube me; Domine, ad aeternae salutis portum pervenire. Quia in oratione duplicem consequuta Virginis, et Martyris palmam vivere desiit, decimo sexto Kalendas Junias, Valeriano imperatore. Tum navicula, qua vehebatur, sine velo, ac remige, ad Ænariam Insulam in Campania, salva divinitus adpulit. *Tu autem.*

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Eiusdem Insulae pia quaedam mulier Lucina, ab Angelo

de his omnibus in somnis admonita atque ut illibatum Virginis corpus decoro conderet tumulo, expergefacta, in loco, quem ad Ripas vocant, onerariam tanti thesauri navem nacta est, accersitoque ad prodigium populo, non sine debito gratiarum obsequio, exequendis Dei iussis operam dedit. His permotus Constantinus inter Caesares Magnus, sacras reliquias in Basilica a se erecta Neapoli, Restitutae titulo insignita, honorifice translatas deposuit. Festus dies a Clero, maximes que a Venerabili Canonicorum Collegio solemni pompa celebratus ad Patriae tutelam, et gloriam. *Tu autem.*

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus; * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Noct. Hom. in Evangel. Simile erit regnum coelorum decem virginibus, *de eodem Communi.*

DIE XVII. MAII.

In Festo S. Paschalis Baylon Ordinis Minor. Discalceatorum Conf. dupl. min. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter sequent.

Oratio.

Deus, qui Beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga corporis, et sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius; ut quam ille ex hoc divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre etc. etc.

Lect. I. Noct. de script. occur.

In II. Noct.

Paschalis Baylon pauperibusque piisque Parentibus in Oppido Turris Formosae Seguntinae Dioecesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futurae sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum caelestium apprime studiosam, pueritiam atque adolescentiam in gregis custodia transegit: quam ille vivendi rationem ideo praecipue diligebat, quod humilitati fovendaee, ac innocentiae conservandae in primis utilem, atque opportunam iudicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coaevos et socios florebat auctoritate, et gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens et magister maximo studio coleretur, ac amaretur. Beatus etiam tum a plerisque appellatus.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Qui vero in saeculo, terra nempe deserta et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Pa-

schalis arrepto vitae severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris observantiae Discalceatorum cooptatus, exultavit, ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam Seraphicae perfectionis exemplar, ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipsi autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quaeque et abjecta domus ministeria, veluti iure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit. Spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Deiparam Virginem, cujus clientelae se ab ineunte aetate dicaverat, tamquam Matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, difficile dictu est, quam ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est; dum jacens in feretro, ad Sacrae Hostiae elevationem bis oculos reseravit, et clausit, magna omnium qui aderant admiratione. Ejusdem veritatem inter haereticos publice, palamque professus, multa et gravia ob eam caussam perpessus est; crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia ab impiorum manibus ereptus. Saepe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore caelestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis et illiteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Deinque meritis plenus, eadem, qua praedixerat, hora, feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum Catalogo adscripsit. *Tu autem.*

℟. Iste homo.

In III. Noct, Hom. in Evang. Sint lumbi vestri, *ut in commu. Conf. non Pont. 1. loc.*

Die xxi. Maii.

In Festo S. Felicis a Cantalicio Conf. semid. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae hic propria Ponuntur.

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu in simplicitate, et innocentia cordis nostri ambulare, quarum amore de sinu Matris inter Beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis etc.

Lectio I. Noct. de script. occur.

In II. Noct.

Lectio IV.

Felix a Cantalicio in Sabinis humilibus sed piis parentibus natus, a puero pascendis gregibus, mox et agro colendo addictus, multo impensius rerum caelestium meditatione animam nutrire, et corpus assiduis vigiliis, ac jejuniis domare coepit, Eremiticam agens vitam potius, quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris Mysteriis interesse grege ad loca solitaria compulso, ipse ante Crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat; sed et aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in Templo adesse visus est. Alias inter arandum furentibus, quos junxerat, indomitis juvencis, humi stratus et aratro superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surrexit illaesus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinae palaestram vocanti jamplidem Deo pareret, admonitus; rustica supellectili pauperibus distribui jussa, ad Fratres minores, quos Capucinos vocant, propere se contulit. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Adhuc tyro, necdum vota solemnia professus, religiosae perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedientiae sedulus cultor, ad praecipientis non modo verbum, sed etiam nutum praesto erat: seque Caenobii jumentum dictitans, vilissima quaeque ministeria semper arripuit, ac ludibria et contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, et plateas alendis Fratribus mendicans, (quod illę munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam nummum deprehendit: quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer et levis inde abiit. Castitatem quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore et spiritu a Paulo Quinto propterea appellatus, vigili oculorum custodia, et voluntario corporis

cruciatu communivit, asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicae identidem invisens, jejunia Ordinis inedia quandoque cumulavit. Lectus ejus doloris potius quam quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito, carpebat. *Tu autem.*

℟. Amavit eum. *Lectio IV.*

Vitae austeritate sibi asper, aliis charus acceptusque, Sanctis praesertim Carolo, et Philippo Nerio, simplicitate, atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus: et aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine Matre puerum Jesum suavissime complecti meruit. Prophetiae gratia, et miraculorum clarus, demortuum etiam filium Matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda (ut praedixerat) feria Pentecostes, ad Caelestem Patriam, Deipara invitante, laetus obiit. Ejus Corpus in Ecclesia sui Ordinis summa Urbis veneratione colitur; Domino crebris miraculis Servi sui sanctitatem illustrante, quem propterea Urbanus Papa Octavus Beatorum, Clemens vero Undecimus Sanctorum fastis adscripsit. *Tu autem.* ℟. Iste homo.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 11.

In illo tempore, Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi Pater, Domine Caeli et Terrae, quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 9 *de verb. Domini.*

Omnia saeva et immania prorsus facilia, et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius ac facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit, cupiditas fecit? Quam facile tolleratur quaelibet adversitas temporalis, ut aeterna poena vitetur, aeterna requies comparetur? Non immerito ille Vas Electionis cum ingenti laetitia dixit: Non sunt condignae passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina levis: et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dicit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. *Tu autem.* ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Sed quae dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinae pietatis dispensatione dictum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem,

non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum, sed durae cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonae spei, et sanctae charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille Princeps, qui missus est foras, interiori gaudio fieret leve. ℟. Sint lumbi vestri. *Lectio IX.*

Nihil enim tam facile bonae voluntati est, quam ipsa sibi: et haec sufficit Deo. Quantumlibet ergo saeviat iste Mundus, verissime Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis: quia ejus, qui natus erat, suave jugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus: Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre; sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere. *Tu autem.* Te Deum.

Die xxiii. Maii.

In festo Sancti Euphebii Episcopi et Confess. Patroni Civitatis Neap. Duplex majus. Omnia de Communi Confess. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui populo tuo in multis periculis constituto, Beati Enphebii Confessoris, atque Pontificis mira vigilantia providisti; concede propitius, ut cujus gloriosa veneramur merita, perennibus auxiliis muniamur. Per Dominum etc.

In primo Nocturno Lectiones Fidelis sermo. *De Communi Confes. Pontif.*

Euphebius Neapolitanus vitae sanctimonia, et prodigiorum magnitudine illustris, post Eustachium illius urbis Antistitem, omnium suffragiis, solus ipse reluctans, institutus Episcopus, Divini honoris tuendi zelo succensus, sedulo curavit, ne cultores Idolorum, barbaraeque nationes, tunc temporis Campaniam incolentes, ad superstitionem novitium Christi gregem traducerent; si quas vero aberrantes oves reperisset, salutis in pascua reducebat Tu autem.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum* Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. *Lectio V.*

Ecclesia sua sanctissime gubernata, excessit e vita Decimo Kalendas Junii, septimus post Beatum Asprenum Antistes. Corpus admirando fragrans odore, extra moenia conditum, mox post barbarorum incursus, Salvatoris in Basilicam, deinde in alteram Divo Euphebio sacram translatum est; quod longa post tempora, Sixto Quinto Pontifice, cum corporibus

Beatorum Fortunati, et Maximi Neapolitanorum Antistitum, ibidem repertum est. Caput vero in sacro Reliquiarum thesauro maximi templi pia veneratione colitur. *Tu autem.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus etc. *Lectio VI.*

Nec vivus modo, sed defunctus quoque ovibus suis mirifice profuit; sacerdotem namque ad ejus sacellum operantem sacra servavit incolumen a districtis Saracenorum gladiis, qui ne adstantem quidem aspexerunt. Perjuro debitori, qui impio sacramento ante ejus sepulchrum pecuniam debitam se redditurum adstrinxerat, in somnis apparens, acriter interminatus est, eique praecipiens, ut creditori, qui eidem Sancto Antistiti se commendaverat, illico satisfaceret. Illud praecipue memorandum, quod Saracenos Neapolim obsidentes mirum in modum fugaverit, immanemque cladem Patriae impendentem averterit. Quem ideo Civitas universa; tanto obstricta beneficio, suum in Patronum elegit. Tu autem etc.

℟ Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia Regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse etc.

In III. Noct. Homil. in Evangelium. Homo peregre. *De eodem communi.*

Die xxiv. Maii.

In festo B. Mariae Virginis titulo Auxilium Christianorum duplex majus.

Omnia ut in festo S. Mariae ad Nives, praeter ea quae sequuntur.

Si fiat tempore Paschali additur. Alleluja. *Antiph.* ℣℣. *et* ℟℟.

Hymnus.

Ad Vesperas et Matutinum.

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo caelo
Lapsa serenos

Prisca sic Fratrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.

Oh ! dies felix , memoranda fastis
Qua Petri Sedes Fidei magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit.
Virgines castae , puerique puri ,
Gestiens clerus , populusque grato
Corde Reginae , celebrare caeli
Munera certent.
Virginum Virgo , benedicta Jesu
Mater , haec auge bona ; fac , precamur ,
Ut gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.
Te per aeternos veneremur annos ,
Trinitas ; summo celebranda plausu ,
De fide mentes , resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

Ad Magnificat.

Ant. Ecce Maria erat spes nostra , ad quam confugimus in auxilium , ut liberaret nos , et venit in adjutorium nobis.

Oratio.

Omnipotens , et misericors Deus , qui ad defensionem Populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituisti : concede propitius ; ut tali praesidio muniti certantes in vita , victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte. Per Dominum.

Ad Matut. Hymn. Saepe dum Christi etc. *ut in Vesp.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. *Stellis.*

Vehementer quidem nobis , dilectissimi , vir unus , et mulier una nocuere : sed gratias Deo per unum nihilominus virum , et mulierem unam , omnia restaurantur , nec sine magno foenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus : siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est : sed nobis bonum non erat , esse hominem solum. Congruum magis , ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta mulieribus videbitur otiosa : invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum : nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Eva , per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit : sed fidelis Maria , quae salutis antidotum et viris , et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis , haec propitiationis , illa suggessit praevaricationem , haec ingessit redemptionem. Quid ad

Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile, cunctis suavis est, omnibus offerens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae seriem universam: et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quid denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accedere verearis. *Tu autem:*

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut Cypressus in Monte Sion: quasi Myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem odoris. *Lectio V.*

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipse praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus planae calcaneo in multis versutiis insidiatus, sed sine causa, Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia Lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam; Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: potens est enim. *Tu autem.*

℟. Quae est ista quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Ex publicis Monumentis.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe Populus Christianus mirum in modum expertus est, ex quo factum, ut SS. Pontifex Pius V. post insi-

gnem Victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam caelorum inter alia praecouia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus Pontificio Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens Sacro comitante Cardinalium Collegio Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio cessante procella, quae grave minabatur excidium, Romam, plaudentibus prae novo gaudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea Corona insignem Savone Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscius, cum intercessione Sanctissimae Dei Genitricis, cujus potentem opem, et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christi fidelibus, implorari curaverat, ac ceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maii vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extaret memoria, et gratiarum actio. *Tu autem.*

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam. *Cap. 11. d.*

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: beatus venter, qui Te portavit! et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere, o Homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Caelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini, quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam voluntas ejus est, sed pro nobis. *Tu autem.*

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque tuum sanctum implorant auxilium. Quia ex Te.

Lectio VIII.

In omnibus si quidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod, licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad Ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubium dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. *Tu autem.*

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et Sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Filioli haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potest ne filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire; aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam, apud Deum: feliciter. Semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua agemus: nimirum sola est gra-

tia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus Fratres? Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit invenit, et frustari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est quod hic sumus? Profecto misericordiae Domini est, quod non sumus consumpti nos. *Tu autem.*

Ad Laudes.

Hymnus.

Te Redemptoris, Dominique Nostri
Dicimus matrem, speciosa Virgo,
Christianorùm decus, et levamen
Rebus in arctis.
Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo Sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.
Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, quibus evocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.
Tanta si nobis faveat Patrona
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae
Mille cohortes.
Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta.
Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, caeli cumulata donis,
A pils longe famulis repellat
Daemonis ictus.
Te per aeternos veneremur annos
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

Ad Benedictus.

Antiph. Ad Te, o Sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

Ad II. Vesperas, Hymn. Saepe dum Christi etc. *ut in primis. Vesperis.*

Ad Magnificat.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, interce-

de pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvamen quicumque tuum sanctum implorant auxilium.

DIE XXV. MAII.

In Festo Sancti Gregorii Septimi Papae, et Confes. Duplex omnia da comm. Confess. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, in te sperantium fortituto, qui Beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiae libertate virtute constantiae roborasti; da nobis ejus exemplo, et intercessione omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum nostrum etc.

Deinde fit commemoratio Sancti Urbani Papae at Martir. Antiph.

Iste Sanctus. ℣. Gloria et honore.

Oratio.

Da quaesumus, Omnipotens Deus, ut qui Beati Urbani Martyris tui, atque Pontificis solemnia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum nostrum etc.

In primo Noctur. Lectiones de Script. occurrenti.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Gregorius Papa Septimus, antea Hildebrandus, Soanae in Etruria natus, doctrina, Sanctitate, omnique virtutum genere cum primis nobilis, mirifice universam Dei illustravit Ecclesiam. Cum parvulus ad fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inscius, luderet, ex sejectis tamen segmentis illa Davidici elementa oraculi, *Dominabitur a mari usque ad mare*, casu formasse narratur, manum pueri ductante Numine; quo significaretur ejus fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romam deinde profectus, sub protectione Sancti Petri educatus est. Juvenis Ecclesiae libertatem a laicis oppressam, ac depravatos Ecclesiasticorum mores vehementer dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub regula Sancti Benedicti austerioris vitae observantia eo tempore maxime vigebat, Monachi habitum induens, tanto pietatis ardore divinae Majestati deserviebat, ut a sanctis ejusdem coenobii patribus Prior sit electus. Sed divina providentia majora de eo disponente in salutem plurimorum, Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii Sancti Pauli extra muros urbis electus, ac postmodum Romanae Ecclesiae Cardinalis creatus sub Summis Pontificibus Leone nono, Victore Secundo, Stephano nono, Nicolao secundo, et Alexandro secundo, praecipuis muneribus, et legationibus perfunctus est, sanctissimi et purissimi concilii vir a Beato Petro Damiani nuncupatus. A Victore Papa secundo Legatus a latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum Simoniaca labe infectum ad sui criminis confessio-

nem miraculo adegit. Berengarium in concilio Turonensi ad iteratam haeresis abjurationem compulit. Cadolai quoque Schisma sua virtute compressit. *Tu autem.* ℣. Inveni David etc.

Lectio V.

Mortuo Alexandro Secundo, invitus, et moerens unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maii, anno Christi millesimo, Septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut Sol effulsit in domo Dei; nam potens opera, et sermone, Ecclesiasticae disciplinae reparandae, libertati Ecclesiae restituendae, extirpandis erroribus et corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum aetate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesia Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acrius pugnaverit. Aliquot provincias a Simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta, impavidus permansit, seque pro muro domui Israël ponere non timuit, ac eundem Henricum in profundum malorum prolapsum fidelium communione, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit. *Tu autem.* ℟. Posui adjutorium. etc.

Lectio VI.

Dum missarum solemnia perageret visa est viris piis columba a caelo delapsa, humero ejus dextro insidens, alis extensis caput ejus velare, quo significatum est Spiritus Sancti afflatu, non humanae prudentiae rationibus ipsum duci in Ecclesiae regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romae gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus inceudium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem a Roberto Guiscardo Duce Northmanno ereptus, Cassinum se contulit, atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sancti Matthaei Apostoli contendit. Cum aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum, aerumnis confectus incidit in morbum, quo se interiturum praescivit. Postrema morientis Gregorii verba fuere: Dilexi justitiam, et odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quae vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe Synodis sapienter constituit, Vir vere sanctus, criminum vindex, et accerrimus Ecclesiae defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim migravit in Coelum anno salutis millesimo, octogesimo quinto pluribus in vita, et post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum corpus Cathedrali Bisilica Salernitana est honorifice conditum. *Tu autem.* ℟. Iste est, qui ante Deum etc.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Hilarii Episcopi in Evang. Vigilate *de eodem communi.*

Nona Lectio Pro Santo Urbano Papa, ut in Breveriario In laudibus fit commemoratio S. Urbani. Antiphona. Qui odit etc.

Die xxx Maii.

In Festo B. Ferdinandi III. Castellae, et Legionis Regis. Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Confes. non Pontif. Praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beato Confessori tuo Ferdinando praeliari praelia tua, et Fidei inimicos superare dedisti: concede, ut ejus nos intercessione muniti, ab hostribus mentis, et corporis liberemur. Per Dominum.

Fit commem. S. Felicis Papae, et Martyr. ut in Brev.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Ferdinandus Tertius, Castallae, et Legionis Rex, cui Sancti cognomentum, jam inde a quatuor saeculis Ecclesiasticorum, et Saecularium consensus dedere, tantum prudentiae adolescens adhuc specimen praebuit, ut Berengaria mater, Castellae Regina, a qua persancte educatus fuerat, abdicatum a se Regnum in filium transtulerit. In eo, adjunctis Regni curis, Regiae virtutes emicuere: magnanimitas, clementia, justitia, et prae caeteris Catholicae Fidei zelus, ejusque religiosi cultus tuendi, ac propagandi ardens studium. Id praestitit in primis haereticos insectando, quos nullibi regnorum suorum consistere passus, propriis ipse manibus ligna comburendis damnatis ad rogum advehebat. Praestitit insuper in erigendis, dotandis, et consecrandis Christiano ritu Cordubensi, Giennensi, Hispalensi, et aliarum urbium Ecclesiis, ex Maurico ereptarum jugo, simulque in instaurandis primariis templis Toletano, Burgensi, et aliis pia et Regia munificentia. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit etc.

Lectio V.

Inter haec per Castellae, et Legionis Regnum, in quo Patri Alphonso successarat, collectis magnis exercitibus annuas expeditiones contra Saracenos, Christiani nominis hostes, suscepit. In queis, ut semper vinceret, praecipui exercitus fuere preces piissimi regis ad Deum fusae, et quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se saeviebat, atque aspero cilicio muniebat corpus; Sicque insignes contra ingentes Maurorum acies victorias reportavit, et plures urbes Christiano cultui, imperioque restituit, et conquisitis Giennii, Cordubae, et Murtiae Regnis, ac Granatensi vectigali facto, ad expugnandam Hispalim, primariam Beticae urbem hortante in visione, ut traditum est, Beato Isidoro, olim illius urbis Episcopo, victricia signa transtulit. In ea obsidione (ut fertur) praesentem divinam opem habuit; nam ferream catenam, quae super Boetim transversim extensa Mahometanis pro repagulo

erat, coorto validiori vento, una ex navibus Regis jussu eo delata, tanto impetu fregit, ut longius praetervecta, pontem quoque ligneum, et simul spes Maurorum obruperit, et ad deditionem coëgerit. *Tu autem etc.*

℟. Amavit eum. etc. *Lectio VI.*

Tot victorias Beatae Mariae Virginis patrocinio ferebat acceptas; cujus Imaginem secum in castris habens peculiari cultu prosequebatur. Capta Hispali, prima Religionis cura fuit; nam templum Maurorum expiatum, et Christianorum dedicatum sacris, insigni Archiepiscopatu, et honestissimo Canonicorum, et Dignitatum Collegia, regia, et religiosa liberalitate exornavit. Alia deinde in urbe templa, et Coenobia erexit, inter quae pietatis officia dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea imperium eversurus ad coelestem patriam vocatur. In extremo vitae agone Sacram Eucharistiam pro Viatico allatam, fune ad collum alligato, et humi stratus, cum lacrymis ubertim fusis adorans, eamque dignis reverentiae, humilitatis, et catholicae Fidei obtestationibus accepta, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor soecula in templo maximo Hispalensi honorificentissimo inclusum sepulchro. *Tu autem.*

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno Homil. Venerabilis Bedae Presbyteri in Evang. Nolite timere. *De eodem comm.* 11. *loco.*

Nona Lectio, et comm. S. Felicis Papae, et Martyr. ut in Breviario Sub. hac die.

JUNIUS

DIE IV. JUNII.

In Festo S. Francisi Caracciolo Conf. et Relig. Cleric. Regul. Minor. Fund. dupl. emin. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae squuntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio; et poenitentiae amore decorasti; da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dominum etc.

In I. Noct. lect. de script. occurr.

Lectio IV.

Franciscus dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in Oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter aegrotans statuit sese prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se

praebuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, et Fabricio ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, additio ad atria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto. Tu autem etc.

℣. Honestum etc.

Lectio V.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisiatem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functu, ipse toti Religioni, quamquam invitus, praeficitur, quo in munere virtutum omnium praeclara praebuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat, ab imminenti naufragio orationis praesidio servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimaque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam praestitit. *Tu autem.*

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et Ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniae insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiae mysterium ardenti aestuans amore noctes pene integras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum constituit. Deiparae Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiae dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana AEde in oratione persisteret, sibi vitae finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos S. Philippi Nerii

lethali febre correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in Ecclesia S. Mariae Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemni ritu inter beatos; Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu autem etc.

℟. Iste homo etc.

DIE XV. MENSE JUNII

Fit Officium SS. Mart. VITI, et SOCIORUM.

Duplex.

Omnia de comm. mart. Oratio, ut in breviario lect. 1. noct. de script. occur. In 2. noct. 4. et 5. Lectio, Vitus, 6. Quotiescumque. In 3. noct. Qui vos audit me audit, ut sequunt.]

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio 7. *Cap. 10.*

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Qui vos audit me audit, et qui vos spernit me spernit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangelii Praedicatore non viles, quasque personas, sed Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spernere se, vel audire disceret, ait: Qui vos audit, me audit: Et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit. Quia proculdubio in discipulo Magister auditur; et in filio Pater honoratur. Potest, et ita intelligi: Qui non facit misericordiam uni de fratribus meis minimis, nec mihi facit, quia, et ipse pro his formam servi, et Pauperis habitum suscepi.

Lect. 8.

℟. Propter testamentum.

Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine etiam Daemonia subjiciuntur nobis in nomine tuo.

Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nomini Christi; sed quia infirma adhuc fide gaudebant in virtutibus vide, quid audiunt. Et ait illis: Videbam satanam sicut fulgur de Coelo cadentem. Non modo video, sed prius videbam quando corruit. Quod autem ait, sicut fulgur, vel praecipitem de supernis ad ima lapsum significat; vel quia dejectus adhuc transfigurat se in Angelum lucis.

℟. Sancti mei.

Lect. 9.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra Serpentes, et Scorpiones. Hoc est omne genus immundorum spirituum de obsessis corporibus ejiciendi: Quamvis et ad litteram rectissime possit accipi: Siquidem, et Paulus, a vipera invasus nihil adversi patitur. Hoc sane inter serpentes, qui dente, et scorpiones, qui cauda nocent distare arbitror: quod serpentes aperte saevientes scorpiones clangulo insidiantes, vel homines, vel Daemones significent. Serpentes qui incohandis virtutibus venena pravae persuasionis objiciunt: Scorpiones qui consummatas virtutes ad finem vitiare contendunt. Verumtamen in hoc nolite gaudere: Quia spiritus ejicere sicut et virtutes alias facere interdum non est ejus meriti, qui operatur, sed invocatio nominis Christi hoc agit. Te Deum.

In festo S. Joannis Francisci Regis, Societatis Jesu.
Omnia de Communi Conf. non Pontif. praeter sequentia.
In Hymmo mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui ad plurimos pro salute animarum perferendos labores beatum Joannem Franciscum Confessorem tuum mirabili charitate, et invicta patientia decorasti: concede propitius, ut ejus exemplis instructi, et intercessionibus adjuti, aeternae vitae praemia consequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occ:

In secundo Nocturno.
Lectio IV.

Joannes Franciscus Regis nobili genere natus, in Oppidulo Narbonensis Galliae, cui nomen Fonscoopertus, eximiae sanctitatis a teneris annis indicia praebuit. In eo jam tum eluxere mira morum innocentia, flagrans orationis studium, pudor, et modestia singularis. Societatem Jesu ingressus Tolosae anno aetatis decimonono, humilitate, obedientia, charitate, odio sui, caeterisque vitae Religiosae virtutibus excelluit. Absolutis studiis, totum se procurandae animarum saluti penitus devovit. Asperos Vivariensium, Vellanorum, et Forensium montes, et ingentes Helviorum tractus, glacie nivibusque fere perpetuis horridos, eorumque Colonos inscitia, rusticitate, barbarie intractabiles homines, aut Calviniana lue infectos, aut perditis moribus corruptos, et ad Catholicam Fidem, et ad Christianam pietatem traduxerit.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Campestribus Missionibus hiberno tempore perfunctus, aestivo revertebatur Anicium, ibique in Nosocomiis, et in carceribus, in privatis aedibus, in Compitis, ac Templis omne hominum genus, omnibus omnia factus sublevabat. Pauperum greges, corrogatis undique subsidiis, praesertim cum saeviret fames, multiplicato etiam non semel per miraculum frumento, susteutabat: unde illi Patris pauperum cognomen inditum fuit. In flagitiosis hominibus, et perditis praesertim mulierculis e

vitiorum coeno educendis, vix credibile est quot probra, ludibriaque pertulerit, erecto semper, et alacri vultu imperterritus, licet gladiis jugulo saepe admotis; alapis ori impactis et fustibus corpori. Grassante peste, infirmos eo modo laborantes sedulo invisens, ardenti reficiebat charitate. Erga alios blandus, ac beneficus, in se ipsum saeviebat acerrime, asperis ciliciis, ferreis catenis, cruentis flagellationibus, somnum breviter in nuda tabula, aut humi carpens, semper abstemius, velissimoque semper victitans cibo, et adeo tenui, ut arcendae morti potius quam sustentandae vitae sufficeret.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum; * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI.

Divino amore sic erat incensus, ut illum unum spirare, loqui, cogitare videretur. Plures noctis horas orationi dabat, coelestibus affluens deliciis, et extra se saepe raptus. Rem divinam ea animi attentione, eo vultus ardore faciebat, ut sacrum, quo effervescebat, ignem etiam in adstantes diffunderet. Miraculis, aliisque donis supernaturalibus mire claruit. Tandem vocatus ad praemia laborum, in Viennensis Dioecesis Pago, cui nomen est Lalovescus, correptus lethali morbo ex laboribus contracto, cum saeviret hyems frigidissima, caeleribus recreatus illustrationibus, ad aeterna gaudia invitatus, spiritum Creatori reddidit anno millesimo sexcentesimo quadragesimo, die trigesima prima Decembris, vitae suae quadragesimo quarto. Ejus sepulchrum incredibili populorum per asperrimos montes undique confluentium concursu, ob sanctitatis, et miraculorum famam; quae maxime percrebrescebat, summa devotione est frequentatum. Quibus omnibus permotus Clemens Undecimus Pontifex Maximus, Ioannem Franciscum Beatorum, Clemens vero Duodecimus sanctorum fastis solemni ritu adscripsit, die decimasexta Junii ejusdem celebrandae festivitati a Benedicto Decimoquarto assignata.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi, *ut in eodem Communi.*

Die xvii. Junii.

In Festo Beati Petri de Pisis, Confess. Duplex. Omnia de comm. Confess. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum; da nobis Beati Petri Confessoris tui ita inhaerere vestigiis, ut assequamur et praemia. Per etc.

In primo Noctur. lect. de script. occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Petrus Gambacurta Pisis in Etruria nobili genere natus, in ipso juventutis flore Patriam, Parentes, atque divitias propter Christum relinquens, in Eremum secessit, ac in Cessanae monte agri Urbinatis aliquamdiu intentam divinis rebus vitam duxit. Ibi ex pia Christi fidelium stipe anno Domini Millesimo, trecentesimo, ectuogesimo, Coenobio cum parva Ecclesia in honorem Sanctissimae Trinitatis extructo, una cum duodecim sociis ad mundi contemptum, et eremiticae vitae cultum incensis, prima suae Congregationis jecit fundamenta; quam a Sancto Hyeronimo, in quem praecipua veneratione affectus vixit, nuncupavit, ejusque virtutes imitari contendit. In idem propositum pios sodales potissimum est adhortatus, profecitque in dies morum sanctimonia. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit etc.

Lectio. V.

Charitate in Deum flagrabat quam maxima; ita vero proximorum saluti studuit, ut ob illorum multitudinem, qui ad meliorem frugem ipsius opera se receperant, brevi multa Monasteria sint constructa. Dei Genitricem singulariter coluit, ejusque patrocinium non uno obsequii genere meruit. In divinorum meditationem assidue incumbens, media etiam nocte ad Deum laudandum surgebat. Corpus fere quotidie jejuniis, et flagellis macerabat, super paleas, vel humi cubans duriter, ac vix necessarium carpebat somnum. Ad nudam carnem vestem asperam instar cilicii adhibuit. Paupertatis amans, et cultor, nec quidquam habuit proprium, et instituti sui asseclas pauperes propter Christum appellari voluit. Suas, et fratrum calamitates patienter tolerabat; benignitate, et animi demissione emicuit; singulorum vero indigentiae famulari, tum etiam vilissima quaeque obire munera in deliciis habuit. *Tu autem.* ℟. Amavit eum. *Lectio VI.*

Donis a Deo ob sanctitatem auctus, quamplurimos morbis gravibus afflictatos sanitati restituit. Daemones ab humanis corporibus miserrime oppressis, et cruciatis decedere compulit; multis in extremo discrimine opitulatus est. Futura quoque praedixit: Romanis Pontificibus virtutum merito charus, et in pretio habitus, ab ipsis multis cumulatus est beneficiis,

quae in institutam a se religiosam familiam redundarunt. Denique octogesimum annum agens, Venetiis, quo coetus sui causa concesserat, praenunciato mortis die, ac Sacramentis Ecclesiae susceptis, decimoquinto Kalendas Julii, anno Domini millesimo, quadrigentesimo, trigesimo quinto migravit in Coelum, miraculis multis post obitum clarus. *Tu autem.*

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Noctur. Homil. Sancti Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri, *ut in comm. Confess. non Pontif.*

Die xxii. Junii.

In festo Beati Pauli Burealis Card. de Aretio Epis. Neap. Duplex minus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter ea, quae habentur. Oratio.

Deus qui admirabiles vocationis tuae tramites in Beato Paulo multiformiter ostendisti: ejus nobis intercessione concede, ut te vocantem et intelligere, et fideliter sequi veleamus. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. de Script. occur.

In secundo Noct. Lect. IV.

Paulus de Aretio, ex prisca Burealium stirpe Itrii in Campania ortus, ab ineunte aetate omni genere virtutis unum specimen dedit. Saeculi illecebras, et Neapolitani Fori jam sibi arridentem celebritatem in ipso juventutis flore contemnens Itrium secessit, refugiensque Regium Sanctae Clarae Consilium, in quo a Carolo Quinto se cooptatum intellexerat, rusticano habitu se abdidit in sylvis. Sed ab immissa equitum manu quaesitus, deprehensusque, Neapolim regredi, impositumque munus capessere cogitur. Verum vir Dei aulicos, ac forenses strepitus perhorrens, regularem potius vitae statum, ac recessum exoptabat. Quem tandem pluribus humilitatis, et perseverantiae praestitis argumentis inter Clericos Regulares obtinuit. *Tu autem.*

℟. Inveni David. *Lectio V.*

Diuturni, atque exoptatissimi voti compos effectus, in ipso statim tyrocinio, mirum! quantum in regulari disciplina, atque in omni virtutum genere profecerit. Cum sociis, Andrea Avellino praesertim de majori alacritate, et de Duriori quolibet, ac foediori opere perfungendo contendebat, et prae viribus pugnabat. A quo humilitatis studio ad vilissima quaeque deducto, post repetitas sui Ordinis praefecturas, post amplissimam ad Philippum Hispaniarum Regem functam legationem, post habitas etiam de morum controversiis lectissimas consultationes, nunquam vel minimum discessit. Ut strenue proinde non una Episcopali Sede recusata, ad Placentiam, tum ad Neapolitanam non potuerit, nisi supremis adigi obedientiae

legibus, et inter ipsos Purpuratos Patres nonnisi anxio, ac reluctanti animo adsciscì. *Tu autem.*

Lectio VI.

Verum in his omnibus nihil immutatus, charitatis atque religionis studio vehementius exarsit. Tridentini decreta, morumque reformationem editis Synodis zelavit. Christianae disciplinae scholas aperuit. Religiosorum coenobia, feminarum collegia, clericorum seminaria excitavit non solum, sed victu etiam fovit, et stipe frequenti. Haereticis, Hebraeis, Turcis, sodalitibus, concionibusque ad eorum conversionem institutis, consuluit. Ac undique opera ejus, et exemplo instaurati mores, excisae corruptelae, usurae, blasphemiae, impudicitiae procul amandatae. Quibus, aliisque pluribus, laboribus, aerumnis, poenitentiisque confectus, et prae virium imbecillitate corpore pene fatiscens, in terram acerbo casu, femore fracto prostratus est. Quo ex vulnere, anno aetatis sexagesimo septimo diris doloribus ad extremum usque fortiter toleratis, evolavit in Coelum. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui. *In tertio Nocturno.*

Homil. in Evang. Homo peregre; *ut in comm. Confes. Pontif. Missa* Statuit, *de eodem Comm.*

DIE XIX. JUNII.

In Festo S. Julianae de Falconeriis Virg. dupl. Omnia de commu. Virg. exceptis iis, quae hic propria ponuntur.

Ad Vesp. et ad Matut.

Hymnus.

Caelestis Agni nuptias.
O Juliana dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorumque ducis Virginum.
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes, diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparae;
Sed crescit infusa flatu;
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, et nutrit Deus
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus;
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

Deus qui Beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui Corpore mirabiliter recreare dignatus es: concede quaesumus, ut ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti ac roborati ad caelestem patriam perducamur. Per eumdem etc.

In I. Noc. Lect. de script. occ.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Juliana ex nobili Falconeria Familia, clarissimo patre, qui templum Deiparae ab Angelo salutatae aere suo magnifice a fundamentis Florentiae, ut nunc visitur, erexit, matre Reguardata, ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futurae sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippe labiis, suavissima Jesu, et Mariae nomina ultro referre audita est. Pueritiam postmodum ingressa totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut Beatus Alexius patruus, cujus institutis ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitarit; ipsam non feminam peperisse, sed Angelum; nam ita modesto vultu, animoque ab omni vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos numquam in toto vitae cursu ad hominis faciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit; immo sceleris narrationem perculsa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimoquinto aetatis suae anno re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vovit; ab eoque omnium prima religiosarum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit. *Tu autem.*

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Julianae exemplum secutae sunt plurimae ex nobilioribus Familiis feminae, ac mater ipsa Filiae sese religiose instituendam dedit; itaut aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus nulli melius quam Julianae, non feminas tantum, sed et totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, et Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, et cum ceterarum esset Magistra, in re quaque domestica, licet vili, Sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in extasim sepissime rapta, et si reliquum quid superesset temporis, in sedandis Civium dissidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat

aegrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudae cubando, terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadae diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die Sabbati, quo pane solo et aqua nutriebatur. *Tu autem.*

℟. Dilexisti etc. *Lectio VI.*

Dura hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescente, cum septuagesimum aetatis annum ageret, ad extremum vitae spatium redacta est. Diuturnae valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucaristica mensa ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in angustiis constituta, Sacerdotem rogavit, ut illatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos, et mirum! eodem temporis momento, divinus Panis disparuit, et Juliana sereno, ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tamdiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiae, quae Christi crucifixi effigiem repraesentabat. Hujus prodigii fama, ceterorumque miraculorum, non Florentiae tantum, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra saecula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatae Mariae Virginis Servorum jusserit. Clemens vero Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector, novis in dies miraculis coruscantem, sanctarum Virginum Catalogo adscripsit. *Tu autem.*

℟. Afferentur Regi etc.

In III. Noct. Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum caelorum decem Virginibus.

Die xx. Junii.

In die octava Sancti Antonii Conf. Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de script. occurr.

In secundo, et tertio Noct. Lect. seq. ex octavario Romano.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abatis.

Serm. 2. de. S. Victore. Lectio IV.

Gaudete in Domino, Dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico: Gaudete, quod factus de medio appropiavit Deo, ut multo plures ejus intercessione sal-

inentur. In terris visus est, ut esset exemplo, in coelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam; illic invitat ad gloriam: factus est mediator ad regnum, qui fuit vcitator od opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationis fructum; quid enim quaerat sibi, qui nullius eget? *Tu autem.*

℞. Honestum fecit. *Lectio V.*

Haec dies gloriosae migrationis ejus, dies laetitiae cordis ejus, exultemus et laetemur in ea: introivit in potentias Domini, gaudeamus, quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Antonius, posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in Sancta, similis factus in gloriam Sanctorum. Hodie despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus: sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate quietus, securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum. *Tu autem.* ℞. Amavit. *Lectio VI.*

O miles emerite, qui Christanae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti: respice ad imbelles, et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, et spiritales nequitias tuis laudibus occupamur! quam pium, quam dulce, quam suave, o Antoni, in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari! Nomen tuum, et memoriale tuum favus distillans in labiis captivorum, mel, et lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo, fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis, ut et nos de nostra ereptione gaudeamus, et tu de plena victoria glorieris. *Tu autem.* ℞. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap.* 12.

In illo tempore Dixit Jesus discipulis suis, Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Ex serm. de Confes.

Si istum Domini sermonem secundum literam velimus accipere, nihil in eo commodi spiritualis possumus invenire; quid enim proficit ad animae salutem, si aliquis corporaliter aut lumbos praecingat, aut lucernam accendat? In lumbis itaque

concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides, et charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros praecingi, concupiscentiam carnis sine dubio praecipit refraenari; Imperans autem, ut lumine verae fidei splendeamus, et Sanctae charitatis operibus ferveamus. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante. *Lectio VIII.*

Ista, quae de Evangelio proposuimus, cum propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit, et si sunt utriusque testamenti diversa pro temporibus Sacramenta, concordat tamen in utroque salutis humanae sententia, qua praecipitur, ut non peccemus, et jubetur ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perverse agere, discite benefacere. Quid est enim, sint lumbi vestri praecincti, nisi quiescite agere perverse? Quid est, sint lucernae ardentes, nisi discite benefacere? Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri.

Nona lectio de Sancto Sylverio

Die xxi Junii.

In Festo Sancti Aloysii Gonsagae Confess. Duplex. omnia de Comm. Confess. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

Caelestium donorum distributor Deus, qui in Angelico juvene Aloysio miram vitae innocentiam pari cum poenitentia sociasti: ejus meritis, et precibus concede, ut innocentem non sequuti, poenitentem imitemur. Per Dominum etc.

In primo Noctur. de Script. occurr.

In secundo nocturno. Lectio IV.

Aloysius, Ferdinandi Gonsagae Castellionis Stiverorum Marchionis filius festinato propter vitae periculum baptismo prius coelo, quam terris nasci visus, primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus videretur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiae ante aram Beatae Virginis, quam Parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit, eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes coepit aetate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos praecipue ita cohibuit, ut non modo illos unquam in faciem intenderit Mariae Austriacae, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos fere quotidie salutavit; sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito est appellatus. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit. *Lectio V.*

Adjecit sensuum custodiae corporis cruciatum. Tria singulis

hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, et aqua tolerabat; quanquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest, cum ejus prandia ferme vix unciam aequarent. Saepe etiam ter in die se funibus aut catenis cruentabat; flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hyeme, solo tectus indusio; positis humi genibus, vel prae languore jacens, ac pronus in coelestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus, donec unam saltem animo nunquam distracto percurrisset. Cujus constantiae praemium fuit stabilitas mentis, inter orandum alio non vagantis, imo perpetua velut extasi in Deo defixae. Ei demum ut unice adhaereret, victo post triennale acerrimum certamen patre, et aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam coelesti voce Matriti fuerat accitus, Romae se adjunxit. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus *Lectio VI.*

In tyrocinio ipso virtutum omnium magister haberi coepit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis; implacabile odium sui; Dei vero amor tam ardeus, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem a divinis rebus tantisper avertere, occurentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lente consumptus, die, quam praedixerat, undecimo Kalendas Julii, aetatis anno quarto et vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis caedi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in coelum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in coelo credidisset, ipsumque sanctimonia insignem, et charitate martyrem incognitum fuisse praedicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus rite probatis Benedictus Decimus tertius Sanctorum fastis Angelicum juvenem adscripsit, atque innocentiae, et castitatis exemplar, simul et patronum studiosae praesertim juventuti dedit. *Tu autem.*

℟. Iste homo perfecit etc.

In tertio Nocturno.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum. *Cap.* 22.

In illo tempore: Respondens Jesus ait Sadducaeis: Erratis nescientes Scripturas, neque virtutem Dei; in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrisostomi. *Lib. de virginitate.*

Virginitas est bona : id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior, et istud tibi assentior, ac si libet illud adjungam, tanto nuptiis eam praestare, quanto coelum terrae, quanto hominibus Angeli antecellunt, ac si quid praeterea audendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt, non etiam carne, et sanguine coagmentati sunt; in terris praeterea non commorantur, non cupiditatum aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent aut potus; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut praeclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur. *Tu autem Domine.*

℟. Iste est, qui ante. *Lectio VIII.*

At humanum genus cum natura illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo? Non nubunt Angeli, at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt, et istud ipsum virgo. Quod si virgines quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in coelum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu, et corpore sancti sint, coeli regem recipiunt. Vides ne virginitatis praestantiam, quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exequat? *Tu autem.*

℟. Sint lumbi vestri. *Lectio IX.*

Qua enim, quaeso, re differebant ab Angelis Elias, Eliseus, Johannes veri hi verginitatis amatores? Nulla, nisi quod mortali natura constabant; Nam caetera, si quis diligenter inquirat, hi nihilomiuns affecti reperientur, quam beatae illae mentes, et idipsum quo inferiori conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum; ut enim terrarum incolae, et qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, et contentione pervenire. Vide quanta eos fortitudine, quanta vitae ratione praeditos fuisse oporteat. Te Deum.

In secundis Vesper. fit comm. S. Paulini, ut in Brev.

Die xxii. Junii.

In Festo Sancti Johannis Episcopi Neapolitani. Duplex Omnia de comm. Confes. Pontif. praeter sequentia.

In hymno Iste Confessor *mutatur tertius versic.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Johannem Confessorem, atque Pontificem meritis onustum ad coeleste Regnum Beati Paulini vocibus advocasti, praesta, ut ejusdem natalitia venerati, et recta vestigia sequuti ad aeternae vitae pascua perducamur. Per Dominum etc.

Et fit comm. Sancti Paulini Episcopi, Confessoris. Antiphona. Euge.

℣. Justum *de laudibus. Oratio ut in Breviario.*

In primo Noctur. Lect. de script. occur.

In secundo Nocturno. *Lectio IV.*

Joannes Neapolitanus, non virtutibus minus, quam doctrinis excultus, a Gregorio quarto Pontifice Maximo Cleri electioni, precibusque populi suffragante, Patriae instituitur Antistes. Mira in pauperes, in aerumnosos charitate, omnium bono natus, exarsit. Nullius maleficia, nisi beneficiis vindicavit, neque in flagitiosos homines visus est unquam, sed in sola flagitia indignari. Tam demissi animi eximia virtute praecelluit, ut subditus omnibus maluerit videri, quam Praesul: non alio quam justi ac Sancti Nomine nuncupatus; Cujus propterea intemeratae fidei Neapolitanus Dux filium Athanasium, Sacrae infulae, ac Sanctitatis haeredem, doctrinis imbuendum, et piis moribus tradidit. *Tu autem.*

℟. Inveni David. *Lectio V.*

Tot, tantisque animi dotibus sapientia insignis, prudentiaque accessit. Codices plures, utilesque conscripsit. Civitatem a Saracenis terra, marique obsessam opere, et consilio juvit, eique a Sicardo Longobardorum Principe pacem obtinuit. Maximum templum sacra supellectili aurea, et argentea donavit, atque in vita functos etiam pius, decessorum Antistitum corporibus in Stephaniae Basilicam translatis, et monumenta posuit, et Imagines sepulchrales appinxit. Tot denique virtutibus, gestisque praeclaram vitam obitu beatissimo terminavit. *Tu autem* ℟. Posui adjutorium. *Lectio VI.*

Dignus namque in morte fuit, ut eamdem nocte, quae supremam Christi coenam antecedit, Beatum Paulinum Nolanum Antistitem in somnis oblatum prospiceret, et invitantem ad Coelum sereno vultu, et suavissimis his vocibus audiret: Joannes frater, quid hic agis? Exolve jam vincula, et ad nos evola. Eo conspectu, et allocutione inflammatus, anhelans ad Coelestia, sabbati post Parasceven die, validus processit ad templum, et oratione ad populum habita, ad Altare perrexit, indeque repente animam expirans ad Coeli templum emigravit, anno octigentesimo, quadragesimo nono. Sacrum Corpus sub ara maxima Ecclesiae Sanctae Restitutae venerationi habetur. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Vigilate, *ut in eodem comm. Lectio IX ex duabus Sancti Paulini Epis. et Confes. et comm. ejusdem in laud. Antiphona* Sacerdos et Pontifex.

℣. Amavit *ex primis vesperis.*

Die xxv. Junii.

In Festo S. Gulielmi Abbatis, dupl. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae hic assignantur.

Oratio.

Deus, qui infirmitati nostrae ad terendum salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et praesidium collocasti: da nobis ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia et vestigia prosequamur. Per Dominum etc.

In I. Noct. lect. de script. occurr.
In II. Nocturno.

Lectio IV.

Gulielmus nobilibus Parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartumdecimum aetatis annum expleverat, cùm miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum S. Jacobi Templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, et aestus, famis, et sitis summo cum vitae discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur; sed quo minus praepositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, Divino numine ad altiora et sanctiora religiosam Juvenis indolem retrahente. Porro in Soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias, et jejunia commoratus, divina subnixus ope, coeco lumen restituit; cujus miraculi fama percrebescente jam Gulielmus latere non poterat: quare iterum Jerosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Dei autem monitu, qui eidem apparuit, a proprosito revocatur, utilior ac fructuosior apud Italos, quam apud exteras Nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani Montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero et inaccesso miranda aedificat celeritate. Socios deinde Viros, et Religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam. Evangelicis praeceptis et consiliis summopere accomodatam tum certis legibus ex beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimae vitae exemplis informat.

℟. Amavit eum.

**

Lectio VI.

Aliis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta Sanctitas, multos ad eum undique viros perducit, Sanctitatis odore et miraculorum fama allectos; nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque et immedicabili morbo laborantes sanitatem, ipsius intercessione, receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quae illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratus, illaesum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis Rex in summam Viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore sui obitus Regi aliisque praenuntiato, innumeris virtutibus et miraculis clarus obdormivit in Domino anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo.

In III. Noct. Homil. S. Hieronymi Presb. in Evang.
Ecce nos reliquimus omnia *de comm. Abbat.*

Die xxix. junii.

IN FESTO SS. APOSTOLORUM PETRI, ET PAULI

Commemorationes omnium SS. Apostolorum

In I. Vesperis Antiphona.

In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus.

℟. Nimis confortatus est principatus eorum.

Oremus.

Exaudi nos, Deus salutaris noster, et omnium SS. Apostolorum tuorum tuere praesidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis.

Pro omnibus SS. Mm. Antiphona

Isti sunt sancti, quos elegit Deus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam.

℣. Iusti epulentur, et exultent in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in laetitia.

Oremus.

Deus, qui glorificaris in concilio SS. Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostrae: ut quorum solemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum.

Ad Laudes.

Pro omn: Ss. Apostolis Antiphona.

Vos, qui secuti estis me, sedebitis super sedes judicantium duodecim tribus Israël.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Oratio: Exaudi ut supra.

Pro omn: Ss. Mm. Antiphona.

Sancti tui, Domine, semper benedicant te, et gloriam Regni tui dicant.

℣. Mirabilis Deus in sanctis suis.

℟. In sanctis ejus laudate Deum.

Oratio: Deus, ut supra.

In secundis Vesperis.

Pro omn : Ss. Apostolis Antiphona.
Vos amici mei estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis, dicit Dominus.
℣. Gloriosus in sanctis suis faciens mirabilia.
℟. Hic Deus meus, et glorificabo eum.

Oratio: Exaudi, ut supra.

Pro omn : Ss. Mm. Antiphona.
Dico autem vobis amicis meis, ne timeatis ab iis, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.
℣. Justi autem in perpetuum vivent.
℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio: Deus, ut supra.

Die xviii. Julii.

In festo S. Camilli de Lellis Conf. dupl. min. Omnia de comm. Conf. non Pont. exceptis iis, quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium singulari charitatis praerogativa decorasti: ejus quaesumus meritis spiritum nobis tuae dilectionis infunde; ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad caelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum . . . in unitate ejusdem etc.

In I. Noct. de script. occurr.

In II. Noct.

Lectio IV.

Camillus Bucclanici Theatinae Dioecesis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est, Matre sexagenaria, cui gravidae visum est per quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium praeeuntem, se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, saeculi vitiis aliquandiu indulsit, donec vicesimum quintum agens aetatis annum, tanto supernae gratiae lumine, divinaeque offensae dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactae vitae sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso quo id contigit, Purificationis Beatissimae Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Cappuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel atque iterum factus est; sed foedo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato, recrudescente, Divinae Providentiae majora de eo disponentis consilio, humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum et susceptum habitum bis dimisit. *Tu autem.*

Lectio V.

Romam profectus in Nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perspectas ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium aegrotorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus, et cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in muneribus praeclara praebuit admirabilis patientiae, invictae fortitudinis, et heroicae charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus in primis grammaticae elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum

Regularium infirmis Ministrantium fundamenta; irrito conatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus caelesti voce e Christi Crucifixi, manus etiam de ligno evulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede Apostolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto Infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum quam foret Deo acceptum et animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit; dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba, saepius se vidisse testatus est. *Tu autem.*

℟. Amavit eum. *Lectio VI.*

Arctioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitae periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaeque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis hilari promotoque animo arripiebat; utque omnium indigentiis praesto esset, Generalem Ordinis Praefecturam, caelique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et Urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonae laboraret inopia, et Nolae in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum et proximum charitate exarsit: ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiae dono, et gratia sanitatum praeditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, et assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum et ossibus constare videretur, quinque molestis aeque ac diutinis morbis, quos Misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romae inter suavissima Jesu et Mariae nomina, ad ea verba: Mitis atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat; qua praedixerat hora, obdormivit in Domino pridie idus Julii anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto aetatis suae sexagesimo quinto. Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus Decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit. *Tu autem* ℟. Iste homo.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 15. *d.*

In illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.
Tract. 83. *in Joan. Evang.*

Quid putamus Fratres mei? numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est aliud majus ut diligamus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria haec; major autem horum Charitas. Etsi in Charitate, hoc est in dilectione concluduntur duo illa praecepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de Spe: Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas. *Tu autem.* ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Ubi ergo Charitas est, quid est quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est quod possit prodesse? Daemon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario Fides et Spes: et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum quomodo diligit proximum tamquam seipsum? Quandoquidem non diligit et seipsum: est quippe impius et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam. *Tu autem.*

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Hoc ergo praeceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quidquid aliud praecepit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines; nam ut discerneretur adjunctum est, sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a ceteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est haec dilectio in hominibus. Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus. *Tu autem.* Te Deum etc.

DOMINICA TERTIA JULII.

In festo SS. Redemptoris. Duplex II. *classis cum Octava.*
Ad Vesperas. Antiphona.

Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Psalm. Dixit Dominus Domino meo : * Sede a dextris meis : Donec ponam inimicos tuos , * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae , in splendoribus Sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus , et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech..

Dominus a dextris tuis : * confregit in die irae suae reges.

Judicabit in nationibus implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput. Gloria.

Antiph. Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion , et regnabit in saeculum saeculi.

Antiph. Redemptionem misit Dominus populo suo : mandavit in aeternum testamentum suum.

Psalm. Confidebor tibi Domine in toto corde meo : * in consilio justorum , et congregatione.

Magna opera Domini : exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio , et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum , misericors , et miserator Dominus : * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui : * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis haereditatem gentium : * opera manuum ejus veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in saeculum saeculi , * facta in veritate , et aequitate.

Redemptionem misit populo suo : * Mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum , et terribile nomen ejus : * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in saeculum seculi. Gloria etc.

Antiph. Redemptionem misit Dominus populo suo , mandavit in aeternum testamentum suum.

Antiph. Misericordia mea , et refugium meum Dominus ; susceptor meus , et liberator meus.

Psalm. Credidi , propter quod locutus sum : * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino , * pro omnibus quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam : * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : * pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et filius ancille tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem. Gloria.

Antiph. Misericordia mea, et refugium meum Dominus, susceptor meus, et liberator meus.

Antiph. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psalm. De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam:

Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus. Gloria.

Antiph. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum Redemptio.

Antiph. In quacumqne die invocavero te, exaudies me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Psalm. Confitebor tibi Domine in toto cordo meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicasti in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae: * quoniam audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me : * Domine misericordia tua in saeculum : opera manuum tuarum ne despicias. Gloria.

Antiph. In quacunque die invocavero te, exaudies me; multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum. Tob. 3.

Benedictum nomen tuum Deus Patrum nostrorum; qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus

Creator alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium
Intende votis supplicum.
Commune qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E Virginis Sacrario
Intacta prodis Victima.
Cujus potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat,
Et Caelites et inferi
Tremente curvantur genu.
Qui daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.
Te deprecamur ultimae
Magnum diei Judicem,
Armis supernae gratiae.
Defende nos ab hostibus.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum Mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte nos misericorditer ad vitam reparasti : concede ut haec beneficia recolentes, Tibi perpetua charitate adhaerere, et ejusdem Redemptionis fructum percipere mereamur. Per eundem Dominum.

Deinde fit commem. Dominicae occurrentis. Ad Matutinum,

Invitatorium.

Redemptorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum *: Adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster aspice:
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit,
Paulusque gestis censuit.
Te sancte Christe, poscimus,
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalm. Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me:* multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae *: non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es *, gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua. Gloria.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Antiph. Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psalm. vero sequens incipitur a secundo versu.

Psalm. Quoniam elevata est magnificentia tua: * super caelos.
Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.
Quoniam videbo caelos tuos opera digitorum tuorum: * lunam, et stellas quae tu fundasti.
Quid est homo quod memor es ejus: * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves et boves universas: insuper et pecora campi.
Volucres coeli, et pisces maris: * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra! Gloria.
Antiph. Domine, Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Antiph. Dominus in templo sancto suo: Dominus in coelo sedes ejus.
Psalm. In Domino confido, quomodo dicitis animae meae*: Transmigra in montem sicut passer?
Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra: * ut sagittent in obscuro rectos corde.
Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?
Dominus in templo sancto suo; * Dominus in coelo sedes ejus.
Oculi ejus in pauperem respiciunt * palpebrae ejus interrogant filios hominum.
Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluet super peccatores laqueos; * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.
Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit, * aequitatem vidit vultus ejus. Gloria.
Antiph. Dominus in templo sancto suo; Dominus in coelo sedes ejus.
℣. Redime me Domine, et miserere mei.
℟. In Ecclesiis benedicam te Domine.
Pater noster. *Absolutio.* Exaudi Domine.
Bened. Benedictione perpetua.

De Isaia Propheta.

Lect. I. *Cap. 51.*

Audite me qui sequimini, quod justum est; et quaeritis

Dominum: attendite ad petram unde excisi estis; et ad cavernam laci, de qua praecisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus, et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium et laetitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea me audite: quia lex a me exiet, et judicium meum in lucem populorum requiescet: prope est Justus meus, egressus est Salvator meus, et brachia mea populos judicabunt: me insulae expectabunt, et brachium meum sustinebunt. *Tu autem.*

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, et elevatum, et plena erat omnis terra majestate ejus: * Et ea, quae sub ipso erant, replebant Templum.

℣. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri. Et ea.

Bened. Unigenitus Dei filius.

Lectio II.

Levate in coelum oculos vestros, et videte sub terra deorsum: quia coeli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores ejus sicut haec interibunt: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet. Audite me qui scitis justum, populus meus lex mea in corda eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis, et sicut lanam, sic devorabit eos tinea: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum. *Tu autem.*

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.

℣. Qui regis Israël, intende qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Bened. Spiritus sancti gratia.

Lectio III.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini. Consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus saeculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Et nunc qui redempti sunt a Domino, revertentur, et venient in Sion laudantes: et laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium, et laetitiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu, ut timeres ab homine mortali, et a filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit caelos, et fundavit terram, et formidasti jugiter tota die a fa-

die furoris ejus, qui te tribulabit, et paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus. *Tu autem.*

℟. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia. Gloria Patri. Quia.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Psalm. Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui *: et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum; * et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo, * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in curribus, et hi in equis, * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem *; et exaudi nos in die, qua invocaverimus te. Gloria.

Antiph. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Antiph. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Psalm. Domini est terra, et plenitudo ejus; * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum; * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae. Gloria.

Antiph. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psalm. Deus noster refuginm, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur; * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob. Gloria.

Antiph. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas.

Bened. Deus pater omnipotens.

Sermo S. Leonis Papae.

Serm. 1. *de Jejunio decimi mensis, et collectis*

Lectio IV.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset Auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis, quasi in

quodam speculo, Divinae benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostrae non est, nisi misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae, suae veritatis luce discuteret. *Tu autem.*

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei. Propter hoc.

Bened. Christus perpetuae.

Lectio V.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis formam suae bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque quod operatur, operemur; accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae charitatis inflammans: ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntates saepe in reprobos tendat affectus, quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus, quia non aliter nobis erit dignitas Divinae Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis. *Tu autem.*

℟. Intuere Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans ploravit in nocte et lacrymae ejus in maxillis ejus. Non est qui consoletur.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua, et diliges Proximum tuum sicut teipsum; suspiciat fidelis anima Auctoris sui atque Rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cujus operibus atque judiciis nihil vacat a veritate justitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui te adversis vel corrigi intelligit, vel probari. Hanc igitur immensae largitatis clementiam ostendere dignatus est Deus erga Populum Venetiarum dira tunc temporis pestilentia vexatum: sed voto facto invisendi quotannis Templum in honorem Sanctissimi Redemptoris a fundamentis publicae magnificentia pietatis extructum non multo post, extincto morbo summa totius Civitatis laeti-

tia, pristinae incolumitati se vidit restitutum. Ut autem accepti beneficii recordatio, et cultus erga Servatorem nostrum augeretur in dies, Officium proprium, et Missam sub titulo Sanctissimi Redemptoris, quae Innocentius decimustertius Romanus Pontifex omnibus utriusque sexus Christi fidelibus Venetiis existentibus; qui ad horas Canonicas tenentur, singulis annis Dominica tertia Julii recurrente recitanda concessit; Benedictus Decimustertius itidem Romanus Pontifex ad totum statum, et Dominium Venetum extendit. *Tu autem.*

℟. Ornaverunt faciem Templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo.

℣. In hymnis et confessionibus benedicebant Domino. Et facta. Gloria Patri. Et facta.

In tertio Nocturno. Antiphona.

Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Psalm. Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo in saecula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti haereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam, et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum Dicam nomini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem. Gloria.

Ant. Ego autem ad Dominum clamavi, et Dominus salvabit me.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum et spes mea in aeternum.

Psalm. Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: nolite inique agere *: et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum *: nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus, * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto.

Et inclinavt ex hoc in hoc: verumtamen fex ejus non est exinanita *: bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi. Gloria.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

Psalm. Quam dilecta tabernacula tua, Domine, virtutum;* concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea, * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem *: videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis: * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te. Gloria.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notam fecisti in Gentibus virtutem tuam.

℟. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Pater noster. *Absolutio.* A vinculis.

Bened. Evangelica lectio.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. Cap. 3.

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de Coelo, Filius hominis, qui est in Coelo. Et reliqua. Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ex Tract. in cap. 3. *Joannis.*

Nemo ascendit in Coelum, nisi qui de Coelo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, Fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit. Scriptura loquitur; Nec laetatur, inquit, in perditione vivorum: creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus: non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus; consentio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, aequalis Patri, mortalis factus est; quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus. *Tu autem.*

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: opus manuum mearum tu es: haereditas mea Israël.

℣. Beata gens cujus est Dominus Deus: populus electus in haereditatem. Quem.

Bened. Divinum auxilium.

Lectio VIII.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in Cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitae. Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. Interim modo, Fratres, et a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo; ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum; sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem; hic autem ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem, res ipsa, cujus illa figura erat, praestat vitam aeternam. *Tu autem.*

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. * Plena est omnis Terra gloria ejus.

℣. Tres sunt qui testimonium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus etc. Gloria Patri. Plena.

Bened. Per Evangelica dicta.

Lectio nona legitur de Homilia Dominicae occ.

Ad Laudes,

et per Horas, Antiphona.

Cantate Domino, quoniam magnifice fecit : annuntiate hoc in universa terra.

Psalm. Dominus regnavit; *cum reliquis de Laud. Dominicae.*

Antiph. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam; quia factus est mihi in salutem, Alleluja.

Antiph. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis : Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Antip. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Antip. Exulta, et lauda habitatio Sion : quia magnus in medio tui Sanctus Israël.

Capitul. Benedictum nomen tuum, *ut supra.*

Hymnus.

Salutis humanae sator,
Jesu voluptas cordium,
Orbis redempti conditor,
Et casta lux amantium :
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres.
Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatione, et progenie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce Deus noster iste, expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur in salutari ejus. Allel.

Oratio. Deus, qui unigenitum, *ut supra. Deinde fit comm. Dominicae occur.*

Ad Primam, ℟. *br.* Christe fili ℣. Qui redemisti mundum.
Ad Tertiam Ant. Ecce Deus. *Capit.* Benedictum nomen.
℟. *br.* Redime me Domine * Et miserere mei. Redime. ℣. In Ecclesiis benedicam te Domine. Et miserere. Gloria Patri. Redime.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.
℟. Visita nos in salutari tuo.
Ad Sextam, *Ant.* Haurietis aquas.

Capitulum 1. Cor. 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis Sapientia a Deo, et Justitia, et Sanctificatio, et Redemptio.
℟. *br.* Memento nostri Domine. * In beneplacito populi tui. Memento. ℣. Visita nos in salutari tuo. In beneplacito. Gloria Patri. Memento nostri.
℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.
Ad Nonam, *Antiphona.* Exulta, et lauda.

Capitulum. Apoc. 4.

Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, et honorem, et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.
℟. *br.* Notam fecisti in populis, * Virtutem tuam. Notam. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam. Gloria Patri. Notam.
℣. Domine refugium factus es nobis.
℟. A generatione, et progenie.

In II. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, *Antiphona*

Regnum tuum, Regnum omnium saeculorum, et Dominatio tua in omni generationem, et generationem, alleluja.
Oratio ut supra. Deinde fit comm. Dominicae occurr.

SECUNDA DIE.

Infra octavam SS. Redemptoris

In primo noct. lect. de script. occur.

In secundo nocturno.

Lectio IV.

Sermo Sancti Laurentii Justiniani.

In festo S. Georgii Martyris.

Mediator noster sicut novus homo in mundo apparuit, ita nova praecepta induxit hominibus, quae quamvis ardua, rationabilia tamen esse probantur. Arduum quippe est crucem quotidie tollere, et post Dominum ambulare. Arduum est odisse Patrem et Matrem, Fratres et Sorores, Propinquos et Filios, adhuc etiam et animam suam. Difficilia profecto sunt ista, et humanum vivendi transcendunt usum. Hoc antiqua nescierunt

tempora, quoniam naturae supergrediuntur ordinem. Gratiae conveniunt statui, in quo manifestantur Divina, promittuntur Coelestia, atque praecelsa exhibentur. Latorem attende gratiae, et consiliorum Praeceptorem: quid dixerit, quidve in se ipse perfecerit, diligenter observa. Illum vis nosse? Joannem in Evangelio eidem testimonium prehibentem audi: Lex, inquit, per Moysen data est; gratia, et veritas per Jesum Christum facta est. *Tu autem.* ℟. *A dextris est.*

Lectio V.

Hic est, qui in Spiritu veniens, spiritualia mandata instituit, docuitque, ut renuntiaremus omnibus, si ejus cuperemus esse discipuli. Verum ut quod instruebat verbo, etiam indicaret exemplo, quidquid docuit ipse, perfecit, atque ratione firmavit. Egit prudenter, ut divinam decebat Sapientiam, quae in carne ideo venerat, ut repararet hominem, et reformaret per gratiam, quod per culpam erat amissum. Noverat opus suum ipse, quod fecerat, quam pronum esset ad lapsum, quam coecum ad lucem, quam tardum ad rationem, quamve reniteretur ad bonum. Hinc illum mercede allexit, provocavit exemplo, atque erudivit Sapienter, ut Praeceptoris minime negligeret obtemperare mandatis. Erudivit, inquam, per fidem; per passionis tolerantiam provocavit, atque hominis concupiscentiam ex caelestium promissione illexit. Tu autem. ℟. *Intuere Domine.*

Lectio VI.

Narrat divinus sermo, Deum formasse hominem de limo terrae, ne alium corporis sui, quam Deum, veneraretur auctorem; disceretque quid esset, ne de superbiendo praesumeret: qui se de limo vilissimo sciret esse plasmatum. Ipse quoque, qui corpus condidit, animam inspiravit, quae videlicet ipsum vivificaret corpus, rationeque polleret, per quam opificem cognosceret suum, diligeret, coleret, laudaretque. Clamat igitur innata hominis ratio, ut illum ex toto corde, et ex tota anima diligat, eidemque totis viribus famuletur, a quo gratis non solum est conditus, verum etiam reformatus, atque redemptus. Factus quidem est per gratiam, reformatus per aquam, redemptus autem per sanguinem. Hic est, inquit Joannes, qui venit per aquam, et Sanguinem, Jesus Christus; non in aqua tantum, sed in aqua, et sanguine. *Tu autem.* ℟. *Ornaverunt faciem.*

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. *cap.* 3.

Lectio VII.

In illo tempore, dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de Coelo, Filius hominis, qui est in Coelo. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex tract. 12. in Joan. circa medium.

Ecce hic erat, et in Coelo erat; hic erat in carne, in coelo erat divinitate; imo ubique Divinitate. Natus da Matre, non recedens a Patre. Duae nativitates Christi intelliguntur; una divina, altera humana; una per quam efficeremur, altera per quam reficeremur. Ambae mirabiles. Illa sine matre: ista sine Patre; sed quia de Adam corpus acceperat, quia Maria de Adam, ipsum quoque corpus suscitaturus erat. Terrenum quiddam dixerat: Solvite templum hoc, et in tribus diebus suscitabo illud. Coeleste autem quiddam dixit: nisi quis renatus fuerit ex aqua, et Spiritu Sancto, non videbit Regnum Dei. Eja, Fratres, Deus voluit esse Filius hominis, et homines voluit esse Filios Dei. Ipse descendit propter nos, nos ascendamus propter ipsum; Solus enim descendit, et ascendit, qui hoc ait: Nemo ascendit in Coelum nisi qui descendit de Coelo. Non ergo ascensuri sunt in Coelum, quos facit Filios Dei? Ascensuri sunt plane. Haec nobis promissio est: Erunt aequales Angelis Dei. Tu autem.

℟. *Laudabitis populum.*

Lectio VIII.

Quomodo ergo nemo ascendit, nisi qui descendit? quia unus descendit, et unus ascendit. De ceteris quid intelligendum, nisi quia membra ejus erunt, ut unus ascendat? Propterea sequitur: Nemo ascendit in Coelum, nisi qui de Coelo descendit Filius hominis, qui est in Coelo. Miraris quia hic erat et in Coelo? Tales fecit discipulos suos. Paulum audi Apostolum dicentem; nostra enim conversatio in coelis est. Si homo Paulus Apostolus ambulabat Carne in terra, et conversabatur in Coelo; Deus Coeli et terrae non poterat esse et in coelo et in terra? Si ergo nemo, nisi ille descendit, et ascendit, quae spes est in ceteris? Ea spes est ceteris, qua ille propterea descendit, et ascendit, ut in illo, et cum illo unum esset, qui per illum ascensuri essent. Non dicit, et seminibus, ait Apostolus, quasi in multis, sed tamquam in uno, et semini tuo, qui est Christus. Et fidelibus ait: Vos autem Christi, si autem Christi, ergo semen Abrahae estis. Quod dixit unum, hoc dixit omnes non esse. Ideo in Psalmis aliquando plures cantant, ut ostendatur, quia de pluribus fit unus; aliquando unus cantat, ut ostendatur quid fiat de pluribus. Tu autem.

℟. *Duo Sheraphim.*

Lectio IX.

Nemo ascendit in Coelum, nisi qui de Coelo descendit: Ecce volumus esse tui, dicebant Paulo; Et ille: Nolo sitis Pauli, sed ejus estote, cujus est nobiscum Paulus. Descendit

enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, fratres, quia mors ista per Diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur; nec laetatur, inquit, in perditione vivorum, creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem Diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a Diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat diabolus. Consentio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam homines omnes mortales, Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Tu autem.

Te Deum. Laudamus.

Ceteri dies medii inter Festum, et octavam SS. Redemptoris hic omittuntur; nam, quomodocumque contingat, unaquaeque dies est semper Sanctorum festis occupata. Fit tamen comm. oct. in Laudib. et Vesper.

DOMINICA IV. JULII.

Die octava SS. Redemptoris. Duplex.

Omnia dicuntur ut in die festo ejusdem.

In primo Nocturno, Lectiones de script. occurr.

In secundo, et tertio noct.

Lectiones, ut supra. Secunda die infra oct.

Nona Lectio erit de Dominica. Et fit commemoratio de ea.

DIE XX. JULII.

In Festo S. Hieronymi Æmiliani Conf. dupl. Omnia de comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Deus Misericordiarum Pater, per merita et intercessionem Beati Hieronymi, quem Orphanis adjutorem et patrem esse voluisti, concede, ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

In II. Noct.

Lectio IV.

Hieronymus e gente Patricia Æmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipublicae temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisinis praeficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur manibus ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes qui vias

omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus, ad Deiparae aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni, et sordidi per urbem vagabantur, quos in aedes a se conductas recepit de suo alendos, et Christianis moribus imbuendos. Tu autem. ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Per eos dies Venetias appulerant Beatus Cajetanus, et Joannes Petrus Carafa; postmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi Orphanos probato, illum in Incurabilium Hospitale adduxerunt, in quo Orphanos simul educaret, atque aegrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam Continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphanotrophia erexit, Bergomi praesertim, ubi praeter duo pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, Mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis aperuit. Somaschae demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somascha nomen factum: quam subinde auctam et propagatam, nedum Orphanorum regimini, et Ecclesiarum cultui, sed ad majorem Christianae Reipublicae utilitatem, Adolescentium in Litteris, et bonis moribus institutioni, in Collegiis, Academiis, Seminariis addictam, Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, caeterique Pontifices privilegiis ornarunt. Tu autem. ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum tectum, victum, vestem, Magistros, Nobilibus Viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cadere praevideret. Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adjutorem in metendis frugibus praebet, mysteria fidei explicabat. Puerorum capita porrigine faeda abstergens, et patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte qui Somaschae imminet, reperta specu in illam se abdidit, ubi se flagellis caedens, dies integros jejunus transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum poenas luebat. In hujus specus interiori recessu ex arido silice

extillat aqua precibus Servi Dei,ut constans traditio est,impetrata, quae usque in hodiernam diem jugiter manans, et in varias regiones delata aegris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimoseptimo, quem pluribus in vita et post mortem miraculis illustrem, Benedictus Decimus quartus Beatorum, Clemens vero Decimus tertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit. Tu autem. ℟. Iste homo.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 19. *v.* 22.

In illo tempore oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrisostomi.

Homilia 62 in Matth.

Cur Discipuli pueros abigebant? dignitatis caussa. Quid ergo ille? ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit et ulnis complectitur, talibusque Regnum Caelorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur, si volumus haeredes esse Caelorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosopiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est Angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet injuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a Matre verberibus caedatur, eam semper quaerit et omnibus anteponit. Tu autem. ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Si Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam Matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate vel divitiis, sed ex amore existimare solet; et nihil plus requirit quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem quibus nos aerumnis praemitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos fluxis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est enim Regnum Caelorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua pueri faciunt. Tu autem. ℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Quia enim Pharisaei non aliunde, quam a nequitia et arrogantia ad agendum ferebantur, ideo ubique Discipulos suos

simplices esse jubet, aliosque subindicat dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus et primi consessus. Quoniam igitur Disciputi per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios sese efferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at malis ingentibus caussam praebent. Sic enim instituti Pharisaei in malorum culmen ascenderunt, salutationes, primos consessus, et medios requirentes; hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt. *Tu autem.* Te Deum.

Die xxi Julii.

In Festo S. Macrinae Virginis Abbatissae, Sororis S. Basilii Magni dupl. min. omn. de commu. Virg., praeter ea, quae hic habentur propria. Oratio.

Deus veritatis Amator, qui Beatae Macrinae Virginis ad tui nominis gloriam vota suscipere dignatus es: fac nos radios verae lucis agnoscere, et ad perpetuos charitatis tuae amplexus feliciter pervenire. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de script. occur.

In II. Noct.

Ex Epist. S. Gregorii Nysseni ad Olympium Monachum.

Lectio IV.

Macrina Sanctorum Basilii, et Eumeliae filia, Magnique Basilii, et Gregorii Nysseni soror, ab ineunte aetate religiosis vitae moribus a beatis Parentibus diligenter instructa, pietatem egregie coluit. Hujus mater gravida somno correpta manu gestare sibi visa est id quod adhuc intra viscera continebat, et quemdam humana specie et forma augustiorem intueri, qui Theclae celeberrimae Martyris nomine filiolam appellavit. Id autem cum ter repetens testatum reliquisset, discessit. Ea vero statim somno soluta est, et partu facile levata, ut et somno simul excitata sit, et quod in quiete viderat, effectum inspexit. Is autem qui per quietem apparuerat, eam vocem pronunciavit, non tam, ut quo nomine appellanda esset, indicaret, quam ut similitudine nominis idem ostenderet vivendi studium et institutum. Duodecimum annum cum attigisset, a Basilio patre nobili cuidam et honestissimo adolescenti despondetur, quo e vita (nuptiis nondum celebratis) abeunte, numquam induci potuit, ut quae virginitatem servare in animum induxerat, alium duceret. A matris latere, quam summa observantia reverebatur, ne momento quidem temporis discedebat, eique ancillae instar ministrabat in omnibus. Tu autem.

℟. Propter veritatem. *Lectio V.*

Patre mortuo, laborum Eumeliae matris, quibus illa pre-

mebatur, se sociam praebens, solicitudinumque partem subiens eam gravi molestiarum onere levabat; cui post etiam suasit, ut relicta pristinae vitae consuetudine, elatiorique vivendi modo, quas subditas et ancillas ad usus proprios adhibuerat, secum ejusdem conditionis atque ordinis esse vellet, atque una cum illis vitam cum Virginibus traduceret. Basilium fratrem ante id tempus, a publicis litterarum gymnasiis, in quibus diu versatus fuerat, domum redeuntem ad perfectionis studium adeo incendit, ut mundi posthabita claritate, despectaque eloquentiae gloria, laboriosum operosumque vivendi genus per paupertatem perfectam amplexatus, expeditam sibi ad virtutem viam extruxerit. Ipsa vero beata Macrina vitam victu asperam, sed assiduis contemplationibus suavem ducens, humi cubabat, modico cibo contenta erat, delicas suas in temperantia collocaverat, gloriam suam in eo putarat sitam, quod nota esset nemini, divitias quod nihil possideret. Tu autem. *Lectio VI.*

Novem circiter mensibus a Basilii fratris obitu, quem illa forti animo tulerat, in morbum incidit; quo tempore a Gregorio Nysseno fratre invisitur, qui tamdiu animam Deo reddidit. Sub mortem vero, Sponsi charitate vulnerata, ita Deum precari coepit: Tu Domine mortis metum nobis abstersisti: Tu effecisti, ut hujusce vitae finis vere nobis esset principium vitae: Tu nostra corpora ad tempus somno tradis, rursumque e somno suscitas extrema tuba · Tu mihi adhibe Angelum lucis, qui me ducat ad locum refrigerii, ubi quietis est aqua, in sinu Sanctorum Patrum. Haec dicens oculos, os, et cor Cruce signans, vitae finem laeta expectabat. Nocte demum adveniente, cum tota in agendis Deo gratiis esset, ad praemium abiit in Caelum. Cujus corpus in eo sepulcro, in quo beatorum Parentum reliquiae quiescebant, conditum est. Tu autem.

℟. Afferentur Regi.

In III. Noct.

Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile est Regnum Caelorum decem Virginibus.

DIE XXIV. JULII.

In Festo S. Liborii Episc. et Conf. semid. omnia de commu. Conf. Pont. praeter ea, quae hic habentur.

Oratio.

Exaudi quaesumus Domine, preces nostras, quas in Beati Liborii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, eb omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de scr. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

Liborius honestis parentibus in Gallia natus, et ab ineunte

aetate caducarum rerum illecebras aversatus, egregiam indolem praeclaris moribus, et humanarum Sacrarumque literarum studiis adeo diligenter excoluit, ut progressu temporis probitatis ac sapientiae proficiens incrementis, maturitatem virilis ornaret aetatis. Clero adscriptus, ac officiis functus Ecclesiasticis, amplius totum sese divino cultui mancipavit; studuitque cunctos actus, cogitationesque suas ita ad rationis normam dirigere, ut nihil appeteret paenitendum. Modestia itaque, abstinentia, castimonia, aliisque virtutibus conspicuus, Pavacio Cenomanensi Episcopo defuncto, unanimi Civitatis consensu quartus ejusdem Sedis Antistes eligitur. *Tu autem.*

℟. Inveni David. *Lectio V.*

Ea dignitatis accessione nihil interius immutatus in concredita sibi Domini vinea excolenda totus fuit. Assidua praedicatione, vitae innocentis exemplo, et effusa in pauperes charitate praecipue insignis, populi mores reformavit, ac potens in opere et sermone multos integritati vitae, fideique restituit. Domus Dei decorem et cultum egregie promovit: aedificatis septemdecim Ecclesiis, in quibus pro jugi divinorum officiorum celebratione, et affluentibus populis Sacrorum dispensatione, diversis ordinis Ministros instituit. Tandem quadragintanovem annis in Episcopatu sanctissime transactis, obdormivit in Domino decimo Kalendas Augusti. Eum in cilicio decumbentem, et ad caelestem Patriam anhelantem Beatus Martinus Turonensis Episcopus ab Angelo monitus invisit; mortuumque in Suburbana Ecclesia honorifice sepelivit, ubi multis postea miraculis coruscavit. *Tu autem.*

℟. Posui adjutorum.

Lectio VI.

Verum post debellatam a Carolo Magno Saxoniam, et Christi jugo subactam, Baduradus Secundus Paderbonae in Westphalia Episcopus, cum adhuc rudem in Fide populum ad avitas Gentilium superstitiones sese convertentem animadvertisset; quo illum ab ejusmodi erroribus per novum Patronum ac Intercessorem apud Deum revocaret, Divino monitu ab Aldrico Cenomanensi Antistite Liborii Corpus impetravit, et maxima cum celebritate suscepit Anno Salutis octigentesimo trigesimosexto. Sacrae Reliquiae cum transferrentur, omnes illas regiones mira signorum frequentia illustrarunt, quorum fama in dies percrebrescente, magnum ubique Liborii nomen esse coepit. Sed ejus virtus contra Nephriticos dolores praecipue clarescit, continuis testata beneficiis, ob quae peculiari fidelium pietate multis in regionibus celebratur. *Tu autem.*

℟. Iste est.

In III. Noct. Homil. in Evang. Vigilate, *ut in eodem commu. Conf. Pont. 2. loc.*

Die xxvii. Julii.

In Festo S. Pantaleonis Mart. semid. omnia de commu. unius Mart. praeter sequentia.

Antiphona ad Magnif.

Antiph. Gloriosus Pantaleon caelestem Medicum toto dilexit corde, et moriens pro Christo vivit in Caelo coronatus.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Deus qui Beatum Pantaleonem Martyrem tuum varia tormenta superare fecisti, et pro persecutoribus exorare; concede propitius, ut qui ejus imploramus auxilium, misericordiae tuae sentiamus effectum. Per Dominum nostrum.

Lect. I. Noct. de script. occurr.

In II. Noct.

Lectio I.

Pantaleon Nicomediensis filius Eustorgii Gentilis, et Eubulae Christianae, medicam artem ab Euphrosino didicit. Cum autem Hermolaus Presbyter ex modestia vultus, ex incessu et serenitate oculorum alte de illo judicasset, illum accersivit et coepit in cor fluenta Divinae Fidei infundere. Crede mihi dixit: Æsculapii, et Hippocratis medicamenta parva sunt, et parum prodesse possunt; quinimo ipsi Dii, quos colit Maximianus, sunt vana omnino fabula. Unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatione omnes morbos fugabis. Quae verba servabat in corde, jugiter meditabatur, et suaviter allectus ad Hermolaum, ut ad Magistrum, hilaris quotidie ventitabat. Cum autem quadam die videret puerum mortuum, et prope eum viperam quasi ostendentem, quod ei mortem intulisset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolai, invocato nomine Christi puer iste vivet, et bellua morietur; quod cogitavit, accidit; et statim infusa luce securitatis omnis caligo discessit; et benedicens Deum, aestuansque desiderio sacri Baptismi, ab Hermolao gaudens suscepit. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit. *Lectio V.*

Non multo posto caeco visum restituit, et Patri Eustorgio tenebras impietatis solvit, qui Idola calcans verum Deum confessus baptizatur. Mortuo Patre, egenis opem, et languentibus sanitatem largiebatur; quare ad Maximianum defertur, qui primum honore et blanditiis attrahere studet; deinde minatur mortem et dira supplicia, si diis non offerat sacrificium; sed cum omnia invicto animo respueret; in ligno suspenditur, ferreis laniatur ungulis, et lampades ignis lateribus ejus admoventur. At illo orante, apparuit Christus dulcibus verbis illum recreans, et illico laxatae sunt manus lictorum, extinctae

lampades, et plumbum liquatum, in quod postmodum Tyranno jubente injectus fuit, in naturalem mutatur frigiditatem. Sed quid non tentat ingeniosa crudelitas? Mandat ingentem lapidem collo alligari, sicque in mare demitti: sed lapis non secus ac folium leve supernatat, et Pantaleon firmiter super undas graditur. Non cessit tantis prodigiis Tyranni obcaecata mens, sed feris insanior jubet ad feras produci. Crudele spectaculum! Sed spectabile Caelo, confluxit tota Civitas, congrediuntur cum Athleta ferae, at illae tanquam ratione utentes, et indutae humanitatem, quam exuerat Imperator, reverenter ad Martyrem accedunt, blandiuntur, pedesque illius lingua lambentes, veluti contendebant quaenam prima ad eum accederet; et non prius recederet, quam Martyr ei manum imposuisset, ac benedixisset. *Tu autem.* ℟. Desiderium.

Lectio VI.

Quo viso clamabant multi: Dimittatur justus, magnus est Deus Christianorum, qui quidem solus, et verus est. Sed Maximianus nec edoctus a feris pietatem, nec tanto lumini cedens, imperat Pantaleonem in locum editum ferri, et rotae alligatum in praeceps per declive demitti: at rota ultrice, et plures Deorum opprimente cultores, illaesus evasit; quare gladio occidi jussit. Accessit lictor, oleae plantae illum alligat, sed cum exequeretur ictum, conversa fuit ferri acies cerae similis; quo miraculo stupefacti lictores ad pedes Martyris provoluti veniam precantur, Christum aperte confitentes. Sed tandem, ne periret gloria Martyrii, caput abscinditur, et statim lac pro sanguine fluxit; et planta oleae, cui alligatus fuerat, fructibus onusta apparuit. Cum autem quidam fideles convenissent, Sacrum Corpus in Suburbano cujusdam Scholastici reverenter reponunt, et quem in vita tantis prodigiis Dominus illustraverat, post obitum innumeris decoravit; inter quae praeclarum illud, quod Sacer ejus Cruor, qui in ampulla servatur Ravelli in Regno Neapolitano, dum Romae a primis vesperis Festi usque ad diem sequentem, in quo Ecclesia celebrat ejus martyrium, cum coagulatus antea existat, mirum in modum liquefieri, et undequaque fluidum moveri, cunctis cernentibus, quotannis conspicitur; quod etiam accidit in portione Sanguinis, qui Monasterio Regali Incarnationis Monialium Sancti Augustini Matriti inter pretiosiora pignora asservatur. *Tu autem.* ℟. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Nihil est opertum, *ut in Festo S. Polycarpi Episc. et Martyris die 26. Januar.*

Ad Laudes et per Horas.

Antiph. In tormentis apparuit Christus Pantaleonem mira dulcedine perfundens.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Antiph. Ego enim, ait Christus in habitu Hermolai, tecum sum in omnibus, quae propter me pateris.

Antiph. Cum pro lictoribus exoraret, audivit de Caelo: Ultra non vocaberis Pantaleon, sed Pantaleemon, idest misericors, quia multi per te misericordiam consequentur.

Antiph. Lacte, et cruore Martyris collum fluit, pro quo cruorem, et aquam Christus fuderat.

Antiph. Pantaleon varie cruciatus jugiter canebat: Saepe expugnaverunt me a juventute mea, etenim non potuerunt mihi.

Capit. Hymn. et ℣. de commu. unius Mart.

Ad Benedictus.

Antiph. Dixit Maximianus Pantaleoni: Quaenam est ars praestigiarum, quae tibi extinxit lampades, et satellitibus vires abstulit? Ad quae respondit: Meae praestigiae Christus est.

In II. Vesp. Antiph. sumuntur ex Laudibus : Psalm. ex II. Vesp. de commu. un. Mart.

A Capitulo fit de Ss. Nazario, et Soc. Mart. ut in Breviario. Et fit comm. S. Pantaleonis.

Antiph. Recordatus fuit misericordiae Domini, et in conspectu adstantium factus est illi adjutor.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

DIE XX. JULII.

Cum SS. Pont. Clemens XIII. *f. r. ad preces Procuratoris Ordinis Carmel. benigne indulserit Officium Magni Prophetae ELIÆ sub ritu dupl. min. pro omnibus peculiariter petentibus; ideoque factum sit, Dioeceses innumerae Regnorum omnium Catholicorum id enixis precibus exquisierint; ideo non abs re factum duximus, ut Officium ejusdem Magni Prophetae pro eis, qui illud expostularunt, hic adpsuerimus.*

In Festo S. ELIÆ Prophetae duplex. Ad Vesperas.

Antiph. Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israël.

Psal. Dixit Dominus Domino meo etc.

Antiph. Usquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum.

Psal. Confitebor tibi, Domine etc.

Antiph. Si homo Dei sum, descendat ignis de Caelo, et devoret te, et quinquaginta tuos.

Psal. Beatus vir, qui timet Dominum etc.

Antiph. Non ego turbavi Israël, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini.

Psal. Laudate pueri Dominum etc.

Antiph. Occidisti insuper, et possidisti: Ecce ego inducam super te malum, et demetam posteriora tua.

Psal. Lauda Jerusalem Dominum etc. *Capitulum Eccl.* 48.
Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat. Qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt. *Hymnus.*

Nunc juvat celsi properare ad alta
Mente Carmeli juga, et ore pleno
Vatis Eliae meritos referre.
Laudis honores.

Dum fames terras premeret, ministro
Utitur Corvo: viduae farinam
Sufficit solers, oleoque manat
Hydria pingui.

Hic, Deo fusis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Reddere lucem.

Claudit et nubes, aperitque verbo,
Imperat post tres properanter annos
Decidant Caelo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque Sancte
Spiritus, laus, imperium, potestas,
Tempus in omne. Amen.

℣. Verbo Domini continuit Caelum.
℟. Et dejecit de Caelo ignem ter. *Ad Magnificat.*
Antiph. Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, et horribilis: Et convertet cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres eorum..

Oratio.

Praesta, quaesumus Omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus; eodem interveniente ad caelestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Prophetarum Dominum, * Venite adoremus.
Psal. Venite exultemus etc.
Hymn. Nunc juvat celsi etc. *In* 1. *Noct.*
Antiph. Factum est autem, ut aegrotaret filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus.
Psal. 1. Beatus vir etc. *de commu. Conf.*
Antiph. Dixit mulier ad Eliam: quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum?
Psal. 2. Quare fremuerunt gentes etc.
Antiph. Ait Elias ad viduam: da mihi filium tuum.

Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

Psalm. 3. Domine, quid multiplicati sunt etc.

℣. Verbo Domini continuit Caelum.

℟. Et dejecit de Caelo ignem ter.

De Libro tertio Regum.

Lectio I. *Cap. 17.*

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israël, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros, et pluvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum dicens: Recede hinc, et vade contra Orientem, et abscondere in torrente Carith, qui est contra Jordanem, et ibi de torrente bibes: corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini. Cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, et carnes mane; similiter panem, et carnes vespere, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, et vade in Sarephta Sidoniorum, et manebis ibi: praecepi enim ibi mulieri viduae, ut pascat te. *Tu autem.*

℟. Recede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit, et fecit juxta verbum Domini.

℣. Abscondere in torrente Carith, et ibi de torrente bibes; corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: da mihi paululum aquae in vase, ut bibam; cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus, dicens. Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Quae respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinae in hydria, et paululum olei in lecytho; en colligo duo ligna ut ingrediar, et faciam illud mihi, et filio meo, ut comedamus, et moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, et fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum et affer ad me: tibi autem, et filio tuo facies postea. Haec autem dicit Dominus Deus Israël: Hydria farinae non deficiet, nec lecytus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terrae. Quae abiit, et fecit juxta verbum Eliae: et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod loquutus fuerat in manu Eliae. *Tu autem.*

℟. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetae: * Et comedit ipse, et illa, et domus ejus.

℣. Ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Eliae: * Et comedit.

Lectio III.

Factum est antem post haec, aegrotavit filius mulieris matrisfamilia, et erat languor fortissimus; itaut non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in coenaculum: ubi ipse manebat, et posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum, et revixit. *Tu autem.*

℟. Reversa est anima pueri intra eum, et revixit, et tradidit matri suae, et ait illi: * En vivit filius tuus.

℣. Tulit Elias puerum, et deposuit eum in inferiorem domum, dicens: En vivit. Gloria Patri. En vivit.

In II. Noct.

Antiph. Factum est verbum Domini ad Eliam: dicens: vade, et ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terrae.

Psal. 4. Cum invocarem etc.

Antiph. Ait Elias ad Achab: Ascende, comede, et bibe, quia sonus multae pluviae est.

Psalm. 5. Verba mea etc.

Antiph. Manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jezrahel.

Psal. 8. Domine Dominus noster etc.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ex Libro Sancti Epiphanii Episcopi.

De Vitis Prophetarum.

Lectio IV.

Elias Propheta ex Thesbis existebat, e continente Arabum, de Tribu Aaron Levita. Morabatur autem in Galaad: quoniam Tesbis erant aedes Sacerdotibus consecratae, ac destinatae. Quem cum eniteretur parens ejus, ejusmodi Sabac patri visio apparuit. Viri niveum quemdam prae se ferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant, quin et flammam ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem Genitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est Oraculum, sive Responsor: Cave manifestum facias: erit quippe

lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia, et judicabit Israël cum igne, tum romphaea. Hic est ille Elias, qui ter ignem e caelo deduxit: quique imbrem sua lingua gestavit; mortuos item suscitavit, et in Caelum denique nimbo, seu turbine ignis assumptus est. *Tu autem.*

℟. Ait Abdias ad Eliam; cum recesserit a te Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, e tu dicis: * Dic Domino tuo: Adest Elias.

℣. Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. Dic Domino.

Ex Libro Sancti Isidori Episcopi.

De Vita, et Morte Sanctorum.

Lectio V.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, vevotione summus, in laboribus fortis, in industria solers, excellenti ingenio praeditus, in exercitatione disciplinae rectus, in sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrepidus. Verberavit Tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennio siccitate clausit imbribus Caelum. Oravit rursum, et Caelum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de Caelo venit. Duos quinquagenarios cum militibus caelesti igne combussit. Jordanem transiens, tactu melotis abrupit aquas. *Tu autem.*

℟. Cum venisset Elias ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua, colligens ligna, et revocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam.

℣. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, et bucellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio VI.

Post haec igneo curru in Caelum raptus ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine mundi, praecursurus Christum, annunciaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, itaut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoch, qui cum eo venturus est, et occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, et sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plaga magna percutient. Post haec veniet Dominus et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos, qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in aeternum. *Tu autem.*

℟. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tri-

bus vicibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliae.

℣. Domine Deus meus revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri. Et exaudivit.

In III. Noct.

Antiph. Dixit Elias Prophetis Baal, eligite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum; qui clamabant, et non erat, qui responderet eis.

Psal. 14. Domine, quis habitabit etc.

Antiph. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Psalm. 20. Domine in virtute tua etc.

Antiph. Orante Elia cecidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et ligna, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quae erat in aquaeductu lambens.

Psalm. 23. Domini est terra etc.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap. 17.*

In illo tempore: Assumsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 57. in Matth. paulo post princip.

Cujus autem rei gratia Moysen, et Eliam produxit? Multas quidem dicere quis caussas posset? Primum quoniam et turbae, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: Idcirco Moysem et Eliam ceterorum prophetarum vertices producit, ut quam magnum sit inter servos, et Dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crederent Petrum; qui Filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judaei accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicaret. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia Sabbatum non servat; et rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis; ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia haec criminabantur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis praevaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, aequalem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum praefulsit. Moysi enim legem dedit, quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judaei credebant; nec praevaricatorem ejus, et legum latori hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui aequalem se Patri dicebat, si non esset, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret. *Tu autem.*

℟. Ait Elias Nuntiis Regis Samariae; numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem haec dicit Dominus; De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

℣. Reversi Nuntii ad Ochoziam dixerunt; Vir occurrit nobis dicens: Ite, et revertimini ad Regem, et dicetis ei. De lectulo.

Lectio VIII.

Ad haec omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis quam vitae habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur, idcirco, Moysen jam mortuum, et Eliam, qui non dum id passus est, in medium produxit. Quartam vero caussam Evangelista quoque ipse tetigit. Quaenam igitur illa est? Ut Crucis gloriam ostendat, at tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de Cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsam semper appellabat. *Tu autem.*

℟. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in Caelum, * Eliseus clamabat dicens: Pater mi, Pater mi, currus Israël, et auriga ejus.

℣. Cumque pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque, et ascendit Elias per turbinem in Caelum. Eliseus. Gloria Patri. Eliseus.

Lectio IX.

Accedit ad haec omnia virtus quoque virorum singularis, atque praecipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de caussa eos, qui centies pro Dei praeceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit; quorum uterque cum animam perdiderit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos locuti sunt; alter adversus Ægyptum, alter adversus Achab: et quod magnum est pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocia pericula compulsi sunt: qui etsi privati, ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab Idolorum cultu populum eripere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rusticior, et uterque saecularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias praeter melotem aliquid habebat: praesertim cum Veteris essent Testamenti, nec tanta gratia signorum pollerent. Te Deum.

Ad Laudes, et per Horas.

Antiph. Elias, dum zelat zelum legis receptus est in Caelum: *Psalm.* Dominus regnavit, *cum reliq. ut in Dom.*

Antiph. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in Caelum, ibant Elias, et Eliseus de Galgalis.

Psalm. Jubilate etc.

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas, et divisae sunt, et transierunt ambo per siccum.

Psalm. Deus Deus meus etc.

Antiph. Cum Elias, et Eliseus pergerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus et equi ignei diviserunt utrumque.

Cant. Benedicite omnia opera etc.

Antiph. Ascendit Elias per turbinem in Caelum: Eliseus autem videbat, et clamabat: Pater mi, pater mi, currus Israël, et auriga ejus.

Psalm. Laudate Dominum de caelis.

Capitulum. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi facula ardebat, qui induxit in populos famam, et irritantes illum indivia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Te magne rerum conditor.
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite maximo,
Quem diligis extollere.
Hic namque sacri nominis
Tui zelator provocat
Vates Baal nequissimos,
Victosque jure interficit.
Illo precante, victimas
Absumit ignis caelitus:
Hinc perstrepentes acriter,
Sunt omnibus ludibrio,
Tum Jezabelis impiae
Vitans furorem noxium,
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum.
Panem sibi qui proferens,
Lymphamque, jussit pergere
Cibo refectum strenue
Ad montis Horeb verticem
Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium:
Hac vi dapes sunt praeditae,
Quas dextera Dei porrigit.
Omnis tibi sit gloria
Verbum, Pater, Paraclite,
Inseparata Trinitas,
Quae condidisti omnia. Amen.

℣. Elias in turbine tectus est.
℟. Et in Eliseo completus est Spiritus ejus.

Ad Benedictus.

Antiph. Elias homo erat similis nobis passibilis: et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et Caelum dedit pluviam, et terra dedit fructum sum.

Oratio.

Praesta quaesumus, omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus; eodem interveniente ad caelestia sublevemur, et sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Tertiam.

Antiph. Factum est autem.

Capitulum. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius, quasi facula ardebat, qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

℟. *brev.* Verbo Domini * continuit Caelum. Verbo.
℣. Et dejecit de Coelo ignem ter. Continuit.
Gloria Patri. Verbo.
℣. Tu ungis Reges ad paenitentiam.
℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ad Sextam.

Antiph. Tulit Elias.

Capitulum. *Ecc.* 48.

Verbo Domini continuit Caelum, et dejecit de Caelo ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

℟. *brev.* Tu ungis Reges * ad poenitentiam. Tu.
℣. Et Prophetas facis successores post te. Ad.
Gloria Patri. Tu.
℣. Beati sunt, qui te viderunt.
℟. In amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam.

Antiph. Ascendit. Elias.

Capitulum. *Eccl.* 48.

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei. Qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

℟. *brev.* Beati sunt, qui te viderunt. Beati.
℣. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui. te.
Gloria Patri. Beati.
℣. Elias in turbine tectus est.
℟. Et in Eliseo completus est Spiritus ejus.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, praeter sequentia.

℣. Beati sunt qui te viderunt.
℟. Et in amcitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat.

Antiph. Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas Jordanis, quae divisae sunt in utramque partem, et transierunt ipse, et Eliseus per siccum: et ascendit Elias per turbinem in Caelum.

DIE XXIX. JULII.

In octava Sanctae Mariae Magdalenae. Duplex.

In primo nocturno Lect. de Scrip. occurr.

In Secundo nocturno.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 45. de diversis cap. 12. Lectio IV.

Duplicia pallia fecit viro suo. Jam acclamatis; credo quod agnoscitis, quae sunt duplicia pallia. Laudes sunt, laudes fidei, laudes confessionis, laudes praedicationis. Quare duplicia? Christum laudas, Deum laudas, et hominem. Dupliciter lauda, simpliciter lauda. Dupliciter, quia homo est, et Deus; Simpliciter, ut non sis fictus. Confitere Deum, confitere hominem, lauda Deum in homine, lauda hominem in Deo. Texuit pretiosissimum illud pallium laudis. In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum. Texuit et aliud pallium, propter conversationem inter homines quotidianam: Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis. *Tu autem.*

℟. Propter veritatem. *Tu autem.*

Lectio V.

Sic ergo ista laboriosa, vigilans, sollicita, severa castigans domum suam, surgens de noctibus, intuens lucernam, ne extinguatur, in tribulatione fortis, nondum receptis promissis pavens, brachia sua in fusum confirmans, non pigrum panem manducans. Ob labores istos quasi paupertatis, et necessitatis saecularis, quid erit, quia in diebus novissimis laetata est? quid erit? Audite. Propter quam spem ardeat lucerna nostra tota nocte, nunc audite. Surrexerunt filii ejus, et ditati sunt. Modo in paupertate vivimus, in paupertate vigilamus, et cum morimur, in paupertate dormimus; Sed surgemus, et ditabimur. Quae illae divitiae sunt Angelorum? unam vestem habent lucis: nunquam teritur, numquam sordidatur. Si filius es mulieris hujus, attende quantae tibi divitiae promittantur, surrexerunt filii ejus, et ditati sunt, parati resurrectionis divitias accipere. Noli has amare, ut merearis ad illas venire. *Tu autem.*

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Et vir ejus laudavit eam. Multae, inquit, filiae fecerunt potentiam. Laudes sunt, quibus eam laudat vir ejus. Quae filiae? Quibus haec comparatur? Non comparatur? Tu autem superasti. Attendite ergo vos, jam in fine lectionis sumus.

Multae filiae fecerunt potentias, multae loquutae sunt linguis, scierunt omnia Sacramenta, fecerunt virtutes multas, daemonia excluserunt, res suas pauperibus distribuerunt, corpora sua ignibus tradiderunt: inflatae sunt, quia charitatem non habuerunt. Tu autem superasti, et super posuisti omnes, non solum flore, sed et fructu gravida abundans. Date illi de fructibus manuum suarum. Quid date? Venite benedicti Patris mei. De quibus fructibus manuum ejus? dedistis mihi manducare: Et quod illi deinde negotium erit, finitis laboribus? Et laudetur in portis vir ejus. Ipse erit portus laborum nostrorum: videre Deum: Laudare Deum. *Tu autem.*

℟. Fallax gratia.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 7.

In illo tempore: Rogabat Jesum quidam de Pharisaeis, ut manducaret cum illo. Et ingressus domum Pharisaei, discubuit. Et reliqua.

Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Serm. 93. post initium.

Venit mulier, et venit retro: quia reus animus post tergum stat ad veniam, quia per culpam novit se vultus fiduciam perdidisse: venit satisfactura Deo, non homini placitura, cum venit: venit pietatis illa, non voluptatis exhibitura convivium. Denique et paenitentiae ponit mensam, ferculum compunctionis apponit, panem doloris infert, potum lacrymis temperat in mensura, et ad delicias Deitatis totas, totam pulsat cordis sui, et corporis symphoniam, organi planctus dat clamorem, cytharam per suspiria longa modulatur, gemitus aptat in fistulam, et dum pectus ipsam conscientiam arguens saepe percutit, facit placitura Deo cymbala personare, dumque taliter roportat divinis oculis cibos, totas misericordiae copias sic reportat. *Tu autem.* ℟. *Os suum* etc.

Lectio VIII.

Ecce mulier, quae erat in civitate peccatrix. Exagerat Evangelista mulieris facinus, ut accumulet indulgentiam largitoris: in civitate peccaverat, quia fama sua famam totius tetigerat civitatis; sicque jam non peccatrix solum, sed ipsius civitatis facta fuerat ipsa peccatum. Haec cognovit, quod nisi ab illo solo civitatis peccatum non posset auferri, qui solus mundi venerat abolere peccatum; et ut cognovit, quia accumberet Dominus in domo Pharisaei, non adstantem, non ad sedentem audet venire peccatrix. Deus, cum stat, corripit: cum sedet, judicat; prostratis conjacet, cum decumbit. *Tu autem.*

℟. Regnum mundi.

Lectio IX.

Portavit oleum, quia medicinam lethali vulneri a Superno medico perquirebat. Ad pedes tendit semper, citam veniam qui requirit. Et bene stans, quia jam cadere non potest, qui ad pedes Christi meruit pervenire. Stans retro secus pedes ejus, ut Christi vestigiis innixà percurreret per viam vitae, quae per viam cucurrerat mortis. Lacrymis rigabat pedes ejus, an mutatur ordo rerum, pluviam terrae coelum dat semper; ecce nunc rigat terra coelum: imo super coelos, et usque ad ipsum Dominum imber humanarum prosiliit lacrymarum, ut juxta Psalmistam, et de aquis fletuum cantetur illud: Et aquae omnes, quae super coelos sunt, laudent nomen Domini, o quanta vis in lacrymis peccatorum! Rigant coelum, terram diluunt, extinguunt gehennam, delent in amne facinus latam divina promulgatione sententiam. *Tu autem* Te Deum laudamus.

Reliquà ut in die Sanctae Mariae Magdalenae, cum commem. SS. Felicis et caet.

Die. xxxi. Julii.

In Festo S. Ignatii Confessoris. Duplex.

Oratio.

Deus, qui ad majorem tui Nominis gloriam propagandam, novo per beatum Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti.: concede, ut ejus auxilio, et imitatione certantes in terris, coronari cum ipso mereamur in Coelis. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de scriptura occ.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Ignatius natione Hispanus, nobili genere, Loyolae in Cantabria natus, primo Catholici Regis aulam, deinde militiam secutus est. In propugnatione Pampelonensi accepto vulnere graviter decumbens, ex fortuita piorum librorum lectione, ad Christi sanctorumque sectanda vestigia mirabiliter exarsit. Ad montem Serratum profectus, ante aram beatae Virginis, suspensis armis, noctem excubans, sacrae militiae tyrocinium posuit. Inde, ut erat indutus sacco, traditis antea mendico pretiosis vestibus, Manresam secessit: ubi emendicato pane, et aqua victitans, exceptisque diebus Dominicis jejunans, aspera catena cilicioque carnem domàns, humi cubans, et ferreis se flagellis cruentans, per annum commoratus est. Claris adeo illustrationibus a Deo recreatus, ut postea dicere solitus sit; Si sacrae litterae non extarent, se tamen pro fide mori paratum ex iis solum, quae sibi Manresae patefecerat Dominus. Quo tempore, homo litterarum plane rudis admirabilem illum composuit Exercitiorum librum, sedis Apostolicae judicio, et omnium utilitate comprobatum. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Ut vero se ad animarum lucra rite formaret, subsidium litterarum a Grammatica inter pueros exorsus, adhibere statuit. Cumque nihil interim omitteret de studio alienae salutis, mirum est quas ubique locorum aerumnas, ac ludibria devoraverit, asperrimaque, et vincula, et verbera pene ad mortem usque perpessus: quibus tamen longe plura Domini sui gloria semper expetebat. Lutetiae Parisiorum adjunctis sibi ex illa Academia variarum nationum sociis novem, qui omnes Artium magisteriis, et Theologiae gradibus insignes erant, ibidem in monte Martyrum prima Ordinis fundamenta jecit: quem postea Romae instituens; ad tria consueta, quarto addito de Missionibus voto, sedi Apostolicae arctius adstrinxit: et Paulus tertius primo recepit, confirmavitque: mox alii Pontifices ac Tridentina Synodus probavere. Ipse autem misso ad praedicandum Indis Evangelium sancto Francisco Xaverio, aliisque in alias mundi plagas ad Religionem propagandam disseminatis, ethnicae superstitioni haeresique bellum indixit, eo successu continuatum, ut constans fuerit omnium sensus, etiam Pontificio confirmatus oraculo, Deum sicut alios aliis temporibus sanctos viros, ita Luthero ejusdemque temporis haereticis Ignatium et institutam ab eo Societatem objecisse. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum; * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI.

Sed in primis inter Catholicos instaurare pietatem curae fuit. Templorum nitor, Catechismi traditio, Concionum ac Sacramentorum frequentia ab ipso incrementum accepere. Ipse apertis ubique locorum ad juventutem erudiendam in litteris ac pietate gymnasiis; erectis Romae Germanorum collegio; male nuptarum et periclitantium puellarum coenobiis; utriusque sexus tam Orphanorum, quam Catechumenorum domibus, aliisque pietatis operibus, indefessus lucrandis Deo animis instabat: auditus aliquando dicere, si optio daretur, malle se beatitudinis incertum vivere, et interim Deo inservire, et proximorum saluti, quam certum ejusdem gloriae statim mori. In daemones mirum exercuit imperium. Vultum ejus coelesti luce radiantem sanctus Philippus Nerius aliique conspexere. Denique aetatis anno sexagesimo quinto, ad Domini sui amplexum, cujus majorem gloriam in ore semper habuerat, sem-

perque in omnibus quaesierat, emigravit. Quem Gregorius decimusquintus, magnis in Ecclesiam meritis, et miraculis illustrem, Sanctorum fastis adscripsit. *Tu autem.*

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio VII. Cap. 10.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Designavit Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Homilia 17 in Evangelia.

Dominus, et Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecepta sunt; quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus, innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit; quia duo sunt praecepta charitatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus, quam inter duos, charitas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit. *Tu autem.*

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio VIII.

Ecce enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatores enim suos Dominus sequitur, quia praedicatio praevenit, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis praecurrunt, atque per hoc veritas in mente suscipitur. *Tu autem.*

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Hinc namque eisdem praedicatoribus Isaias dicit: Parate vias Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Ite facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus praedicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui praesentiam illustret. *Tu autem.*

Te Deum laudamus.

Vesper. de sequent. cum commemor. praeced.

AUGUSTUS.

DIE II. AUGUSTI

In festo B. Alphonsi Mariae de Ligorio. Confessoris Pontificis. Duplex.

Omnia de commu. Confess. Pontif. praeter ea, quae hic habentur propria.

Hymnus.

Ad Vesperas.

En qui benigne nexibus
Solvit revinctos criminum,
Caelique callem deviis
En qui retexit sedulus.
Oh quot labores pertulit,
AEstusque mentis asperos,
Ex ore prompte daemonis
Eos ut atro tolleret!
Pagos et urbes permeat,
Plagasque cultas rusticis,
Ibique Christi dogmata
Ardore multo seminat.
Et ut docere dissitos,
Omnesque possit posteros
Edit libros multiplices
Cunctis futuros saeculis.
AEterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

Oratio.

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum, atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: quaesumus, ut ejus salutaribus

monitis edocti, et exemplis roborati, ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum etc.

Ad Matutinum. *Hymnus.*

Dum corda plebis commovet,
Eamque belle provocat
Alphonsus, ut fiduciam
In Matre ponat Numinis:
Monstrum novum, mirabile
Stupore plena conspicit,
Immensa quod suspiria,
Dulcesque guttas excitat.
Immago namque Virginis.
Se luce vestit protinus,
Jubarque vibrat, quod pium
Loquentis os illuminat.
Probavit hoc miraculo.
Regina Caeli praepotens
Verum fuisse, fervido
Quod fudit ipse pectore.
AEterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

In I. Noct. lect. de script. occurr.

In II. Nocturno. *Lectio IV.*

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus Parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum Parentes obtulissent B. Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit, eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis obhorrens nobiles ephebos ad Christianam modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus, utriusque juris lauream in patria universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset; fortamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede, ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum

conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit SS. Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent. *Tu autem.*

Lectio V.

Ne autem a proposito umquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, et pietate refertis, animas Christi lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit, prae amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit. *Tu autem.*

Lectio VI.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus S. Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coërcendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae caritate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de caelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo, Nuceriae Paganorum inter suorum Alumno-

rum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum PIUS SEPTIMUS Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis adscripsit. *Tu autem.*

Lect. II. Noct. de commu. Evangelistarum.

Designavit Dominus etc.

Ad Laudes *Hymnus.*

Alphonse cur nam juscula
Herbis amaris inficis?
Corpus tuum durissimò
Quare flagello percutis?
Rerum premens angustia,
Frigus, calor, jejunium,
Sitis, laborque pervigil
Submisit illud affatim.
Intacta sint, hoc efficis,
Ut castitatis lilia
Tuae, cibumque divitem
Virtutibus des caeteris.
Sic in tumultu saeculi
Vita fruentes accolae
Possunt Eremi consequi
Gressus tuos Antistites.
AEterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

DIE III. AUGUSTI.

In festo S. Aspreni Primi Episc. et Patr. Neap. Duplex majus. In primis vesp. omnia de Commu. Conf. Pont.

Oratio.

Deus, qui beatum Asprenum ab Apostolo Petro baptismo lustratum, primum nobis Antistitem constituisti; praesta supplicibus tuis, ut fidem, quam per eum accepimus, bonis operibus comprobemus. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lect. de Epist. S. Pauli Apost. Fidelis, *ut in commu.*

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Asprenus primus Neapolitanae Ecclesiae Antistes, ab Apostolorum Principe constitutus fuit. Cum enim is Anthiochia Romam proficiscens, Neapolim appulliset, invenit honestam mulierem Candidam nomine, quae ab eodem aegritudine prius liberata, et lustrata baptismate, oravit deinde Sanctum Apostolum, ut Aspreno probo viro, sibi consanguinitate conjuncto, diuturno jam morbo laboranti, idem, quod sibi benefi-

cium impertiretur, ut non tantum sanguinis, sed Religionis cognatione conjungeretur. *Tu autem.*

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus

Lectio V.

Annuit Petrus Candidae precibus, eique injunxit, ut apprehensa aegri dextera, suo nomine juberet, incolumen e strato consurgere. Quod cum mulier fecisset, Asprenus illico sanus ad beatum Petrum accessit: a quo verae fidei mysteriis initiatus, salutari lavacro fuit ablutus, et cum Candida missae sacrificio interfuit, dum Apostolus ipse sacris operaretur in loco, quem postea Petri aram nuncupatum, atque ob tantae rei memoriam maximo in honore semper habitum, tum Neapolitani Reges privilegiis plurimis, tum summi Pontifices amplissimis indulgentiis locupletarunt. *Tu autem.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Petrus autem Romam discessurus Neapolitanae Ecclesiae Asprenum primum Episcopum praefecit, qui divinum magistrum imitatus, populum suae curae, et directioni traditum, exemplo, praedicatione, miraculisque sic erudiit, excoluitque, ut Fidem, et Jesu Christi doctrinam, ab Apostolorum Principe acceptam, intactam semper, illibatamque constantissime servaverit; donec Asprenus annis plenus, ac meritis emigraret ad Dominum, sub annum Christi nati septuagesimum nonum; sepultusque nunc colitur maximo in Templo, ubi sancti Petri baculus servatur. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia Regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homil. in Evang. Homo peregre.

In secundis vesperis comm. S. Dominici.

DIE IV AUGUSTI.

In festo Sancti Dominici confes. Patroni minus Principalis Regni neapolitani. Duplex majus cum Octava:

In primo Noct. Lectiones Iustus morte, *ut in comm. confess. non Pontif. In secundo, et tertio Noct. Lect. ut in Brev. Vesp. de festo Sanctae Mariae ad Nives: comm. S. Dominici.*

ORATIO S. CAIETANI THIENAEI.

Ad implorandam Divinam Clementiam in opportunitatibus, in tribulatione.

O R E M U S.

Respice, Domine Sancte Pater, de Sanctuario tuo, et de excelso Caelorum Habitaculo, et vide hanc Sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert Magnus Pontifex Noster Sanctus Puer Tuus Dominus Jesus pro peccatis Fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Ecce vox Sanguinis Fratris Nostri Jesu clamat ad te de Cruce. Exaudi, Domine, placare Domine, attende, et fac, ne moreris propter Temetipsum, Deus meus, quia Nomen Sanctum tuum invocatum est super Civitatem istam, et super Populum tuum, et fac nobiscum secundum misericordiam tuam.

Ut Civitatem istam (vel Familiam istam) defendere, pacificare, custodire, et conservare digneris, Te rogamus, audi nos.

Omnipotens sempiterne Deus, qui B. Cajetanum Confessorem tuum in tua Providentia mirabiliter confidentem terrena fecisti despicere, et donis Caelestibus abundare; concede propitius, ut qui eius hodie Commemorationem colimus, Caelestis ejusdem Providentiae praesidia sentiamus, et ad sempiterna jugiter adspiremus. Per Christum.

Aliae Preces desumptae ex Brev. Rom.

Aspice, Domine, de Sede Sancta tua, et cogita de nobis; inclina, Deus meus aurem tuam, et audi; aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequitatem, esto Refugium pauperum in tribulatione, quia Tu solus laborem, et dolorem consideras. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos, Domine, et armis tuae Potentiae protege nos semper; libera, Domine Deus Israël, clamantes ad te; erue nos in mirabilibus tuis, et da Gloriam Nomini tuo. Adjuva nos, Deus salutaris noster, et propter Gloriam Nominis tui, Domine, libera nos, et propitius esto peccatis nostris propter Nomen tuum.

Oratio.

Defende, quaesumus Domine, B. Maria semper Virgine intercedente, cum Beatis Apostolis tuis Petro, et Paulo, atque Beatis Januario, Cajetano Confessore tuo, et omnibus Sanctis, istam ab omni adversitate Civitatem (vel Familiam), et toto corde tibi prostratam ab hostium propitius tuere clementer insidiis. Per Christum.

AD S. CAJETANUM,

Qui nocte Natalitia Infantem Jesum accipere meruit a Deipara in ulnas suas.

Antiph.

Tu Forma Cleri, factus ex animo, Sectator Apostolorum, inclyta tenes Regna Caelorum.

℣. Ora pro nobis, S. P. Cajetane.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. *Oremus.*

Deus, Magnus Dominus, et laudabilis nimis, qui pro nobis factus es Parvulus, et Amabilis nimis; praesta quaesumus, ut exemplo, et intercessione Sancti Cajetani Confessoris tui, te totis viribus amplectamur, toto corde osculemur, totaque anima diligamus. Qui vivis, et regnas etc.

In omni tribulatione, et angustia succurre nobis semper piissima Virgo Maria Mater, et decor carmeli.

DIE 7. MENSE AUGUSTI

Fit Officium S. Donati duplex.

Omnia de com. mart. Oratio in Breviario lect. 1. *noct. de script. occ. in* 2. *noct.* 4. *lectio Donatus* 5., *et* 6. *Triumphalis. In* 3. *noct. vigilate, et orate ut sequunt.*

Lectio S. Evangelii secundum Marcum.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis videte, vigilate, et orate; nescitis enim quando tempus sit. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Semper, et ad omnia vigilias esse salutares nullus ignorat: quia revera plus vigilare, plus vivere est. Nam quid tam mortis simile, quam dormientis aspectus? quid tam vita plenum, quam forma vigilantis? Indulgendum somno est, ut corpus reparet, non resolvat; et vires revocet, non enervet. Semper ergo ad omnia vigilias esse salutares, nullus ignorat. Quae ars, quod opus, quod tempus, quae potestas, quod officium non vitae lucra lucubratione perquirit?

℟. Corona Aurea.

Hinc est quod Rex in procinctu pervigili callidi hostis praecavet, et evitat insidias. Tunc in castris miles supervenientes nocturnos impetus cauta pernoctatione propellit. Sic Nauta vigilando diffusi itineris incertas vias intrat, et calles transit invios, et vestigio furtivo ad lucrosi portus votivam pervenit mansionem. Hinc pastor adjungit noctes diebus, et totum sibi tempus denegat dormiendi, ne qua lupis suffragante somno grassandi in gregem praebeatur occasio.

℟. Hic est vere martyr.

Lect. 9.

Sic viator solers per auras noctis aestus solis praevenit: Actumque diem praevidentius deputat mansioni. Hoc Propheta sciens non die solo, sed et nocte tota clamabat ad Dominum: Domine Deus salutis meae, in die clamavi, et nocte coram te. Quid plura? Ipse Dominus pernoctat in oratione Dei; ut ante nos oratione liberet, quam redimat passione. Et si pro servis Dominus vigilat, merito pro se ipsis servos vigilare sic jubet.

Te Deum.

PRO FESTO B. MARIAE VIRGINIS DE GRATIA.

Omnia ut ad Nives, praeter sequentia.

Ad Magn. in utrisq. Vesp.

℣. Ave Maria gratia plena.
℟. Dominus tecum.

Antiph. O beata Virgo Maria; tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes Mundi, exaudi filios tuos clamantes ad te.

Oratio.

Deus, qui humano generi Beatae Mariae Virginitate foecunda reparationis gratiam contulisti: concede, ut quam gratiae Matrem appellamus in terris, ejus felici consortio perenniter perfruamur in Coelis. Per Dominum etc.

Lectio IV.

Sermo Sancti Thomae Episcopi

Conc. 2. de Annunt.

Admirandam, omnique virtute praestantem Genitricem Dei Mariam pro mei ingenii exiguitate toto animi desiderio laudare desiderans nullum fere in Sacris Litteris potui reperire praeconium, quod ad litteram ejus nobis gloriam, excellentiamque demonstret. Nam etsi de illa per Prophetas plurima mystice dicta, factaque passim legantur, unde possit virtutis ejus magnitudo constare; in Evangelicis tamen, aut Apostolicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rarior laus invenitur. Quamvis, ut verum fatear, non ita silentio tradita sit, ut in eorum dictis virtutum ejus claritas tenuissimo radio, veluti per

quasdam verborum rimulas non eniteat. Sed unde magis ejus gloriam, virtutes, dotesque animi poterimus auspicari, quam ex illo mirifico ejus, et Angeli colloquio? in quo praeter hoc, quod Angelico eloquio gratia plenissima, et omnium Feminarum prima merito praedicatur, ex gestis ejus, et dictis multa nimis praeconiorum ejus sylva emicuit.

℟. Sicut Cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrra electa * dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi etc.

Lectio V.

Ingressus Angelus ovanter, salutavit reverenter: Ave, inquit, gratia plena, Dominus tecum. Plena gratia, implenda Deitate, obumbranda virtute; gratia plena, de cujus plenitudine accipiunt universi, de cujus abundantia totus replendus est orbis. Et vere plena, in cujus animo nullus peccato relictus est locus, nullus iniquitati patuit accessus. Dominus tecum. Et quomodo tecum? non utique sicut mecum, sed sicut nullibi: tecum in corpore, tecum in mente, tecum in animo, tecum in consilio, tecum in utero, tecum in auxilio, tecum in ortu, tecum in exitu, tecum in fine, tecum sine fine.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt etc.

Lectio VI.
Ex Conc. 1. Annunt.

Coelesti ergo Legatione audita, sic fatur ad Angelum: Ecce ancilla Domini; fiat mihi secundum verbum tuum. Grandi ergo Mysterio, Altissimoque Deitatis instinctu conceptura Deum sui meminit ancillatus, ut orientem a se filium Mundi obsequio manciparet. Fiat mihi, ait, secundum verbum tuum; et ad verbum ejus statim in utero incarnatum est Verbum. O fiat potens, o fiat efficax, o fiat super omne fiat perpetuo honore venerandum! Hoc verbo fiat factus est Mundus. Hoc verbo coelestia, terrestriaque Altissimus condidit; sed tale fiat non sonuit in Orbe, quale tu nunc beata dixisti. Quid enim factum est? quis dicere potest quid factum est? Natura stupet, judicium haeret, hebescit sensus, lingua mutescit, ratio deficit, intellectus non capit quod factum est in Maria cum hoc protulit verbum: fiat mihi secundum verbum tuum.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concu-

pivit. * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes etc. Gloria Patri etc. Unguentum etc.

Lectio VII.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

C. 1. v. 26.

In illo tempore missus est Gabriel Angelus à Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi

Serm. 291. in Nat. S. Jo: Bapt. 4.

Angelus vero idem ipse ad Mariam Virginem, Ave, inquit, gratia plena, Dominus tecum; jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, Nuntie Dei, quomodo fiet istud? vide Angelum scientem, illam quaerentem, non diffidentem. Audi quomodo: erit virginitas tua; tu tantum crede veritatem, serva virginitatem, accipe integritatem. Quoniam integra est fides tua, intacta erit integritas tua. Denique audi, quomodo fiet istud? Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi, quia fide concipis, quia credendo in utero, non concubando habebis: propterea quod nascetur de te Sanctum vocabitur Filius Dei. Quid es, quae postea paritura es? Unde meruisti? Unde hoc accepisti? Unde fiet in te qui fecit te? Unde, in quam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, Sancta es, votum vovisti; sed multum, quod meruisti, immo vero multum, quod accepisti.

℟. Sub tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo: suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus: * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus.

℣. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriae melos. Quibus etc.

Lectio VIII.

Nam unde hoc meruisti? fit in te qui fecit te, fit in te per quem facta es: immo vero per quem factum est Coelum, et terra; per quem facta sunt omnia fit in te Verbum Dei

caro, accipiendo carnem, non amittendo Divinitatem. Et Verbum jungitur carni, et Verbum copulatur carni, et hujus tanti conjugii thalamus uterus tuus; et hujus, inquam, tanti conjugii, idest Verbi, et carnis thalamus uterus tuus, unde ipse Sponsus procedit de thalamo suo. Invenit te virginem conceptus, dimittit virginem natus. Dat foecunditatem, non tollit integritatem. Unde tibi hoc? Proterve virginem video interrogare, et quasi importune aures verecundas ista mea voce pulsare. Sed video virginem verecundantem, et tamen respondentem meque admonentem. Quaeris a me, unde mihi hoc? verecundor tibi respondere bonum meum. Angeli audi ipsius salutationem, et in me agnosce tuam salutem. Crede cui credidi. Unde mihi hoc quaeris? Angelus respondeat. Dic mihi Angele, unde Mariae hoc? Jam dixi cum salutavi: Ave gratia plena.

℟. Porta Coeli, et Stella maris es virgo Maria, Regis aeterni Mater, gratos nos redde Filio tuo: * Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet.

℣. Tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes mundi, exaudi nos clamantes ad te. Quia omnis etc. Gloria Patri. Quia etc.

Lectio IX.

Serm. 290. de Sanctis in Nat. S. Io. Bapt. 4.

Maria vero quando e contra ait, quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco, inquirendo dixit, non desperando. Dum interrogavit, non de promissione dubitavit. O vere gratia plena! sic enim est ab Angelo salutata; Ave gratia plena. Quis hanc explicet gratiam? Quis huic gratiae gratias agendo sufficiat? Fit homo, et per liberum arbitrium perit homo; et invenitur homo factus, qui fecit, ne periret quem fecit. In principio Verbum Deus apud Deum, per quod omnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Caro fit Verbum, sed caro accedit ad Verbum, non periit in carne Verbum. O gratia! ut hoc haberemus, quid digni eramus?

Die viii. Augusti

In Festo S. Emygdii Episc. et Mart. dupl. omnia de commu. un. Mart. praeter ea, quae hic assignantur.

Oratio.

Deus qui Beatum Emygdium Martyrem tuum, atque Pon-

tificem Idolorum victoria, et Miraculorum gloria decorasti: concede propitius, ut eo interveniente malorum Spirituum fraudes vincere, et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum etc. *In I. Noct. Lect. de scr. occ.*

In II. Noct. *Lectio IV.*

Emygdius e nobili Francorum prosapia Treveris natus, anno aetatis vicesimotertio Parentibus Idolatris frustra obstantibus fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus Discipulis Euplo, Germona, et Valentino vitam duxit; humanis spretis oblectamentis, rebus divinis plenius incumbebat, erga proximum caritatis ardore aestuabat. Idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit, hospitio exceptus in Insula Tyberis, hospitis filiam per quinquennium jam immedicabili morbo languentem Baptismo sanavit. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit. *Lectio V.*

Mox oculis caeci coram populo signo crucis apertis, a multitudine eum filium Apollinis credente, in Templum AEsculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus ejus invocatione magnum numerum aegrorum, nequidquam Idoli opem implorantium, valetudini restituit. Aras diruit, AEsculapii signum confractum in Tyberim projecit. Quibus rebus, et mille tercentorum Gentilium, praeter AEsculapii Sacerdotes, conversione inde sequuta, indignati Posthumii Titiani Praefecti urbis minas, Angeli monitu declinans, Sanctum Marcellum Pontificem adiit, a quo Episcopus ordinatus, et Asculum missus est. *Tu autem.* ℟. Desiderium. *Lectio VI.*

Multis in itinere miraculis ingenti multitudine Christo adjuncta, simul ac Asculum Emygdius pervenit, Daemones a simulacris Idolorum per cuncta Fana ejulatibus editis, peregrinam doloris sui caussam indicarunt, quem cum concitata plebs ad caedem quaereret, excitatus tumultu Polhymius Civitatis Praeses eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis ad Jovis, et Angariae Deae Asculi Patronae venerationem hortatur, promissis etiam in praemium nuptiis propriae filiae Polisiae, quam Emygdius ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille et sexaginta homines educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polhymius sancto Episcopo caput abscidit, quo facto, truncus ejus mirabiliter erectus abjectum humo proprium caput tollens manibus per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit. Unde ad Templum maximum translatum est, ubi magna Religione Asculani populi, concursu externorum hanc usque in diem colitur. Incidit ejus beata mors durante persecutione Diocletiani. ℟. Stola jucunditatis. *In III. Noct.*

Homil. in Evang. Si quis venit ad me etc. *ut in comm. unius Martyris.*

DIE IX. AUGUSTI.

Sexta die infra octavam Sancti Dominici. Semiduplex.

In primo Noct. Lectiones de Scriptura occur.

In Secundo Nocturno ex libro Moralium S. Gregorii Papae. Deridetur justi simplicitas, *ut in communi Confess. non Pontif. II. loco.*

In tertio Nocturno. Lect. VII.

Lectio Sancti Evangelii Secundum Lucam. *Cap.* 12.

In illo tempore dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua. Homilia Sancti Petri Chrysologi.

Ex Sermone 24. post. init.

Novus ordo vigiliarum, novus habitus imperatur: Sint lumbi vestri praecincti. Nil de vestitu, nil de calceamentis, nil de ipsius occursus apparatu servi vigiles admonentur, sed tota in praecingendis lumbis mandatur cura, tota in constringendis lumbis statuitur vis praecepti, addito lucernarum solatio tantum, sine quo nec noctis aperitur obscuritas, nec venientis diei clarescit aspectus. *Tu autem.*

℟. Iste est qui, *ut in comm. Confes. non Pontif.*

Lectio VIII.

Cingulum quidem est proprie indicium servitutis, quod et discursus expeditos reddat, et faciat obsequentes, sed dixisse suffecerat: Estote praecincti. Cur lumbos potissimum nominat? Cur tanta jubentis reverentia lumborum facit magnopere mentionem? Quaeris, quare? Quia in lumbis est tota corporis causa; ex lumbis tota carnis negotia suscitantur; in lumbis tota est humani lapsus, humanae fragilitatis occasio. Inde venit, quod virtutis ignaros reddit, efficit segniores. *Tu autem.*

℟. Sint lumbi.

Nona Lectio de vigilia S. Laurentii martyr. cum commemoratione S. Romani Martyris.

Vesper. de seq. sine ulla commemoratione.

DIE XI. AUGUSTI.

In die octava S. Dominici Confessoris. Duplex.

In primo Noctur. Lect. de Script. occurrente.

In secundo et tertio Nocturno Lectiones sequentes ex octavario Romano.

In Secundo Nocturno. Lectio IV.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de Victore.

Gaudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico: Gaudete; quod factus de medio appropiavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur. In terris visus est, ut esset exemplo: in coelum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam; illic invi-

tat ad gloriam : factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, et supplicantis affectum, et supplicationis fructum ; quid enim quaerat sibi, qui nullius eget ? *Tu autem.* ℟. Honestum.

Lectio V.

Haec dies gloriosae migrationis ejus, dies laetitiae cordis ejus, exultemus, et laetemur in ea: introivit in potentias Domini, gaudeamus, quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie Dominicus, posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetravit in Sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despecto mundo, et mundi principe triumphato supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriae. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphis, miraculis gloriosus : sedet veteranus miles, debita jam suavitate, et securitate quietus, securus quidem sibi, sed nostri Sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem, quam pari studio, etsi dispari voluntate, et mali fugitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid virum astruat sanctiorem, horum favor, aut pavor illorum. *Tu autem.* ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

O miles emerite, qui Christianae militiae duris laboribus Angelicae felicitatis requiem commutasti : respice ad imbelles, et imbecilles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios et Spiritales nequitias tuis laudibus occupamur ! quam pium, quam dulce, quam suave, o Dominice, in hoc loco afflictionis, et in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari. Nomen tuum, et memoriale tuum favus distillans in labiis captivorum ; mel, et lac sub lingua eorum, qui tui memoria delectantur. Eja ergo, fortis athleta, dulcis patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis, ut et nos de nostra ereptione gaudeamus, et tu de plena victoria glorieris. Tu autem. ℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. *Cap.* 12.

Lectio VII.

In illo tempore, dixit Jesus discipulis suis : Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episc. *Ex serm. de Conf.*

Si istum Domini sermonem secundum literam velimus accipere, nihil in eo commodi Spiritualis possumus invenire; quid enim proficit ad animae salutem, si aliquis corporaliter aut lumbos praecingat, aut lucernam accendat ? In lumbis itaque concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis vero fides, et charitas christiana monstratur. Jubens igitur dominus lumbos

nostros praecingi, concupiscentia carnis sine dubio praecipit refraenari. Imperans autem ut lucernas ardentes habeamus, hoc utique jubet, ut et lumine verae fidei splendeamus, et sanctae charitatis operibus ferveamus. Tu autem.

℟. Iste est, qui ante. *Lectio VIII.*

Ista, quae de Evangelio proposuimus, cum Propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim testamentum Deus instituit, unus Dominus dedit, et si sunt utriusque testamenti diversa pro temporibus Sacramenta, concordat tamen in utroque salutis humanae Sententia, qua praecipitur, ut non peccemus, et jubetur, ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perverse agere, discite benefacere. Quid est enim: Sint lumbi vestri praecincti, nisi quiescite agere perverse? Quid est; Sint lucernae ardentes, nisi discite benefacere? Tu autem Domine.

℟. Sint lumbi vestri. *Lectio IX.*

De Sanctis Martyribus Tiburtio, et Susanna, ut in Brev.

In Laudibus fit commemoratio octavae S. Laurentii, ac Sactorum Martyrum Tiburtii, et Susannae.

In secundis Vesperis a Cap. de Sancta Clara virgine. Duplex cum commem. diei octavae S. Dominici, et oct S. Laurentii.

Die xiv. Augusti.

In festo BB. Antonii Primaldi, et Sociorum Mm. Hydruntinorum. Semid. omnia de commu. plur. Mart. praeter ea, quae sequuntur. Oratio.

Praesta quaesumus, Omnipotens Deus, ut qui gloriosos Martyres Antonium, et Socios, fortes in sua confessione cognovimus, pios apud Te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum nostrum etc.

Lect. I. Noct. de script. occurr.

In II. Noct.

Lectio IV.

Antonius Primaldus, et octingenti circiter Socii Martyres Hydruntini, Christi fidem postremis hisce saeculis suo sanguine illustrarunt, et insigni fortitudinis exemplo primaevam Ecclesiae gloriam revocarunt. Anno siquidem reparatae salutis millesimo quadringentesimo octogesimo, quum Achomates classis Mahumeti Secundi Praefectus in perniciem tenderet Italiae, Hydruntum devectus, urbem penitus imparatam facili negotio subigere ratus est. Tanta vero fuit Hydruntinorum virtus, ut cum hostibus Sanctae Fidei pacisci, ne ferendis quidem conditionibus, passi sint. Per quindecim igitur dies acriter utrinque pugnatum est; sed jam disjectis maenibus, tandem barbarorum numerus praevaluit, qui vi urbe potiti, cuncta cae-

dibus compleverunt : sic per diuturnos labores, multasque tribulationes Servos suos Dominus ad coronam disponebat. *Tu aut.* ℟. Sancti tui Domine. *Lectio V.*

Hydruntinorum constantia, suorumque ingenti clade non leviter commotus Achomates crudelis homo, et Christiano nomini infensissimus, inter eos, quos servituti addixerat, viros omnes secerni jubet decimoquinto anno majores, qui octingenti circiter inventi sunt. Nudi, manibusque post terga colligatis ex urbe ad clivum Minervae (postea Martyrum dictum) coram barbaro Duce deducuntur; electo huic populo fides Christi ejuranda proponitur; libertas, et Patriae salus, dum pareant, promittitur; mors vero, si renuant, indicitur. At exemplo vero singulari, nemo unus in tanto numero repertus est, qui vel spe libertatis allectus, vel mortis timore perculsus, a fide Christi desciverit. Omnes enim ab Antonio viro religione spectabili confirmati, invocantes dulcia Jesu, et Mariae nomina, seque invicem cohortantes, datis fortiter pro Christo cervicibus, Martyrii palmâm assequuti sunt. *Tu aut.* ℟. Verbera carnificum. *Lectio VI.*

Martyrium hoc plurimis prodigiis Deus quoque confirmavit. Ferunt enim, Antonii corpus abscisso capite constitisse, nec nisi finita Sociorum caede potuisse dejici atque insuper omnia Beatorum corpora per tredecim menses diu exposita penitus integra et incorrupta permansisse. Quare ab Alphonso Calabriae Duce Ferdinandi Regis filio, urbe recuperata, summa religione ac pompa, ipsoque comitante ad reconciliatam Metropolitanam Ecclesiam importantur, et in egregio Sacello, quod regali munificentia Rex dotaverat, collocantur. Quadriennio fere post biscentum circiter quadraginta ex iisdem Martyrum corporibus idem Alphonsus Dux Neapolim asportavit, atque in Ecclesia Beatae Mariae Magdalenae prope Castrum Capuanum collocavit; unde postea ad Ecclesiam Sanctae Catharinae ad Formellum nuncupatam translata sunt, ubi nunc etiam pie sancteque recoluntur. Reliqua vero sacra pignora illorum Patria Hydruntum veneratur, Beatorum Martyrum praesentem opem saepissime experta cultum ab immemorabili tempore iisdem praestitum, Clementis Decimiquarti Pontificis Maximi Apostolica auctoritate conprobandum curavit. *Tu autem.* ℟. Tanquam aurum.

In III. Noct. de commu. 1. loco.

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo S. Rochi Conf. dupl. omnia de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Populum tuum, quaesumus Domine, continua pietate custodi, et Beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animae et corporis contagione securum. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de script. occurr.

In II. Noct. *Lectio IV.*

Rochus in Monte Pessulano natus, quanta in proximum charitate flagraret tum maxime ostendit, cum saevissima peste longe lateque per Italiam grassante, Patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit; Urbesque et Oppida peragrans seipsum in aegrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod Beati viri studium, quam gratum Deo fuerit, miris sanationibus declaratum est. Complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo Crucis eripuit, et integrae sanitati restituit. In Patriam reversus, virtutibus et meritis dives sanctissime obiit; ejusque obitum statim subsecuta est veneratio Fidelium, quae in Constantiensi deinde Concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imago solemmi pompa, omni comitante Populo per eamdem Civitatem, Episcopis approbantibus, est delata. Itaque ejus cultus mirifice propagatus est in universo terrarum orbe, qui eumdem sibi apud Deum adversus contagiosam luem Patronum religioso studio adoptavit. Quibus accurate perpensis Urbanus octavus Pontifex Maximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus fuerint Ecclesiae Sancti Rochi nomine Deo dicatae, Officio Ecclesiastico celebraretur, indulsit. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Ex tractatu S. Augustini Ep. in Epistolam Joannis.

Tract. 5. in cap. 3.

Perfecta ista charitas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exhibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat Magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta in illo charitas est: sed numquid mox, ut nascitur, cum fuerit nata nutritur, cum fuerit nutrita corroboratur, cum fuerit roborata perficitur, cum ad perfectionem venerit quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum. Optabam dissolvi et esse cum Christo. Multo enim magis optimum; manere autem in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori. *Tu autem.*

℟. Amavit eum.

Ex Tractatu 6. *Lectio VI.*

Haec est perfectio charitatis, et major omnino non potest inveniri; sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducen-

da. Quaesivimus inchoationem charitatis unde incipiat, et ubi continuo invenimus: Si quis habet facultatem Mundi, et viderit fratrem suum egentem, et clauserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista charitas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constituto; ex quo eo quod sibi abundat secundum tempus a tribulatione temporali liberet fratrem. Hoc exordium est charitatis. Hanc ita coeptam si verbo Dei, et spe futurae vitae nutrieris, pervenies ad illam perfectionem; ut paratus sis animam tuam ponere pro fratribus suis. *Tu aut.*
℟. Iste Homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo quidam nobilis, *ut in festo S. Ludovici Reg. 25. vel 26. Aug. in Brev. Rom.*

DIE XIX. AUGUSTI.

In Festo S. Ludovici Filii Caroli II. Siciliae Regis, Episcopi Tolosani, et Confessoris Ordinis Minor S. Francisci. Duplex 2. Clas. Omnia de commu. Confess. Pontif. praeter sequentia. *Oratio.*

Deus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum, atque Pontificem caeleste Regnum terreno praeponere docuisti, ac puritate illibata, et eximia in pauperes charitate mirabiliter decorasti: concede; ut ejusdem virtutes aemulantes in terris, coronari cum ipso mereamur in caelis. Per Dominum nostrum.

Et non fit com. Octav. Assumptionis B. M. V.

In I. Noct. Lection. Fidelis sermo, *de eodem commun. Conf. Pontif.*

In II. Noct. *Lectio IV.*

Ludovicus nobilissimo genere natus, Patrem habuit Carolum Secundum Siciliae Regem, Matrem vero Mariam Hungariae Regis filiam. Adhuc puer in sortem Domini vocatus, posthabitis aetatis illius oblectamentis, divino se totum cultui mancipavit. Decimumquartum agens annum, una cum duobus fratribus pro Genitoris libertate in bello navali a Rege Aragoniae capti obses ductus in Catalauniam, Barcinone apud Minores Sancti Francisci fere septennio est commoratus, sub eorumque disciplina in scientiarum studiis, ac sacrarum litterarum comparanda eruditione eo progressus est, ut constans fuerit opinio, ipsi potius fuisse divinitus infusas, quam humanitus acquisitas. Verum majori conatu caelestis Magistri doctrina spiritum instruere anhelans, ciliciis, jejuniis, ferreis flagellis carnem afflixit. Assidua interim Evangelicae veritatis meditatione contemptibilia mundi spernere edoctus, Regalis solii fastum calcare deliberavit, ac de Seraphico amplectendo Instituto, raro humilitatis exemplo, votum emisit. *Tu autem.*

℟. Inveni David. *Lectio V.*

Ecclesiasticae militiae adscriptus, et ad sacros Ordines dein-

de promotus, ut quod mente statuerat, opere firmaret, juri primogeniturae renunciavit et Regno: cumque votum, quod Barcinone voverat, in Monte Pessulano frustra adimplere satageret, illius Caenobii Fratribus timore Regis Patris eum recipere non audentibus, solemniter illud renovavit. Mox ad Ecclesiam Tolosanam a Bonifacio Octavo, quamvis invitus, assumptus, Romamque accersitus, et ab eodem honorifice exceptus, electioni de se factae nullatenus se assensurum declaravit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo reddidisset. Quare annuente Pontifice, habitu Ordinis Minorum, quem semper postea retinuit, rite suscepto, in manibus Generalis Ministri professionem emisit: hisque peractis Apostolicis mandatis humiliter obtemperans, Episcopus Tolosanus passus est se consecrari. *Tu autem.* ℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Tolosam ad illius Ecclesiae regimen profectus, spirituali animarum lucro totus incubuit; utque ministerium Apostolicum integre ac diligenter impleret, salutaribus monitis, illibataeque vitae exemplo peccatores ad poenitentiam revocavit, pluresque Judaeos, atque Gentiles assidua verbi Dei praedicatione ad Orthodoxam fidem convertit. Ecclesiasticam disciplinam ubique in commissa sibi Dioecesi promovit, ac restauravit. Liberalis in pauperes, vigintiquinque ex eis quotidie domi aluit. Puritatem usque ad obitum a pueritia nitidissime custodivit. Humilitatis tandem, charitatis, atque omnium virtutum ornamento decorus, in juvenili aetate Brincolae Provinciae Arce ardenti febre correptus, ad Domini sui amplexum, quem in votis semper habuerat, emigravit. Magnis deinde in Ecclesia meritis clarum, et miraculis illustrem, inter quae plures mortui ejus intercessione ad vitam revocati enumerantur, Joannes Vicesimus-secundus in Sanctorum numerum retulit. *Tu autem.* ℟. Iste est.

In III. Noct. Homil. S. Hilarii Ep. in Evang. Vigilate, *de commun. Conf. Pontif. secundo loco.*

In 2. vesp. fit com. seq. Fest. S. Bernardi Abb. tantum, ut in Brev.

Missa Statuit, *de comm. Conf. Pont. Oratio ut supra. Evang.* Vigilate, *ex alia Missa* Sacerdotes.

Die xxi. Augusti.

In Festo S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal, dupl. Omnia de commu. nec Virg. nec Mart. praeter ea, quae sequuntur. *Oratio.*

Omnipotens, et misericors Deus, qui Beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam, admirabili Spiritus fortitudine per omnes vitae semitas in via perfectionis donasti; quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus

meritis et precibus concede, ut qui infirmitatis nostrae conscii de tua virtute confidimus, coelestis gratiae auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum etc.

In I. Noct. lect. de script. occur.

In II. Noct.

Lectio IV.

Joanna Francisca Fremiot a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte aetate eximiae Sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra aetatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in haec verba: En quomodo haeretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detractant. Matre orbata Deiparae Virginis tutelae se commendavit, et famulam, quae ad mundi amorem eam alliciebat ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a saeculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a Patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata: quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit. *Tu autem.* ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitae consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum aequo animo tulit, sed in publicum indultae veniae testimonium, occisoris filium e Sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit ad alteras nuptias, ut eas, quamvis utiles, et honorificas, iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandae in posterum dimoveretur, illius voto innovato, Sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies chararitate fervescens, pauperes, derelictos, aegros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat; verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus faetido pute ulceribus labia admovere non exhorrebat. *Tu autem.* ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum,

Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua e domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et Sacri Instituti Visitationis Sanctae Mariae fundamenta jecit, Ejusque Instituti leges integerrime custodivit; et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianae vero animi demissionis, et obedientiae, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se praebuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id quod perfectius esse intelligeret voto se obstrinxit. Denique Sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo, et scriptis etiam divina sapientia refertis, ad pietatem et charitatem Sororibus excitatis, meritis referta et Sacramentis rite susceptis Molini anno millesimo sexcentesimo quadregesimo primo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum; ejusque Animam occurrente S. Francisco Salesio, in Caelos deferri S. Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante et post obitum claram, Benedictus Decimus quartus Beatorum, Clemens Decimus tertius albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem die duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens Decimus quartus Pontifex Maximus celebrari praecepit. *Tu autem.*

℟. Fallax gratia.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile...Thesauro *de commun.*

DIE XX. AUGUSTI

In Festo S. BERNARDI ABBATIS et Ecclesiae Doctoris. Duplex.

Oratio.

Deus, qui populo tuo aeternae salutis, beatum Bernardum ministrum tribuisti: praesta quaesumus, ut, quem doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum.

In II. Nocturno.

Lectio V.

Bernardus, Fontanis in Burgundia honesto loco natus, adolosceus propter egregiam formam vehementer sollicitatus a mulieribus, nunquam de sententia colendae castitatis dimoveri potuit. Quas diaboli tentationes ut effugeret, duos, et viginti annos natus monasterium Cisterciense, unde hic Ordo incoepit, et quod tunc in sanctitate florebat, ingredi constituit. Quo Bernardi consilio cognito fratres summopere conati sunt eum a proposito deterrere; in quo ipse eloquentior, ac felicior fuit. Nam sic eos, aliosque multos in suam perduxit sen-

tentiam, ut cum eo triginta juvenes eamdem Religionem susceperint. Monachus jejunio ita deditus erat, ut quoties sumendus esset cibus, toties tormentatum subire videretur. In vigiliis etiam et orationibus mirifice se exercebat: et Christianam paupertatem colens, quasi coelestem vitam agebat in terris, ab omni caducarum rerum cura, et cupiditate alienam. *Tu autem*.

Lectio V.

Elucebat in eo humilitas, misericordia, benignitas: contemplationi autem sic addictus erat, ut vix sensibus, nisi ad Officia pietatis, uteretur; in quibus tamen prudentiae laudè excellebat. Quo in studio occupatus, Genuensem, ac Mediolanensem, aliosque Episcopatus oblatos recusavit, professus se tanti officii munere indignum esse. Abbas factus Claravallensis multis in locis aedificavit monasteria, in quibus praeclara Bernardi institutio, ac disciplina diu viguit. Romae sanctorum Vincentii et Anastasii monasterio ab Innocentio Secundo Papa restituto praefecit abbatem illum, qui postea Eugenius Tertius summus Pontifex fuit, ad quem etiam librum misit de Consideratione. *Tu autem*.

Lectio VI.

Multa praeterea scripsit, in quibus apparet, eum doctrina potius divinitus tradita, quam labore comparata, instructum fuisse. In summa virtutum laude exoratum a maximis Principibus de eorum componendis controversiis, et de Ecclesiasticis rebus constituendis, saepius in Italiam venit. Innocentium item Secundum Pontificem maximum in confutando schismate Petri Leonis, tum apud Imperatorem, et Henricum Angliae regem, tum in Concilio Pisis coacto, egregie adjuvit. Denique tres et sexaginta annos natus obdormivit in Domino, ac miraculis illustris ab Alexandro Tertio Papa inter Sanctos relatus est. Pius vero VIII. Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio Sanctum Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit; necnon Missam, et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit, atque Indulgentias plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cisterciensium Ecclesias visitantibus die hujus Sancti festo concessit. *Tu autem*.

In III. Noct. de Com. Doctorum: Vos estis Sal terrae.

Miss. In medio, *et Epist.* 2. *loco de Comm. Doctorum*: Justus.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In festo S. Josephi Calasanctii Conf. dupl. Omnia de commun. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Deus, qui per S. Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiae, ac pietatis juventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es; praesta quaesumus, nos exemplo et intercessione ita facere et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lectiones de script. occurr.

In II. Noct.

Lectio. IV.

Josephus Calasanctius a Matre Dei Petraltae in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis futurae in pueros charitatis, et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis fidei et sacris precibus erudiebat. Humanis divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiae operam daret, nobilis potentisque feminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus a compluribus Episcopis in Castellae Novae, Aragoniae, et Catalauniae regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At caelesti visione et Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit. *Lectio V.*

In Urbe summa vitae asperitate, vigiliis et jejuniis corpus affligens, in orationibus et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis Sodalitatibus nomine, mirum quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos eleemosynis omnique pietatis officio sublevaret. Lue urbem depopulante, una cum S. Camillo tanto fuit actus impetu charitatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiae ac pietatis spiritu adolescentulos praecipue pauperes destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem Clemeuti Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae Provincias et Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est; ac tot aerumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis et Sancti Jobi exemplum diceretur. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Quamvis ipse Ordini universo praesset, totisque viribus ad animarum salutem incuberet, nunquam tamen intermisit pueros praesertim pauperiores erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summae patientiae et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatisima Virgo cum puero Jesu illis orantibus benedicente appareret. Amplissimis interim Dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium et absentia cognoscendi donis et miraculis clarus, Deiparae Virginis quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque Caelituum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem atque incrementum praenunciasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romae obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor et Lingua post saeculum integra et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimo quarto Beatorum cultu decoratus fuit; ac deinde a Clemente Decimotertio inter Sanctos solemniter est relatus. *Tu autem.*

℟. Iste homo.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 18.

In illo tempore accesserunt Discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas, major est in Regno Caelorum? ? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. *Matth. Hom.* 60.

Videte, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit, et quantum studium curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

Tu autem. ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum quae humilia viliaque nimium videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fo-

rit, quamvis ardua nobis res atque laboris plena esse videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque oro videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit. *Tu autem.*
℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur; quid respondebimus? quae nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni, certe statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret. *Tu autem.* Te Deum etc.

DIE XXX. AUGUSTI.

In Festo S. Helenae Imperat. Vid. dupl. min. Omnia de commu. nec. Virg. nec Mart. praeter Orationem, et Lect. 2. Noct. *Oratio.*

Domine Jesu Christe, qui locum ubi Crux tua latebat Beatae Helenae revelasti, ut per eam Ecclesiam tuam hoc pretioso thesauro ditares; ejus nobis intercessione concede, ut vitalis Ligni pretio, aeternae vitae praemia consequamur. Qui vivis etc.

Lect. I. Noct. de script. occurr.

In II. Noct. Lectio IV.

Ex S. Ambros. in Orat. de obitu Theodosii.

Venit ergo Helena, coepit revisere Loca Sancta, infudit ei Spiritus, ut Lignum Crucis requireret, accessit ad Golgotham, et ait: Ecce locus pugnae, ubi est victoria? quaero Vexillum salutis, et non invenio. Ego, inquit, in Regnis, et Crux Domini in pulvere? Ego in aulis, et in ruinis Christi triumphus? ille adhuc latet, et latet palma vitae aeternae? Quomodo me redemptam arbitror, si redemptio ipsa non cernitur? Video quid egeris Diabole, ut gladius quo peremptus es, obstrueretur. Sed Isaac obstructor ab alienigenis puteos eruderavit, nec latere aquam passus est. Tollatur igitur ruina, ut vita appareat. Promatur gladius quo veri Goliae caput est amputatum. Aperiatur humus, ut salus fulgeat. Quid egisti Diabole, ut absconderes Lignum, nisi ut iterum vincereris? *Tu autem.* ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Vicit te Maria, quae genuit triumphatorem: quae sine imminutione Virginitatis edidit eum, qui crucifixus vinceret te, et mortuus subiugaret. Vinceris et hodie, ut mulier tuas insidias deprehendat. Illa quasi Sancta Dominum gestavit, ego Crucem ejus investigabo: Illa generatum detulit, ego resuscita-

tum. Illa fecit ut Deus inter homines videretur, ego ad remedium peccatorum Divinum de ruinis elevabo Vexillum. Aperit itaque humum, decutit pulverem: tria patibula confusa reperit, quae ruina contexerat, inimicus absconderat. Sed non potuit obliterari Christi triumphus. Incerto haeret ut mulier, sed certam indaginem Sanctus spiritus inspirat. *Tu autem.*

℟. Dilexisti. *Lectio VI.*

Quaesivit Clavos, quibus crucifixus est Dominus, et invenit. De uno Clavo fraenos fieri praecepit, de altero Diadema intexuit; unum ad decorem, alterum ad devotionem vertit. Visitata est Maria, ut Evam liberaret: Visitata est Helena, ut Imperatores redimerentur. Misit itaque filio suo Constantino Diadema gemmis insignitum, quas pretiosiori ferro innexas Cruci Redemptionis Divinae gemma connecteret. Misit et fraenum, utroque usus est Constantinus, et fidem transmisit ad posteros Reges. Principium itaque credentium Imperatorum sanctum est quod super fraenum: Ex illo fides, ut persecutio cessaret, devotio succederet. Sapientior Helena egit, quae Crucem in capite Regum levavit, et locavit, ut Crux Christi in Regibus adoretur. Non insolentia ista; sed pietas est, cum defertur Sacrae Redemptioni. Bonus itaque Clavus Romani Imperatoris, qui totum regit Orbem, ac vestit Principum frontem, ut sint praedicatores, qui persecutores esse consueverunt. *Tu autem.* ℟. Fallax gratia.

In III. Noct. Hom. S. Gregorii Pp. in Ev. Simile est thesauro.

SEPTEMBER.

Dominica III. Septembris.

Officium Septem Dolorum. B. M. V. dupl. Ad Vesp.

Antiph. Quo abiit dilectus tuus, *cum reliq. de Laud. inf.*

Psalm. Dixit Dominus, *et reliq. consueti, prout in Officio parvo ejusdem B. M.*

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua. ℟. Deo gratias.

Hymnus.

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum;

Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam;
Et rubras cruore plantas
Aegra tingit lacrymis.
Centiesque, milliesqne
Stringit arctis nexibus,
Pectus illud, et lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eja, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.
Esto Patri, Filioque,
Et coaevo Flamini:
Esto summae Trinitati
Sempiterna gloria,
Et perennis laus, honorque
Hoc, et omni saeculo. Amen.

℣. Regina Martyrum ora pro nobis.
℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat.

Antiph. Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me sol: Filii matris meae pugnaverunt contra me.

Oratio.

Deus, in cujus passione, secundum Simeonis Prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis, et Matris Mariae doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis, et regnas.

Deinde fit comm. Dominicae occurr..

Hymni Complet. et aliarum Horarum terminantur

Jesu, tibi sit gloria.
Qui passus es pro servulis,
Cum patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Ad Matutinum.

Invitat. Stemus juxta Crucem cum Maria Matre Jesu: * Cujus animam doloris gladius pertransivit.

Psalm. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Jam toto subitus vesper eat polo,
Et sol attonitum praecipitet diem,

Dum saevae recolo ludibrium necis ,
Divinamque catastrophem.
Spectatrix aderas supplicio parens ,
Malis unda , gerens cor adamantinum ;
Natus funerea pendulus in Cruce
Altos cum gemitus dabat.
Pendens ante oculos Natus , atrocibus
Sectus verberibus ; Natus hiantibus
Fossus vulneribus ; quòt penetrantibus
Te conficit aculeis ?
Heu , sputa , alapae , verbera , vulnera ,
Clavi , fel , aloë , spongia , lancea ,
Sitis , spina , cruor , quam varia pium
Cor pressere tyrannide!
Cunctis interea stát generosior
Virgo Martyribus : prodigio novo ,
In tantis moriens non moreris Parens
Diris fixa doloribus.
Sit summae Triadi gloria , laus , honor :
A quo supppliciter , solicita prece ,
Posco Virginei roboris aemulas
Vires rebus in asperis. Amen.

In I. Noct.

Antiph. Multiplicati sunt qui tribulant me , multi insurgunt adversum me.

Psalmus 3.

Domine , quid multiplicati sunt qui tribulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae ; * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi , et soporatus sum : * et exurrexi , quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me ; * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine caussa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua. Gloria Patri.

Antiph. Multiplicati sunt qui tribulant me , multi insurgunt adversum me.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra ; ut sagittent in obscuro rectos corde.

Psalmus 10.

In Domino confido; quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos; * ignis et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit; * aequitatem vidit vultus ejus. Gloria Patri.

Antiph. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Antiph. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

Psalmus 30.

In te Domine speravi, non confundar in aeternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates: * supervacue.

Ego autem in Domino speravi; * exultabo, et laetabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici, * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde: * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi Domine; * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus justum iniquitatem, * in superbia et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae Domine, * quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: Projectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te

Diligite Dominum omnes Sancti ejus: * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino. Gloria Patri.

Antiph. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ex Jeremia Propheta.

Lectio I. *Thren.* I.

Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxilis ejus, non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus. Omnes amici ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Vide Domine, quoniam tribulor. Conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. Foris interfecit gladius, et domi mors similis est. Audierunt quia ingemisco ego, et non est qui consoletur me. *Tu autem.*

℟. Simeon vir justus, et timoratus dixit ad Mariam: * Tuam ipsius animam pertransibit gladius.

℣. Ne voceris me pulchram, sed amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius animam.

Lectio II. *Thren.* 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Jerusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, Virgo filia Sion? Magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam; sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Jerusalem: Haeccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universae terrae? Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, et fremuerunt dentibus, et dixerunt: Devorabimus. *Tu autem.*

℟. Surge, et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in AEgyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Vocavi Filium meum ex AEgypto, ut veniat salus in Israël. Et esto ibi. *Lectio III.*

Fecit Dominus quae cogitavit, complevit sermonem suum, quem praeceperat a diebus antiquis: destruxit et non pepercit, et laetificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum super muros filiae Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem, non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui. *Tu autem.*

℟. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego et Pater tuus * Dolentes quaerebamus te?

℣. Quid est, quod me quaerebatis? In his quae Patris mei sunt, oportet me esse. Ego, et Pater tuus. Gloria Patri. Dolentes quaerebamus te. *In II. Noct.*

Antiph. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei. *Psalmus* 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies, * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me, * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes meas ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Isti vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice

Erue a framea Deus animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornim humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edunt pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt caeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus. Gloria Patri.

Antiph. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. *Psalm.* 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi, * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabantur; * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua: * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri.

Antiph. Deus vitam meam annuntiavi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Antiph. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte.

Psalmus 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum: * quando veniam et apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exultationis, et confessionis, * sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea? * et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.
Ad meipsum anima mea conturbata est, * proptera memor ero tui de terra Jordanis, et Hermoniim a monte modico.
Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me transierunt.
In die mandavit Dominus misericordiam suam, * et nocte canticum ejus.
Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo: Susceptor meus es.
Quare oblitus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi, qui tribulant me inimici mei.
Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?
Spero in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus. Gloria Patri.
Ant. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die, ac nocte.
℣. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi.
℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. de 12. Stellis.

Lectio IV.

Martyrium Virginis tam in Simeonis Prophetia, quam in ipsa Dominicae Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait Sanctus Senex de puero Jesu) in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransivit: alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quae ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli. *Tu autem.*

℟. Jesum bajulantem sibi Crucem: * Sequebatur turba mulierum, quae plangebant, et lamentabantur eum.

℣. Filiae Jerusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur.

Lectio V.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito praedicemus, in qua nimirum corporeae sensum possionis excesserit compassionis affectus: An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens

animam, et pertingens usque ad divisionem animae, ac spiritus: Mulier, ecce filius tuus! O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur? servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedaei pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret haec auditio, quando, et nostra licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit? *Tu autem.*

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariae, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta Crucem Iesu Mater ejus.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio VI.

Non miremini, Fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit, se audivisse paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuisseut. Longe id fuit a Mariae visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum praescierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? et fideliter. Super haec doluit Crucifixum? et vehementer. Aliquin quisnam tu frater, aut unde tibi haec sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariae filium patientem? Ille enim mori corpore potuit; ista commori corde non potuit? Fecit illud Charitas, qua majorem nemo habuit: fecit et hoc Charitas, cui post illam similis altera non fuit. *Tu autem.*

℟. Joseph ab Arimathaea: * Petiit Corpus Jesu, quod de Cruce depositum: * Suo complexu Mater excepit.

℣. Dolens Sunamitis sinu, et genibus suis sustinuit mortuum Filium. Petiit Corpus Jesu. Gloria. Suo complexu.

In III. Noct.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 54.

Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: * intende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea: * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitates: * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me: * et formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me: * et contexerunt me tenebrae.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbae, * et volabo, et requiescam?

Ecce elongavi fugiens : * et mansi in solitudine.

Expectabam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitate spiritus, et tempestate.

Praecipita Domine, divide linguas eorum : * quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas :* et labor in medio ejus et injustitia.

Et non defecit de plateis ejus * usura et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna loquutus fuisset : * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo unanimis : * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos : * in domo Dei ambulavimus cum consensu,

Veniat mors super illos : * et descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitiae in habitaculis eorum, * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi : * et Dominus salvabit me.

Vespere, et mane, et meridie narrabo, et annuntiabo : * et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi : * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humiliabit illos, * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutatio, et non timuerunt Deum : * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus; * et appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum; * et ipsi sunt jacula.

Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet, * non dabit in aeternum fluctuationem justo.

Tu vero Deus deduces eos * in puteum interitus.

Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos; * ego autem sperabo in te Domine. Gloria Patri.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo?

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me; * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum; * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde; * sed tu Domine usquequo?

Convertere Domine, et eripe animam meam; * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui ; * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum ; * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus ; * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem ; * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes inimici mei;* convertantur et erubescant valde velociter.

Gloria Patri.

Antiph. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequo ?

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis. *Psalmus* 45.

Deus noster refugium, et virtus ; * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra ; * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum ; * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei ; * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur ; * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna ; * dedi vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum ; * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram ; * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma ; * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus ; * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum ; * susceptor noster Deus Jacob.

Gloria Patri.

Antiph. Deus adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

℣. Per te salutem hauriamus Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus ; et soror Matris ejus Maria Cleophae, et Maria Magdalenae. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.
De Istit. Virg. c. 7.

Stabat juxta Crucem Mater, et fugientibus viris stabat intrepida. Videte, utrum pudorem mutare potuerit Mater Jesu, quae animum non mutavit. Spectabat piis oculis Filii vulnera, per quae sciebat omnibus futuram Redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quae non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius; Mater se persecutoribus offerebat. *Tu autem*

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum: * Dum Joseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumento?

℣. Considerate et videte si est dolor, sicut dolor meus. Dum

Ex ejusd. Epist. 25. ad Ecclesiam. Vercellensem, prope finem.

Lectio VIII.

Maria Mater Domini ante Crucem Filî stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Joannes Evangelista. Mundum alii concussum in Passione Domini conscripserunt, Coelum tenebris obductum, refugisse Solem, in Paradisum Latronem, sed post piam confessionem, receptum. Joannes docuit quod alii non docuerunt, quemadmodum in Cruce positus Matrem appellaverit. Pluris putatur, quod victor suppliciorum, pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum coeleste donabat. Nam si religiosum est, quod Latroni donatur venia, multo uberioris pietatis est, quod a Filio Mater tanto affectu honoratur. *Tu autem.*

℟. In toto corde tuo gemitus Matris tuae ne obliviscaris: * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio.

℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima Rosa, Virginumque Lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio IV. de Homilia Dominicae occurrentis, in cujus fine dicitur. Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Horas.

Antiph. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, et quaeremus eum tecum?

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Laudib.* Dom.

Antiph. Recedite a me, amare flebo, nolite incumbere ut consolemini me.

Antiph. Non est ei species neque decor, et vidimus eum et non erat aspectus.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

*

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Thren.* 2.

Cui comparabo te, vel cui assimilabo te, Filia Jerusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, Virgo Filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

Hymnus.

Summae Deus clementiae,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Jesu Filii
Fac rite nos revolvere,
Nobis salutem conferant
Deiparae tot lacrymae,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.
Sit quinque Jesu vulnerum
Amara contemplatio.
Sint et Dolores Virginis
Æterna cunctis gaudia.
Jesu tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.
℟. Fac nos gaudere in regno coelorum.

Ad Benedictus.

Antiph. Venite, ascendamus ad montem Domini, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Oratio.

Deus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui dolores ejus venerando recolimus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit comm. Domin. occurr.

Ad Primam in ℟. brev. dicitur.

℣. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam

Antiph. Recedite a me.

Capit. Cui comparabo te, *ut supra.*

℟. *br.* O vos omnes, * qui transitis per viam. O vos.

℣. Attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis. Gloria Patri. O vos omnes.

℣. Defecerunt prae lacrymis oculi mei.

℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam.

Antiph. Non est ei species.

Capitulum. *Thren.* 1.

Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus: non est qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.

℟. *br.* Defecerunt, * prae lacrymis oculi mei. Defecerunt.

℣. Conturbata sunt omnia viscera mea. Prae lacrimis. Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Fasciculus myrrhae, dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam.

Antiph. Fulcite me floribus.

Capitulum. *Thren.* 2.

Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem; non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *br.* Fasciculus myrrhae, * Dilectus meus mihi. Fasciculus myrrhae.

℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus meus.

Gloria Patri. Fasciculus.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut dilectus locutus est.

In II. Vesp. dicuntur omnia ut in primis.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quae juxta Crucem Jesu constitisti.

Ad Magnificat.

Antiph. Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebrae meae caligaverunt.

Oratio Deus in cujus passione, *ut supra. Et fit comm. Dominicae.*

Missa dicitur ut in festo septem Dolorum Feria VI. post Domin. Passionis, cum Glor. et Credo. Orat. *prop. ut in Offic., Graduale, Sequentia, Praefatio cum* ℣. Et te in Transfixione, *comm. et Evang. de Dominica.*

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Rosaliae. Virg. Semid. Omnia de commu. Virg. praeter ea, quae sequuntur.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris noster; ut sicut de beatae Rosaliae Virginis tuae festivitate gaudemus; ita piae devotionis erudiamur affectu, et ejus intercessione ab iracundiae tuae flagellis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Lection. I. Noct. de Script. occurr.

In II. Noct.

Lectio IV.

Rosalia Virgo, orta Panormi ex nobili genere, suam originem trahens a Carolo Magno, in Quisquinae montem, quadraginta circiter mille passibus distantem, sola secedens, paternae domus opes, delicias, ac spem majoris amplitudinis,

ob propinquitatem et benevolentiam Regum Siciliae, contemnens, cum tetricae rupis horrore et asperitate commutavit: inque antrum, cui tunc unicus et quidem angustus aditus e superiori loco patebat, intrepide descendit, ea mente, quam characteribus saxo insculptis adhuc patentibus expressit: Ego Rosalia Sinibaldi Quisquinae et Rosarum Domini filia, amore Domini mei Jesu Christi in hoc antro habitare decrevi. Qua inscriptione oculis obversante, susceptae vitae propositum altius cordi infigere ac Divinae benevolentiae signa ad castissimae mentis blandimenta vicissim provocare consuevit. *Tu autem.* ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

In hac specu subterranea sibi et mundo emortua, consepultaque Jesu Christo, ut soli Deo viveret, diu noctuque latuit, cavens praecipue in montibus paterni Principatus, ne forte agnita in domum urbemque patriam adduceretur invita. Callidas daemonum insidias, quae asperae vitae taedium, et solitudinis horrorem animo ingerebant, acriter saeviendo in se ferrea catena, vigiliis et humi cubatione forti animo superasse antiquae Icones significant. Cumque humanis destituta praesidiis, nihil solatii aliunde hauriret quam e Coelo: Dominus qui consolatur et coronat Sanctos suos, Angelicis deliciis illam saepius recreabat. *Tu autem.* ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Coelesti deinde consilio ex antro Quisquinensi in horridiorem speluncam peregrini montis, tribus fere mille passibus procul Panormo Rosalia se transtulit; ut quo difficiliorem pugnam secum ipsa committeret e conspectu domus paternae, eo laudabilius de comtemptis mundi illecebris triumpharet. Latebat ibi ad partem laevam angustus concavus quem eadem post repertas ejus reliquias, illuc venanti, cui se videndam praebuit, dixit esse suam cellam peregrinam, ubi multum aetatis exegisset. Hic tanquam columba in foraminibus petrae gemens, in coelestium rerum contemplatione defixa, ad perfectissimam divini amoris normam in solitudine vitam traduxit, et sanctissime perennibus charitatis rosis, et virginitatis liliis coronata deposuit pridie Nonas Semptembris. Cujus corpus Urbano Octavo Pontifice Maximo divinitus anno Jubilaei totius Siciliae plausu repertum, illam a peste liberavit. *Tu autem.* ℟. Afferentur Regi.

In III. Noct.

Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit Regnum Coelorum decem Virginibus, *ut in comm Virg.*

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Candidae Senioris Primae Christianae Neapol. Semid. Pro Civit. et Dioec. Neapol.

Omnia de Communi Mulierum Sanctarum, praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatam Candidam per Apostolorum Principem Fidei lumine illustrare dignatus es: tribue quaesumus; ut ejus suffragantibus meritis, aeternae gloriae tuae beato lumine perfrui mereamur. Per Domin.

In primo Nocturno Lect. de script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Candida Neapolitana, claris exorta parentibus sed longe clarior, quia Principem Apostolorum susceptae fidei parentem sortita est Petrum, cui ex Antiochensi Sede ad fundandam Romanam Ecclesiam in Italiam naviganti, ubi Neapolim appulit, prima occurrit, et corporis aegritudine repente levata, vitali fonte Baptismatis regenerata est. Tam insigne beneficium, et Religionis, et salutis, non in se solam recipi, atque inarescere passa est; sed suos in Cives, et consanguineum Asprenum Neapolitanorum Antistitum beatum Antesignanum, ut abunde proflueret ab Apostolo principe exoravit, cui etiam ad Aras operanti, et adfuit Candida, et ejusdem e moenibus immortali recepto epulo recreata. Denique sanctitatis compendium nacta, devexa jam aetate, et annis, et meritis plena, beatum vitae finem imposuit pridie nonas Septembris, anno salutis septuagesimo octavo. *Tu autem*

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio V. Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Viduis. Agrum hunc Ecclesiae, *ut in communi Sanctarum mulierum.*

℟. ℣. Dilexisti justitiam.

Lectio VI. Unde, et illi, qui deorum.

℟. ℣. Fallax gratia.

In tertio Nocturno. Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro *ut in eodem Comm.*

Vesp. de S. Candida juniore nec virg. nec mart. cum commem. S. Candidae Senioris.

DIE V. SEPTEMBRIS

In festo S. Candidae Junioris Patr. Neap. Duplex majus. Pro Civit. et Dioec. Neap. Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatae Candidae inter blandimenta saeculi candorem innocentiae conservasti: concede, ut nos quoque ejusdem exempla sectantes, coelestis gloriae consortium assequamur. Per Dom.

Deinde fit commemoratio S. Candidae Senioris.

Antiph. Manum suam. ℣. Diffusa est. *De eodem Communi.*

Oratio. Deus, qui per beatam Candidam, *ut supra.*

In primo Nocturno. Lect. Mulierem. *De eodem Communi.*

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Candida Junior quingentis post Seniorem alteram annis Neapoli in Campania e nobili Brancaciorum familia nata est, virtute tamen praestantior, quam genere. A prima aetate totam se Christianae disciplinae operibus addixit, summa in parentes observantia, profusa in pauperes benevolentia: quod pietatis studium in connubio quoque constantissime retinuit, ceteris matronis integre, sancteque vivendi absolutum se praebens exemplar. Coelestium rerum contemplationi, Templisque invisendis assidua, a corporis ornatu, vestiumque cultu maxime abhorruit. In dissidiis componendis arbitra; in se ipsam tantum excandescere jejuniis, aliisque poenitentiis visa, ut omnes carnis illecebras exsciuderet, atque animi innocentiam tueretur. *Tu autem.*

℟. Propter veritatem, *ut in eodem Communi.*

Lectio V.

Unico, quem susceperat, filio, et conjugi, diuturno, gravique morbo laborantibus, quo minus morti maturos, ac paratos videret, nuncupatis Deo precibus, velut alienae salutis victima, id impetravit, ut pro dilato illis moriendi tempore, vivendi sibi tempus contraheretur. Voti igitur compos, in aegritudinem incidit; qua tandem interiit quinquagenaria pridie nonas Semptembris, eodem die, quo Senior Candida ad Coelum evocata, ut imitatione pietatis similis, ita consors et gloriae. Demortuum corpus in sancti Andreae Templo honorifice conditum est. Obiit Pelagio Secundo Pontifice, Mauritio Imperatore. *Tu autem.*

℟. Dilexisti justitiam, *ut in eodem communi.*

Lectio VI.

Ejus sanctitatem diu reconditam, plurimis tandem miraculis testatam voluit Deus: liquor enim e sacro corpore emanavit, variis morborum generibus utilis, atque vivificus. Praesentissimam opem in primis expertus paralyticus, tremebundus, ac semimortuus ad ejus tumulum delatus, summa populi admiratione sanitati redditus, e vestigio domum incolumis regressus est. Usum etiam loquelae mutus excepit, beneficium alta voce confessus, aliaque admiranda permulta ejus meritis a Deo patrata. Sacrae Reliquiae in AEde quoque Divi Angeli ad Nilum nuncupata religiose anniversaria pompa coluntur. *Tu autem.*

℟. Fallax gratia, *ut in eodem communi.*

In tertio Noct. Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro abscondito, *ut in eodem communi.*

In Festo S. Josephi a Cupertino Conf. Ordin. Minor. S. Francisci Convent. dupl. min. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur

In I. Vesp. Ad Magnif.

Antiph. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitus, ut meritis et exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi, supra terrenas omnes cupiditates elevati: ad eam pervenire mereamur. Qui tecum vivit et regnat.

In I. Noct.

De Epistola secunda B. Pauli Apostoli ad Chorinthios.

Lectio I. Cap. 4. v. 6. ad 12.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: operiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. *Tu autem.*

℟. Euge serve bone.

Lectio II. Cap. 5. v. 1. ad 9.

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manufactam aeternam in coelis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quae de coelo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (Per fidem enim ambulamus, et non per speciem.) Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum. *Tu autem.*

℟ Justus germinabit.

Lectio III. Cap. 12. v. 1. ad 10.

Si gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones et revelationes Domini. Scio hominem in Christo

ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium coelum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit.) quoniam raptus est in Paradisum : et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor : pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam et si voluero gloriari, non ero insipiens : veritatem autem dicam : parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi ut discederet a me : et dixit mihi : sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. *Tu autem.*

℟. Iste cognovit justitiam :

In II. Noct. *Lectio IV.*

Josephus a Cupertino Oppido in Salentinis Dioecesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem Parentibus ortus, Deique amore praeventus, pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno molestoque morbo patientissime tolerato, Deiparae Virginis ope liberatus, se totum operibus ac excolendis virtutibus dedit : utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus, voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Caenobio Cryptulae, inter Laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter Clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac paenarum genere corpus afflixit ; spiritum vero sanctae orationis, altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut Charitas Dei, quae jam erat in ejus corde a prima aetate diffusa, miro, planeque singulari modo in dies coruscaverit. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Eluxit praecipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo, statim ab exstasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non

obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo sibique mortuus, vitam Jesu manifestabat in carne sua, quae dum in aliquibus ex turpitudine obscaenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam immundo Spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequeretur. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Haec Beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum, sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate tales excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel moderatorum Ordinis, vel Sacrae Inquisitionis jussu hac illac errare versarique coactus est. Quamquam vero Populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, et superna charismata admirarentur; ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixe deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui ipsius esset prorsus obliterata. At Deus qui ponit humiles in sublimi; quique Servum suum dum viveret, coelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea praedixerat, loco, ac tempore anno aetatis suae sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulcrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem officium, et Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit. *Tu autem.*

℟. Iste homo.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap. 22.*

In illo tempore loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, et Pharisaeis in parabolis dicens: Simile factum est Regnum Coelorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papae.

Lib. 2. Homiliar. Homil 38. circa medium.

Quia jam largiente Domino, nuptiarum Domum, idest Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestrae habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem Baptisma, vel Fidem dicimus, quis sine Baptismate, et Fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrant enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur; quia hanc in se Conditor noster habuit, cum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit. *Tu autem.* ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus Mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit, sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso et Sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus apparere erubescerent. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad Cœlum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc spiritalia Festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus? *Tu autem.* ℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et Proxi-

mi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur: cum dicitur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura contringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat. Te Deum.

ad Benedictus.

Antiph. Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, et Agni.

In 2. Vesp. Ad Magnificat.

Antiph. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

Die xix. Septembris.

In Festo S. Januarii Episcop. et Mart. dupl. 1. class. Omnia de commun. unius Mart. extra temp. Pasch. praeter ea; quae sequuntur.

Antiph. Ad Magnif. in 1. Vesp.

Beatus Januarius Præsul, et Martyr inclytus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, et in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

Oratio.

Deus, qui per Beati Januarii Martyris tui atque Pontificis Confessionem, et Sanguinem, admirabili testimonio ac triumpho Ecclesiae tuae Fidem illustrare dignatus es: quaesumus ut ejusdem nos Fidei consortio et patrocinio munitos, triumphi etiam et gloriae participes efficias. Per Dominum.

Ad Matut.

Lect. I. Noct. A Mileto, *de commun. un. Mart. Pont. extra temp. Pasch.* ℟℟. *ex I. Noct. de eod. commun.*

In II. Noct.

Lectio IV.

Januarius Beneventi Episcopus, Diocletiano et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem ob Cristianae Fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia varie tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illaesus evasit, ut ne vestimentum aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Praeses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eo distrahi, quoad nervorum compages artuumque solvantur. Festus interea ejus Diaconus, et Desiderius Lector comprehensi, vinctique, unà cum Epi-

scopo ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur, et in eumdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Postero die omnes in amphiteatro feris objecti sunt: quae naturalis oblitae feritatis ad Januarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox Beato Januario, lumen recepit: quo miraculo, hominum milla fere quinque Christi fidem susceperunt. Verum ingratus Judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem; veritus maxime Principum decreta, Sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit. *Tu autem.*

℟. Desiderium.

Lectio VI.

Horum corpora finitimae Urbes, pro suo quaeque studio certum sibi Patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani divino admonitu extulere: quod primo Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim transulatum, et in Majori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammarum globos, nec vicinis modo, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, extinxit. Praeclarum illud quoque, quod ejus Sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu Capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri et ebullire, perinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur. *Tu autem.* ℟ Stola jucunditatis.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Ecce Ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Jo: Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

Cum Dominus omnem solicitudinem a Discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienatos, et ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa praedicit. Multa enim ex hac praedictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus praescientiae vim edi-

scerent. Deinde, ut nemo suspicàretur ex Magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Praeterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur. *Tu autem*. ℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Jam vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipentibus ali juberet; non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem sua proferens: etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, ed etiam in medio luporum. Neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbae simplicitatem: sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur; et quamvis illae sint in medio luporum et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptae fuerint, verum etiam illos in sui naturam trasmutaverint. *Tu autem.* ℟. Hic est vere Martyr.

Lectio IX.

Majus certe, atque admirabilius est mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere: praesertim cum duodecim tantùm essent, et lupis plenus esset Orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tanquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus, etiamsi mille circumstent lupi superamus, et victores sumus.: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis Pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit. *Tu autem.* Te Deum etc.

Ad Benedictus Antiph.

Igne me, Domine, examinasti, et non est inventa in me iniquitas: propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph.

Liberasti me, Domine, a rugientibus praeparatis ad escam, et a pressura flammae, quae circumdedit me, et in medio ignis non sum aestuatus.

Die xix. Septembris.

Vel alia die assignanda.

In festa SS. Festi, et Sociorum Martyrum Sancti Januarii omnia comm. plurim. Martyr. praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos annua Sanctorum Martyrum tuorum Festi, et Sociorum ejus solemnitate laetificas; concede propitius, ut quorum gaudemus meritis accendamur exemplis. Per.

In. I. Nect. de script. occurr.

In Secundo Nocturno. Lectio IV.

Festus Sancti Januarii Beneventi Episcopi Diaconus, et Desiderius Lector, Diocletiano, et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem, ob Christianae fidei professiocem Nolam perducuntur. Ibi comprehensi, vinctique una cum eodem Episcopo ante rhedam Praesidis Puteolos pertrahuntur, et in eamdem carcerem, in quo Sosius. Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus; Euthyches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.

℟. Santi tui Domine.

Lectio V.

Postero die omnes in amphitearo feris objecti sunt, quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox Beato Januario, lumen recepit: quo miraculo hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt.

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

Verum ingratus Judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem, veritus maxime Principium decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit. Horum corpora finitimae urbes, pro suo quaeque studio certum sibi prtronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. ℟. Tamquam aurum.

In tertio noct.. Hmil. S. Hilarii Episc. in Evangelio Sedente Jesu, *ut in proprio Sanctorum, die xix Septembris in Brev.*

Die xxii. Septembris.

De quarta de infra octavam.

In I. Nact. Lect. de script. occurr.

In Secundo nocturno.

Sermo Sancti Petri Chrysologi.

De Santo Apollinari 128. Lectio IV.

Merito Sanctus Januarius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consumavit, fidem servavit, ut vere

primus a credentibus suo reperiretur in loco, nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quam martyrem, quem Dei nutu, quotidianum et multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam saepe de hostibus referre victoriam. *Tu antem.* ℟. Honestum.

Lectio V.

Non tam mors, quam fides, et devotio, martyrem facit; et sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectae virtutis est, diu agere et consumare certamina. Non ideo persequutus est martyrem, quia non statim intulit mortem, sed probavit martyrem; quia non elicuit Fidem; injecit tela, quae potuit, et omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus, nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam. *Tu autem.* ℟. Desiderium animae ejus.

Lectio VI.

Sed ut propugnatorem suum sibi Ecclesia Sancta retineret, Christo vehementer occurrit, ut vincenti justitiae reservaret coronam, et sibi belli tempore praeliatoris sui praesentiam condonaret. Et quid plura fratres? Egit, egit Ecclesia Sancta mater, ut nusquam a suo separaretur Antistite. Ecce vivit: Ecce ut bonus pastor suo medius assistit in grege; neque unquam seperatur spiritu, qui corpore praecessit ad tempus. Extinctus est Diabolus, persecutus occubuit. Ecce regnat, et vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit, et regnat Deus per omnia saeculorum saecula. Tu autem.

℟. Stola jucunditatis.

Lectio VII. c. 10. *In tertio Nocturno.*

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 34. in Matth.

Sic dicere videtur: Nolite turbari, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et columbas esse jubeo; Nam etsi possum contrarium quoque praestare, et non permittere, ut grave aliquid patiamini, nec lupis tanquam oves subjecti sitis, sed efficere ut leonibus terribiliores evadatis, tamen sic expedit fieri: hoc et vos quoque illustriores faciet, et meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut tales essetis, feci. *Tu autem.*

℟. Corona Aurea.

Lectio VIII.

Sed inspiciamus, quam prudentiam exigit, serpentis cer-

te. Nam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimum curat, si ipsum quoque corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet, eodem tu quoque, modo, praeter fidem caetera perdere non cures, sive pecunias, sive corpus, sive etiam vitam ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est, et radix, qua servata, etiamsi omnia perdas, omnia tamen rursus majori cum gloria recuperabis. Idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudentes solum, sed ambo haec in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur. *Tu autem.* ℟. Hic est vere martyr.

Lectio IV.

Quod si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apostolorum Librum; perspicies profecto, cum saepe Judeorum populus in Apostolos insurrexerit, ac dentes exacuerit, illos columbae simplicitatem imitando, et cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse. Nam cum illi dicerent: Nonne praecipiendo praecepimus vobis, ne doceretis in nomine isto? Quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neque dixerunt, neque fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si justum est vos audire magis, quam Deum, judicate. Perspexisti simplicitatem columbae, vide nunc serpentis prudentiam; Non enim possumus, inquiunt, nos quae vidimus, et audivimus, non loqui. *Tu autem.* Te Deum.

Die xxv. Septembris.

In festo S. Mariae de Cervellione dupl. min. omn. de commu. Virg. praeter ea, quae sequuntur.

Ad Magnif. Antiph.

Flagellis, et catena Maria corpus domabat: silentio et abstinentia animum custodiebat: orationibus incessanter instabat, docens Christi Sponsas vas corruptibile in sanctificatione, et honore possidere.

Oratio.

Deus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere, concede propitius, ut intercedente Beata Maria famula tua de praesentis vitae fluctibus educti, ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum etc.

In I. Noct. Lect. de script. occur,

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Maria nobili Familia de Cervellione, Barcinonae in Hispania nata et a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem et octo esset annorum, illi devovit. Ejus viventibus domesticis. sedulo adesse, et in

Nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto Patre, Habitum Ordinis Sanctae Mariae de Mercede, prima ex feminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis Ducem, Magistram et exemplar se praebuit: ac distributo patrimonio in Redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis, emisit. *Tu autem.*

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Matre e vivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem Instituti, piam sanctamque vitam peregit: solita quotide mulierum a suis Fratribus redemptarum, ac Barcinonam advenientium pedes in Hospitali domo lavare: quinquies in hebdomada Sacra Eucharistia refici, terque jejunare solo pane et aqua contenta: quotidianis flagellis insuper, et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit; ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundautur Coeli, et Angeli laetantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, et pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum officii genus pratermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, et vinctos educeret de carceribus. *Tu autem.* ℟. Dilexisiti.

Lectio VI.

Futuras maris tempestates praenuntiabat, illasque saepe suis orationibus sedavit; visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres Captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Mariae de Subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia, Barcinonae migravit ad Dominum, decimo tertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentissimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui, quod nonagesimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniae Rege ceterisque Aulae, et Civitatis Primatibus, solemni pompa elatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori in loco; ubi religiose colitur, asservatum. *Tu autem.* ℟. Afferentur Regi.

In III. Noct.

Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile est Regnum Coelorum, decem Virginibus, *do eod. commu.*

Ad Benedictus Antiph.

Adducentur in laetitia, et exultatione Regi Domino Virgines post Mariam, ut in sanctitate et justitia serviant illi, quocumque et ierit ipsum Agnum sequantur.

In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph.

Mare, et venti Mariae obediunt, Angelici candoris virtute pollenti: aquae multae cesserunt ardori charitatis ejus.

Die xxvi. Septembris.

In die octava S. Januarii Episc. et Martyr. dupl. officium de comm. unius Mart.

In primo Noct. Lect. de Script. occur

In Secundo Nocturno.

Sermo Sancti Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio Mart. tom. 5. Lectio IV.

Tempus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem Beatus Januarius est assequutus; neque enim est eadem nunc, quae tunc erat gubernandi conditio; non aequalis est labor viam tritam, et plane paratam post multos ingredi viatores, atque eam, quae primo secanda est, quaeque praerupta, et saxosa, ferisque plena, nec ullum aduc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique praecipitia, barathra, et bella, et pugnae, et pericula. Imperatores et Reges, et Populi, et Civitates, et Gentes, et domestici, et alieni credentibus insidias tendebant. *Tu autem.* ℟. Honestum.

Lectio V.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores possit in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis; sed cum insaniente pelago, ventisque saevientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tamen tempestate intus et foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigerere, et conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multo magis, quam illos, qui eam in praesentia gubernant, suspicere debemus, et admirari, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, et diligentia magis indigebat, quando veluti modo genitus infans Ecclesiae populus, magnam providentiam, atque sapientiam animae, a qua nutriendus esset, postulabat. *Tu autem.* ℟. Desiderium.

Lectio VI.

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quae ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim Diabolus, et ad struendas aptus insidias existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facile direpturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab omnibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, in fieri permittebat, ut cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen Religionem deleri, nec veritatis praedicationem extingui, sed potius augeri, ex

rebus ipsis, et ipse, et qui inserviebant, omnes intelligerent Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in coelis radices agere, Deumque esse, qui ubique ecclesias tueretur. *Tu autem.* ℟. Stola jucunditatis.

In tertio Noct. Lect. VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis. Ecce Ego mitto vos, sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 43. in Matth.

Diligenter considera, qui sunt, qui haec ardua, et laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, et indocti, illiterati, rudes, obscuri quidam homines, et ignoti, qui numquam Philosophorum perceperunt instituta, vixque unquam in forum descenderunt, piscatores et pubblicani, multis repleti rebus, quae jure animos eorum possent dejicere. Nam si magnos, et claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere; quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? Sed non dejecit, neque turbavit, nec id injuria, dicet quispiam, cum se intelligerent posse leprosos mundare, daemonia ejicere. *Tu autem.*

℟ Corona aurea.

Lectio VIII.

Ego autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare, quoniam qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, ii tanta pericula essent subituri, tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quae igitur in omnibus his erat consolatio? Sola mittentis virtus, quocirca ita signanter incaepit: Ecce Ego mitto vos.. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem; Satis sit ad confitendum. Vides quanta ejus est auctoritas? Intelligis, quoniam maxima sit potestas? Perspicis inexpugnabilem ejus esse virtutem? *Tu autem.* ℟. Hic est vere.

Nona Lectio SS. Cypriani etc.

OCTOBER

Die i. Octobris.

In Festo S. Gregorii Armeni Episc. et Mart. Patr. Neap. Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona.

Gaude Mater Ecclesia, *cum rel. de Laud. ut infr. Psal.* Dixit Dominus, *Cum reliquis de Dominica, ut in Psalter. et loco ultimi. Psalmus.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. Jacobi I.

Beatus vir, qui suffert tentationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Lux o decora Gregori ,
Nostris refulge mentibus ,
Te praevio , videbimus ,
Solem perennem gratiae.
Tu clara gemma Praesulum
Excellis inter Martyres ,
Longos per anni circulos
Tormenta passus horrida.
Tu voce curans corpora ,
Caecasque mentes inclytus
Illuminans miraculis
Nutu fugasti daemones.
Bonis procul fugacibus
Amplexus es coelestia ,
Spretoque mundo , Coelitum
Gaudes potitus premiis.
Deo Patri sit gloria ,
Ejusque soli Filio ,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc , et per omne saeculum. Amen.

℟. Gloria , et honore coronasti eum , Domine.
℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat , Antiphona.

O Lux Ecclesiæ , Doctor veritatis , Pontifex Armeniæ , norma charitatis , Praedicator gratiæ, deprecare pro nobis Filium Dei , alleluja.

Oratio.

Deus , qui per beatum Gregorium Pontificem , et martyrem tuum Armeniæ gentis populum , Regemque veræ fidei lucem recipere tribuisti: da Ecclesiæ tuæ de tantis gaudere triumphis, et apud te meritis ejusdem , et precibus adjuvari. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio S. Hieronymi , ac S. Remigii Episcopi et Confess. ut in breviario seb hac die.

Ad Matutinum , Invitator.

Regem martyrum Dominum: * Venite Adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus. Lux o decora Gregori , *ut supra.*

In primo Nocturno , Antiphona.

Probatus in Christo , et perfectus inventus est , ideo data est illi gloria æterna.

Psalm. Beatus vir , *cum reliquis Psalmis de communi unius Martyris.*

Antiphona. Praecepto Regis non obedivit Gregorius , coronas aureas diis offerri præcipientis.

Psalm. Quare fremuerunt.

Antiphona. Præco salutis doctrina Evangelica Armenos erudivit.

Psalmus. Domine, quid multiplicati sunt.

℣. Gloria, et honore coronasti eum domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Lection. I. Noct. A Mileto, *cum Responsoriis de Communi unius Martyris*.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Suspensus in equuleo Gregorius laudabat Dominum Salvatorem.

Psal. Cum invocarem.

Antiphona. Glorificavit eum Dominus in conspectu Regis, et ostendit illi gloriam suam.

Psal. Verba mea.

Antiphona. Quasi sol refulgens, sic effulsit Gregorius in Templo Dei.

Psalmus. Domine, Dominus noster.

℣. Posuisti, Domine, super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Lectio IV.

Gregorius Armeniæ Regibus ortus, cum Patris Anaci tota familia ad necem usque quæreretur, infans clam ereptus, Cæsareæ Cappadociæ educatus est. Adolescens Christianam legem, una cum baptismo suscepit, duosque ex legitima uxore genuit filios, Orthanem, et Arostanem, quos adeo in fide Christi erudivit, ut sanctissime uterque vitam finierit. Successerat Cæsaréam Teridates Cursari olim Armenorum Regis ab Anaco dolose interempti filius, a Persis ditione paterna spoliatus, cui Gregorius, non ignorans paternum scelus, sese in servitutem tradidit, et cum eo in Armeniam, restituto ei a Romanis Regno, post multos annos rediit. Ibi a Teridate saepius, ut Idolis sacrificare vellet, cum renuisset constantissime, innumera tormentorum genera subire coactus est, ut pene incredibilia videantur. *Tu autem*.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, ed a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio V.

Nam Primo deducitur in tetrum carcerem: in os ejus lignum immittitur quod violentissime ab inferiori parte superiorem disjungeret: onerantur humeri glebis salis, qui apud Armenos est fossilis: funibus sanctum corpus alligatum in sublime trahitur: post diem septimum e sublimi dimittitur, altero pede

suspenso, et igne admoto, fumoque supposito, virgis interea sævissime cæditur: crura tabulis, et fune constringuntur, ita ut efflueret sanguis per summos pedes, qui clavis confixi celerare gressus mox coguntur: caput fabrili quodam instrumento interceptum comprimitur; per fistulam e naso ad cerebrum sal aceto mixtum, et nitrum transfunduntur: calatho fuligine pleno caput ipsum obruitur, ut suffocetur: ferreis ungulis excarnificantur latera, et a subjectis muricibus ferreis immanissime cruciantur: genua tibialibus ferreis vestiuntur, quæ cuneis item ferreis obfirmantur: plumbum liquefactum in os ejus infunditur. Sed invictus Gregorii animus Christi fide, speque munitus, tormentis non cessit unquam, et divina virtute sanatus, constantior prædicabat Christum. Unde Teridates actus in rabiem ob patris etiam necem, quam postea cognovit ab Anaco factam, ligatum collo, manibus, et pedibus in lacum Artaxat eum dejici jubet moriturum. *Tu autem.*

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio VI.

Post annos quatuordecim divina providentia factum est, ut Teridates, quasi alter Nabuchodonosor, probatus, Gregorii velut redivivi sese ad pedes abjecerit, quem cum satrapis regni mysteriis initiatum, jejunio longo purgavit, narrata cœlesti visione recreavit, et miraculosa diversarum ægritudinum curatione confirmavit. Quare propriam detestatus Rex contra eum crudelitatem, ipsemet Deorum templa destruxit, Ecclesias vero Deo ædificavit, pretiosas vestes, prædia, thesauros pro divino cultu elargitus. Exposcebat Rex Gregorium Episcopum, quem dubitantem Angelus e Cœlo animavit ad onus et a Leontio Cæsareæ Episcopo, rogante Rege, consecratus est. Armeniæ fines cum rediret, vix ingressus, oratione sua templum Herculis a fundamentis evulsit, et alterum erexit, in quo Sancti Joannis Baptistæ, et martyris Athenogenis sacras reliquias collocavit. Ingentem hominum multitudinem baptizavit, exorta in cujusque capite mirifica Cruce. Aperuit sacrarum litterarum gymnasia. Persis, Assyriis, Hunnis, et Medis ad Christianam Rempublicam aditum fecit, quibus et Episcopos dedit, et Sacerdotes, et monachos, multis ab eo ædificatis Monasteriis. Tandem quietis, et otii divini cupidissimus, Arostane filio, petente Rege, sibi suffecto, in solitudinem cum paucis alumnis abiit, ubi jejunio plane admirabili et contemplationi deditus, obdormivit in Domino plenus dierum, Constantino Magno Imperatore. Ejus sacras reliquias Christiani ex Armenia ab hostibus capta fugientes, in Italiam transtulerunt

et Napoli sacrum ejus caput cum catenis, quibus vinctus, et virgarum fragminibus, quibus cæsus fuerat, deposuerunt in nobili Ecclesia in ejusdem honorem erecta. Brachium vero in Ecclesia Cathedrali Neritonensi, cujus cives Sancti viri miracula sæpius experti, præsertim in impetrandis a Domino pluviis, eundem sibi Patronum elegerunt. *Tu autem*.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus: et aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In Tertio Nocturno.

Antiphona. Fuit magnus in Armenia magna, maximus in salutem Electorum Dei.

Psal. In Domino confido.

Antiphona. Directus est divinitus in pœnitentiam gentis, et tulit abominationem impietatis.

Psalmus. Domine, quis habitabit.

Antiphona. Virtutes multas, et miracula per beatum Gregorium Dominus fecit, alleluja.

Psalmus. Domine in virtute.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, et magnam decorem impones super eum.

In Tertio Nocturno Lectiones de Homilia Evang.

Si quis venit ad me, *de eodem Communi*.

℟. VIII. Gaudet in cœlis beatus Gregorius Armeniæ Pontifex, gloria, et honore coronatus: * Qui pro Christi nomine varios, et graves sustinuit cruciatus.

℣. Dedit illi Dominus fortitudinem, et usque in senectutem permansit illi virtus. Qui. Gloria Patri. Qui.

Nona Lectio de Sancto Remigio, ut in Breviario.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Antiphona. Gaude Mater Ecclesia, adsunt festa solemnia Armeniæ Pontificis, et martyris Gregorii.

Psalmus. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica*.

Antiphona. Lapide ad collum ligato prædicabat Gregorius Dominum Jesum Christum.

Antiphona. Solicitus Pastor gregis Christi fuit Gregorius, ac strenuus dæmonum debellator.

Antiphona. Idolorum templa destruxit, et sanctis martyribus nobiles Basilicas ædificavit, alleluja.

Antiphona. O lux Armeniæ! qui martyrio coronari, et inter Pontifices numerari digne meruisti.

Cap. et Hymn. ut in primis Vesperis.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus Antiphona.

O pastor egregie Gregori, lux Armeniæ! qui radiante lumine cum Angelorum agmine Regem vidisti gloriæ; vota precantium suscipe, qui laudes tuas hodie personant, alleluja.

Deinde fit commemoratio S. Remigii.

In secundis Vesperis ut in primis.

℣. Justus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat Antiphona.

O Gregorii, martir Christi, esto memor nostri, ut tuis precibus adjuti æterna gaudia mereamur consequi, alleluja.

Deinde fit commemoratio SS. Angelorum Custodum, ut in Breviario.

DIE II. OCTOBRIS.

In festo Sancti Angeli Custodis. Duplex II *Clas. cum octav. officium. ut in Brev. sub. hac die.*

DIE III. OCTOBRIS.

Officium, ut in die Festi, praeter sequentia.

Lectiones primi nocturni de Scriptur occurrenti.

In secundo nocturno. Lectio IV.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

Lib. II. de Civ. cap. 31.

Sancti Angeli, ad quorum societatem, et congregationem in hac peregrinatione laboriosissima suspiramus, sicut habent permanendi æternitatem, ita cognoscendi facilitatem, et requiescendi felicitatem; sine difficultate quippe nos adjuvant, quoniam spiritualibus motibus puris et liberis non laborant. *Tu autem.* ℟. Vivit ipse.

Lectio V.

Nos duas societates Angelicas intelligimus, unam fruentem Deo, alteram tumentem typho. Unam, cui dicitur: Adorate eum omnes Angeli ejus; Aliam, cujus Princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si prostratus adoraveris me. Unam sancto Dei amore flagrantem; alteram propriæ celsitudinis immundo amore fumantem. Et quoniam, sicut scriptum est, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam, illam in cœlis habitantem, istam inde dejectam, in hoc infimo aëreo cœlo tumultuatem. *Tu autem.*

℟. Angelus Domini.

Lectio VI.

Illam luminosa pietate tranquillam, istam tenebrosis cupiditatibus turbulentam. Illam Dei nutu clementer subvenientem, juste ulciscentem; istam suo fastu subdendi et nocendi libidine aestuantem. Illam, ut quantum vult, consulat, Dei bonitatis ministram; istam, ne quantum vult noceat, Dei potestate fraenatam. Illam huic illudentem, ut nolens prosit

persecutionibus suis: hanc illi invidentem, cum peregrinos colligit suos. *Tu autem* ℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno. *Lect. VII. Cap.* 18.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: quis, putas, major est in regno coelorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Hyeronimi Presbyteri.

Lib. 3. *Comment. in cap.* 18. *Matth.*

Post inventum staterem, post tributa reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio, quis putas, major est in Regno Coelorum? quia viderant pro Petro, et Domino idem tributum redditum, ex aequalitate pretii arbitrati sunt, Petrum omnibus Apostolis esse praelatum, qui in redditione tributi Domino fuerat comparatus: ideo interrogant, quis major sit in regno Coelorum. Vidensque Jesus cogitationes eorum, et causas erroris intelligens, vult desiderium gloriae humilitatis contentione sanare. Tu autem.

℟. Machabaeus.

Lectio VIII. Quorum Festum colimus.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizzat te, abscinde eum, et projice abs te. Necesse est quidem venire scandala: vae tamen ei est homini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vitio suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affectus, et universa propinquitas amputatur, ne per occasionem pietatis unusquisque credentium scandalis pateat. Si, inquit, ita est quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, et est utilis atque sollicitus, acutus ad perspiciendum, scandalum autem tibi facit, et propter dissonantiam morum te pertrahit in gehennam, melius est, ut et propinquitate ejus, et emolumentis carnalibus careas, ne dum vis lucrifacere cognatos, et necessarios, causam habeas ruinarum. *Tu autem.*

℟. Tu Domine. *Lectio IX.*

Dico vobis, quia Angeli eorum in coelis semper vident faciem Patris mei. Supra dixerat, per manum, et pedem, et oculum, omnes propinquitates, et necessitudines, quae scandalum facere poterant, amputandas; austeritatem itaque sententiae subjecto praecepto temperat, dicens: Videte ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, praecipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam; quia Angeli eorum in coelis vident semper faciem Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquaeque habeat ab ortu nativitatis in custodia sui Angelum delegatum. Unde legimus in Apocalypsi Joannis: Angelo Ephesi, et reliquarum Ecclesiarum, scribe haec. Apostolus quoque praecipit velari capita in Ecclesiis feminarum propter Angelos. *Tu autem.*

Te Deum Laudamus.

DIE IV. OCTOBRIS.
In festo Sancti Francisci Assissii Confes. Patron. Neap. Duplex majus. ut in Breviario.

DIE V. OCTOBRIS.
De quarta die infra octavam.
In primo Nocturno Lectiones de Script. occur.
In secundo Nocturno. Lectio IV.
Sermo Sancti Hilarii. *In Psal.* 137.

In conspectu Angelorum psallam tibi. Parum sibi existimat Propheta esse, ut hominibus tantum praesentibus psallat, quia homines corporalium tantum negotiorum officia inspiciunt; in eo enim quod psallit, motum complacitae operationis Deo ostendit; Non ergo quae videntur in corpore cerni desiderat, sed ea quae spiritualiter naturae spiritales contuentur, gerere festinat. Scit enim sub specula Angelorum vitam omnem, moresque agere, et ubique haec divinorum ministeriorum auxilia fidelibus cunctis assistere, ut scriptum est: Prae est Angelus Domini in circuitu timentium eum. *Tu autem.*

℟. Vivit ipse Dominus.

Lectio V.

Legem etiam Moysi in manu mediatoris per Angelos fuisse depositam docet Apostolus. Nec non et Eliseus absolutissime docuit, humanas infirmitates Angelorum auxiliis defendi, et in omnibus periculis, si fides maneat, in nobis adesse spiritualium virtutum defensionem; Nam cum Rex Syriae capere Geth urbem, in qua idem Propheta Eliseus esset, pararet, et nocturnis itineribus exercitum suum, qui antelucanus urbem obsiderat, destinasset, puer Elisei, conspecta obsidione, dixit: O Domine, quid faciemus? Et dixit: noli timere; quia plures sunt nobiscum, quam cum illis. *Tu autem.*

℟. Angelus Domini.

Lectio VI.

Et oravit Eliseus ad dominum, et dixit: Adaperi, Domine, oculos pueri hujus, ut videat; Et aperuit Dominus oculos pueri, et vidit. Et ecce mons erat plenus equis, et curribus in gyro Elisei, et descenderunt ad eos. Tantus, et tam nobilis Propheta solus, contemplatione auxiliorum spiritualium dignus est. Sed oratio ejus ad Deum visum incorporalium etiam puero suo meruit. In horum igitur assistentium humanis auxiliis Angelorum conspectu psallat Propheta, simplicibus spiritualium operum contemplatione placiturus. *Tu autem.* ℟. In omni tribulatione.

In tertio Nocturno.
Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.
Lectio VII. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicen-

tes: Quis putas, major est in Regno Coelorum? Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Tom. 1 in festivit. S. Michaelis, sermone 11.

Audistis, fratres, Evangelicam lectionem adversus eos, qui pusillos scandalizant, satis terribiliter intonantem. Nemini blanditur Veritas, neminem pallat, nullum seducit, aperte denuntians, quoniam vae homini illi, per quem scandalum venit; expedit ei, ut suspendatur in collo ejus mola asinaria: et pro suavi jugo, et levi onere Salvatoris, gravi mole terrenae cupiditatis humeris ejus imposita, demergatur in profundum maris hujus magni, et spatiosi manibus, quod est sine dubio saeculum nequam. Perire siquidem necesse est hominem, qui charitatem non habet, etiamsi tradiderit corpus suum ita ut ardeat; et hoc dixerim fratres, ut in ea charitate, et unanimitate, et pace, in qua statis in Domino, solliciti sitis perserverare, et abundare magis. *Tu autem.*

℟. Machabaeus.

Lectio VIII.

Quae est enim spes uostra, et gaudium nostrum, et corona gloriae? Nonne unitas, unanimitas vestra, in qua gaudeo vos inveniri fraternitatis amatores, et ante omnia mutuam in vobismentipsis charitatem habentes, quod est vinculum perfectionis? In hoc enim cognoscent omnes, etiam Angeli Sancti, quod Christi estis discipuli, si dilectionem habueritis ad invicem. Denique potest hinc quoque fraternae dilectionis utilitas magnifice commendari; numquid enim Christi gratia diligemur ab Angelis, si de mutuae dilectionis inopia cognoverint nequaquam ejus nos esse discipulos? Numquid diligemur ab eis propter nos ipsos, idest spiritualis naturae similitudinem, si invenimur non diligere humanae naturae nostrae consortes? Imo vero, si ex eis, quae inter nos sunt, contentionibus, carnales non magis, quam spirituales esse constiterit? *Tu autem.* ℟. Tu Domine.

Lectio IX.

Denique numquid Angeli diligent nos propter seipsos, et futuram de nobis civitatis suae restaurationem, si (quod absit) unum quo solo uniri, et coaedificari eis possumus, defuerit glutinum charitatis? Quomodo sperabunt reaedificandos de nobis perpetuos civitatis illius muros, si cognoverint, si diviserint, nos non lapides esse vivos, qui possint invicem cohaerere, sed magis pulverem, quem projicit ventus a facie terrae, quem unius verbi flatus in turbinem excitet, et suspicionis cujuslibet levissima aura dispergat? Et haec quidem dixisse sufficiat, pro eo quod ait Dominus: Si quis scandalizaverit unum de pusillis istis. *Tu autem.*

Te Deum.

Die vi. Octobris.

De quinta die infra octavam.
Fit festum Sancti Brunonis, cum comm. Angel.

Die vii. Octobris.

De sexta die infra octavam.
In primo nocturno Lectiones de Script. occur.
In secundo Noct. Lect. IV.
Sermo Sancti Bernardi Abbatis in festivitate Sancti Michaelis.

Dignum est, ut gloriam Angelorum non capientes, tanto magis amplectamur misericordiam, quá nimirum constat, nihilominus abundare domesticos Dei, Coeli cives, Principes, Paradisi. Testatur enim Apostolus, qui raptus ad tertium coelum beatae illi curiae meruit interesse, atque ejus nosse mysteria, quoniam omnes administratorii sunt spiritus, missi in ministerium propter eos, qui haereditatem capiunt salutis. Neque id cuiquam incredibile videatur, quandoquidem ipse quoque Creator, et Rex Angelorum venit non ministrari, sed ministrare, et animam Suam dare pro multis. Tu autem

℟. Vivit ipse.

Lectio V.

Ministrant Angeli, sed de alieno, offerentes Deo bono opera, non sua, sed nostra, et nobis ejus gratiam referentes; unde et Scriptura dicit: quoniam ascendit fumus aromatum in conspectu Domini de manu Angelorum; sollicite praemisit, data ei fuisse incensa multa; Nostros enim sudores, non suos; nostras, non suas lacrymas offerunt Deo; nobis quoque ejus munera referunt, non sua. Non sic minister ille sublimior cunctis, sed humilior universis, qui semet ipsum obtulit sacrificium laudis, qui Patri offerens animam suam nobis ministrat usque hodie carnem suam.

℟. Angelus Domini.

Lectio VI.

Hujus atque tanti ministri gratia, nihil mirum si dignanter nobis, imo et libenter Angeli sancti ministrent; Ipsi enim amant nos, quia nos amavit Christus. Dicitur certe vulgari proverbio: qui me amat, amat et canem meum. Nos vero, o beati Angeli, Catelli sumus Domini illius, quem tanto affectu diligitis; Catelli inquam, cupientes saturari de micis, quae cadunt de mensis dominorum nostrorum, qui estis vos. Et haec dixerim, fratres, ut ampliorem de caetero erga beatos Angelos fiduciam habeatis, ac proinde familiarius in omni necessitate vestra illorum invocetis auxilia, sed et digne in eorum praesentia conversari, et magis ac magis eorum vobis conciliare gratiam, captare benevolentiam,

exorare clementiam studeatis. Tu autem ℟. In omni tributatione.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicente: Quis, putas, major est in regno coelorum? Et reliqua.

De Homilia Sancti Johannis Chrysostomi.

Ex hom. 60. in Matth.

Videte, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos non aetate, sed multorum aestimatione appellavit; pauperes, inquam, ignotos, caeterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revera parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint, quos ipse multo magis venerabiliores facit, dicens: quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in coelis est. *Tu autem.*

℟. Machabaeus.

Lectio VIII.

Hinc manifestum est, quia omnes Sancti Angelos habeant, Apostolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debeat habere in capite propter Angelos; Et Moyses, statuit fines, inquit, Gentium secundum numerum Angelorum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excellentibus, atque supremis; Nihil enim aliud designatur, cum faciem, dicat, Patris mei aspiciunt, quam summa fiducia eorum, et honor praecipuus. *Tu autem.*

℟. Tu Domine.

Lectio IX.

Vides quot, quibusque rationibus ad modestiam, et ad curam tenuiorum fratrum nos revocat? Infantem in medio statuit, et dixit: Efficiamini sicut parvuli, et quicumque talem susceperit parvulum, me suscipiet, et quicumque hunc scandalizaverit, extrema luet suplicia; et scandalizantes homines, etiam si loco manuum, atque oculorum nobis essent, abscindere jussit. Angelorum quoque auctoritate, qui hos tenues fratres tutantur, ut eos veneremur, impellit. Tu autem. Te Deum.

Die viii. Octobris.

De septima dei infra octavam S. Angeli Custodis.

Fit officium de S. Birgitta cum commem de oct.

Die ix. Octobris.

Dies octava Sancti Angeli Custodis. Duplex.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrenti.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 12. super Psalm. Qui habitat.

Angelis suis mandavit de te. *Ut in die Festi.*
Item lectiones tertii Nocturni, ut in die Festi.

Die x. Octobris.

In Festo S. Ludovici Bertrandi Conf. dupl. min. omn. de commu. Conf. non Pont. praeter ea quae sequuntur.

Oratio.

Deus qui Beatum Lodovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, et fidei praeconium Sanctorum gloriae coaequasti: praesta; ut quod fide profitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de script. occurr.

In II. Noct. *Lectio IV.*

Ludovicus Bertrandus Valentiae in Hispania Tarraconensi honestis piisque parentibus natus, ab ipsa pene infantia sanctitatis, ac poenitentiae tyrocinium inchoavit. Exacta pueritia, interdum nuda cubabat humo, noctes saepe ducebat insomnes, ac in pietatis et caritatis officia sedulus incumbebat. Mundi contemptu, ac Religiosae vitae ardore succensus, parentum artes, quibus eum a Sancto proposito dimovere conabantur, mica constantia superavit. Sui tandem voti compos effectus, Praedicatorum ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profecit, ut vel provectioribus ipsis, quamvis tyro, fuerit exemplo. Emissa professione, mirum quot et quantis virtutum incrementis priorem vitae rationem cumularit. Jejuniis, flagellis, ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi orationis pabulo nutriebat, ex quo tantum internae animi modestiae ac puritatis hauriebat, ut vel in ejus oculis ac vultu appareret. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Adhuc juvenis Novitiorum Praefectus institutus, eos ad omnem verbo et exemplo sanctimoniam efformabat. Ad Occidentales Indos Evangelicus Praedicator missus, quamvis uno tantum Hispanico uteretur idiomate, eum tamen diversae, atque inter se dissitae Nationes, sua veluti loquentem lingua, singulae audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam Fidem adduxit, ibique venenum non semel sibi a Barbaris propinatum innoxie hausit. Publicam vitiorum objurgationem, tamquam in se unum directam Nobilis quidam ulturus, mortem Ludovico intentet, cum strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repente convertitur. Quo miraculo nefarius aggressor permotus, ad Sancti Viri pedes provolutus, tanti facinoris veniam enixe deprecatur. *Tu autem.*

Lectio VI.

Humilitate, ac patientia insignis, illud identidem usurpabat: Domine hic ura, hic seca, hic non parcas, ut in aeternum parcas. Prophetico afflatus spiritu multa praedixit.

Ignem signo Crucis extinxit, tempestatem sedavit, ferarum impetus cohibuit, mortuis vitam, coecis visum, claudis gressum, surdis reddidit auditum. Tandem durioris poenitentiae laboribus fractus, in morbum incidit, sacrisque Mysteriis rite expiatus, migravit in coelum septimo Idus Octobris, anno millesimo quingentesimo octagesimo primo aetatis vero suae quinquagesimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum Paulus Quintus Beatorum, Clemens vero Decimus Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum Festum Alexander Octavus, instante Rege Catholico, ab universo ditionis ipsius Clero saeculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit, Sanctumque Confessorem novi Regni Granatensis Patronum Apostolica auctoritate declaravit. *Tu autem.*

℟. Iste homo.

In III. *Noct. Lect. de Homil. Evang.* Sint lumbi vestri, *de commu. non Pont.*

Die xii. Octobris.

In Festo S. Pulcheriae Virg. Imperatr. dupl. min. de commu. Virg. exceptis, quae hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui beatam Pulcheriam Virginem tuam singulari castitatis praerogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclesiam tuam summum Fidei amorem tribuere voluisti; concede, ut ejus intercessione tibi puris mentibus inhaerentes, ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum.

Lect. I. *Noct. de Epistola B. Pauli Apost.* De Virginibus praeceptum Domini non habeo: etc. *de eod commu.*

In II. Noct.

Lect. IV.

Aelia Pulcheria Augusta, Patre, Avo, Fratre, atque Viro Romanorum Imperatoribus maxime nobilis, profligatis sua praesertim opera haereticorum erroribus, et Catholico Dogmate circa Incarnationis Mysterium, et Divinam Maternitatem constituto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus praedita fuit, ut ii, quibus post Arcadii Patris obitum Imperii procuratio, dum Theodosius adolesceret, commissa fuerat, ejus arbitratu omnia facerent, essetque constans opinio, unius puellulae virtute ac sapientia, quae instare atque ingruere videbantur pericula discussa, et felicitatem Imperio constitutam. Domini assidua disciplinae exactrix eam vivendi formam induxit, ut illa jam non Aula Imperatorum, sed Asceterium vulgo diceretur. Theodosium Fratrem, Eudoxam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flaccillam, Arcadiam, Marinam Sorores ita imbuebat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut quibus aetate non mul-

tum praestabat, earum moderatrix ac propemodum mater esse videretur. Qua institutione Sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod Pulcheriam imitatae, se suamque Virginitatem Deo devoverunt: atque Augusta Virgo ut ea quae decreverat amplius confirmaret, omnesque voluntatis suae testes haberet, ex auro et pretiosis lapidibus sacram mensam in Ecclesia Constantinopolitana pro Virginitate sua, et Fratris Imperio dedicavit, et in fronte ipsius mensae haec eadem inscripsit. *Tu autem.*

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Potior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; eumque ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat: qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi verique Christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriae consiliis est obsequutus. Post diuturnam cum Fratre concordiam, turbis malevolorum fraude atque obtrectatione in Aula excitatis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secessit in Hebdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens pene monasticam aliquandiu se continuit. Cum vero felicitas Imperii una cum ea exularet, a Fratre accersita, ubi deesse vidit qui praelia Domini pugnaret, Deboram imitata, fide ac religione armata processit; et missis in omnem partem epistolis, hortando, monendo, minitando, non pecuniae, non laboribus parcens, digna effecta est, quam Patres Concili Chalcedonensis una omnium voce atque praeconio Custodem Fidei, pacis Conciliatricem, expultricem haereticorum, Piam, Orthodoxam, novam Helenam (sicut Marcianum tunc Imperatorem, novum Constantinum) consalutarent; cuique Sanctus Leo totius Romanae Ecclesiae nomine plurimum gratularetur, ejusque caussa exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quod de Nestoriana primum impietate, mox de nefario Eutychetis errore perempto, duplicem illi et palmam contulerat, et coronam. *Tu autem.*

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Atque hae tantae curarum moles, quas praesertim in Ephesino, ac Chalcedonensi Conciliis, Romanorum Pontificum auctoritate convocatis necessario susceperat, nihilo illam ad cetera Christianae pietatis officia obeunda fecere segniorem. Assidue caelestium rerum contemplatione, sacrorum librorum lectione, corporis afflictationibus sponte susceptis se exercebat. Psalmos de nocte surgens una cum Regiae familiae Principibus decantabat. Dei, ac Sacrorum (quorum colloquio non semel dignata est) cultrix eximia, quae etiam summopere semper contendit, ut erga eorum Reliquias cultus augeretur.

Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparae appellationem contra Nestorianorum blasphemias asseruit: voluit namque summa Sapientiae suae dispositione Divina Providentia, ut per Virginem summa Virginis Dignitas inoffensa penitus servaretur; quam etiam est imitata servando perpetuam in ipso conjugio virginitatem: cujus denique cultui amplificando complura templa regali plane magnificentia excitavit, donariis Auxit, redditibus locupletavit. In placanda Divina Justitia mira pietate enituit. Fuit erga pauperes misericordia plane singulari quos et materna quadam charitate complexa est quoad vixit, et moriens eorum, quae assidua effusissimaque liberalitas reliqua fecerat, scripsit heredes. Quod cautum ab ipsa testamento fuit, diligenter curavit Marcianus, quem pari Religionis studio, rebusque omnibus Imperio dignissimum ipsa evexerat ad Imperium; sibique hanc ipsam ob caussam, salva quam Deo voverat virginitate, conjugem delegerat. Obiit anno quadrigentesimo quinquagesimo tertio, magno omnium luctu, maximisque Sanctorum Patrum, ceterorumque ejus aevi Scriptorum laudibus celebrata. *Tu autem.*

℟. Afferentur Regi.

In III. Noct.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 17. v. 3.

In Illo tempore dixit Jesus: Haec est autem vita aeterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

De Fide ad Pulcheriam, et Sorores Reginas.

Lectio VII.

Sane vos Sacras castissimasque Christi omnium nostrum Salvatoris Sponsas, religiosissimae ac Deo dilectissimae Imperatrices, Orbis terrarum ornamentum, sanctissimarumque Ecclesiarum decus, optimo jure quisquis appellaverit, in quibus nimirum omne virtutum genus, omnisque ornatus Divinae Majestatis oculis gratus acceptusque mirifice splendet. Neque his opibus contentae, omnem quoque curam omneque studium adhibetis, quo fide recta, nullamque in partem vacillante, excellatis. Neque Christi Regnum capessere, et ea quae illi grata sunt, facere, et sentire omittitis; partim quidem praeclaris actionibus, partim rursum cum vestras, tum Principum quoque vestrorum aulas Virginitatis gloria condecorantes, partim denique sumptuosissima templa Christo Domino excitantes; nam et hoc quoque pietatis studium inter cetera ille sanctis vestris animis impartitus est. *Tu autem.*

℟. Haec est virgo sapiens.

et Martyres sepulti sunt, ampliavit; unde ab eo Callisti Coemeterium appellatur. *Tu autem.*

℟. Honestum etc.

Lectio V.

Ejusdem pietatis fuit, quod Callepodii Presbyteri, et Martyris corpus jactatum in Tyberim conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmarium consulari, Simplicium senatoria dignitate illustres, Felicem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, quum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi privatum militem ulceribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit, pro quo recens adhuc a fide suscepta, plumbatis usque ad mortem cœsus, occubuit. *Tu autem.*

℟. Desiderium etc.

Lectio VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembris creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famen, crebrasque verberationes, praeceps actus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in Coemeterium Calepodii, Via Aurelia tertio ab urbe lapide, pridie Idus octobris. Ejus postmodum corpus in Basilicam Sanctae Mariae Transtiberim, ab ipso aedificatam, delatum, sub ara majori maxima veneratione colitur. *Tu autem.* ℟. Stola jucunditatis etc.

In III. Noc. Hom. in Evang. Nihil est opertum, *ut in Festo S. Polycarpi Epis., et Mart. sub die 26 Januar., ut in Brev.*

Die xvii. Octobris.

In Festo S. Irenes Virg. et Mart. Patr. Neap. Dupl: pro civitate et Dioeces. Neap. Omnia de Com. Unius Virg. et Mart. Oratio Deus qui inter. cetera etc. In I. *Noct. Lect. de Scrip. Occ. In* II. *et* III. *Noct. Lect. de citato com.* I. *Loco. Vesp. de S. Luca Evang. et Com. praec.*

Die xx. Octobris.

In festo S. Joannis Cantii Conf. dupl. min. omn. de commu. Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio.

Da quaesumus, Omnipotens Deus, ut Sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dom.

Ad 1. *Vesp. Hymnus.*

Gentis Polonae gloria,
Clerique, splendor nobilis,
Decus Lycaei, et Patriae

Pater, Joannes inclyte.
Legem supremi Numinis
Doces Magister, et facis.
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum Limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam, quam tendimus,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem;
Signata sacro Sanguine
Christi colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi Vulnera
Haerete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona Mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

Ad Matut. Hymnus.

Corpus domas jejuniis,
Caedis cruento verbere,
Ut castra paenitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus Parentis optimi;
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrenet spiritus.
Rigente bruma providum
Praebes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, et exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus:
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

In I. Noct. de script. occur.

In II. Noct. Lectio IV.

Joannes in Oppido Kenty Cracoviensis Diœcesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna piis et honestis Parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia, spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ ac Theologiæ primum auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor ac Doctor sacra, quam annis multis tradidit, doctrina, mentes audientium non illustrabat modo, sed et ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus nihil de literarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi et populo placare oblato quotidie, non sine multis lacrymis, incruento Sacrificio satagebat. Ilkusiensem Parœciam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi officium rediit. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Quidquid temporis ab studio supererat, partim saluti proximorum, sacris præsertim concionibus curandæ, partim orationi dabat, in qua cælestibus quandoque visionibus, et colloquiis dignatus fertur. Christi vero Passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ Hierosolymam peregrinatus sit: ubi et Martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum Crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum Limina pedes, atque viaria onustus sarcinam Romam venit; tum ut Sedem Apostolicam, cum maxime addictus fuerit, honoraret; tum ut sui (sic enim ajebat) Purgatorii poenas exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, et numquid aliud haberet praeterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui Viri sancti candorem simul et largitatem admirati; etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis detraheret, descriptis Beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam ausonio satiabat. Nudos autem non emptis modo sed detractis quoque sibi vestibus et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur. *Tu autem.* ℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Brevis illi somnus atque humi; vestis quae nuditatem, cibus qui mortem dumtaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis

Die xxiv. Octobris.

In festo Sancti Raphaëlis Archangeli. Duplex majus. Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis.

Ad vesperas, antiphona. Missus est Angelus Raphaël, *cum reliq. de Laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi, Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. *Tob.* 12.

Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortnos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris,
Vita, virtus cordium,
In conspectu Angelorum
Votis, voce psallimus:
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.
Collaudamus venerantes
Omnes Coeli principes,
Sed praecipue fidelem
Medicum, et comitem
Raphaëlem, in virtute
Alligantem daemonem.
Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici,
Mundo, corde, et corpore,
Paradiso redde tuo
Nos sola clementia.
Gloriam Patri melodis
Personemus vocibus:
Gloriam Christo canamus,
Gloriam Paraelito:
Qui trinus, et unus Deus
Extat ante saecula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum Raphaël Angelus, qui asto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus.

Oratio.

Deus, qui beatum Raphaëlem Archangelum Tobiae famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis

ut ejusdem semper protegamur custodia, et muniamur auxilio. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelorum Dominum: * Venite adoremus. *Psalm.* Venite, exultemus. *Hymnus.* Tibi Christe, *ut supra in Vesperis.*

In primo Nocturno.

Antiphona. Ingressus Tobias invenit juvenem praecinctum, et quasi paratum ad ambulandum, et ignorans, quod Angelus esset, salutavit eum.

Psalmus. Domine Dominus noster. *Cum reliquis.*

Psalmis secundum ordinem Nocturnorum, ut in festo Dedicationis S. Michaëlis: Die xxix. Sept.

Antiphona. Angelus Raphaël, seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananiae filius.

Psalmus. In Domino confido.

Antiphona. Sanum ducam filium tuum in regionem Medorum, et sanum tibi reducam, alleluia.

Psalmus. Domine quis habitabit.

℣. Data sunt Angelo incensa multa.

℟. Ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos Domini.

Lectio I. Cap. 12.

De libro Tobiae.

Vocavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei; quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit patri suo: Pater quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis ejus? Me duxit, et reduxit sanum: pecuniam a Gabelo ipse recepit: uxorem ipse me habere fecit, et daemonium ab ea ipse compescuit; gaudium parentibus ejus fecit, me ipsum a devoratione piscis eripuit; te quoque videre fecit lumen Coeli, et bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad haec poterimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quae allata sunt, sibi assumere. *Tu autem.*

℟. In illo tempore exauditae sunt preces amborum in conspectu gloriae summi Dei: * Et missus est Angelus Domini sanctus Raphaël, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatae.

℣. Tobias et Sara in tribulatione positi, cum lacrymis orare coeperunt. Et missus.

Lectio II.

Et vocantes eum, pater scilicet et filius, tulerunt eum in partem: et rogare coeperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quae attulerant, acceptam habere. Tunc dixit

occulte: Benedicite Deum coeli, et coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Etenim Sacramentum regis abscondere bonum est; opera autem revelare, et confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum jejunio et eleemosyna magis, quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum, et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te. *Tu autem.*

℟. Tobias invenit juvenem splendidum, stantem praecinctum, et quasi paratum ad ambulandum. Et salvavit eum, et dixit: * Unde te habemus bone juvenis?

℣. Et ignorans quod Domini Angelus esset, salutavit eum et dixit. Unde.

Lectio III.

Et nunc misit me Dominus, ut curarem te, et Saram, uxorem filii tui a daemonio liberarem. Ego enim sum Raphaël Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque haec audisset, turbati sunt, et trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate illi. Videbar quidem vobiscum manducare, et bibere: sed ego cibo invisibili, et potu, qui ab omnibus videri non potest, utor. Tempus est ergo ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, et narrate omnia mirabilia ejus. Et cum haec dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, et ultra eum videre non potuerunt. Tunc prostrasti per horas tres in faciem, benedixerunt Deum, et exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus. *Tu autem.*

℟. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, et dixit: Gaudium sit tibi semper: * Forti animo esto, in proximo enim est, ut a Deo cureris.

℣. Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, et lumen coeli non video? Forti. Gloria Patri. Forti. *In II. Noct.*

Antiphona. Dixit autem Angelus: Apprehende branchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Psalm. Coeli enarrant.

Antiphona. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi,

licto prandio, reddidisti mortuum sepulturae. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori coelestis. Mortuum sepelistis, et mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat caecitas oculorum, unde patientia tua clarius meruisset de coelestibus ornamentum. Ego sum Raphaël, unus ex septem Angelis, qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanae mercedis, divitem me facit conversatio Majestatis. Dives est ille, qui me misit; gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputetis, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, et illi confitemini, et ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona. *Tu autem.*

℟. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos, et ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum: qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Domine invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exentera hunc piscem., et cor ejus, et fel et jecur repone tibi; sunt enim necessaria ad medicamenta utiliter.

℣. Attraxit autem Tobias piscem in siccum, et palpitare coepit ante pedes ejus: et ait Angelus ei. Exentera hunc.

Lectio VI.

Subito patefacto mysterii coelestis honore, voce Raphaëlis Archangeli attoniti Tobis et Tobias, collapsi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis pater Tobis, filiusque Tobias? Mercenarium habere coelestem, et tamque operarium locare terrestrem? Celavit vobis Angelus nomen; Azarias sum, inquit, Ananiae magni filius; et cum dixit: Ego sum Raphaël Angelus, celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret; Ego sum Angelus, non esset Tobiae mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremo magnitudo claresceret dignitatis. Videte charissimi, quantum sit eleemosynae meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuos sepelire, ut oblatio ejus per Angelum Raphaëlem ad coelestem ascenderet majestatem. Videtis, quia eleemosyna a morte liberat, et ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat a tenebris peccatorum. Tobis via sua deducitur, Sara tot viris contristata per Angelum matrimonio copulatur. *Tu autem.*

℟. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphaël ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum: et gratias agens ei, accede ad Patrem tuum, et osculare eum: * Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, et videbit pater tuus lumen coeli, et in aspectu tuo gaudebit.

℣. Tolle tecum ex felle isto piscis: erit enim necessarium. Statimque. Gloria Patri. Statimque.

In III. Noct.

Antiph. Est hic Sara Raguelis filia, quae tibi conjugio dabitur, et omnis substantia ejus.

Psalmus. Cantate Domino.

Antiph. Septem viros habuit, quos daemonium oppressit: timeo ne mihi simile contingat.

Psalmus. Dominus regnavit, exultet.

Antiph. Per tres dies orationi cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahae benedictionem in filiis consequaris.

Psalmus. Benedic anima mea Domino.

℣ Apprehendit Angelus Raphaël daemonium.

℟. Et relegavit illud in deserto superioris Aegypti.

Lectio VII.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. *cap. 5.*

In illo tempore: Erat dies festus Judaeorum, et ascendit Jesus Jerosolymam. Et reliqua

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 17. in cap. 5. Joannis.

Mirum non esse debet a Deo factum miraculum; mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirari debemus: quia Dominus noster, et Salvator Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus est enim ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inter homines; et plus est, quod vitia sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moritororum. *Tu autem.*

℟. Benedicite Deum coeli, dixit Angelus Raphaël, et coram omnibus viventibus confitemini ei. * Quia fecit vobiscum misericordiam suam.

℣. Ipsum benedicite, et cantate illi, et narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit. *Benedictio.* Cujus festum colimus.

Lectio VIII.

Sed quia ipsa anima nec eum noverat, a quo sananda erat: et oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret: nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret. Fecit quod videri poterat, ut sanaretur, unde videri non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, claudorum, aridorum. *Tu autem.*

℟ Tempus est ut revertar ad eum qui me misit, dixit Angelus Raphaël: * Vos autem benedicite Dominum, et narrate omnia mirabilia ejus.

℣. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem. Gloria Patri. Vos autem.

Lectio IX.

Et cum esset medicus, et animarum, et corporum, et qui venisset sanare omnes animas crediturorum, de illis languentibus unum elegit quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, et quasi humano captu et ingenio consideremus facientem, et quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perfecit: et quoad benignitatem, parum fecit. Tot jacebant, et unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere. *Tu autem.* Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per horas, Antiphona.

Missus est Angelus Raphaël ad Tobiam, et Saram ut curaret eos. *Psalmus.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Laudibus.*

Antiphona. Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, et dixit: Gaudium sit tibi semper.

Antiphona. Forti animo esto Tobias, in proximò enim est, ut a Deo cureris.

Antiphona. Benedicite Deum coeli, et coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

Antiphona. Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, et cantate illi.

Capitulum. *Tob. 12.*

Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et dereliquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

Hymnus.

Christe sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis, et auctor,
Nobis sacratum tribue benignus
Scandere coelum.

Angelum nobis medicum salutis
Mitte de coelis Raphaël, ut omnes
Sanet aegrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.

Hinc Dei nostri genitrix Maria,
Totus et nobis chorus Angelorum
Semper assistat, simul et beata
Concio tota.

Praestet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque sancti
Spiritus, cujus reboat in omni
Gloria Mundo. Amen.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

Oratio.

Deus, qui beatum Raphaëlem, *ut supra.*

DIE XXV. OCTOBRIS.

In festo SS. Gavini, Proti, et Januarii Martyr. Duplex. Pro Regnis Hispanis, et Nep. Omnia de Communi plurimorum Martyrum, praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui per beatos Martyres tuos Gavinum, Protum, et Januarium Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis, ut quos Patronos veneramur in terris, intercessores habere mereamur in cœlis.

Per Dominum nostrum.

Et fit commem. SS. Chrysanthi, et Dariae mart. ut in Breviario.

In primo Nocturno Lect. de scriptura occ.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

Protus Sacerdos, et Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, et a Cajo sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus praedicabant: Deique gratia aspirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt, inter quos maxime enituit Gavinus Romanus miles ex praeclara (ut fertur) Sabellorum familia: qua de causa barbari Praesidis jussu comprehensi, diuturno carcere macerati, in equuleo suspensi, ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt: sed, Deo protegente, illaesi ab illis evaserunt. *Tu autem.*

℟. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter servientes praeceptis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in Mari rubro via sine impedimento.

℣. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio V.

Mox Protus Presbyter in Herculis insulam, quae Linaria vulgo dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Praeside, deportatus fuit, ut a feris devoraretur: ubi cibo, atque omni humana ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit: sed divinis laudibus intendens, ab eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter enutritus: hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiae ferae in ea Insula, ac vicina Sardinia usque in praesentem diem extinctae omnino fuerint. At vero Januarius junior, donis, et blandtitiis tentatus, ut a fide deficeret, in ejus confessione immobilis perse-

veravit. Quare Praeses novis eum tormentis simul cum Proto, quem ab exilio revocaverat, subjecit, et Gavino militi utremque tradidit custodiendum. Porro Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, et aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quod insontes eos, et sine causa vinctos diceret. *Tu autem.*

℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in Domo Domini.

℣. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

Lectio VI.

Id cum Tyranno innotuisset, suasionibus, et illecebris ad idolorum cultum Gavinum revocare conatus est, quem in suscepta Religione constantissimum repertum, capitali sententia puniri mandavit in Portu Balagai. Quo loco etiam Protus, et Januarius, qui in suburbano Turrium loco latentes ab ipso Gavino in visu ad martyrii palmam invitati fuerant; decollati sunt die vigesima quinta Octobris. Horum corpora, Tyranno imperante, in mare projecta, mox ab incolis Christianis juxta littus reperta, et in ecclesia magnificentissime extructa ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi a toto Sardiniae Regno, et praecipue a Provincia Turritana, quae in honorem sancti Gavini mensem Octobris, Sanctum Gavinum appellat; ingenti concursu, et populi veneratione coluntur. *Tu autem.*

℟. Tamquam aurum in fornace probavit electos, Dominus, et quasi holocausti hostiam accepit illos: et in tempore erit respectus illorum: * Quoniam donum, et pax est electis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: et fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, *Homilia in Evangel.* Cum audieritis: *de eodem Communi primo loco. Et nona lectio de SS. martyribus Chrysantho, et Daria, cum commemoration. in laudibus.*

Die xxvi. Octobris.

In Festo Beati Bonaventuræ a Potentia Confessoris. Dup. min. Omnia de Conf. non Pont. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in B. Bonaventura Confessore tuo eximium obedientiae exemplum constituere dignatus es: praesta, quaesumus, ut ejus imitatione voluntatem nostram abnegantes, mandatis tuis perpetuo inhaerere valeamus. Per Dominum etc.

In primo Nocturno.
Lectiones de script. occur.
In secundo Nocturno.
Lectio IV.

Bonaventura piis, et honestis parentibus Potentiae in Lucania natus adhuc puer modestia vultus, solitudinis amore, et Orationis studio, quanta futurus esset Sanctitate jam inde praemonstravit. Adolescens, ut arctius Deo adhaereret, eique liberius inserviret, inter Minores Conventuales recenseri obtinuit. Cum vero illum post emissam professionem ad Scientiam Sanctorum vocari Superiores praenoscerent, a philosophicis studiis jam incaeptis, et a Scholasticis concertationibus evocatunt, ut ei contemplationis dono uni Deo vacare liceret. Quare Amalphim missus, ut ibi moderatori spiritus probatissimo operam daret, eo magistro admirandum in modum in virtutibus omnibus profecit: in id potissimum incumbens, ut perfecta sui abnegatione Christo fieret conformis. Obedientia praesertim adeo fuit eximius, ut sibi mortuus, et omnem judicij sui discretionem exustus, sola praecipientis voce ad ardua quaeque, et prope impossibilia exequenda alacriter evolaret. *Tu autem.* ℟. Honestum etc.

Lectio V.

Sacris initiatus, animarum Saluti procurandae se penitus addixit praedicatione verbi Dei, et puerorum institutione in rebus fidei. In confessionibus excipiendis, licet variis, molestisque morbis affectus, ad ultimum usque vitae assiduus perduravit: ad infirmos extremo agone constitutos, quaecunque adiretur hora, impiger accurrebat. Erga pauperes mira charitate flagrans, ut eos reficeret, non solum suo, licet tenuissimo cibo abstinebat, verum ab aliis subsidia emendicando comparabat, et non semel piis largitionibus oleum, et panes miraculo multiplicavit. Carceribus detentos, ut ad pœnitentiam excitaret, frequenter adibat: nulli parcens labori, ut temporali simul, et aeternae proximorum utilitati prospiceret. Tot curis distractus, ab Oratione tamen animum non remittebat, solitus in adoratione Sanctissimae Eucharistiae Sacramenti, et Dominicae Passionis contemplatione (quibus mysteriis magnopere afficiebatur) noctes insomnes traducere. Hinc factum est, ut soli Deo adhaerens, et mundana omnia contemnens praeclarum extiterit religiosae perfectionis exemplum, paupertatis praecipue, nunquám tam laetus, quam cum victum mendicare cogeretur. Abstinentiae itidem, et Poenitentiae fuit austeritate Singulari, nam jejunia illi continua fuere et singulis fere noctibus in se ipsum flagellis acriter insaeviebat. Nec nisi gravi infirmitate, lectulo usus est, nam brevem Somnum humi, vel super nudam tabulam carpere consueverat. *Tu autem.*

℟. Amavit eum etc.

Lectio VI.

Hujusmodi corporis macerationibus, tamquam mortuum grani frumentum, multum fructum attulit. Quamvis enim in Simplicitate sermonis ad Populum loqueretur, tamen vivus erat sermo ejus, et efficax. Quapropter plurimos perditos peccatores, et impudicas mulieres, in Insula praesertim Ænaria, Christi lucrifecit, Deo praeclarissimis donis Apostolicos servi Sui labores prosequente: nam saepe in aextasim rapi visus est, prophetiae Spiritu multa praedixit, et gratia Curationum morbos varios de repente sanavit. Inde Neapolim remissus, cum ibi in caritatis, et pietatis officiis totus esset, ingravescente jam tumore, quo in genu jamdiu laboraverat, horrida chirurgorum instrumenta, et candentium laminarum adustiones ad poenitentiae exercitium immobilis telleravit. Ubi convaluit Ravellum profectus est, ibique satis, superque meritis refertus, mortis tempore praenuntiato, Sacramentis devotissime susceptis, psalmos, et hymnos dulciter concinens, laetus obdormivit in Domino; die vigesima sexta Octobris, anno millesimo septingetesimo undecimo, aetatis suae sexagesimo primo. Statim post mortem multa sunt patrata miracula, inter quae illud circumfertur, quod proxime tumulandus, cum portitores ante Tabernaculum Venerabilis Eucharistiae pertransirent, ipse extinctos oculos aperuit, et cunctis cernentibus, ac stupore perculsis, caput in venerationis signum inclinavit. Quibus, aliisque signis rite probatis, eum Pius Sextus Pontifex Maximus Beatorum albo recensuit. *Tu autem.*

℟. Iste homo perfecit etc.

In 3. *Noc. hom. S. Greg. Papæ in Evang.* Sint lumbi vestri, *de com. Ix. lectio*, *et com. S. Evaristi in laudib. et Mis.* Os Justi.

Dominica iv. post kal. Octobris.

Festum B. M. V. sub titulo *Auxilium Agonizantium.* Dupl. Majus. *Ita Assignatum ex Rescripto Sanctissimi in Christo Patris Leonis XII. Specialiter Regio Clero sub die 14. Decembris 1824.*

Ad Vesperas.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

℣. Dignare me laudare Te, Virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Oratio.

Deus, qui Unigenito tuo pendenti in Cruce pro animarum salute ejus Genitricem Virginem Mariam adesse voluisti; fac ut nos in extremo vitae periculo constituti, ejus intercessione

adjuvemur, et aeterna praemia consequi mereamur. Per eundem Dominum.

Ad Complet. Et per Horas in fine hymnorum. Jesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine etc.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo * Intercede pro nobis.

Psal. Venite exultemus. *Hymn.* Quem terra.

Antiph. Psal. et ℣. Noct. ut in officio B. M. V.

Lectiones, et Resp. Primi et Tertii Noct. ut in festo Sanctae Mariae ad Nives sub die V. Augusti, ut in Breviario.

Lectiones secundi Noct. Sumuntur ex Breviario sub die XII Septembris; quae est quinta dies infra oct. Nativitatis ex Sermone Sancti Joannis Chrysostomi, *quarum initium* Dei Filius.

AD LAUDES.

Antiph. Dum esset Rex. *Psal.* Dominus regnavit; *ut in officio parvo* B. M. V.

Capitulum. Ab initio etc. *Hymnus.* O gloriosa etc.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus *Antiph.*

Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino.

Oratio.

Deus, qui Unigenito tuo etc. *ut supra.*

Per Horas.

Omnia ut in officio parvo B. M. V.

In Secundis Vesperis.

Omnia ut in primis praeter Antiph. ad Magnificat.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

November.

Die ix. Novembris.

In festo S. Agrippini Episc. et Patroni Neapol. Duplex majus.

Omnia de Communi Confess. Pontif. praeter ea, quae hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui gregem tuum ab insidiis hostium fidei beati Agrippini Confessoris, atque Pontificis pastorali solicitudine praeservasti: dignare, quaesumus, ejusdem suffragantibus meritis, inter oves tuas nos perpetuo custodire. Per Dominum.

In primis Vesperis, fit commem. diei octav. Omnium Sanctorum, et sancti Theodori martyr. ut in Breviario.

In primo Nocturno. Lect. de Epistola B. Pauli Apostoli. Fidelis, *ut in eod. Communi.*

In Secundo Nocturno. Lectio IV.

Agrippinus Neapoli in Campania natus, a prima aetate Christianis mysteriis, bonisque moribus imbutus, futurae sanctitatis specimen dedit. Orbatus parentibus, Christi consilium sequutus, vix sibi necessariis retentis, bona pauperibus elargitus est; paterna etiam domo in Oratorium conversa, eo sita in loco, in quo postea extructa Basilica beati Agrippini nomine dedicata est. In demortui Neapolitani Antistitis, Antonino Pio imperante, ad celsiorem locum evectus praeclaris magisque virtutibus emicuit, quibus antea in privata vita tam mire effulserat. *Tu autem.*

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

In pastorali officio omnes conatus eo intendit, ut divinus cultus augeretur, et Christiana religio illibata floreret, eo potissimum tempore, quo Haeretici falsis doctrinis perdere animas, et Christi oves mactare contendebant; ad quos confutandos Sanctus Soter Pontifex Maximus salutarem dedit epistolam, admonens Agrippinum, aliosque Campaniae Praesules, ut pervigiles caverent, ne clandestina perfidiae lues commissos in greges grassaretur. Quod Sanctus Antistes, et praedicatione divini verbi, et exemplo integerrimae vitae solertissime praestitit; multique infideles divinitus permoti, ejus opera veri Dei cultum, puramque Religionem suscepere. *Tu autem.*

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Sic aetate, laboribus plurimis, mirisque virtutibus, exacta, migravit ad Dominum, multis ante, et post obitum miraculis effulgens, quinto Idus Novembris, secundo post Christum natum saeculo, sepultusque in cœmeterio extra mœnia, unde in Sancti Salvatoris templum translatum est, confluentibus ad ejus sepulchrum cultoribus fama sanctitatis, et prodigiorum adductis. Cum praesertim visus quandoque fuerit una cum beato Januario adesse sancto Severo morienti, et Civitati obsessae auxilium ferre de Cœlo. Idcirco Neapolitani Cives, aliique finitimi Basilicas, et oppida insignita Agrippini nomine aedificarunt. Cujus sacrum corpus sub ara maxima principis Ecclesiae nunc venerationi habetur. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno. Lect. de Homilia in Evang. Vigilate, *de eod. Communi. Nona Lectio de S. Theodoro mart. cum Ejus commemoratione in Laudibus.*

In secundis Vesp. fit a capit. de S. Andrea Avellino, cum commemor. SS. Mart. Tryphonis, et sociorum, ut in Breviario.

Die xiii. Novembris.

In Festo S. Stanislai Kostkæ Conf. Omnia de commu. Conf. non Pont. præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui inter caetera sapientiæ tuae miracula, etiam in tenera aetate maturae Sanctitatis gratiam contulisti: da quaesumus, ut Beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in aeternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum nostrum etc.

Lectiones I. Noct. de Script. occurr.

In Secundo Nocturno.

Lectio IV.

Stanislaus Senatoria Kostkarum gente ortus in Polonia, quam olim esset militiam secuturus, nomen Jesu praenuntiavit, pariturae matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa si quid minus pudice dictum audivisset, prae horrore exanimis corrueret. Ad Viennense in Austria Seminarium studiorum caussa missus, non minus exemplo sodalibus, quam venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani hospitis aedes migrare, ibique a Paulo Fratre ad liberiorem vitam omni etiam asperitatum genere incitatus, domesticum bellum toto biennio constantissime sustinuit, ad aeterna se, non ad caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum caelestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparae adeo tener, ut Matrem suavissime appellaret. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Quotidianae Fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente, cum Daemonem horrendi canis specie insilientem signo Crucis ter fugasset, Sacrum Viaticum quod in hæretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri Jesu complexum a beatissima ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus nomen dare, subito convaluit. Sed cum aditum ad illam patris timor in Germania praecluderet, peregrini habitu solus, pedes, mendicus, fugam arripuit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter uno Dei beneficio prosperum

fuit; nam praeter alia, Pauli profugum fratrem iam assequentis equi, immisso divinitus torpore, constiterunt. Et Stanislaus Angelorum pane iterum Angelico ministerio refectus, post duodecies centena passuum millia, tandem Romae in Societatem Jesu a Sancto Francisco Borgia Generali Praeposito meruit cooptari. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Tironis emeriti virtutes in Religiosae vitae palestra splendidius eluxere. Charitas praesertim erga Deum, in quem assidue alienata a sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa; nonnunquam irradians: perennes lacrymae; ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida aqua temperandus. Itaque amore verius, quam febri aestuans, die Assumptae in cœlum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propius, ut optaverat, spectandam, ab Ipsa beatarum Virginum choro stipata, vocatus est ex Quirinali domo Probationis, anno innocentis vitae decimo octavo, operum plenior, quam dierum. Multis post obitum miraculis in sua praesertim Polonia enituit; cujus armis contra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis e Cœlo affuit non semel; et civitates alias peste, alias incendio liberavit. Quamobrem Clemens Decimus eum inter primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus vero Decimus tertius (quod a Clemente Undecimo jampridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit. *Tu autem.* ℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 19. *v.* 14.

In illo tempore: Oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi. *In Psalm.* 118.

Lectio VII.

Quid parvulus, nisi humilis? Haec sunt mirabilia testimonia tua, Domine, quae scrutata est anima parvuli hujus, et ideo invenit, quia humiliatus est, et parvulus factus est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt; idest ex fide, quae per dilectionem Dei operatur; nisi ejus in corde per Spiritum Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum inquit, aperui, et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam. Quid desiderabat, nisi facere mandata divina? Sed non erat unde faceret infirmus fortia, et parvulus magna. Aperuit os confitens, quod per se ipse non faceret, et attraxit unde faceret. *Tu autem.* ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Junior sum ego, inquit, et contemptus: justificationes

tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor aetate non oblitus justificationes Dei, dolere pro inimicis suis aetate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi illi majores obliti sunt? Sed contemptum se dicit hic junior: ideo factus est major; quia ignobilia et contemptibilia mundi elegit Deus, et ea quae non sunt tamquam sint, ut ea quae sunt, evacuentur. Et ecce sunt novissimi qui erant primi; et primi qui erant novissimi. *Tu autem.*

℟. Sint lumbi vestri. *Lectio IX.*

Iste autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei; de qua etiam nunc dicit: Justitia tua justitia in aeternum. Propter hanc passus et persecutionem junior a majore, ut diceret junior quod sequitur: Tribulatio, et necessitas invenerunt me; mandata tua meditatio mea est. Saeviant, persequantur; dum tamen mandata Dei non relinquantur, et ex ipsis mandatis etiam qui saeviunt diligantur. Intellectum da mihi, et vivam: intellectum poscit iste junior, quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione et necessitate; quo intelligat, quam sit contemnendum, quod ei possunt auferre persequentes inimici, a quibus se dicit esse contemptum. *Tu autem.*

Te Deum laudamus.

Die xv. Novembris.

In Festo Sancti Leopoldi Conf. Duplex.

Oratio.

Deus, qui Sanctum Leopoldum ex Principatu, et curis saeculi hujus immaculatum ad Regnum Cœleste traduxisti; concede propitius tua clementia, ita nos per haec temporalia dirigi, ut aeternae vitae consortes effici mereamur.
Per Dominum etc.

In primo Noc. Lect. de Script. occur.

In secundo Nocturno. Lectio IV.

Leopoldus Austriae Marchio, singulari praeconio pietatis, quae in eo mirifice elucebat, Pius cognominatus, in primo statim aetatis flore ea virtutum initia concepit, quae annorum progressu in insignem vitae sanctitatem effloruerunt. Erat enim in juvene cum Dei timore praeclara integritas, continentia, et humilitas; In viro justitia, misericordia, sapientia, et praecipuus Religionis cultus. Patre Leopoldo defuncto, et Principatus regimine suscepto, curis licet conjugalibus implicitus, et tam domesticis, quam publicis negotiis impeditus, sedulo tamen pietatis, et misericordiae munera subiens, lassos roborabat, oppressos sublevabat, inopes fovebat, inter multiplices regendi sollicitudines, totque laborum studia, immaculatum sese ab hoc saeculo custodiebat, temporalia tractando, aeterna disponens. *Tu autem.*

℟. Honestum. *Lectio V.*

Hic Princeps Sacerdotes, virosque religiosos admodum coluit; Summos quoque Pontifices tanta veneratione prosequutus est, ut ab Innocentio secundo Romano Pontifice peculiaris Sancti Petri filius appellaretur. Duo monasteria celeberrimi Claustroneoburgense, et Sanctae Crucis in valle nemorosa construxit, et amplissimis censibus dotavit. Melicense quoque a se instauratum magno cum sumptu illustravit. Post hujusmodi praeclara sua erga Deum pietatis monumenta, cum Austriae Principatum quadraginta annis laudabiliter rexisset, anno Domini millesimo, centesimo, trigesimo sexto, vita sancte functus, atque Sacramentis munitus, e terris ad cœlestem Jerusalem transivit. *Tu autem.* ℟. Amavit.

Lectio VI.

Ejus Corpus Claustroneoburgi conditum innumeris miraculis claruit, quibus Deus tanti viri sanctitatem mundo declaratam voluit. Nam ad Leopoldi invocationem ejusdem meritis et precibus mortui suscitati, cœci illuminati, surdis auditus, mutis loquendi facultas, claudis gressus, variis morbis laborantibus sanitas, vinctis libertas restituta: alii quoque aliam ejusdem opem mirabiliter experti sunt. Quibus clarissimis Sanctimoniae documentis rite cognitis Innocentius Octavus, Leopoldum Sanctorum catalogo adscripsit. Ejus sacra ossa e tumulo, Massimiliano primo Imperatore, translata, in eadem Claustroneoburgensi Ecclesia cum debito honore, asservantur.
Tu autem. ℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, accipere sibi regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri.

Homo nobilis ille est, cui superius cœcus clamabat: Fili David miserere mei; et venienti Hierosolimam concinebant: Hosanna filio David: Benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. Longinqua regio Ecclesia est ex gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur, Ego autem constitutus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Postula a me; et dabo tibi gentes, haereditatem tuam terminos terrae. Quae videlicet haereditas, ac possessio, bifaria ratione regio longinqua vocatur; vel quia a finibus terrae clamat ad Dominum, vel quia longe est a peccatoribus solus; et cum Deus ubique sit praesens; longe tamen ab eorum sensu, qui idola colunt, Deus verus est. Sed qui erant longe, facti sunt prope in sanguine Christi. *Tu autem.*

℟. Iste est, qui ante Deum. *Lectio VIII.*

Vocatis autem decem servis, dedit eis decem mnas: denarius numerus ad legem pertinet propter Decalogum. Vocat igitur paterfamilias decem servos; quia elegit discipulos per literam legis imbutos. Dat eis decem mnas, quia dicta legis spiritualiter intelligenda revelat.: post passionem quippe, resurrectionemque aperuit illis sensum, ut intelligerent scripturas; Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appenditur, et omnis scripturae sermo, qui vitae cœlestis perfectionem suggerit, quasi numeri centenarii pondere fulgescit. *Tu autem.* ℟. Sint lumbi. *Lectio IX.*

Et ait illis: Negotiamini, dum venio: Verba, inquit, legis, ac Prophetarum, mystica interpretatione discussa, populis offerte, atque ab eis fidei confessionem, morumque probitatem recipite, juxta quod Psalmista suis auditoribus praecipit, dicens: Sumite psalmum, et date tympanum; hoc est laudem praedicationis in cordis intentione percipite, et devotionem operis in carnis castigatione reddite. Tympanum quippe est pellis in ligno extenta; pellis vero in ligno extenta caro est nostra ad exemplum Dominicae Crucis afflicta. *Tu autem.*

Te Deum laudamus.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS.

In Festo S. Jacobi de Marchia Conf. dupl. Omnia de commu. Conf. non Pont. praeter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad animarum salutem, et peccatores e vitiorum cœno ad viam virtutis revocandos, Beatum Jacobum Confessorem tuum Evangelii præconem eximium effecisti: concede propitius, ut ejus intercessione a peccatis omnibus expiati, vitam consequamur æternam. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. Justus.

In II. Noct.

Lectio IV.

Jacobus Monte Brandonum Piceni Oppido in Diæcesi Asculana piis Parentibus natus; ab ipsa pueritia bonarum artium, et literarum studia magna cum pietate conjuxit. Adolescens mundi vanitatem cogitans, Carthusianorum Instituto nomen dare constituerat; Deo tamen, qui eum ad animarum salutem et fidei propagationem destinaverat, ducente, Minorum Familiam ingressus est. In ipso Tyrocinio, quod in Cænobio Carcerum apud Assisium posuit, obedientia, paupertate, ceterisque virtutibus ita excelluit, ut religiosæ perfectionis exemplar absolutissimum ab omnibus haberetur. Virginitatem perpetuo illibatam servavit, trium horarum somno contentus, reliquam noctem Divinis in laudibus, cruentis flagellationibus, rerumque cœlestium contemplatione transigebat. Loricam fer-

ream supra nudas carnes annis gestavit prope viginti, quam postea jussu Sacerdotis; qui ejus confessiones excipiebat, cilicio asperrimo commutavit. Semel in die pane et aqua vescebatur, additis raro crudis fabis, herbisque sylvestribus obsonii loco. Quam durissimam vivendi rationem tenuit, donec ætate provectum, et ob assiduos labores mala affectum valetudine, ut mitius aliquando secum ageret, Sancti Bernardini Senensis auctoritas impulit. *Tu autem.*

℟. Honestum fecit. *Lectio V.*

Sacerdos factus, et ad munus concionandi delectus, vivo et efficaci sermone flagitia hominum constanter et libere increpabat. Nec Viros nobiles ac potentes reprehendere est veritus, si quos criminibus irretitos offendisset: tantusque fiebat ad eum audiendum concursus, ut cum frequentiam capere vel magna templa non posset, in plateis atque areis suggesta erigi passim oporteret. Hinc Imperatores, Reges, et Præsules amplissimi certatim apud se eum concionantem habere voluerunt. Mediolani de Magdalenæ lacrymis dicens, sex et triginta impudicas mulieres a turpi quæstu avocavit; quibus etiam pecunia corrogata ad pie vivendum domicilium extruxit. Tum Sfortia Duce, ac Civibus vehementer instantibus, ut Archipiscopale munus susciperet, eam dignitatem constantissime recusavit. Bis centena infidelium millia baptismi lavacro tinxisse, et in Hungaria brevi tempore quinquaginta Hæreticorum millia ad Ecclesiæ sinum reduxisse fertur. In Italia nequissimam Fraticellorum sectam iterum ac tertio reviviscentem, penitus extinxit. Ferrariensi Concilio, quod postea Florentiam translatum fuit, interfuit. Sigismundum, et Albertum Imperatores in maximi Regni difficultatibus, præsertim vero in expeditione in Turcas promovenda, et Hæreticis debellandis, consilia et opera adjuvit. Sancto Joanni a Capristrano sacri Socialis Belli adversus Turcas, Pontificiæ Legationis Consiliario in Hungaria defuncto, suffectus fuit. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus. *Lectio VI.*

Martini Quinti, Eugenii Quarti, Nicolai quinti, Callixti Tertii, Pii Secundi, Pauli item Secundi, et Sixti Quarti contra Hæreticos Fraticellos, Manichæos redivivos, Patarenos, Hussitas, Taboritas legationibus functus est. Quibus in expeditionibus Italiam universam non semel percurrit, Illyricum tertio, Pannoniam, Sarmatiam, Bohemiam finitimasque Provincias peragravit. Tot autem itinera sine sacculo et pera, Apostolorum more, pedibus confecit, ope Divina unice fretus; quæ tum maxime patuit, cum rejectus a nauta Padum amnem, pallio super aquas intacto, cum socio pertransiit. Denique Neapoli, quo Sixti Quarti jussu, instante Ferdinando Rege, profectus erat, extremo morbo correptus, Ecclesiæ Sacramentis

rite susceptis, anno millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, ætatis octogesimo quinto Kalendas Decembris spiritum Deo reddidit. Multis post obitum miraculis claruit, quibus rite cognitis Urbanus Octavus ejus Officium et Missam ab Ordine Fratrum Minorum, et a Clero Neapolis celebrari permisit, quæ Jacobum inter alios Patronos cooptaverat. Corpus ejus in Æde Sacra Sanctæ Mariæ Novæ incorruptum adhuc et flexibile permanet. Quod cum Vincentius Cardinalis Ursinus, qui post Benedictus Decimus tertius fuit, suis manibus contrectaret, et Philippo Quinto Hispaniæ Regi venerandum offerret, odorem suavissimum expirare compertum est. Idem vero Pontifex anno millesimo septingentesimo sexto Jacobum novis miraculis coruscantem in Sanctorum numerum retulit. *Tu autem.*

℟. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evangel. Sint lumbi.

In II. Vesp. fit comm. S. Saturnini mart.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

S. Emygidii Ep. et Mart. Patr. Neap. Vide pag. 296.

December.

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Barbaræ Virg. et Mart. semid. Omnia de Commu. Virg. præter ea quæ hic sunt propria.

Oratio.

Deus, qui inter cetera potentiæ tuæ miracula, etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius, ut qui Beatæ Barbaræ Virginis et Martyris tuæ natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur.

Per Dominum

In I. Noct. Lect. de Script. occur.

In II. Noct.

Lectio IV.

Barbara Virgo Nicomediensis, ob insigne corporis elegantiam a Dioscoro Patre nobilissimo viro in turrim inclusa, ab omnium oculis arcetur; ubi multa secum pie religioseque meditata, tanto amore Christianæ Religionis exarsit, ut non modo nuptias a Patre oblatas respuerit; verum etiam se Christum colere professa, nefarium Idolorum cultum magna libertate perstrinxit. *Tu autem.* ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Dioscorus ita filiæ verbis excanduit, ut eam Præsidi Marciano, quod a proposito non desisteret, excruciandam tradiderit. Is illam primum blanditiis, præmiis propositis et honoribus, ad paternæ superstitionis cultum est conatus adducere. Cum vero a Fidei constantia nullis verborum illecebris deduci posset, omnis tormentorum acerbitas in eam convertitur. Nervis enim bubalis gravissime cæsa, in obscurrissimum carcerem

detruditur: ubi, etsi omni humana ope destituta, divinitus tamen curata est. *Tu autem.* ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Quod ubi senserunt Christianae fidei hostes, eo furoris atque dementiæ progressi sunt, ut in eam et carceris maceratione, et lampadum adustione, et mammillarum præcisione suam omnem crudelitatem deprompserint. Neque tamen his contentus Dioscorus, paternæ charitatis oblitus, filiæ sua manu caput amputare non dubitavit; cujus anima in Cœlum ad duplicem virginitatis et martyrii palmam evolavit. *Tu autem.*

℟. Afferentur Regi.

In III. Noct. Homil. in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, *ut in commu. Virg.*

Die x. Decembris.

Officium in festo Translationis Almae Domus Beatae Virg. Duplex majus.

Ad Vesperas. Antiphona. Domum tuam, *cum reliquis de laudibus. Psalm.* Dixit Dominus, *et reliqua de officio parvo B. M. V.* *Capitulum Eccli. 24.*

In omnibus requiem quaesivi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omuium; et qui creavit me requievit in tabernaculo meo.

Hymnus. Ave maris stella, *prout in officio parvo B. Mariae Virginis.*

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.

℟. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magnificat. Antiphona.

Sanctificavit Dominus tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est. Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio.

Deus, qui beatæ Mariæ Virginis domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti: concede; ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domnus sanctæ tuae. Per eumdem Dominum nostrum.

Et fit commem. Feriae, ac S. Melchiadis Papae, et Mart.

Ad Matutinum, Invitatorium. Salvatorem mundi in Domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum, * Venite adoremus. *Psal.* Venite.

Hymn. Cælestis Urbs, *ut in festo Dedicationis Ecclesiae.*

In primo Nocturno.

Antiphona. Elevata est magnificentia tua super cœlos.

Psal. Domine Dominus noster, *cum rel. ut in officio parvo B. M. V.*

Antiphona. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Psal. Cœli enarrant.

Antiphona. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus? innocens manibus, et mundo corde.

Psal. Domini est Terra.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum. Pater noster.

Lectio I. *Cap. VIII.*

De libro tertio Regum.

Stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu Ecclesiæ Israël, et expandit manus suas in Cœlum, et ait: Ergone putandum est, quod vere Deus habitet super terram? Si enim cœlum, et cœli cœlorum te capere non possunt, quanto magis Domus hæc quam ædificavi? Sed respice ad orationem servi tui, et ad preces ejus, Domine Deus meus: audi hymnum, et orationem, quam servus tuus orat coram te hodie, ut sint oculi tui aperti super Domum hanc nocte ac die; super Domum, de qua dixisti: Erit nomen meum ibi: ut exaudias deprecationem servi tui, et populi tui Israël, quodcumque oraverint in loco isto: et exaudies in loco habitaculi tui in cœlo, et cum exaudieris, propitius eris. *Tu autem.*

℟. Vidi speciosam, sicut columbam ascendentem desuper rivos aquarum, cujus inæstimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium.

℣. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, et thuris? Et sicut.

Lectio II.

Si fugerit populus tuus Israël inimicos suos (quia peccaturus est tibi) et agentes pœnitentiam, et confitentes nomini tuo venerint, et oraverint, et deprecati te fuerint in Domo hac: exaudi in cœlo, et dimitte peccatum populi tui Israël, et reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit cœlum, et non pluerit propter peccata eorum, et orantes in loco isto pœnitentiam agerint nomini tuo, et a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam: exaudi eos in cœlo, et dimitte peccata servorum tuorum, et populi tui Israël, et ostende eis viam bonam, per quam ambulent, et da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem. *Tu autem.*

℟. Quæ est ista, quæ ascendit, sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, * Terribilis, ut castrorum acies ordinata?

℣. Filia Sion, tota formosa, et suavis es, pulcra ut luna, electa ut Sol. Terribilis.

Lectio III.

Si quis cognoverit plegam cordis sui, et expanderit manus suas in Domo hac, tu exaudies in cœlo in loco habitationis tuæ, et repropitiaberis, et facies, ut des unicuique secundum omnes vias suas, ricut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. Insuper et alienigena, qui non est de populo tuo Istael, cum venerit de terra longinqua proptgr nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et branchium tuum extensum ubique); cum venerit ergo, et oraverit in hoc loco, tu exaudies in cœlo, in firmamento habitacoli tui, et facies omnfa, pro quibus invocaverit te alienigena, ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicutpopnlus tuus Israel, et probent, quia nomen tuum invocat um est super Dumum hanc: *Tu autem.*

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, et formosa tamquam Jetusalem? * Videtunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarúm, et lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt.

In secundo Nocturno.

Antiphona. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum et in sæculum sæculi.

Psal. Eructavit.

Antiphona Santificavit tabernaculum suum Altissimus.

Psal. Deus noster.

Antiphona. Homo natus est in, et ipse fundavit eam Altissimus.

Psal. Fundamenta ejus.

℣. Domine dilexi decorem domus tuæ.

℟. Dt locum habitationis gloriæ tuæ. Pater noster.

Lectio IV.

Sermo S. Bernerdi Abbatis.

Sapientia, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens ædificavit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem mariam, in qua septem colnmaas excidit. Quid est in eo septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habiculum fide et operibus præparare? nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit, fuerit dico, per præsentiam majestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis, testatur Nuntius cœlestis, qui ei arcana mysteria resarans s ait: Ave gratia plena, Deminus tecum; et post aauca: Spiritus Sanctus superveniet iu te, et virtus Altissimi

obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum Sanctum, habes Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum. *Tu autem.*

℟. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio V.

Utrum autem, et quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit, quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis sæcularibus pompis, spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor hæc Virgo est, quæ apud Salomonem legitur: Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium ejus. Porro, quod temperans, et justa fuerit, ex Angeli collocutione, et sui ipsius responsione luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum; non se extulit, quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit: et qualis esset insolita hæc salutatio secum cogitavit. Qua in re, quid, nisi temperans fuit? At vero, cum de cœlestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet et pareret, quæ virum utique non cognosceret, et in hoc sine dubio prudens extitit. *Tu autem.*

℟. Fundata est domus Domini supra verticem montium: et exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes gentes, et dicent: Gloria tibi Domine.

℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Lectio VI.

Justitiæ autem præsefert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur; nam quod justorum sit confessio testatur, qui ait: Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, et tribus fidei praedictis extruxit in ea sibi domum Sapientia cælestis, quæ adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis fæcundaretur et caro. Ipsius autem Virginis natalis domus divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab Infidelium potestate, in Dalmatiam prius, deinde in Agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ translata fuit, sedente Sancto Cælestino quinto: eamdemque ipsam esse, in qua Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomatibus, et celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, et cœlestium bene-

ficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius duodecimus, quo ferventius erga Matris amantissimæ cultum fidelium memoria excitaretur, ejusdem Sanctæ Domus Translationem anniversaria solemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Missa etiam et Officio proprio celebrari præcepit. *Tu autem.*

℟. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit, et qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperietur.

℣. Petite, et accipietis, quærite, et invenietis. Et. Gloria Patri. Et pulsanti.

In tertio Nocturno.

Antiphona. Tollite hostias, et introite in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta ejus.

Psal. Cantate Domino canticum novum.

Antiphona. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Psal. Dominus regnavit.

Antiphona. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus Alleluja.

Psal. Cantate Domino canticum novum: * Quia.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum. Pater noster.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 1. 26.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homilia 1. super missus est.

Quæ est hæc Virgo, tam venerabilis, ut solutetur ab Angelo, tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis et humilitatis; nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exornat humilitatem; sed quanta, putas, veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fæcunditas, et partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis humilem? laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas; illa consulitur, ista præcipitur. *Tu autem.*

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.

℣. Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiæ Regum in honore tuo. Propterea.

Ex Homiliæ 2. super eodem loco.

Lectio VIII.

Missus est, inquit, Angelus ad Virginem: virginem carne,

virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, et corpore sanctam: nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo præcognitam, et sibi præparatam, ab Angelis servatam, a Patribus præfiguratam, a Prophetis promissam: ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, an de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum: cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ? *Tu autem.*

℟. Beata es Virgo Maria Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: Ecce exaltata es super choros Angelorum. * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

℣. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Intercede. Gloria Patri. Intercede.

Ex Homilia. 3. super eodem loco.

Lectio IX.

Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Quo ingressus ad eam? Puto in Sacrarium pudici cubiculi, ubi illa fortassis clauso super se ostio orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstare orantibus, et delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctæ devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariæ autem orationes quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui ingressus ad eam reverenter salutavit. *Tu autem.* Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Et per Horas.

Antiphona. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo in longitudinem dierum.

Psal. Dominus regnavit. *Cum reliquis de laudibus.*

Antiphona. Domus mea domus orationis vocabitur; in ea omnis, qui petit accipit; et qui quærit invenit: et pulsanti aperietur.

Antiphona. Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

Antiphona. Domine Deus, exaltasti super terram habitationem meam.

Antiphona. Domum majestatis meæ, et locum pedum meorum glorificabo.

Capitulum. Eccli. 24.

In omnibus requiem quæsivi, et in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

Alto ex Olympi vertice.
Summi Parentis Filius,
Ceu monte desectus lapis
Terras in imas decidens,
Domus supernæ, et infimæ
Utrumque junxit angulum.
Sed illa sedes Cœlitum
Semper resultat laudibus,
Deumque Trinum et Unicum
Jugi canore prædicat:
Illi canentes jungimur
Almæ Sionis æmuli.
Hæc templa, Rex Cœlestium,
Imple benigno lumine,
Huc o rogatus adveni,
Plebisque vota suscipe,
Et nostra corda jugiter,
Perfunde cœli gratia:
Hic impetrent Fidelium
Voces, precesque supplicum
Domus beatæ munera,
Partisque donis gaudeant:
Donec soluti Corpore
Sedes beatas impleant.
Decus Parenti debitum
Sit usquequaque Altissimo,
Natoque Patris unico,
Et inclyto Paraclito,
Cui laus, potestas, gloria
Æterna sit per sæcula. Amen.

℣. Introibimus in tabernaculum ejus.
℟. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Ad Benedictus Antiphona.

Ecce Tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis, et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

Oratio.

Deus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum per incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti: concede, ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctæ tuæ. Per eumdem Dominum.

Et fit commemoratio Feriæ, ac S. Melchiadis Papae, et mart.

Ad Primam.

In ℟. *brevi dicitur* ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Antiphona. Domus mea.

Capitulum. In omnibus requiem quæsivi.

℟. *br*. Hic Domus Dei est : * Et porta cœli. Hic Domus.

℣. Et Vocabitur aula Dei. Et. Gloria Patri. Hic Domus.

℣. Domine dilexi decorem domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ad Sextam.

Antiphona. Propter Domum Domini.

Capitulum. Eccli. 24.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *br*. Domine, * Dilexi decorem domus tuæ. Domine.

℣. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Dilexi. Gloria Patri. Domine.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Ad Nonam.

Antiphona. Domum majestatis meæ.

Capitulum. Eccli. 24.

In plateis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *br*. Domum tuam, Domine, * Decet sanctitudo. Domum tuam.

℣. In longitudinem dierum. Decet sanctitudo. Gloria Patri. Domum.

℣. Hic Domus Dei est, et porta cœli.

℟. Et vocabitur Aula Dei.

In secundis Vesperis omnia, ut in primis, praeter Antiphonam, ut sequitur.

Ad Magnificat. Antiphona.

O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud nisi domus Dei, et porta cœli.

Oratio ut supra.

Die xiv. Decembris.

In Festo S. Agnelli Abb. dupl. Omnia de commu. Conf. non Pont.

Oratio.

Deus, qui nos per Beatum Agnellum, salutiferæ Crucis Vexillo, a Barbarorum incursibus liberasti : te humiliter deprecamur, ut ejusdem praesidio, ab omnibus invisibilium hostium insidiis eruamur. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de commu. Justus etc.

In II. Noct.

Lectio. IV.

Agnellum Neapolitanae Urbis Tutelarem Parentes diu steriles a Caelitum Regina impetrarunt; a qua etiam in futurae mansuetudinis praesagium, hoc nomine Puerum appellandum didicerunt. Editus in lucem, atque a Matre ad Ecclesiam allatus, post vicesimum a partu diem, Angelica Salutatione Beatam Virginem clara voce salutavit. Decimum quintum annum agens, relicta paterna domo, ad speluncam Urbi proximam se contulit, ut Deo liberius famularetur: mortuis deinde parentibus, Xenodochium hereditario patrimonio construxit: et ut erat charitate ferventissimus, se, suaque omnia aegrotorum ministerio addixit. *Tu autem.* ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Cum autem ejus sanctitatis fama prodigiis illustrata longius diffunderetur, ac plurimi ad eum in dies confluerent, nominis sui celebritatem exosus, asperrimos in montes secessit, verus divini Agni sectator, ubi solis herbis et aqua contentus aliquandiu vixit. Sed caelesti monitu ad pristinum rediit Xenodochium: et in Caenobio a Sancto Gaudioso Episcopo Bithiniensi haud procul extructo, monasticam vitam duxit; cui etiam per aliquot annos sanctissime praefuit. Demum fama miraculorum vitaeque innocentia illustris, postquam ad Aras Sacris esset operatus, obdormivit in Domino decimo nono Kalendas Januarii aetatis anno sexagesimo primo, Mauritio imperante. *Tu autem.*

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VI.

Sacrum corpus Fortunatus tunc temporis Neapolitanus Antistes, accersitis finitimis Episcopis, in Æde Beatissimae Virginis, Sancti Agnelli nomine postea insignita, summo cum honore, maximaque Populi frequentia sepeliendum curavit. Porro ob innumera in suam Urbem collata beneficia, illud praecipue quod saepe fuerit cum Crucis Vexillo visus Civitatem obsessam ab hostibus liberare, superque eam manum protendere; Neapolitani Cives quotannis, die illi sacro, ejus Ecclesiam solemni ac publica supplicatione adeunt; et Agnellum suum, ut vere Patriae Parentem ac Tutelarem, singulari celebratione venerantur. *Tu autem.* ℟. Iste Homo.

In III. Noct. Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *de commu. Abbatum.*

DIE XVI. DECEMBRIS.

In Solemnitate Patrocinii S. Januarii Episc. et Mart. dupl. Omnia sumuntur ex die festo ejusdem, die 19. Septembris in hoc libello pag. 333. In I. Noct. Lect. de script. occur.

Si autem fuerit in Quatuor Temp. Lect. erut A Mileto, *de commu. unius Mart. Reliqua omnia ex Festo prædicto.*

Similiter quando fit Offic. S. Januarii Episc. et Mart. semel in mense semid. Omnia ut notatur supra.

DIE XVIII. DECEMBRIB.

In festo Expectationis Partus B. Mariae Virg. Duplex majus.

Ad Vesperas.

Antiphona. Missus est Gabriel Angelus, *cum reliquis de laudibus. Psal.* Dixit Dominus. *Psal.* Laudate pueri. *Psal.* Laetatus sum. *Psal.* Nisi Dominus. *Psal.* Lauda Jerusalem, *ut in officio Beatae Mariae Virginis.*

Capitulum. Isaiae XI.

Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

Creator alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Qui daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.
Commune, qui mundi nefas
Ut expiares, ad Crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.
Cujus potestas gloriae,
Novemque cum primum sonat;
Et coelites, et inferi
Tremente curvantur genu.
Te deprecamur ultimae
Magnum diei judicem
Armis supernae gratiae,
Defende nos ab hostibus.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Ave Maria, gratia plena.
℟. Dominus tecum.

Ad Magnificat.

Antiphona. Spiritus Sanctus in te descend. Maria: ne timeas, habebis in utero filium Dei, alleluja.

Oratio.

Deus, qui de beatae Mariae Virginis utero, Verbm tuum,

Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Et fit commem. Adventus, Antiphona. O

Ad Matutinum. Invitatorium.

Ave maria, gratia plena: Dominus tecum.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens
E Patris aeterni sinu
Qui natus Orbi subvenis,
Labente cursu temporis.
Illumina nunc pectora,
Tuoque Amore concrema:
Ut cor caduca deserens
Coeli voluptas impleat.
Ut, cum Tribunal Judicis
Damnabit igni noxios;
Et vos amica debitum
Vocabit ad coelum pios
Non escà flammarum nigros
Volvamur inter turbines,
Vultu Dei, sed compotes
Coeli fruamur gaudiis.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

In primo Nocturno

Antiphona. Ecce Dominus noster cum virtute veniet, et illuminabit oculos servorum suorum, alleluja,

Psalm. Domine Dominus noster, *ut in officio parvo B. M. V.*

Antiphona. Rorate coeli desuper, et nubes pluant Justum: aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

Psal. Coeli enarrant.

Antiphona. Ecce nomen Domini de longinquo: et claritas ejus replet orbem terrarum.

Psalm. Domini est terra.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifeste veniet

Lectio I. Cap. VII.

De Isaia Propheta.

Et adjecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentabo

Dominum. Et dixit : audite ergo domus David : Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum. *Tu autem.*

℟. Non auferetur Sceptrum de Juda, et dux de femore ejus, donec veniat, qui mittendus est: * Et ipse erit expectatio Gentium.

℣. Pulchriores sunt oculi ejus vino: et dentes ejus lacte candidiores. Et ipse.

Lectio II. *Cap. XI*

Et egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spiritus Domini: Spiritus sapientiae, et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientiae et pietatis, et replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum judicabit neque secundum auditum aurium arguet: sed judicabit in justitia pauperes, et arguet in aequitate pro mansuetis terrae: et percutiet terram virga oris sui; et spiritu labiorum suorum interficiet impium; Et erit justitia cingulum lumborum ejus: et fides cinctorium renum ejus. *Tu autem.*

℟. Orietur stella ex Jacob et consurget homo de Israël, et confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

℣. De Jacob erit, qui dominabitur, et perdet reliquias civitatis. Et erit.

Lectio III. *Cap. XXXV.*

Laetabitur deserta et invia, et exultabit solitudo, et florebit quasi lilium, Germinans germinabit, et exultabit laetabunda et laudans: gloria Libani data est ei, decor Carmeli et Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, et decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, et genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, et nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, et salvabit vos. Tunc aperientur oculi caecorum, et aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, et aperta erit lingua mutorum: quia scissae sunt in deserto aquae, et torrentes in solitudine. Et quae erat arida, erit in stagnum; et sitiens in fontes aquarum. *Tu autem.*

℟. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus justitia: * Et abundantia pacis.

℣. Et adorabunt eum omnes reges: omnes Gentes servient ei. Et abundantia. Gloria Patri. Et.

In Secundo Nocturno.

Antiphona. De Sion exibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

Psalm. Eructavit, *ut in Commune Virginum.*

Antiphona. Ecce Deus noster, expectavimus eum, et salvabit nos, alleluja.

Psalm. Deus noster.

Antiphona. Dominus venit occurrite illi, dicentes: Magnum priucipium, et regni ejus non erit fiuis: Deus, Fortis dominator, Princeps pacis, alleluja.

Psalm. Magnus Dominus.

℣. Egredietur virga de radice Jesse.

℟. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Idelphonsi Archiepiscopi Toletani.

Lectio IV.

Ex lib. de Virginitate B. M. V.

Domina mea, atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genitrix factoris mundi, te rogo, te oro, te quaeso, ut habeam Spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, necnon et Spiritum Redemptoris mei, ut de te vera et digna sapiam; vera, et digna loquar; vera et digna quaecumque sunt, diligam. Tu enim es electa a Deo, assumpta a Deo, advocata a Deo, proxima Deo, adhaerens Deo, conjuncta Deo; visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo, turbata iu sermone, attonita iu cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum annuntiatione. *Tu.*

℟. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, dicit Dominus: * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, Fortis.

℣. Super solium David, et super regnum ejus sedebit in aeternum. Et.

Lectio X.

Invenisse te apud Deum gratiam audis, et, ne timeas, juberis. Unde et tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inauditae gloriae preveheris. De prole ab Angelo nuntiata es, et post foetum integra, et pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, et nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur: et quae sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat, quaeris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatum opus, animadverte incognitum arcanum, attende invisum factum: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. *Tu autem.*

℟. Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum: * Aperiatur terra, et germinet Salvatorem.

℣. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terrae, de petra deserti ad montem filiae Sion. Aperiatur.

Lectio VI.

Tota invisibiliter Trinitas conceptionem operabitur in te, sola persona Filii Dei in corpore tuo nascitura carnem assumet de te. Ideoque quod concipietur ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex te, quod germinabitur ex te quod parturietur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtutum, hic Rex omnium saeculorum, hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, Domina inter ancillas, Regina inter sorores. Ecce ex hoc beatam te dicent omnes generationes, beatam te noverunt omnes coelestes Virtutes, beatam te praedicant omnes Vates, beatam te celebrant omnes Nationes. Beata tu fidei nostrae, beata tu animae nostrae, beata dilectionis nostrae, beata praeconiis, et praedicationibus meis. *Tu autem.*

℟. Docebit nos Dominus vias suas, et ambulabimus in semitis ejus: * Quia de Sion exibit lex, et verbum Domini de Jerusalem.

℣. Venite, ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob. Quia. Gloria Patri. Quia.

In Tertio Nocturno.

Antiphona. Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum.

Psalm. Benedixisti Domine terram tuam: * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae: * operuisti omnia peccata eorum

Mitigasti omnem iram tuam: * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos Deus salutaris noster; * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in aeternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus tu conversus vivificabis nos: * Et plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam: * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: * quoniam loquetur pacem in plebem suam;

Et super Sanctos suos; * et in eo, qui convertuntur ad cor.

Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius: * ut inhabitet gloria in terra nostra.

Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: * justitia, et pax osculatae sunt.

Veritas de terra orta est: * et justitia de coelo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos. Gloria Patri.

Antiphona. Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum.

Antiphona. Ecce veniet Deus, et homo de domo David sedere in throno, alleluja.

Psalm. Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te: * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis, * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Æthiopum: * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum; * horum, qui fuerunt in eo.

Sicut laetantium omnium, * habitatio est in te. Gloria Patri.

Antiphona. Ecce veniet Deus, et homo de domo David sedere in throno, alleluja.

Antiphona. Annuntiate populis, et dicite: Ecce Deus Salvator noster veniet.

Psalm. Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die, in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium daemonia: Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae Gentium, afferte Domino gloriam, et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * Gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua. Gloria Patri.

Antiphona. Annuntiate populis,* et dicite: Ecce Deus Salvator noster veniet.

℣. Egredietur Dominus de loco sancto suo.

℟. Veniet ut salvet populum suum.

Si hoc festum venerit in Feria IV. Quat. Temp. Adventus, loco sequentis Homiliae leguntur tres Lect. Hom. ejusdem Feriae quartae cum ℟. iis, quae hic assignantur.

Lectio VIII Cap. I.

Lectio Sanctis Evangelii secundum Lucam.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatam Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatem viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Evangelio Lucae cap. I., et in Homiliis Hiemalibus de tempore Fer. IV. Quatuor Temporum mensis Decembris.

Ad Mariam Virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur; illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aëreas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per psalmistam dicitur: Dominus fortis et potens in praelio, et rursum, Dominus virtutum ipse est Rex gloriae. Per Dei ergo fortitudinem nuntiandus erat, qui virtutum Dominus, et potens in praelio, contra potestates aëreas ad bella veniebat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena; Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Bene gratia plena vocatur, quae nimirum gratiam, quam nulla alia meruerat, assequitur: ut ipsum videlicet gratiae concipiat, et generet Auctorem. *Tu autem.*

℟. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum; * Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi; quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei.

℣. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei. Spiritus.

Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat.

Lectio VIII.

Ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Jesus, Salvator, sive salutaris interpretatur cujus Sacramentum nominis alloquens Joseph Angelus exposuit; ipse enim (inquiens) salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Non ait, populum Israël, sed populum suum: hoc est, in unitatem fidei ex praeputio, et circumcisione vocatum: quibus ex diversa parte vocatis, fieret unus pastor, et unum ovile. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabi-

ur : et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in utero virginali conceptus, et natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omittat Nestorius, hominem tantum dicere ex Virgine natum. *Tu autem.*

℟. Suspice verbum virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est: concipies, et paries Deum pariter et hominem: * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

℣. Paries quidem filium, et virginitatis non patieris detrimentum: efficieris gravida, et eris mater semper intacta. Ut benedicta. Gloria Patri. Ut benedicta.

Lectio IX.

Ideoque et quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostrae sanctitatis, Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe, etsi sancti efficimur, non tamen nascimur; quia ipsa naturae corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Propheta gementes singuli dicamus: Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, et in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui ut ipsam conditionem naturae corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulae conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse genitricem aperte niteris impugnare veritatem? Ecce Deum dixit superventurum, Dei Filium nasciturum. Quomodo ergo, aut Dei Filius Deus non est, aut quae Deum edidit, quomodo Theotocos, idest, Dei genitrix non esse potest? *Tu autem.* Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Et per Horas.

Antiphona. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, alleluja.

Antiphona. Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Dominum: ecce concipies, et paries Filium, alleluja.

Antiphona. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, et regnabit in aeternum.

Antiphona. Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum.

Capitulum. *Isaiae XI.*

Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

En clara vox redarguit
Obscura quaeque personans:

Procul fungentur somnia :
Ab alto Jesus promicat.
Mens jam resurgat torpida ,
Non amplius jacens humi :
Sidus refulget jam novum ,
Ut tollat omne noxium.
En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis debitum :
Omnes simul cum lacrymis
Precemur indulgentiam.
Ut cum secundo fulserit ,
Metuque mundum cinxerit ,
Non pro reatu puniat ,
Sed nos pius tunc protegat.
Virtus , honor , laus , gloria
Deo Patri cum Filio
Sancto simul Paraclito ,
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Spiritus Sanctus superveniet in te.

℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Benedictus.

Antiphona. Super solium David , et super regnum ejus sedebit in aeternum.

Oratio.

Deus , qui de beatae Mariae virginis utero Verbum tuum , Angelo nuntiante , carnem suscipere voluisti : praesta supplicibus tuis ; ut , qui vere eam Genitricem Dei credimus , ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commemoratio Feriae.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui venturus es in Mundum.

Ad Tertiam.

Antiphona. Ave Maria , *ut in laudibus.*

Capitulum. Egredietur virga , *ut supra.*

℟. *breve.* Tu exurgens , Domine , * Misereberis Sion. Tu exurgens.

℣. Quia tempus miserendi ejus , quia venit tempus. Misereberis.

Gloria Patri. Tu exurgens.

℣. Rorate coeli desuper , et nubes pluant justum.

℟. Aperiatur terra , et germinet Salvatorem.

Ad Sextam.

Antiphona. Ne timeas Maria.

Capitulum Isaiae VII.

Ecce virgo concipiet , et pariet filium , et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet , ut sciat reprobare malum , et eligere bonum.

℟. *breve*. Rorate coeli desuper, * Et nubes pluant justum. Rorate.

℣. Aperiatur terra, et germinet Salvatorem. Et nubes.
Gloria Patri. Rorate.

℣. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terrae.

℟. De petra deserti ad montem filiae Sion.

Ad Nonam.

Antiphona. Ecce ancilla Domini.

Capitulum Isaiae XLV.

Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum; aperiatur terra, et germinet Salvatorem; et justitia oriatur simul; ego Dominus creavi eum.

℟. *breve*. Emitte Agnum, Domine, * Dominatorem terrae. Emitte.

℣ De petra deserti ad montem filiae Sion. Dominatorem.
Gloria Patri. Emitte.

℣. Spiritus Sanctus superveniet in te.

℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

In secundis vesperis omnia dicuntur ut in primis, praeter quintam Antiphonam, cujus loco dicitur.

Antiphona. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalm. Memento, Domine David, * et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meae, * Si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero Somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem.

Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvae.

Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuae.

Sacerdotes tui induantur justitiam: * et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * et testimonie mea haec, quae docebo eos.

Et filii eorum usque in saeculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion; * elegit eam in habitationem sibi.

Haec requies mea in saeculum saeculi : * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam ; * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari : * et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Gloria Patri.

Antiphona. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Ad Magnificat.

Antiphona. O virgo virginum ! quomodo fiet istud ? quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem. Filiae Jerusalem, quid me admiramini ? Divinum est mysterium hoc quod cernitis.

Oratio.

Deus, qui de beatae Mariae, *ut supra.*

Pro commem. Adventus.

Antiphona. O.

FINIS.

INDEX

Officiorum, Quae Continentur In Hoc Libello.

Januarius

Februarius

Martius

Aprilis

Maius

Iunius

Iulius

Augustus

September

October

November

December